

Taittirīya-Āraṇyaka

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Proofread Version of November 2005

Chapter 1

[[1-0-0]]

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः ।

भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।

स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः ।

व्यशेम देवहितं यदायुः ।

स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः ।

स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।

स्वस्तिनस्ताक्ष्यो अरिष्टनेमिः ।

स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

((bhādraṃ karṇēbhiḥ śṛṇuyāma devāḥ ।
bhādraṃ paśyemākṣabhīryajātrāḥ ।
sthīrairaṅgaistustuvāṃsastanūbhiḥ ।
vyaśēma devahitaṃ yadāyuh ।
svasti na indro vṛddhaśravāḥ ।
svasti naḥ pūṣā viśvavedāḥ ।
svastinaṣtārksyo ariṣṭanemiḥ ।
svasti no bṛhaspatirdadhātu ।
āum śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ॥))

[[1-1-1]]

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः ।

भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।

स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः ।

व्यशेम देवहितं यदायुः ।

स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः ।

स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
स्वस्तिनस्ताक्षर्यो अरिष्टनेमिः ।
स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ।
आपमापामपः सर्वाः ।
अस्मादस्मादितोऽमुतः ॥ १ ॥

((āum bhādraṃ karṇēbhiḥ śṛṇuyāmā devāḥ ।
bhādraṃ pāśyemākṣabhīryajātrāḥ ।
sthīrairāṅgaistūṣṭuvāṃśastanūbhiḥ ।
vyaśēma devahītaṃ yadāyuh ।
svasti na indrō vṛddhaśrāvāḥ ।
svasti naḥ pūṣā viśvavedāḥ ।
svastinastārksyo ariṣṭanemiḥ ।
svasti no bṛhaspatīrdadhātu ।
āpāmāpāmāpaḥ sarvāḥ ।
asmādaśmādīto'mutaḥ ॥ 1 ॥))

[[1-1-2]]

अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च ।
सह संचस्करद्धिया ।
वाय्वश्वा रश्मिपतयः ।
मरीच्यात्मानो अद्रुहः ।
देवीर्भुवनसूवरीः ।
पुत्रवत्वाय मे सुत ।
महानाम्नीर्महामानाः ।
महसो महसस्वः ।
देवीः पर्जन्यसूवरीः ।
पुत्रवत्वाय मे सुत ॥ २ ॥

((agnirvāyuśca sūryāśca ।
saha saṃcaskararddhīyā ।
vāyvaśvā raśmīpatāyaḥ ।
marīcyātmāno adruhaḥ ।
devīrbhūvanasūvarīḥ ।
putravatvāyā me suta ।
mahānāmnīrmahāmānāḥ ।
maḥaso mahasassvāḥ ।
devīḥ pārjanyaśūvarīḥ ।

putravatvāyā me suta ॥ 2 ॥))

[[1-1-3]]

अपाश्र्युष्णिमपा रक्षः ।
अपाश्र्युष्णिमपारघम् ।
अपाघ्रामप चावर्तिम् ।
अपदेवीरितो हित ।
वज्रं देवीरजीताश्च ।
भुवनं देवसूवरीः ।
आदित्यानदितिं देवीम् ।
योनिनोर्ध्वमुदीषत ।
शिवानश्शन्तमा भवन्तु ।
दिव्या आप ओषधयः ।
सुमृडीका सरस्वती ।
मा ते व्योम सदृशि ॥ ३ ॥
अमृतः सुतौषधयो द्वे च ॥ १ ॥

((apāśnyuṣṇimapā rakṣaḥ ।
apāśnyuṣṇimapāragham ।
apāghrāmapā cāvartim ।
apadevīrito hita ।
vajraṃ devīrajītāṃśca ।
bhuvānaṃ devasūvarīḥ ।
ādityānaditīm devīm ।
yoninordhvamudīṣata ।
śivānaśśantāmā bhavantu ।
divyā āpa oṣadhayaḥ ।
sumṛḍīkā sarāsvatī ।
mā te vyōma sadrśī ॥ 3 ॥
amutaḥ sutauśadhayo dve ca ॥ 1 ॥))

[[1-2-1]]

स्मृतिः प्रत्यक्षमैतिह्यम् ।
अनुमानश्चतुष्टयम् ।
एतेरादित्यमण्डलम् ।
सर्वैरेव विद्यास्यते ।
सूर्यो मरीचिमादत्ते ।

सर्वस्माद्भुवनादधि ।
 तस्याः पाकविशेषेण ।
 स्मृतं कालविशेषणम् ।
 नदीव प्रभवात्काचित् ।
 अक्षय्यात्स्यन्दते यथा ॥ ४ ॥

((smṛtiḥ praṭyakṣāmatihyām ।
 anūmānaścatuṣṭayam ।
 etairādityamaṇḍalam ।
 sarvaireva vidyāsyate ।
 sūryo mañcimādāte ।
 sarvasmādbhuvānādādhī ।
 tasyāḥ pākaviśeṣeṇa ।
 smṛtaṁ kālaviśeṣaṇam ।
 naḍīva prabhāvātkācit ।
 akṣayyātsyandate yāthā ॥ 4 ॥))

[[1-2-2]]

तान्नद्योऽभिसमायन्ति ।
 सोरुस्सती न निवर्तते ।
 एवन्नानासमुत्थानाः ।
 कालास्संवत्सरश्च श्रिताः ।
 अणुशश्च महशश्च ।
 सर्वे समवयन्त्रितम् ।
 सतैस्सर्वैस्समाविष्टः ।
 ऊरुस्सन्न निवर्तते ।
 अधिसंवत्सरं विद्यात् ।
 तदेव लक्षणे ॥ ५ ॥

((tānnadyo'bhisāmāyanti ।
 sorussatī na nivartāte ।
 evannānāsāmutthānāḥ ।
 kālāssamvatsaraṁ śritāḥ ।
 aṇuśāśca māhaśāśca ।
 sarve samavayantritam ।
 sataiṣsarvaissāmaviṣṭaḥ ।
 ūrussanna nivartāte ।
 adhisamvatsaraṁ vidyāt ।

tadevā lakṣaṇe ॥ 5 ॥))

[[1-2-3]]

अणुभिश्च महद्भिश्च ।
समारूढः प्रदृश्यते ।
संवत्सरः प्रत्यक्षेण ।
नाधिसत्त्वः प्रदृश्यते ।
पटरो विक्लिधः पिङ्गः ।
एतद्वरुणलक्षणम् ।
यत्रैतदुपदृश्यते ।
सहस्रं तत्र नीयते ।
एकं हि शिरो नाना मुखे ।
कृत्स्नं तदृतुलक्षणम् ॥ ६ ॥

((aṇubhiṣca mahadbhiṣca ।
samārūḍhaḥ praḍṛśyāte ।
saṃvatsaraḥ prātyakṣeṇa ।
nādhisattvaḥ praḍṛśyāte ।
paṭaro viklidhaḥ piṅgaḥ ।
etadvāruṇalakṣaṇam ।
yatraitādupaḍṛśyāte ।
sahasraṃ tatra nīyāte ।
ekaṃhi śiro nānā mukhe ।
kṛtsnaṃ tadṛtulakṣaṇam ॥ 6 ॥))

[[1-2-4]]

उभयतस्सप्तैन्द्रियाणि ।
जल्पितं त्वेव दिद्यते ।
शुक्लकृष्णे संवत्सरस्य ।
दक्षिणवामयोः पार्श्वयोः ।
तस्यैषा भवति ।
शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यत् ।
विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि ।
विश्वा हि माया अवसि स्वधावः ।
भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्त्विति ।

नात्र भुवनम्।

न पूषा।

न पशवः।

नादित्यस्संवत्सर एव प्रत्यक्षेण प्रियतमं विद्यात्।

एतद्वै संवत्सरस्य प्रियतमं रूपम्।

योऽस्य महानर्थ उत्पत्स्यमानो भवति।

इदं पुण्यं कुरुष्वेति।

तमाहरणं दद्यात् ॥ ७ ॥

यथा लक्षण ऋतुलक्षणं भुवनं सप्त च ॥ २ ॥

((ubhayatassaptēndriyāṇi |
jalpitam tveva dihyate |
śuklakṛṣṇe saṁvātsarasya |
dakṣiṇāvāmāyoh pārsvayoh |
tasyaiṣā bhavati |
śukram te anyadyajataṁ te anyat |
viśūrūpe ahāni dyaurivāsi |
viśvā hi māyā avāsi svadhāvaḥ |
bhadrā te pūṣanniha rātirastviti |
nātra bhuvānam |
na pūṣā |
na paśavaḥ |
nādityassaṁvatsara eva pratyakṣeṇa priyatamaṁ vidyāt |
etadvai saṁvatsarasya priyatamaṁ rūpam |
yo'sya mahānārtha utpatsyamāno bhavati |
idaṁ puṇyaṁ kuruṣvēti |
tamāharāṇaṁ dadyāt ॥ 7 ॥
yathā lakṣaṇa ṛtulaṣaṇaṁ bhuvānaṁ sapta ca ॥ 2 ॥))

[[1-3-1]]

साकंजानां सप्तथमाहुरेकजम्।

षडुद्यमा ऋषयो देवजा इति।

तेषामिष्टानि विहितानि धामशः।

स्थात्रे रजन्ते विकृतानि रूपशः।

को नु मर्या अमिथितः।

सखा सखायमब्रवीत्।

जहाको अस्मदीषते।

यस्ति॒त्याज॑ सखि॒विदुः॑ सखा॒याम् ।
न तस्य॑ वा॒च्यपि॑ भा॒गो अ॑स्ति ।
यदी॑ः शृ॒णोत्य॒लकः॑ शृ॒णोति ॥ ८ ॥

((sākamjānām̐ sap̐tathāmāhurekajam ।
ṣaḍūdyamā ṛṣayo devajā iti ।
teṣāmiṣṭhāni vihitāni dhāmaśaḥ ।
sthātre réjante vikṛtāni rūpaśaḥ ।
ko nu maryā amithitaḥ ।
sakhā sakhāyamabravīt ।
jahāko āsmadiṣate ।
yastityājā sakhividam̐ sakhāyām ।
na tasyā vācyapi bhāgo āsti ।
yadiḥ śṛṇotyalakam̐ śṛṇoti ॥ 8 ॥))

[[1-3-2]]

न हि प्र॒वेद॑ सु॒कृत॑स्य॒ पन्था॒मिति॑ ।
ऋ॒तुर्ऋ॒तुना॑ नु॒द्यमा॑नः ।
वि॒नना॑दाभिधा॒वः ।
षष्टि॑श्च त्रि॒ंशका॑ व॒ल्गाः ।
शु॒क्लकृ॑ष्णौ च षाष्टि॒कौ ।
सा॒रा॒ग॒व॒स्त्रैर्ज॒रद॑क्षः ।
व॒सन्तो॑ वसु॒भिस्स॒ह ।
सं॒वत्स॑रस्य॒ सवि॑तुः ।
प्रै॒षकृ॑त्प्रथ॒मः स्मृ॑तः ।
अ॒मूना॑दय॒तेत्य॒न्यान् ॥ ९ ॥

((na hi pravēdā sukṛtasya panthāmiti ।
ṛturṛtunā nudyamānaḥ ।
vinānādābhidhāvaḥ ।
ṣaṣṭiśca trimśakā valgāḥ ।
śuklakṛṣṇau ca ṣaṣṭikau ।
sārāgavasthairjaradākṣaḥ ।
vasanto vasubhissaha ।
samvatsarasya savituḥ ।
praiṣakṛtprāthamaḥ smṛtaḥ ।
amūnādayāteत्यन्यान् ॥ 9 ॥))

[[1-3-3]]

अ॒मू॒श्च॑ परि॒रक्ष॑तः ।
 ए॒ता वा॒चः प्र॑यु॒ज्यन्ते॑ ।
 यत्रै॑तदु॒पदृ॑श्यते ।
 ए॒तदे॒व वि॑जानी॒यात् ।
 प्र॒माणं॑ का॒लपर्य॑ये ।
 वि॒शेष॑णं तु वक्ष्या॒मः ।
 ऋ॒तूनां॑ तन्नि॒बोध॑त ।
 शु॒क्लवा॑सा रु॒द्रग॑णः ।
 ग्री॒ष्मेणा॑ऽऽव॒र्तते॑ स॒ह ।
 नि॒जह॑न्मृ॒थिवी॑ः स॒र्वाम् ॥ १० ॥

((amūṁśca parirakṣātaḥ ।
 etā vācaḥ prayujyante ।
 yatraitadupadrśyāte ।
 etadeva vijāniyāt ।
 pramāṇam kālaparyāye ।
 viśeṣaṇam tu vaksyāmaḥ ।
 ṛtūnāṁ tannibodhāta ।
 śuklavāsā rudraṅgaṇaḥ ।
 grīṣmeṇā''vartate sāha ।
 nijahanpṛthivīm sarvām ॥ 10 ॥))

[[1-3-4]]

ज्यो॒तिषा॑ऽप्रति॒ख्येन॑ सः ।
 वि॒श्वरू॒पाणि॑ वासा॒सि ।
 आ॒दि॒त्यानां॑ नि॒बोध॑त ।
 सं॒वत्स॑री॒णं क॑र्म॒फल॑म् ।
 वर्षा॑भिर्द॒दता॑ः स॒ह ।
 अ॒दुःखो॑ दुःख॒चक्षु॑रिव ।
 तद्भा॑ पीत इ॒व दृ॑श्यते ।
 शी॒तेना॑व्यथ॒यन्नि॑व ।
 रु॒रुद॑क्ष इ॒व दृ॑श्यते ।
 ह्रा॒दय॑तै॒ ज्वल॑तश्चै॒व ।
 शा॒म्यत॑श्चास्य॒ चक्षु॑षी ।

या वै प्रजा भ्रंशन्ते ।
 संवत्सरात्ता भ्रंशन्ते ।
 याः प्रतितिष्ठन्ति ।
 संवत्सरे ताः प्रतितिष्ठन्ति ।
 वर्षाभ्य इत्यर्थः ॥ ११ ॥
 शृणोत्यन्यान्सर्वामेव षड् ॥ ३ ॥

((jyotiṣā'pratikhyaenā saḥ ।
 viśvarūpāṇi vāsāṃsi ।
 ādityānāṃ nibodhāta ।
 saṃvatsarīṇāṃ karmaḥphalam ।
 varṣābhirdādatāṃ saha ।
 aduḥkhō duḥkhacākṣuriva ।
 tadmā pīta iva dṛśyāte ।
 śītenāvyathāyanniiva ।
 rūrudākṣa iva dṛśyāte ।
 hlādayatē jvalātaścaiva ।
 śāmyatāścāsyā cakṣuṣi ।
 yā vai prajā bhrāṃśyante ।
 saṃvatsarāttā bhrāṃśyante ।
 yāḥ pratitiṣṭhanti ।
 saṃvatsare tāḥ pratitiṣṭhanti ।
 varṣābhyā ityārthaḥ ॥ 11 ॥
 śṛṇotyanyānsarvāmeva ṣaṭcā ॥ 3 ॥))

[[1-4-1]]

अक्षिदुःखोत्थितस्यैव ।
 विप्रसन्ने कनीनिके ।
 आङ्गे चाद्रणं नास्ति ।
 ऋभूणां तन्निबोधत ।
 कनकाभानि वासांसि ।
 अहतानि निबोधत ।
 अन्नमश्नीत मृज्मीत ।
 अहं वो जीवनप्रदः ।
 एता वाचः प्रयुज्यन्ते ।
 शरद्यत्रोपदृश्यते ॥ १२ ॥

((akṣiduḥkhotthitasyaiva ।

vīprasānne kaṇīnike |
āṅkte cādgāṇaṃ nāsti |
ṛbhūṅāṃ tannibodhāta |
kaṇakābhāni vāsāṃsi |
aḥatāni nibodhāta |
annamaśnītā mṛjmīta |
aḥaṃ vò jīvanaprādaḥ |
etā vācaḥ prāyujyante |
śaradyātropadṛśyāte || 12 ||)

[[1-4-2]]

अभिधून्वन्तोऽभिघ्नन्त इव ।
वातवन्तो मरुद्गणाः ।
अमृतो जेतुमिषुमुखमिव ।
सन्नद्धास्सह ददृशे ह ।
अपध्वस्तैर्वस्तिवर्णैरिव ।
विशिखासः कपर्दिनः ।
अक्रुद्धस्य योत्स्यमानस्य ।
क्रुद्धस्यैव लोहिनी ।
हेमतश्चक्षुषी विद्यात् ।
अक्षयौः क्षिपणोरिव ॥ १३ ॥

((abhīdhūnvanto'bhighnānta iva |
vātavānto marudgāṇāḥ |
amuto jetumiṣumūkhamiva |
sannaddhāssaha dādṛśe ha |
apadhvastairvastivārṇairiva |
viśikhāsāḥ kapardinaḥ |
akruddhasya yotsyāmāṇasya |
kruddhasyēva lohīnī |
hemataścakṣuṣī vidyāt |
akṣayōḥ kṣiṇānoriva || 13 ||)

[[1-4-3]]

दुर्भिक्षं देवलोकेषु ।
मनूनामुदकं गृहे ।
एता वाचः प्रवदन्तीः ।
वैद्युतो यान्ति शैशिरीः ।

ता अग्निः पवमाना अन्वैक्षत।
 इह जीविकामपरिपश्यन्।
 तस्यैषा भवति।
 इहेह वस्स्वतपसः।
 मरुतस्सूर्यत्वचः।
 शर्म सप्रथा आवृणे ॥ १४ ॥
 दृश्यत इवाऽऽवृणे ॥ ४ ॥

((durbhikṣam devālokeṣu |
 maṇūnāmudakam gīhe |
 etā vācaḥ pravadantīḥ |
 vaidyutó yānti śaisīrīḥ |
 tā aṅniḥ pavāmānā anvaikṣata |
 iha jīvikāmaparipaśyan |
 tasyaiṣā bhavāti |
 iheha vāssvatapasah |
 marūtaśśūryātvacaḥ |
 śarmā saprathā āvṛṇe || 14 ||
 drśyāta ivā'vṛṇe || 4 ||))

[[1-5-1]]

अतिताम्राणि वासांसि।
 अष्टिवज्रिशतघ्नि च।
 विश्वे देवा विप्रहरन्ति।
 अग्निजिह्वा असश्चत।
 नैव देवो न मर्त्यः।
 न राजा वरुणो विभुः।
 नाग्निर्नेन्द्रो न पवमानः।
 मातृक्कचन विद्यते।
 दिव्यस्यैका धनुरार्तिः।
 पृथिव्यामपरा श्रिता ॥ १५ ॥

((atitāmrāṇi vāsāṁsi |
 aṣṭivajriśataghni ca |
 viśve devā vipraharaṅti |
 aṅnijihvā aśāścāta |
 naiva devó na marṭyaḥ |

na rājā vāruṇo vibhuḥ |
nāgnirnendro na pāvamānaḥ |
mātrīkkāccaṇa vidyāte |
divyasyaikā dhanūrārtniḥ |
pṛthivyāmapārā śrītā || 15 ||)

[[1-5-2]]

तस्येन्द्रो वम्रिरूपेण ।
धनुर्ज्यामच्छिनथस्वयम् ।
तदिन्द्रधनुरित्यज्यम् ।
अभ्रवर्णेषु चक्षते ।
एतदेव शंयोर्बार्हस्पत्यस्य ।
एतद्रुद्रस्य धनुः ।
रुद्रस्य त्वेव धनुरार्लिः ।
शिर उत्पिपेष ।
स प्रवर्ग्योऽभवत् ।
तस्माद्यस्सप्रवर्ग्येण यज्ञेन यजते ।
रुद्रस्य स शिरः प्रतिदधाति ।
नैनं रुद्र आरुको भवति ।
य एवं वेद ॥ १६ ॥
श्रिता यजते त्रीणि च ॥ ५ ॥

((tasyendro vamrīrūpeṇa |
dhanurjyāmacchinathsvāyam |
tadindrādhanurityajyam |
abhravarṇeṣu cakṣāte |
etadeva śaṃyorbārhaspatyaṣya |
etadrūdrasya dhanuḥ |
rudrasya tveva dhanūrārtniḥ |
śira utpipeṣa |
sa pravargyo'bhavat |
tasmādyassapravargyena yajñena yajāte |
rudrasya sa śiraḥ pratidadhāti |
nainaṃ rudra āruko bhavati |
ya evaṃ vedā || 16 ||
śrītā yajāte trīṇi ca || 5 ||)

[[1-6-1]]

अ॒त्यूर्ध्वा॒क्षोऽति॑रश्वात् ।
 शिशिरः प्र॒दृश्य॑ते ।
 नैव रूपं न वासा॒सि ।
 न चक्षुः प्रति॒दृश्य॑ते ।
 अ॒न्योन्यं तु न हि॑स्रातः ।
 स॒तस्तद्दे॒वलक्ष॑णम् ।
 लोहितोऽक्षिण शार॑शीर्ष्णिः ।
 सूर्य॑स्योद॒यनं॑ प्रति ।
 त्वं करो॑षि॒न्यञ्ज॑लिकाम् ।
 त्वं करो॑षि नि॒जानु॑काम् ॥ १७ ॥

((atyūrdhvākṣo'tiraścāt |
 śiśiraḥ praḍṛśyāte |
 naiva rūpaṃ nā vāsāṃsi |
 na cakṣuḥ pratiḍṛśyāte |
 anyonyaṃ tu nā hiṃsrātaḥ |
 śatastāddevalakṣaṇam |
 lohito'kṣṇi śāraśīrṣṇiḥ |
 sūryasyōdayanaṃ prāti |
 tvam karoṣinyañjalikām |
 tvam karōṣi nijānūkām || 17 ||))

[[1-6-2]]

नि॒जानु॑का मे॒न्यञ्ज॑लिका ।
 अमी वाचमुपास॑तामि॒ति ।
 तस्मै॑ सर्व ऋ॒तवो॑ नम॒न्ते ।
 मर्यादा॑करत्वात्प्र॒पुरो॑धाम् ।
 ब्राह्म॑णं आ॒प्नोति॑ ।
 य एवं वे॒द ।
 स खलु॑ संवत्सर ए॒तैस्से॒नानी॑भिस्स॒ह ।
 इन्द्रा॑य सर्वा॒न्कमान॑भि॒व॒हति॑ ।
 स द्र॒प्सः ।
 तस्यै॒षा भव॑ति ॥ १८ ॥

((nijānukā mēnyañjalikā |

amī vācamupāsātāmīti |
 tasmai sarva ṛtavó namānte |
 maryādākaratvātprápurodhām |
 brāhmaṇā āpnoti |
 ya évaṃ veda |
 sa khalu saṃvatsara etaissenānībhissaha |
 indrāya sarvānkamānābhivahaṭi |
 sa drapsaḥ |
 tasyaiṣā bhavāti || 18 ||)

[[1-6-3]]

अवद्रप्सो अश्मुमतीमतिष्ठत् ।
 इयानः कृष्णो दशभिः सहस्रैः ।
 आवर्तमिन्द्रः शच्या धर्मन्तम् ।
 उपस्नुहि तं नृमणामथद्रामिति ।
 एतयैवेन्द्रः सलावृक्या सह ।
 असुरान्परिवृश्चति ।
 पृथिव्यश्मुमती ।
 तामन्ववस्थितः संवत्सरो दिवं च ।
 नैवंविदुषाऽऽचार्यान्तेवासिनौ ।
 अन्योन्यस्मै द्रुह्याताम् ।
 यो द्रुह्यति ।
 भ्रश्यते स्वर्गाल्लोकात् ।
 इत्यृतुमण्डलानि ।
 सूर्यमण्डलान्याख्यायिकाः ।
 अत ऊर्ध्वं संनिर्वचनाः ॥ १९ ॥
 नि जानुकां भवति द्रुह्यातां पञ्च च ॥ ६ ॥

((avadrapsō aśśumatīmatiṣṭhat |
 iyānaḥ kṛṣṇo daśabhiḥ sahasraīḥ |
 āvartamindraḥ śacyā dhamāntam |
 upasnuhi taṃ nṛmaṇāmathādrāmīti |
 etayaivendraḥ salāvṛkyā saha |
 asurānpārivṛścati |
 pṛthivyāśśumatī |
 tāmanvavāsthitaḥ saṃvatsaro divaṃ ca |
 naivaṃviduṣā''cāryāntevāsinau |
 anyonyasmai druhyātām |

yo druhyati |
bhraśyate svārgālokaṭ |
ityṛtumāṇḍalāni |
sūryamaṇḍalānyākhyāyikāḥ |
ata ūrdhvaṁ sánirvacanāḥ || 19 ||
ni jānūkām bhavāti druhyātām pañcā ca || 6 ||)

[[1-7-1]]

आरोगो भ्राजः पटरः पतङ्गः ।
स्वर्णरो ज्योतिषिमान् विभासः ।
ते अस्मै सर्वे दिवमातपन्ति ।
ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरन्त इति ।
कश्यपोऽष्टमः ।
स महामेरुं न जहाति ।
तस्यैषा भवति ।
यत्ते शिल्पं कश्यप रोचनावत् ।
इन्द्रियावत्पुष्कलं चित्रमानु ।
यस्मिन्सूर्या अर्पितास्सप्त साकम् ॥ २० ॥

((ārogo bhrājaḥ paṭaraḥ paṭaṅgaḥ |
svarṇaro jyotiṣimān vibhāsaḥ |
te asmai sarve divamātapanti |
ūrjaṁ duhānā anapasphurānta iti |
kaśyāpo'ṣṭamaḥ |
sa mahāmeruṁ nā jahāti |
tasyaiṣā bhavati |
yatte śilpaṁ kaśyapa rocanāvāt |
indriyāvātpuṣkalaṁ citrabhānu |
yasmīnsūryā arpitāssapta sākam || 20 ||))

[[1-7-2]]

तस्मिन्नाजानमधिविश्रयेममिति ।
ते अस्मै सर्वे कश्यपाज्ज्योतिर्लभन्ते ।
तान्सोमः कश्यपादधिनिर्द्धमति ।
भ्रस्ताकर्मकृदिवैवम् ।
प्राणो जीवानीन्द्रियजीवानि ।
सप्त शीर्षण्याः प्राणाः ।

सूर्या इत्याचार्याः ।
अपश्यमहमेतन्सप्त सूर्यानि ।
पञ्चकर्णो वात्स्यायनः ।
सप्तकर्णश्च प्लाक्षिः ॥ २१ ॥

((tasminrājānamadhiviśrayēmamīti |
te asmai sarve kaśyapājjyotīrlabhante |
tānsomaḥ kaśyapādadhīnirddhamati |
bhrastākarmakṛdivaiṣvam |
prāṇo jīvānīndriyājīvāni |
sapta śirṣānyāḥ prāṇāḥ |
sūryā ityācāryāḥ |
apaśyamamahametansapta sūryānīti |
pañcakarṇo vātsyāyanaḥ |
saptakarṇāśca plākṣiḥ || 21 ||))

[[1-7-3]]

आनुश्रविक एव नौ कश्यप इति ।
उभौ वेदयिते ।
न हि शेकुमिव महामेरुं गन्तुम् ।
अपश्यमहमेतत्सूर्यमण्डलं परिवर्तमानम् ।
गार्ग्यः प्राणत्रातः ।
गच्छन्त महामेरुम् ।
एकं चाजहतम् ।
भ्राजपटरपतङ्गा निहने ।
तिष्ठन्नातपन्ति ।
तस्मादिह तप्रितपाः ॥ २२ ॥

((ānuśravika eva nau kaśyāpa īti |
ubhau vedayite |
na hi śekumiva mahāmeruṃ gantum |
apaśyamamahametatsūryamaṇḍalaṃ parivartamānam |
gārgyaḥ prāṇatrātaḥ |
gacchanta mahāmerum |
ekam cājahatam |
bhrājapaṭarapatāṅgā nihane |
tiṣṭhannātapanti |
tasmādiha taptritapāḥ || 22 ||))

[[1-7-4]]

अमुत्रेतरे।

तस्मादिहातप्रितपाः।

तेषामेषा भवति।

सप्त सूर्या दिवमनुप्रविष्टाः।

तानन्वेति पथिभिर्दक्षिणावान्।

ते अस्मै सर्वे घृतमातपन्ति।

ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरन्त इति।

सप्तर्त्विजस्सूर्या इत्याचार्याः।

तेषामेषा भवति।

सप्त दिशो नानासूर्याः ॥ २३ ॥

((amutretare |

tasmādhātapritapāḥ |

teṣāmeṣā bhavāti |

sapta sūryā divamanupraviṣṭāḥ |

tānanveti pathibhirdakṣiṇāvān |

te asmai sarve ghr̥tamātapanti |

ūrjaṃ duhānā anapasphurānta iti |

saptartvijassūryā ityācāryāḥ |

teṣāmeṣā bhavāti |

sapta diśo nānāsūryāḥ || 23 ||))

[[1-7-5]]

सप्त होतार ऋत्विजः।

देवा आदित्या ये सप्त।

तेभिः सोमाभीरक्षण इति।

तदप्याम्नायः।

दिग्भ्राज ऋतून् करोति।

एतयैवावृता सहस्रसूर्यताया इति वैशंपायनः।

तस्यैषा भवति।

यद्याव इन्द्र ते शतंशतं भूर्मीः।

उत स्युः।

नत्वा वज्रिन्सहस्रं सूर्याः ॥ २४ ॥

((ṣapṭa hotāra ṛtvijāḥ |
 devā ādityā ye ṣapṭa |
 tebhiḥ somābhirakṣāṇa iti |
 tadāpyāmnāyaḥ |
 digbhrāja ṛtūn karoti |
 etāyaivāvṛtā sahasrasūryatāyā iti vaiśampāyanaḥ |
 tasyaiṣā bhavāti |
 yaddyāvā indra te śataṃśataṃ bhūmiḥ |
 ūta syuḥ |
 natvā vajrinsaḥasraṃ sūryāḥ || 24 ||))

[[1-7-6]]

अनुनजातमष्ट रोदसी इति ।
 नानालिङ्गत्वादृतूनां नानासूर्यत्वम् ।
 अष्टौ तु व्यवसिता इति ।
 सूर्यमण्डलान्यष्टात ऊर्ध्वम् ।
 तेषामेषा भवति ।
 चित्रं देवानामुदगादनीकम् ।
 चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।
 आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षम् ।
 सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेति ॥ २५ ॥
 साकं प्लाक्षिस्तप्रितपा नानासूर्याः सूर्या नव च ॥ ७ ॥

((anunajātamaṣṭa rodāsī iti |
 nānāliṅgatvādṛtūnāṃ nānāsūryatvam |
 aṣṭau tu vyavasitā iti |
 sūryamaṇḍalānyaṣṭāta ūrdhvam |
 teṣāmeṣā bhavāti |
 cītraṃ devānāmudāgādanīkam |
 cakṣurmitrasya varuṇasyāgneḥ |
 āprā dyāvāpṛthivī antarikṣam |
 sūrya ātmā jagatastasthūṣaśceti || 25 ||
 sākaṃ plākṣistapṛitapā nānāsūryāḥ sūryā navā ca || 7 ||))

[[1-8-1]]

केदमभ्रन्निविशते ।
 काय संवत्सरो मिथः ।
 काहः केयन्देव रात्री ।
 क मासा ऋतवः श्रिताः ।

अर्धमासा मुहूर्ताः ।
 निमेषास्त्रुटिभिस्सह ।
 केमा आपो निविशन्ते ।
 यदीतो यान्ति संप्रति ।
 काला अप्सु निविशन्ते ।
 आपस्सूर्ये समाहिताः ॥ २६ ॥

((kvedamabhrānniviśate ।
 kvāyaṁ saṁvatsaro mithaḥ ।
 kvāhaḥ kveyandēva rātrī ।
 kva māsā ṛtavaḥ śritāḥ ।
 ardhmāsā muhūrtāḥ ।
 nimeśāstrūṭibhissaha ।
 kvemā āpo niviśante ।
 yaḍīto yānti saṁprāti ।
 kālā apsu niviśante ।
 āpassūrye samāhitāḥ ॥ 26 ॥))

[[1-8-2]]

अभ्राण्यपः प्रपद्यन्ते ।
 विद्युत्सूर्ये समाहिता ।
 अनवर्णे इमे भूमी ।
 इयं चासौ च रोदसि ।
 किञ्चिदत्रान्तरा भूतम् ।
 येनेमे विधृते उभे ।
 विष्णुना विधृते भूमी ।
 इति वत्सस्य वेदना ।
 इरावती धेनुमती हि भूतम् ।
 सूर्यवसिनी मनुषे दशस्यै ॥ २७ ॥

((abhrāṇyapaḥ prāpadyante ।
 vidyutsūrye samāhitā ।
 anavarṇe ime bhūmī ।
 iyaṁ cāsau ca rodāsi ।
 kiñśvidatrāntarā bhūtam ।
 yeṇeme vidhr̥te ubhe ।
 viṣṇunā vidhr̥te bhūmī ।
 iti vātsasya vedānā ।

irāvati dhenumatī hi bhūtam |
sūyavasini manūṣe daśasye || 27 ||)

[[1-8-3]]

व्यष्टभ्राद्रोदसी विष्णवेते।
दाधर्थं पृथिवीमभितो मयूखैः।
किन्तद्विष्णोर्बलमाहुः।
का दीप्तिः किं परायणम्।
एको यद्धारयद्देवः।
रेजती रोदसी उभे।
वाताद्विष्णोर्बलमाहुः।
अक्षरादीप्तिरुच्यते।
त्रिपदाद्धारयद्देवः।
यद्विष्णोरेकमुत्तमम् ॥ २८ ॥

((vyāṣṭabhnādrodāsī viṣṇāveṭe |
dādharthā pṛthivīmabhitō mayūkhaiḥ |
kintadviṣṇorbālamāhuḥ |
kā dīptiḥ kiṃ parāyaṇam |
eko yaddhārayaddevaḥ |
rejatī rodāsī ubhe |
vātādvīṣṇorbālamāhuḥ |
ākṣarāddīptirucyāte |
tripadāddhārayaddevaḥ |
yadviṣṇōrekaṃuttāmam || 28 ||))

[[1-8-4]]

अग्नयौ वायवश्चैव।
एतदस्य परायणम्।
पृच्छामि त्वा परं मृत्युम्।
अवमं मध्यमञ्चतुम्।
लोकञ्च पुण्यपापानाम्।
एतत्पृच्छामि संप्रति।
अमुमाहुः परं मृत्युम्।
पवमानं तु मध्यमम्।
अग्निरेवावमो मृत्युः।

चन्द्रमाश्चतुरुच्यते ॥ २९ ॥

((agnayō vāyāvaścaiva |
etadāsyā parāyaṇam |
pṛcchāmi tvā paraṃ mṛtyum |
avamāṃ madhyamañcātum |
lokañca puṇyāpāpānām |
etatpṛcchāmi samprāti |
amumāhuḥ paraṃ mṛtyum |
pavamānaṃ tu madhyāmam |
agnirevāvāmo mṛtyuḥ |
candramāścaturucyāte || 29 ||))

[[1-8-5]]

अनाभोगाः परं मृत्युम् ।
पापास्संयन्ति सर्वदा ।
आभोगास्त्वेव संयन्ति ।
यत्र पुण्यकृतो जनाः ।
ततो मध्यममायन्ति ।
चतुर्भिर् च संप्रति ।
पृच्छामि त्वा पापकृतः ।
यत्र यातयते यमः ।
त्वं नस्तद्ब्रह्मन् प्रब्रूहि ।
यदि वैत्थासतो गृहान् ॥ ३० ॥

((anābhogāḥ paraṃ mṛtyum |
pāpāssamyanti sarvādā |
ābhogāstvevā samyanti |
yatra puṇyakṛto jānāḥ |
tatō madhyamāmāyanti |
cātumāgniṃ ca samprāti |
pṛcchāmi tvā pāpakṛtaḥ |
yatra yātayate yamaḥ |
tvaṃ nastadbrahmān prabrūhi |
yadi vētthāsaṭo gṛhān || 30 ||))

[[1-8-6]]

कश्यपादुदितास्सूर्याः ।
पापान्निर्घ्नन्ति सर्वदा ।

रोदस्योरन्तर्देशेषु।
 तत्र न्यस्यन्ते वासवैः।
 तेऽशरीराः प्रपद्यन्ते।
 यथाऽपुण्यस्य कर्मणः।
 अपाण्यपादकेशासः।
 तत्र तेऽयोनिजा जनाः।
 मृत्वा पुनर्मृत्युमापद्यन्ते।
 अद्यमानास्वकर्मभिः ॥ ३१ ॥

((kaśyapādudītāssūryāḥ |
 pāpānirghnanti sarvādā |
 rodasyorantārdeśeṣu |
 tatra nyasyantē vāṣavaiḥ |
 te'śarīrāḥ prāpadyante |
 yaṥhā'puṇyasya karmāṇaḥ |
 apāṇyapādākeśāsaḥ |
 taṥtra tē'yonijā jānāḥ |
 mṛtvā punarmṛtyumāpadyante |
 ādyamānāssvākarmābhiḥ || 31 ||))

[[1-8-7]]

आशातिकाः क्रिमय इव।
 ततः पूयन्ते वासवैः।
 अपैतं मृत्युं जयति।
 य एवं वेद।
 स खल्वैवाविद्ब्राह्मणः।
 दीर्घश्रुत्तमो भवति।
 कश्यपस्यातिथिस्सिद्धगमनस्सिद्धगमनः।
 तस्यैषा भवति।
 आ यस्मिन्थसप्त वासवाः।
 रोहन्ति पूर्व्यां रुहः ॥ ३२ ॥

((āśātikāḥ krimāya iva |
 tataḥ pūyantē vāṣavaiḥ |
 apaitaṁ mṛtyuṁ jāyati |
 ya evaṁ vedā |
 sa khalvaivaṁvidbrāhmaṇaḥ.

dīrghaśruttamo bhavāti |
kaśyāpaśyātīthiśiddhagāmanāśiddhāgāmanaḥ |
tasyaiṣā bhavāti |
ā yasmīnthsapta vāsavāḥ |
rohānti pūrvyā ruhāḥ || 32 ||))

[[1-8-8]]

ऋषिर्ह दीर्घश्रुत्तमः ।
इन्द्रस्य घर्मो अतिथिरिति ।
कश्यपः पश्यको भवति ।
यत्सर्वं परिपश्यतीति सौक्ष्म्यात् ।
अथाग्नेरष्टपुरुषस्य ।
तस्यैषा भवति ।
अग्ने नय सुपथा राये अस्मान् ।
विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् ।
युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनः ।
भूयिष्ठान्ते नम उक्तिं विधेमेति ॥ ३३ ॥
समाहिता दशस्ये उत्तममुच्यते गृहान्त्स्वकर्मभिः पूर्व्यां रुह इति ॥ ८ ॥

((ṛṣirha dīrghaśruttāmaḥ |
indrasya gharmo atithirīti |
kaśyapaḥ paśyāko bhavati |
yatsarvaṃ paripaśyatīti sauḥśmyāt |
athāgnérasṭapūruṣasya |
tasyaiṣā bhavāti |
agneḥ nayā supathā rāye aśmān |
viśvāni deva vayunāni vidvān |
yuyodhyāsmajjuhurāṇamenāḥ |
bhūyiṣṭhānte nama uktiṃ vidhemeṭi || 33 ||
śamāhītā daśasyé uttāmaṃucyāte gṛhāntsvakarmābhiḥ pūrvyā ruhā īti || 8 ||))

[[1-9-1]]

अग्निश्च जातवेदाश्च ।
सहोजा अजिराप्रभुः ।
वैश्वानरो नर्यापाश्च ।
पङ्क्तिराधाश्च सप्तमः ।
विसर्पेवाऽष्टमोऽग्नीनाम् ।

एतेऽष्टौ वसवः क्षिता इति ।
यथर्त्वेवाग्नेरर्चिर्वर्णविशेषाः ।
नीलार्चिश्च पीतकार्चिश्चेति ।
अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशस्त्रीकस्य ।
प्रभ्राजमाना व्यवदाताः ॥ ३४ ॥

((agniśca jātavedāśca ।
sahajā ājirāprabhuḥ ।
vaiśvānaro nāryāpāśca ।
paṅktirādhāśca saptāmaḥ ।
visarpevā 'ṣṭāmo'gnīnām ।
ete'ṣṭau vasavaḥ kṣitā iti ।
yathartvevāgnerarcirvarṇaviśeṣāḥ ।
nīlārciśca pītakārciśceṭi ।
atha vāyorekādaśapuruṣasyaikādaśāstrīkaśya ।
prabhrājamānā vyāvadātāḥ ॥ 34 ॥))

[[1-9-2]]

याश्च वासुकिवैद्युताः ।
रजताः परुषाः श्यामाः ।
कपिला अतिलोहिताः ।
ऊर्ध्वा अवपतन्ताश्च ।
वैद्युत इत्येकादश ।
नैनं वैद्युतो हिनस्ति ।
य एवं वेद ।
स होवाच व्यासः पाराशर्यः ।
विद्युद्वधमेवाहं मृत्युमैच्छामिति ।
न त्वकामं हन्ति ॥ ३५ ॥

((yāśca vāsukivaidyutāḥ ।
rajatāḥ parūṣāḥ śyāmāḥ ।
kapilā atilohitāḥ ।
ūrdhvā avapātantāśca ।
vaidyuta ityekādaśa ।
nainaṃ vaidyutó hinasti ।
ya évaṃ veda ।
sa hovāca vyāsaḥ pārāśaryaḥ ।
vidyudvadhamevāhaṃ mṛtyumaicchamīti ।

na tvakāmaṁ hanti || 35 ||))

[[1-9-3]]

य एवं वेद।

अथ गन्धर्वगणाः।

स्वानभ्राट्।

अङ्घ्रिर्बम्भारिः।

हस्तस्सुहस्तः।

कृशानुर्विश्वावसुः।

मूर्धन्वान्थसूर्यवर्चाः।

कृतिरित्येकादश गन्धर्वगणाः।

देवाश्च महादेवाः।

रश्मयश्च देवा गरगिरः ॥ ३६ ॥

((ya évaṁ veda |
atha gāndharvagaṇāḥ |
svāanabhrāṭ |
aṅghāriḥbambhāriḥ |
hastassuhastāḥ |
krśānurviśvāvāsuh |
mūrdhanvānthśūryavarcaḥ |
kr̥tirityekādaśa gāndharvagaṇāḥ |
devāśca mahādevāḥ |
raśmayaśca devā garagiraḥ || 36 ||))

[[1-9-4]]

नैनं गरो हिनस्ति।

य एवं वेद।

गौरीमिमाय सलिलानि तक्षती।

एकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी।

अष्टापदी नवपदी बभूवुषी।

सहस्राक्षरा परमे व्योमन्निति।

वाचो विशेषणम्।

अथ निगदव्याख्याताः।

ताननुक्रमिष्यामः।

व॒राह॑व॒स्स्व॒त॒प॒सः ॥ ३७ ॥

((nainaṃ garó hināsti |
ya évaṃ veda |
gaurīmimāya salilāni takṣātī |
ekāpadī dvīpadī sā catuṣpadī |
aṣṭāpādī navāpadī babhūvuṣī |
sahasrākṣarā parame vyómannīti |
vācō viśeṣaṇam |
atha nigadāvyaḥkhyātāḥ |
tānanukrāmiṣyāmaḥ |
vaṛāhavāssvatāpasah || 37 ||))

[[1-9-5]]

वि॒द्युन्म॑हसो धूप॑यः ।
श्वा॒पयो॑ गृहमेधाश्चेत्ये॒ते ।
ये चेमेऽशि॑मि॒विद्वि॑षः ।
पर्जन्या॑स्सप्त पृथि॒वीम॑भि॒वर्ष॑न्ति ।
वृष्टि॑भिरि॒ति ।
एत॑यैव विभक्ति॒विप॑री॒ताः ।
सप्त॑भि॒र्वतै॑रुदी॒रिताः॑ ।
अमूँल्लो॑कानभि॒वर्ष॑न्ति ।
तेषा॑मे॒षा भ॑वति । ।
स॒मा॒नमे॒तदु॑द॒कम् ॥ ३८ ॥

((vidyunmāhaso dhūpāyaḥ |
śvāpayo gṛhamedhāścetyete |
ye ceme'śimivīdviṣaḥ |
parjanyaṣapta pṛthivīmabhivārṣanti |
vṛṣṭibhirīti |
etayaiva vibhaktivīparītāḥ |
saptabhīrvātairudīritāḥ |
amūṃllokānabhivārṣanti |
teṣāmeṣā bhavāti. |
samānametadudākam || 38 ||))

[[1-9-6]]

उ॒च्चै॒त्य॒व॒चा॒ह॒भिः ।
भूमिं॑ प॒र्जन्या॑ जि॒न्व॑न्ति ।

दि॒वं जि॒न्वन्त्य॒ग्नय॑ इति ।
 यद॑क्ष॒रं भू॒तकृ॑तम् ।
 विश्वे॑ दे॒वा उ॒पास॑ते ।
 मह॑र्षि॒मस्य॑ गो॒प्तार॑म् ।
 ज॒मद॑ग्नि॒मकु॑र्वत ।
 ज॒मद॑ग्निरा॒प्याय॑ते ।
 छन्दो॑भिश्चतु॒रुत्त॑रैः ।
 राज्ञ॑स्सोम॒स्य तृ॒प्तासः॑ ॥ ३९ ॥

((uccaityávaçāhābhiḥ |
 bhūmiṃ parjanyaṃ jinvānti |
 divaṃ jinvantyagnāya iti |
 yadaḥśaraṃ bhūtakṛtam |
 viśve devā upāsate |
 maharṣimasya goptāraṃ |
 jamadāgnimakurvata |
 jamadāgnirāpyāyate |
 chandōbhiścaturuttaraiḥ |
 rājñassomāsya tṛptāsaḥ || 39 ||))

[[1-9-7]]

ब्रह्म॑णा वी॒र्या॑वता ।
 शि॒वा नः॑ प्र॒दिशो॑ दि॒शः ।
 तच्छं॑योरावृ॒णीम॑हे ।
 गा॒तुं य॒ज्ञाय॑ ।
 गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये ।
 दै॒वीस्व॑स्ति॒रस्तु॑ नः ।
 स्व॑स्ति॒र्मानु॑षेभ्यः ।
 ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम् ।
 शन्नो॑ अस्तु द्वि॒पदै॑ ।
 शं चतु॑ष्पदे ।
 सोम॑पा३ असोम॑पा३ इति निगद॑व्याख्या॒ताः ॥ ४० ॥
 व्य॒वदा॑ता ह॒न्ति ग॑र॒गिर॑स्त॒तप॑स उ॒दकं॑ तृ॒प्तास॑श्चतु॒ष्पद् एकं॑ च ॥ ९ ॥

((brahmāṇā vīryāvatā |

śivā naḥ praḍiśo diśaḥ |
 tacchaṃyorāvṛṇīmahe |
 gātum yajñāyā |
 gātum yajñapātaye |
 daivīsvastirāstu naḥ |
 svastirmānūṣebhyaḥ |
 ūrdhvaṃ jigātu bheṣajam |
 śannó astu dvīpadē |
 śaṃ catūṣpade |
 somapā3 asomapā3 iti nigadavyākhyātāḥ || 40 ||
 vyavādātā hanti gāragirastatāpasa udākaṃ tṛptāsaścatūṣpadaḥ ekaṃ ca || 9 ||)

[[1-10-1]]

सहस्रवृदियं भूमिः ।
 परं व्योम सहस्रवृत् ।
 अश्विना भुज्यू नासत्या ।
 विश्वस्य जगतस्पती ।
 जाया भूमिः पतिव्योम ।
 मिथुनन्ता अतुर्यथुः ।
 पुत्रो बृहस्पती रुद्रः ।
 सरमा इति स्त्रीपुमम् ।
 शुक्रं वामन्यद्यजतं वामन्यत् ।
 विषुरूपे अहनी द्यौरिव स्थः ॥ ४१ ॥

((sahasravṛḍiyam bhūmiḥ |
 param vyōma sahasravṛt |
 aśvinā bhujyū nāṣatyā |
 viśvasyā jagataspātī |
 jāyā bhūmiḥ pātirvyōma |
 mithunāntā aturyāthuḥ |
 putro bṛhaspātī ruद्रaḥ |
 saramā itī strīpumam |
 śukraṃ vāmaṇyadyajataṃ vāmaṇyat |
 viṣūrūpe ahānī dyauriva sthaḥ || 41 ||))

[[1-10-2]]

विश्वा हि माया अवथः स्वधावन्तौ ।
 भद्रा वा पूषणाविह रातिरस्तु ।
 वासात्यौ चित्रौ जगतो निधानौ ।

द्यावाभूमी चरथः स॒ सखायौ ।
 तावश्चिना रासभाश्वा हवं मे ।
 शुभस्पती आगत॑ सूर्यया सह ।
 त्युग्रौह भुज्युमश्चिनोदमेघे ।
 रयिन्न कश्चिन्ममृवां २ अवाहाः ।
 तमूहथुर्नोभिरात्मन्वतीभिः ।
 अन्तरिक्षप्रुद्धिरपोदकाभिः ॥ ४२ ॥

((viśvā hi māyā avāthaḥ svadhāvantau ।
 bhadrā vāṃ pūṣaṇāvīha rātirāstu ।
 vāsātyau citrau jagāto nidhānau ।
 dyāvābhūmī āgataḥ sūryayā saha ।
 tāvaśvinā rāsabhāśvā havāṃ me ।
 śubhaspatī āgataṃ sūryayā saha ।
 tyugrōha bhujyumāśvinodameghe ।
 rayinna kaścinmamṛvāṃ 2 avāhāḥ ।
 tamūhathurnaubhirātmanvatībhiḥ ।
 antarīkṣapruḍbhirapōdakābhiḥ ॥ 42 ॥))

[[1-10-3]]

तिस्रः क्षपस्त्रिरहाऽतिव्रजद्भिः ।
 नासत्या भुज्युमूहथुः पतङ्गैः ।
 समुद्रस्य धन्वन्नार्द्रस्य पारे ।
 त्रिभीरथैश्शतपद्भिः षडश्वैः ।
 सवितारं वितन्वन्तम् ।
 अनुबध्नाति शाम्बरः ।
 आपपूरुषम्बरश्चैव ।
 सविताऽरेपसो भवत् ।
 त्य॑ सुतृप्तं विदित्वैव ।
 बहुसोम गिरं वशी ॥ ४३ ॥

((tiśraḥ kṣapastrirahā'tivrajadbhiḥ ।
 nāsātyā bhujyumūhathuḥ paṅgaiḥ ।
 saṃudrasya dhanvānnārdrasya pāre ।
 tribhīrathaiśśatapadbhiḥ ṣaḍāśvaiḥ ।
 savitāraṃ vitānvantam ।
 anūbadhnāti sāmbaraḥ ।

āpapūruṣambāraścaiva |
savitā'repaśo bhavat |
tyaṁ sutṛptaṁ viditvaiva |
bahusōma girāṁ vāśī || 43 ||)

[[1-10-4]]

अन्वेति तुग्रो वक्रियान्तम्।
आयसूयान्थसोमतृप्सुषु।
स संग्रामस्तमौद्योऽत्योतः।
वाचो गाः पिपाति तत्।
स तद्गोभिस्त्वाऽत्येत्यन्ये।
रक्षसाऽनन्विताश्च ये।
अन्वेति परिवृत्यास्तः।
एवमेतौ स्थौ अश्विना।
ते एते द्युःपृथिव्योः।
अहरहर्गर्भन्दघाथे ॥ ४४ ॥

((anveti tugro vākriyāntam |
āyasūyānthśomātṛpsuṣu |
sa saṁgrāmastamōdyo'tyotah |
vāco gāḥ pīpāti tat |
sa tadgobhisstvā'tyetyanye |
rakṣasā'nanvītāścā ye |
anveti parivr̥tyāstah |
evameṭau sthō aśvinā |
te eṭe dyūḥpṛthivyoh |
ahārahārgarbhāndadhāthe || 44 ||))

[[1-10-5]]

तयोरितौ वथसावहोरात्रे।
पृथिव्या अहः।
दिवो रात्रिः।
ता अविंसृष्टौ।
दम्पती एव भवतः।
तयोरितौ वथसौ।
अग्निश्चादित्यश्च।
रात्रेर्वथसः।

श्वेत आदित्यः ।

अहोऽग्निः ॥ ४५ ॥

((tayōreṭau vaṭhsāvāhorātre ।
pṛthivyā ahāḥ ।
divo rātriḥ ।
tā avisṛṣṭau ।
dampātī eva bhāvataḥ ।
tayōreṭau vaṭhsau ।
agniścādityaścā ।
rātrervātsaḥ ।
śveta ādityaḥ ।
ahno'gniḥ ॥ 45 ॥))

[[1-10-6]]

ताम्रो अरुणः ।

ता अविंसृष्टौ ।

दम्पती एव भवतः ।

तयोरितौ वथसौ ।

वृत्रश्च वैद्युतश्च ।

अग्नेर्वृत्रः ।

वैद्युत आदित्यस्य ।

ता अविंसृष्टौ ।

दम्पती एव भवतः ।

तयोरितौ वथसौ ॥ ४६ ॥

((tāmro aruṇaḥ ।
tā avisṛṣṭau ।
dampātī eva bhāvataḥ ।
tayōreṭau vaṭhsau ।
vṛtraścā vaidyutaścā ।
agnervṛtraḥ ।
vaidyutā ādityasyā ।
tā avisṛṣṭau ।
dampātī eva bhāvataḥ ।
tayōreṭau vaṭhsau ॥ 46 ॥))

[[1-10-7]]

उष्मा च नीहारश्च ।

वृत्रस्योष्मा ।
 वैद्युतस्य नीहारः ।
 तौ तावेव प्रतिपद्येते ।
 सेयं रात्री गर्भिणी पुत्रेण संवसति ।
 तस्या वा एतदुल्बणम् ।
 यद्रात्रौ रश्मयः ।
 यथा गोर्गर्भिण्या उल्बणम् ।
 एवमेतस्या उल्बणम् ।
 प्रजयिष्णुः प्रजया च पशुभिश्च भवति ।
 य एवं वेद ।
 एतमुद्यन्तमपियन्तं चेति ।
 आदित्यः पुण्यस्य वथसः ।
 अथ पवित्राङ्गिरसः ॥ ४७ ॥
 स्थोऽपौदकाभिर्वशी दधाथे अग्निस्तयोरैतौ वथसौ भवति चत्वारि च ॥ १० ॥

((uṣmā ca nīhāraśca |
 vṛtrasyoṣmā |
 vaidyutasyā nīhārah |
 tau tāveva pratīpadyete |
 seyaṁ rātrī garbhīṇī putreṇa saṁvāsati |
 tasyā vā etadulbaṇam |
 yadrātrau raśmayāḥ |
 yathā gorgarbhīṇyā ulbaṇam |
 evameṭasyā ulbaṇam |
 prajayiṣṇuḥ prajāyā ca paśubhiśca bhavati |
 ya evaṁ veda |
 etamudyantamapiyantam cēti |
 ādityaḥ puṇyāsyā vaṭhsaḥ |
 atha pavitrāṅgīrasaḥ || 47 ||
 stho'pōdakābhirvaśī dadhāthe agnistayōreṭau vaṭhsau bhavati caṭvārī ca || 10 ||))

[[1-11-1]]

पवित्रवन्तः परिवाजमासते ।
 पितैषां प्रतो अभिरक्षति व्रतम् ।
 महस्समुद्रं वरुणस्तिरोदधे ।
 धीरा इच्छेकुर्धरुणेष्वारभम् ।

पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते ।
 प्रभुर्गात्राणि पर्येषि विश्वतः ।
 अतप्ततनूर्न तदामो अश्नुते ।
 श्रृतास इद्वहन्तस्तत्समाशत ।
 ब्रह्मा देवानाम् ।
 असतस्सद्ये ततक्षुः ॥ ४८ ॥

((pavitṛāvantaḥ parivājamāsate ।
 pitaiṣāṃ praṇo abhirākṣati vṛatam ।
 mahassāmudraṃ varuṇastirodādhe ।
 dhīrā icchekurdharuṇeṣvārabhām ।
 pavitrām te vitātaṃ brahmāṇaspatē ।
 prabhurgātrāṇi paryeṣi viśvataḥ ।
 atāptatanūrna tadāmo āśnute ।
 śṛtāsa idvahāntastatsamāśata ।
 brahmā devānām ।
 asātassadye tataḥkṣuḥ ॥ 48 ॥))

[[1-11-2]]

ऋषयस्सप्तात्रिश्च यत् ।
 सर्वेऽत्रयो अगस्त्यश्च ।
 नक्षत्रैश्शंकृतोऽवसन् ।
 अथ सवितुः श्यावाश्वस्यावर्तिकामस्य ।
 अमी य ऋक्षा निहितास उच्चा ।
 नक्तं ददृश्रे कुहचिदिवेयुः ।
 अदब्धानि वरुणस्य व्रतानि ।
 विचाकशच्चन्द्रमा नक्षत्रमेति ।
 तत्सवितुर्वरेण्यम् ।
 भर्गो देवस्य धीमहि ॥ ४९ ॥

((ṛṣayassaptātriśca yat ।
 sarve'trayo āgastyāśca ।
 nakṣātraīśśaṅkṛto'vasan ।
 athā savituḥ śyāvāśvāsyāvartikāmasya ।
 āmī ya ṛkṣā nihitāsa uccā ।
 naktam dadṛśre kuhāciddivēyuḥ ।
 adābdhāni varuṇasya vṛatāni ।
 viçākaśāccandramā nakṣātrameti ।

tatsáviturvarēṇyam |
bhargó devasyá dhimahi || 49 ||)

[[1-11-3]]

धियो॒ यो नः॑ प्रचो॒दयात्॑ ।
तत्स॑वि॒तुर्वृ॑णीमहे ।
व॒यन्दे॒वस्य॑ भो॒र्जन॑म् ।
श्रेष्ठ॑सर्व॒घात॑मम् ।
तुरं॑ भग॒स्य धी॑महि ।
अपा॑गू॒हत॑ सवि॒ता तृ॒भीन् ।
सर्वा॑न्दि॒वो अन्ध॑सः ।
नक्त॑न्तान्य॒भवन्द्दृ॑शे ।
अस्थ्य॑श्ना संभ॒विष्या॑मः ।
नाम॑ नामै॒व नाम॑ मे ॥ ५० ॥

((dhiyo yo nah pracodayat |
tatsaviturvṛṇīmahe |
vayandevasya bhojanam |
śreṣṭhaṁsarvadhātāmam |
turaṁ bhagasya dhimahi |
apāgūhata savitā tṛbhīn |
sarvāṅdivo andhāsaḥ |
naktantānyābhavandṛśe |
asthyasthnā sambhaviṣyāmaḥ |
nāma nāmaiva nāma me || 50 ||))

[[1-11-4]]

नपु॑स॒कं पु॒मास्त्र्य॑स्मि ।
स्था॑वरोऽस्म्यथ॒ जङ्ग॑मः ।
यजे॑ऽयक्षि॒ यष्टा॑हे च ।
मया॑ भू॒तान्य॑यक्षत ।
प॒शवो॑ मम॒ भूतानि॑ ।
अनू॑बन्ध्योऽस्म्यहं वि॒भुः ।
स्त्रिय॑स्स॒तीः ।
ता उ॑ मे पु॒स आ॑हुः ।
पश्य॑दक्ष॒णवान्न॑विचे॒तद॒न्धः ।

कविर्यः पुत्रस्स इमा चिकेत ॥ ५१ ॥

((napuṁśakam pumāṁstryāsmi |
sthāvaro'smyathā jaṅgamaḥ |
yajē'yakṣi yaṣṭāhe cā |
mayā bhūtānyāyakṣata |
paśavo mamā bhūtāni |
anūbandhyo'smyāhaṁ vibhuḥ |
striyāssatiḥ |
tā u me puṁsa āhuḥ |
paśyādakṣaṇvānnavicētaḍandhaḥ |
kāviryah puṭrassa imā ciketa || 51 ||))

[[1-11-5]]

यस्ता विजानाथ्सवितुः पिता संत।
अन्धो मणिमविन्दत्।
तमनङ्गुलिरावयत्।
अग्नीवः प्रत्यमुञ्चत्।
तमजिह्वा असश्चत्।
ऊर्ध्वमूलमवाक्छाखम्।
वृक्षं यो वेद सम्प्रति।
न स जातु जनः श्रद्दध्यात्।
मृत्युर्मा मारयादितिः।
हसितं रुदितङ्गीतम् ॥ ५२ ॥

((yastā vijānāthsāvītuḥ pitā sāt |
andho maṇimāvindat |
tamānaṅgulirāvāyat |
agrīvaḥ pratyāmuñcat |
tamajihvā asaścāta |
ūrdhvamūlamāvākchākham |
vṛkṣaṁ yō veda samprāti |
na sa jātu janāḥ śraddadhyāt |
mṛtyurmā mārayāditiḥ |
hasitaṁ ruditaṅgītam || 52 ||))

[[1-11-6]]

वीणापणवलासितम्।
मृतञ्जीवं च यत्किञ्चित्।

अङ्गानि स्नेव विद्धि तत्।
 अतृष्युस्तृष्य ध्यायत्।
 अस्माज्जाता मे मिथू चरन्।
 पुत्रो निर्ऋत्या वैदेहः।
 अचेता यश्च चेतनः।
 स तं मणिमविन्दत्।
 सोऽनङ्गुलिरावयत्।
 सोऽग्रीवः प्रत्यमुञ्चत् ॥ ५३ ॥

((vīṅāpaṅavalāsitam |
 mṛtañjīvaṃ ca yatkiṃcit |
 aṅgāni sneva viddhi tat |
 atīṣyaṃstrīṣya dhyāyat |
 asmājjātā me mithū caraṅ |
 putro nirṛtyā vaidehaḥ |
 acetā yaśca cetānaḥ |
 sa taṃ maṇimāvindat |
 so'naṅgulirāvāyat |
 so'grīvaḥ pratyāmuñcat || 53 ||))

[[1-11-7]]

सोऽजिह्वो असश्चत।
 नैतमृषिं विदित्वा नगरं प्रविशेत्।
 यदि प्रविशेत्।
 मिथौ चरित्वा प्रविशेत्।
 तथसम्भवस्य व्रतम्।
 आतमग्ने रथन्तिष्ठ।
 एकाश्वमेकयोजनम्।
 एकचक्रमेकधुरम्।
 वातध्राजिगतिं विभो।
 न रिष्यति न व्यथते ॥ ५४ ॥

((so'jihvo asaścāta |
 naitamṛṣiṃ veditvā nagaram praviśet |
 yādi praviśet |
 mithau caritvā praviśet |
 tathsambhavāsya vṛatam |

ātamāgne rāthantiṣṭha |
ekāśvamekajojānam |
ekacakrāmekadhuram |
vātadhrājigaṭiṃ vibho |
na riṣyati na vyāthate || 54 ||))

[[1-11-8]]

नास्याक्षौ यातु सज्जति ।
यच्छ्वेतान्रोहिताश्चाग्नेः ।
रथे युक्त्वाऽधितिष्ठति ।
एकया च दशभिश्च स्वभूते ।
द्वाभ्यामिष्टये विंशत्या च ।
तिसृभिश्च वहसे त्रिंशता च ।
नियुद्धिर्वायविहिता विमुञ्च ॥ ५५ ॥
ततक्षुधीमहि नाम मे चिकेत गीतं प्रत्यमुञ्चद्यथते सप्त च ॥ ११ ॥

((nāsyākṣo yātu sajjāti |
yacchvetānrohītāṃścāgneḥ |
rāthe yūktvā'dhitiṣṭhāti |
ekayā ca daśabhiścā svabhūte |
dvābhyāmiṣṭaye viṃśatyā ca |
tisṛbhiṣca vahase triṃśatā ca |
niyudbhirvāyavihitā vimuñca || 55 ||
tatākṣurdhīmahī nāma me ciketa gītaṃ pratyāmuñcadvyāthate sapta ca || 11 ||))

[[1-12-1]]

आतनुष्व प्रतनुष्व ।
उद्धमाऽऽधम सन्धम ।
आदित्ये चन्द्रवर्णानाम् ।
गर्भमाधेहि यः पुमान् ।
इतस्सिक्तश्च सूर्यगतम् ।
चन्द्रमसे रसङ्कुधि ।
वारादञ्जनयाग्रेऽग्निम् ।
य एको रुद्र उच्यते ।
असंख्यातास्सहस्राणि ।
स्मर्यते न च दृश्यते ॥ ५६ ॥

((ātānuṣva pratānuṣva |
uddhamā''dhāma sandhāma |
āditye candrāvarṇānām |
garbhamādhēhi yaḥ pumān |
ītaṣṣiktaṁ sūryāgatam |
cāndramāse rasāṅkṛdhi |
vārādañjanāyāgre'gnim |
ya ekō rudra ucyāte |
aṣaṅkhyātāssāhasrāṇi |
smāryatē na ca dṛśyāte || 56 ||))

[[1-12-2]]

ए॒वमे॒तन्नि॑बोधत ।
आम॒न्द्रैरि॑न्द्र॒ हरि॑भिः ।
या॒हि म॒यूर॑रोमभिः ।
मा त्वा केचि॑न्नियेमु॒रिन्न॑ पा॒शिनः॑ ।
द॒धन्वे॑व ता इ॒हि ।
मा म॒न्द्रैरि॑न्द्र॒ हरि॑भिः ।
या॒मि म॒यूर॑रोमभिः ।
मा मा केचि॑न्नियेमु॒रिन्न॑ पा॒शिनः॑ ।
नि॒धन्वे॑व तां २ इ॒मि ।
अणु॑भिश्च म॒हद्भि॑श्च ॥ ५७ ॥

((evametannibodhata |
āmandrairindra haribhiḥ |
yāhi mayūraromabhiḥ |
mā tvā kecinniyemurinna pāśinaḥ |
dadhanveva tā ihi |
mā mandrairindra haribhiḥ |
yāmi mayūraromabhiḥ |
mā mā kecinniyemurinna pāśinaḥ |
nidhanveva tāṃ 2 imi |
aṇubhiṣca mahadbhiṣca || 57 ||))

[[1-12-3]]

नि॒घृष्वैर॑स॒मायु॑तैः ।
कालै॑र्हरि॒त्वमा॒पन्नैः॑ ।
इन्द्रा॑या॒हि स॒हस्र॑युक् ।
अ॒ग्निर्वि॒भ्राष्टि॑वसनः ।

वा॒युश्चे॑ता॒सिकद्रु॑कः ।
 सं॒व॒त्स॒रो वि॒षू॒वर्णैः॑ ।
 नित्या॒स्तेऽनु॑च॒रास्त॒व ।
 सु॒ब्रह्म॑ण्योꣳ सु॒ब्रह्म॑ण्योꣳ सु॒ब्रह्म॑ण्योम् ।
 इन्द्रा॑गच्छ॒ हरि॑व आ॒गच्छ॒ मे॒धाति॑थेः ।
 मेष॑ वृषणश्च॒स्य मे॒ने ॥ ५८ ॥

((nighr̥ṣvairasamāyūtaiḥ ।
 kālairharitvāmāṇnair̥ ।
 indrāyāhi sahasrāyuk ।
 āgnirvibhrāṣṭivasanaḥ ।
 vāyuśśvetāsikadrukaḥ ।
 saṁvatsaro viṣūvarṇaiḥ ।
 nityāste'nucārāstava ।
 subrahmaṇyoṃ subrahmaṇyoṃ subrahmaṇyom ।
 indrāgaccha hariva āgaccha médhātithēḥ ।
 meṣa vṛṣaṇāśvāsya mene ॥ 58 ॥))

[[1-12-4]]

गौरा॑वस्क॒न्दिन्न॑ह॒ल्यायै॑ जा॒र ।
 कौ॑शिक॒ब्राह्म॑ण गौ॒तम॑ब्रु॒वाण॑ ।
 अ॒रु॒णाश्वा॑ इ॒हाग॑ताः ।
 वस॑वः पृथि॒वि॒क्षितः॑ ।
 अ॒ष्टौ दि॒ग्वास॑सोऽग्नयः ।
 अग्नि॑श्च जा॒तवे॑दाश्चे॒त्येते॑ ।
 तम्रा॑श्वा॒स्ताम्र॑रथाः ।
 ताम्र॑वर्णा॒स्तथा॑ऽसिताः ।
 दण्ड॑हस्ताः॑ खाद॒ग्दतः॑ ।
 इतो॑ रु॒द्राः प॒राङ्ग॑ताः ॥ ५९ ॥

((gaurāvaskandinnahalyāyai jāra ।
 kauśikabrāhmaṇa gautamābruvāṇa ।
 aruṇāśvā ihāgātāḥ ।
 vasavaḥ pṛthivikṣitāḥ ।
 aṣṭau digvāsaso'gnayāḥ ।
 agniśca jātavedāścetyete ।
 tamrāśvāstāmraṛathāḥ ।
 tāmravarṇāstathā'sitāḥ ।

daṇḍahastāḥ khāḍagdataḥ |
ito rudrāḥ parāṅgatāḥ || 59 ||))

[[1-12-5]]

उक्तं स्थानं प्रमाणञ्च पुर इत ।
बृहस्पतिश्च सविता च ।
विश्वरूपैरिहागताम् ।
रथेनोदकवर्त्मना ।
अप्सुषा इति तद्वयोः ।
उक्तो वेषो वासांसि च ।
कालावयवानामितः प्रतीच्या ।
वासात्या इत्यश्विनोः ।
कोऽन्तरिक्षे शब्दङ्करोतीति ।
वासिष्ठो रौहिणो मीमांसान्चक्रे ।
तस्यैषा भवति ।
वाश्रेव विद्युदिति ।
ब्रह्मण उदरणमसि ।
ब्रह्मण उदीरणमसि ।
ब्रह्मण आस्तरणमसि ।
ब्रह्मण उपस्तरणमसि ॥ ६० ॥
दृष्यते च मेने पराङ्गताश्चक्रे षट् च ॥ १२ ॥

(अपक्रामत गर्भिण्यः)

((uktaṁ sthānaṁ pramāṇaṅcā pura ita |
bṛhaspatiśca savitā ca |
viśvarūpairihāgatām |
rathēnodakavartmānā |
apsuṣā iti tadvāyoḥ |
ukto veṣo vāsāṅsi ca |
kālavayavānāmitaḥ pratiçyā |
vāsātyā ityaśvinoḥ |
ko'ntarikṣe śabdaṅkārotīti |
vāsiṣṭho rauhiṇo mīmāṃsāñcākre |
tasyaiṣā bhavāti |
vāśrevā vidyuditi |
brahmaṇa udaraṇamasi |

brahmāṇa udīraṇāmasi |
brahmāṇa āstarāṇamasi |
brahmāṇa upāstarāṇamasi || 60 ||
dṛṣyāte ca mene pārāṅgatāścakre ṣaṭ ca || 12 ||

(apākrāmata garbhīṇyāḥ)))

[[1-13-1]]

अष्टयोनैमष्टपुत्राम्।
अष्टपत्नीमिमां महीम्।
अहं वेद न मे मृत्युः।
नचामृत्युरघाऽहरत्।
अष्टयोन्यष्टपुत्रम्।
अष्टपदिदमन्तरिक्षम्।
अहं वेद न मे मृत्युः।
नचामृत्युरघाऽहरत्।
अष्टयोनैमष्टपुत्राम्।
अष्टपत्नीममून्दिवम् ॥ ६१ ॥

((aṣṭayōnīmaṣṭapūtrām |
aṣṭapātnīmimāṃ mahīm |
ahaṃ veda na me mṛtyuḥ |
nacāmṛtyuraḡhā'hārat |
aṣṭayōnyaṣṭapūttam |
aṣṭapādidamaṅtarīkṣam |
ahaṃ veda na me mṛtyuḥ |
nacāmṛtyuraḡhā'hārat |
aṣṭayōnīmaṣṭapūtrām |
aṣṭapātnīmaṃūndivām || 61 ||))

[[1-13-2]]

अहं वेद न मे मृत्युः।
नचामृत्युरघाऽऽहरत्।
सुत्रामाणं महीमूषु।
अदितिद्यौरदितिरन्तरिक्षम्।
अदितिर्माता स पिता स पुत्रः।
विश्वे देवा अदितिः पञ्चजनाः।

अदितिर्जातमदितिर्जनित्वम् ।
अष्टौ पुत्रासो अदितेः ।
ये जातास्तन्वः परि ।
देवां २ उपप्रैत्सप्तभिः ॥ ६२ ॥

((aḥam veda na me mṛtyuḥ ।
nacāmṛtyuraghā'hārat ।
sutrāmāṇaṃ mahimūṣu ।
aditirdyauraditirantarikṣam ।
aditirmātā sa pitā sa putraḥ ।
viśve devā aditiḥ pañcajanāḥ ।
aditirjātamaditirjanītvam ।
aṣṭau putrāso aditeḥ ।
ye jātāstanvāḥ pari ।
devāṃ 2 upāpraitsaptabhiḥ ॥ 62 ॥))

[[1-13-3]]

परा मार्षाण्डमास्यत् ।
सप्तभिः पुत्रैरदितिः ।
उपप्रैत्पूव्यं युगम् ।
प्रजायै मृत्यवे तत् ।
परा मार्षाण्डमाभरदिति ।
ताननुक्रमिष्यामः ।
मित्रश्च वरुणश्च ।
धाता चार्यमा च ।
अशश्च भगश्च ।
इन्द्रश्च विवस्वाश्चेत्येते ।
हिरण्यगर्भो हसश्चुचिषत् ।
ब्रह्मजज्ञानं तदित्पदमिति ।
गर्भः प्राजापत्यः ।
अथ पुरुषः सप्तपुरुषः ॥ ६३ ॥
अमून्दिवश्च सप्तभिरेते चत्वारि च ॥ १३ ॥
(यथास्थानं गर्भिण्यः)

((parā mārtāṇḍamāsyāt ।
saptabhiḥ putrairaditiḥ ।

upapraitpūrvyaṃ yugāṃ |
 prajāyai mṛtyave tāt |
 parā mārtaṇḍamābhāraditi |
 tānanukrāmiṣyāmaḥ |
 mītraśca varuṇaśca |
 dhātā cāryamā ca |
 aṁśāśca bhagāśca |
 indraśca vivasvāṁścetye |
 hiraṇyagarbho haṁsaśśūciṣat |
 brahmājajñānaṃ taditpadamiti |
 garbhaḥ prajāpatyaḥ |
 atha puruṣaḥ sapta puruṣaḥ || 63 ||
 amūndivam̐ sapta bhīreṭe caṭvāri ca || 13 ||
 (yathāsthānaṃ gārbhīnyāḥ)))

[[1-14-1]]

योऽसौ तपन्नृदेति ।
 स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायोदेति ।
 मा मै प्रजया मा पशूनाम् ।
 मा मम प्राणानादायोदगाः ।
 असौ योऽस्तमेति ।
 स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायास्तमेति ।
 मा मै प्रजया मा पशूनाम् ।
 मा मम प्राणानादायाऽस्तङ्गाः ।
 असौ य आपूर्यति ।
 स सर्वेषां भूतानां प्राणैरापूर्यति ॥ ६४ ॥

((yo'sau tapannudeti |
 sa sarveṣāṃ bhūtānāṃ prāṇānādāyodeti |
 mā mē prajāyā mā paśūnām |
 mā mamā prāṇānādāyodāgāḥ |
 asau yō'stameti |
 sa sarveṣāṃ bhūtānāṃ prāṇānādāyāstameti |
 mā mē prajāyā mā paśūnām |
 mā mamā prāṇānādāyā'staṅgāḥ |
 asau ya āpūryāti |
 sa sarveṣāṃ bhūtānāṃ prāṇairāpūryāti || 64 ||))

[[1-14-2]]

मा मै प्रजया मा पशूनाम् ।

मा मम प्राणैरपूरिष्ठाः ।
 असौ योऽपक्षीयति ।
 स सर्वेषां भूतानां प्राणैरपक्षीयति ।
 मा मै प्रजया मा पशूनाम् ।
 मा मम प्राणैरपक्षेष्ठाः ।
 अमूनि नक्षत्राणि ।
 सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च ।
 मा मै प्रजया मा पशूनाम् ।
 मा मम प्राणैरपप्रसृपत् मोत्सृपत् ॥ ६५ ॥

((mā mē prajayā mā pāsūnām ।
 mā mamā prāṇairāpūriṣṭhāḥ ।
 asau yo'pakṣīyāti ।
 sa sarveṣāṃ bhūtānāṃ prāṇairapakṣīyati ।
 mā mē prajayā mā pāsūnām ।
 mā mamā prāṇairapakṣeṣṭhāḥ ।
 amūni nakṣātrāṇi ।
 sarveṣāṃ bhūtānāṃ prāṇairapāprasarpanti cothsārpanti ca ।
 mā mē prajayā mā pāsūnām ।
 mā mamā prāṇairapāprasṛpata mothsṛpata ॥ 65 ॥))

[[1-14-3]]

इमे मासांश्चार्धमासाश्च ।
 सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च ।
 मा मै प्रजया मा पशूनाम् ।
 मा मम प्राणैरपप्रसृपत् मोत्सृपत् ।
 इम ऋतवः ।
 सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च ।
 मा मै प्रजया मा पशूनाम् ।
 मा मम प्राणैरपप्रसृपत् मोत्सृपत् ।
 अयं संवत्सरः ।
 सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पति चोत्सर्पति च ॥ ६६ ॥

((īme māsāścārdhamāsāścā ।
 sarveṣāṃ bhūtānāṃ prāṇairapāprasarpanti cothsārpanti ca ।
 mā mē prajayā mā pāsūnām ।

mā mamā prāṇairapāprasṛpaṭa mothsṛpata |
īma ṛtavāḥ |
sarveṣāṃ bhūtānāṃ prāṇairapāprasarpanti cothsārpanti ca |
mā mē prajayā mā pāsūnām |
mā mamā prāṇairapāprasṛpaṭa mothsṛpata |
āyaṃ sāmvaṭhsaraḥ |
sarveṣāṃ bhūtānāṃ prāṇairapāprasarpanti cothsārpanti ca || 66 ||)

[[1-14-4]]

मा मै प्रजया मा पशूनाम्।

मा मम प्राणैरपप्रसृप मोथ्सृप।

इदमहः।

सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पति चोथ्सर्पति च।

मा मै प्रजया मा पशूनाम्।

मा मम प्राणैरपप्रसृप मोथ्सृप।

इयं रात्रिः।

सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पति चोथ्सर्पति च।

मा मै प्रजया मा पशूनाम्।

मा मम प्राणैरपप्रसृप मोथ्सृप।

ओं भुर्भुवस्स्वः।

एतद्वो मिथुनं मानो मिथुनं रीद्वम् ॥ ६७ ॥

प्राणारापूर्यति मोथ्सृपत चोथ्सर्पति च मोथ्सृप द्वे च ॥ १४ ॥

योऽसौ षोडशामूनि द्वादशायञ्चतुर्दश ॥

उदेयस्तमेत्यापूर्यत्यपक्षीयत्यमूनि नक्षत्राणीमे मासा इम ऋतवोऽयं संवत्सर इदमहरियं
रात्रिर्दश ॥

((mā mē prajayā mā pāsūnām |
mā mamā prāṇairapāprasṛpa mothsṛpa |
īdamahāḥ |
sarveṣāṃ bhūtānāṃ prāṇairapāprasarpanti cothsārpanti ca |
mā mē prajayā mā pāsūnām |
mā mamā prāṇairapāprasṛpa mothsṛpa |
īyaṃrātriḥ |
sarveṣāṃ bhūtānāṃ prāṇairapāprasarpanti cothsārpanti ca |
mā mē prajayā mā pāsūnām |
mā mamā prāṇairapāprasṛpa mothsṛpa |

om bhurbhuvassvāḥ ।
etadvo mithunaṃ māno mithūnaṃ rīdhvam ॥ 67 ॥
prāṇāirāpūryāti mothsīpata cothsārpati ca mothsīpa dve ca ॥ 14 ॥

yo'sau ṣoḍāśāmūṇi dvādāśāyañcatūrdaśa ॥
udeyāstametyāpūryātyapakṣīyātyamūṇi nakṣātrāṇime māsā ima ṛtavo'yam
sāṃvathsara idamahāriyam rātrirdaśa ॥))

[[1-15-1]]

अथादित्यस्याष्टपुरुषस्य ।

वसूनामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि ।

रुद्राणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि ।

आदित्यानामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि ।

सतांसत्यानाम् ।

आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि ।

अभिधून्वतामभिघ्नताम् ।

वातवतां मरुताम् ।

आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि ।

ऋभूणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि ।

विश्वेषान्देवानाम् ।

आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि ।

संवत्सरस्य सवितुः ।

आदित्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि ।

ओं भुर्भुवस्स्वः ।

रश्मयो वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम् ॥ ६८ ॥

ऋभूणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि षट् च ॥ १५ ॥

((athādityasyāṣṭapuruṣasya ।
vasūnāmādityānāṃ sthāne svatejāsā bhāni ।
rudrāṇāmādityānāṃ sthāne svatejāsā bhāni ।
ādityānāmādityānāṃ sthāne svatejāsā bhāni ।
satāṃsatyānām ।
ādityānāṃ sthāne svatejāsā bhāni ।
abhidhūnvatāmabhiḡnatām ।
vātavātāṃ marutām ।
ādityānāṃ sthāne svatejāsā bhāni ।
ṛbhūṇāmādityānāṃ sthāne svatejāsā bhāni ।

viśveṣāṅdevānām |
ādityānām sthāne svatejāsā bhāni |
saṁvathsarāsya savituḥ |
ādityasya sthāne svatejāsā bhāni |
oṃ bhurbhuvassvāḥ |
raśmayo vo mithunaṃ mā no mithunaṃ rīdhvam || 68 ||
ṛbhūnāmādityānām sthāne svatejāsā bhāni ṣaṭ ca || 15 ||))

[[1-16-1]]

आरोगस्य स्थाने स्वतेजसा भानि।
भ्राजस्य स्थाने स्वतेजसा भानि।
पटरस्य स्थाने स्वतेजसा भानि।
पतङ्गस्य स्थाने स्वतेजसा भानि।
स्वर्णरस्य स्थाने स्वतेजसा भानि।
ज्योतिषीमतस्य स्थाने स्वतेजसा भानि।
विभासस्य स्थाने स्वतेजसा भानि।
कश्यपस्य स्थाने स्वतेजसा भानि।
ओं भुर्भुवस्स्वः।
आपो वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्धम् ॥ ६९ ॥
आरोगस्य दश ॥ १६ ॥

((ārogasya sthāne svatejāsā bhāni |
bhrājasya sthāne svatejāsā bhāni |
paṭarasya sthāne svatejāsā bhāni |
pataṅgasya sthāne svatejāsā bhāni |
svaṇṇarasya sthāne svatejāsā bhāni |
jyotiṣīmatasya sthāne svatejāsā bhāni |
vibhāsasya sthāne svatejāsā bhāni |
kaśyapasya sthāne svatejāsā bhāni |
oṃ bhurbhuvassvāḥ |
āpo vo mithunaṃ mā no mithunaṃ rīdhvam || 69 ||
ārogasya daśā || 16 ||))

[[1-17-1]]

अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशस्त्रीकस्य।
प्रभ्राजमानानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि।
व्यवदातानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि।
वासुकिवैद्युतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि।

रजतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 परुषाणां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 श्यामानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 कपिलानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 अतिलोहितानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 ऊर्ध्वानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि ॥ ७० ॥

((atha vāyorekādaśapurūṣasyaikādaśāstrīkaṣya ।
 prabhrājamānānām rudrāṇām sthāne svatejāsā bhāni ।
 vyavadātānām rudrāṇām sthāne svatejāsā bhāni ।
 vāsukivaidyutānām rudrāṇām sthāne svatejāsā bhāni ।
 rajatānām rudrāṇām sthāne svatejāsā bhāni ।
 parūṣāṇām rudrāṇām sthāne svatejāsā bhāni ।
 śyāmānām rudrāṇām sthāne svatejāsā bhāni ।
 kapilānām rudrāṇām sthāne svatejāsā bhāni ।
 atilohitānām rudrāṇām sthāne svatejāsā bhāni ।
 ūrdhvānām rudrāṇām sthāne svatejāsā bhāni ॥ 70 ॥))

[[1-17-2]]

अवपतन्तानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 वैद्युतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 प्रभ्राजमानीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 व्यवदातीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 वासुकिवैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 रजतानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 परुषाणां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 श्यामानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 कपिलानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 अतिलोहितीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 ऊर्ध्वानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 अवपतन्तीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 वैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 ओं भूर्भुवस्स्वः ।
 रूपाणि वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम् ॥ ७१ ॥

ऊर्ध्वानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भान्यतिलोहितीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि
पञ्च च ॥ १७ ॥

((avapatantānām rudrānām sthāne svatejāsā bhāni |
vaidyutānām rudrānām sthāne svatejāsā bhāni |
prabhrājamānīnām rudrānīnām sthāne svatejāsā bhāni |
vyavadātīnām rudrānīnām sthāne svatejāsā bhāni |
vāsukivaidyutīnām rudrānīnām sthāne svatejāsā bhāni |
rajatānām rudrānīnām sthāne svatejāsā bhāni |
paruṣānām rudrānīnām sthāne svatejāsā bhāni |
śyāmānām rudrānīnām sthāne svatejāsā bhāni |
kapilānām rudrānīnām sthāne svatejāsā bhāni |
atilohitīnām rudrānīnām sthāne svatejāsā bhāni |
ūrdhvānām rudrānīnām sthāne svatejāsā bhāni |
avapatantīnām rudrānīnām sthāne svatejāsā bhāni |
vaidyutīnām rudrānīnām sthāne svatejāsā bhāni |
om bhurbhuvassvāḥ |
rūpāni vo mithunam mā no mithunam rīdhvam ॥ 71 ॥
ūrdhvānām rudrānām sthāne svatejāsā bhānyatilohitīnām rudrānīnām sthāne
svatejāsā bhāni pañcā ca ॥ 17 ॥))

[[1-18-1]]

अथाग्नेरष्टपुरुषस्य ।

अग्नेः पूर्वदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि ।

जातवेदस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि ।

सहोजसो दक्षिणदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि ।

अजिराप्रभव उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि ।

वैश्वानरस्यापरदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि ।

नर्यापस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि ।

पङ्क्तिराधस उदग्दिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि ।

विसर्पिण उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि ।

ओं भुर्भुवस्स्वः ।

दिशो वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम् ॥ ७२ ॥

स्वरेकञ्च ॥ १८ ॥

एतद्रश्मय आपो रूपाणि दिशः पञ्च ॥

((athāgnēraṣṭapūruṣasya |

agneḥ pūrvadiśyasya sthāne svatejāsā bhāni |
 jātavedasa upadiśyasya sthāne svatejāsā bhāni |
 sahojaso dakṣiṇadiśyasya sthāne svatejāsā bhāni |
 ajirāprabhava upadiśyasya sthāne svatejāsā bhāni |
 vaiśvānarasyāparadiśyasya sthāne svatejāsā bhāni |
 naryāpasa upadiśyasya sthāne svatejāsā bhāni |
 paṅktirādhasa udagdiśyasya sthāne svatejāsā bhāni |
 visarpīṇa upadiśyasya sthāne svatejāsā bhāni |
 oṃ bhurbhuvassvāḥ |
 diśo vo mithunaṃ mā no mithūnaṃ rīḍhvam || 72 ||
 svārekāñca || 18 ||

etadraśmaya āpo rūpāṇi diśaḥ pañcā ||))

[[1-19-1]]

दक्षिणपूर्वस्यान्दिशि विसर्पी नरकः ।
 तस्मान्नः परिपाहि ।
 दक्षिणाऽपरस्यान्दिश्यविसर्पी नरकः ।
 तस्मान्नः परिपाहि ।
 उत्तरपूर्वस्यान्दिशि विषादी नरकः ।
 तस्मान्नः परिपाहि ।
 उत्तरपरस्यान्दिश्यविषादी नरकः ।
 तस्मान्नः परिपाहि ।
 आयस्मिन्थसप्त वासवा इन्द्रियाणि शतक्रतवित्येते ॥ ७३ ॥
 दक्षिणपूर्वस्यां नव ॥ १९ ॥

((dakṣiṇapūrvasyāndiśi visārpī ṇarakaḥ |
 tasmānnaḥ pāripāhi |
 dakṣiṇā'parasyāndiśyavisārpī ṇarakaḥ |
 tasmānnaḥ pāripāhi |
 uttarapūrvasyāndiśi viṣādī ṇarakaḥ |
 tasmānnaḥ pāripāhi |
 uttaraparasyāndiśyaviṣādī ṇarakaḥ |
 tasmānnaḥ pāripāhi |
 āyasminthsapta vāsavā indriyāṇi śatakratāvityeṭe || 73 ||
 dakṣiṇapūrvasyāṃ navā || 19 ||))

[[1-20-1]]

इन्द्रघोषा वो वसुभिः पुरस्तादुपदधताम् ।
 मनौजवसो वः पितृभिर्दक्षिणत उपदधताम् ।

प्रचैता वो रुद्रैः पश्चादुपदधताम्।
 विश्वकर्मा व आदित्यैरुत्तरत उपदधताम्।
 त्वष्टा वो रूपैरुपरिष्टादुपदधताम्।
 संज्ञानं वः पश्चादिति।
 आदित्यस्सर्वोऽग्निः पृथिव्याम्।
 वायुरन्तरिक्षे।
 सूर्यो दिवि।
 चन्द्रमा दिक्षु।
 नक्षत्राणि स्वलोके।
 एवा ह्येव।
 एवा ह्यग्ने।
 एवा हि वायो।
 एवा हीन्द्र।
 एवा हि पूषन्।
 एवा हि देवाः ॥ ७४ ॥
 दिक्षु सप्त च ॥ २० ॥

((indraghoṣā vo vasubhiḥ purastādupādadhātām |
 manójavaso vaḥ pīṭṛbhirdakṣiṇata upādadhātām |
 pracētā vo rudraiḥ paścādupādadhātām |
 viśvakārmā va āḍityairūtṭarata upādadhātām |
 tvaṣṭā vo rūpairuṇariṣṭādupādadhātām |
 saṃjñānaṃ vaḥ paścādīti |
 āḍityassarvo'gniḥ pṛthivyām |
 vāyuraṇtarikṣe |
 sūryó divi |
 caṇdramā diḁṣu |
 nakṣātrāṇi svaloke |
 evā hyéva |
 evā hyagne |
 evā hi váyo |
 evā hīndra |
 evā hi pūṣan |
 evā hi dévāḥ ॥ 74 ॥
 diḁṣu sapta cá ॥ 20 ॥))

[[1-21-1]]

आप॑मापा॒मपः॑ सर्वाः॑ ।
 अ॒स्माद॒स्मादि॒तोऽमु॒तः ।
 अ॒ग्निर्वा॒युश्च॒ सूर्य॑श्च ।
 स॒ह सञ्च॑स्कर॒द्धिया॑ ।
 वा॒य्वश्वा॑ रश्मि॒पत॑यः ।
 मरी॑च्यात्मानो॒ अद्रु॑हः ।
 दे॒वीभु॑वन॒सूव॑रीः ।
 पु॒त्रव॒त्त्वाय॑ मे सुत ।
 महाना॑म्नीर्महामा॒नाः ।
 मह॒सो मह॑सस्स्वः ॥ ७५ ॥

((āpāmāpāmapaḥ sarvāḥ ।
 aśmādaśmādīto'mutaḥ ।
 agnirvāyusca sūryāśca ।
 saha sañcaskararddhiyā ।
 vāyvaśvā raśmipatāyaḥ ।
 marīcyātmāno adruhaḥ ।
 devīrbhūvanasūvarīḥ ।
 putravattvāyā me suta ।
 mahānāmnīrmāhāmānāḥ ।
 maḥaso māhasasvāḥ ॥ 75 ॥))

[[1-21-2]]

दे॒वीः पर्ज॑न्य॒सूव॑रीः ।
 पु॒त्रव॒त्त्वाय॑ मे सुत ।
 अ॒पाऽश्रु॑ष्णिम॒पारक्षः॑ ।
 अ॒पाऽश्रु॑ष्णिम॒पारघ॑म् ।
 अ॒पा॑घ्नाम॒पंचा॑ऽवर्ति॑म् ।
 अ॒पदे॑वीरि॒तो हि॑त ।
 वज्र॑न्दे॒वीर॑जी॒ताश्च॑ ।
 भु॒वन॑न्दे॒वसू॑वरीः ।
 आ॒दि॒त्यान॑दि॒तिन्दे॑वीम् ।
 योनि॑नोर्ध्वमु॒दीष॑त ॥ ७६ ॥

((devīḥ pārjanyaśūvarīḥ ।

putravattvāyā me suta |
 apā'snyuṣṇimapāraḥṣāḥ |
 apā'snyuṣṇimapāragham |
 apāghrāmapācā'vartim |
 apādevirito hita |
 vajrandevirajitāṃśca |
 bhuvanandevāsūvarīḥ |
 ādityānaditindevim |
 yoninordhvamuḍiṣāta || 76 ||))

[[1-21-3]]

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः ।
 भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
 स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः ।
 व्यशेम देवहितं यदायुः ।
 स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः ।
 स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
 स्वस्तिनस्ताक्षर्यो अरिष्टनेमिः ।
 स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ।
 केतवो अरुणासश्च ।
 ऋषयो वातरशनाः ।
 प्रतिष्ठाꣳ शतधा हि ।
 समाहितासो सहस्रधायसम् ।
 शिवा नश्शन्तमा भवन्तु ।
 दिव्या आप ओषधयः ।
 सुमृडीका सरस्वति ।
 मा ते व्योम सदृशि ॥ ७७ ॥
 स्वरुदीषत वातरशनाः षड् ॥ २१ ॥

((bhādraṃ karṇēbhiḥ śṛṇuyāma devāḥ |
 bhādraṃ paśyemākṣabhīryajātrāḥ |
 sthīrairaṅgaistuṣṭuvāṃśastanūbhiḥ |
 vyaśēma devahitaṃ yadāyuh |
 svasti na indro vṛddhaśravāḥ |
 svasti naḥ pūṣā viśvavedāḥ |
 svastinaṣtārksyo ariṣṭanemiḥ |
 svasti no bṛhaspatīrdadhātu |

ketavo aruṇāsaśca |
ṛṣayo vātāraśanāḥ |
pratiṣṭhāṃ śatadhā hi |
samāhitāso sahasraḥdhāyāsam |
śivā naśśantāmā bhavantu |
divyā āpa ośādhayaḥ |
sumṛḍīkā sarāsvati |
mā te vyōma samḍrśī || 77 ||
svāruḍiṣāta vātāraśanāḥ ṣaṭcā || 21 ||)

[[1-22-1]]

योऽपां पुष्पं वेद।
पुष्पवान्प्रजावान्पशुमान्भवति।
चन्द्रमा वा अपां पुष्पम्।
पुष्पवान्प्रजावान्पशुमान्भवति।
य एवं वेद।
योऽपामायतनं वेद।
आयतनवान्भवति।
अग्निर्वा अपामायतनम्।
आयतनवान्भवति।
योऽग्नेरायतनं वेद ॥ ७८ ॥

((yō'pāṃ puṣpaṃ vedā |
puṣpāvānprajāvānpaśumānbhāvati |
caṇḍramā vā apāṃ puṣpām |
puṣpāvānprajāvānpaśumānbhāvati |
ya evaṃ vedā |
yō'pāmāyatanaṃ vedā |
āyatānavānbhavati |
agnirvā apāmāyatanaṃ |
āyatānavānbhavati |
yō'gnerāyatanaṃ vedā || 78 ||))

[[1-22-2]]

आयतनवान्भवति।
आपो वा अग्नेरायतनम्।
आयतनवान्भवति।
य एवं वेद।

योऽपामायतनं वेद।
आयतनवान्भवति।
वायुर्वा अपामायतनम्।
आयतनवान्भवति।
यो वायोरायतनं वेद।
आयतनवान्भवति ॥ ७९ ॥

((āyatānavānbhavati |
āpo vā agnerāyatānam |
āyatānavānbhavati |
ya evaṃ vedā |
yō'pāmāyatānaṃ vedā |
āyatānavānbhavati |
vāyurvā apāmāyatānam |
āyatānavānbhavati |
yo vāyorāyatānaṃ vedā |
āyatānavānbhavati || 79 ||))

[[1-22-3]]

आपो वै वायोरायतनम्।
आयतनवान्भवति।
य एवं वेद।
योऽपामायतनं वेद।
आयतनवान्भवति।
असौ वै तपन्नपामायतनम्।
आयतनवान्भवति।
योऽमुष्य तपत आयतनं वेद।
आयतनवान्भवति।
आपो वा अमुष्य तपत आयतनम् ॥ ८० ॥

((āpo vai vāyorāyatānam |
āyatānavānbhavati |
ya evaṃ vedā |
yō'pāmāyatānaṃ vedā |
āyatānavānbhavati |
asau vai tapannaapāmāyatānam |
āyatānavānbhavati |
yō'muṣya tapāta āyatānaṃ vedā |

āyatānavānbhavati |
āpo vā amuṣya tapāta āyatānam || 80 ||)

[[1-22-4]]

आ॒य॒त॒न॒वा॒न्भ॒व॒ति॒ ।
य॒ ए॒वं वे॒द॒ ।
यो॑ऽपा॒मा॒य॒त॒नं॒ वे॒द॒ ।
आ॒य॒त॒न॒वा॒न्भ॒व॒ति॒ ।
च॒न्द्र॒मा॒ वा अ॒पा॒मा॒य॒त॒नम् ।
आ॒य॒त॒न॒वा॒न्भ॒व॒ति॒ ।
यश्च॒न्द्र॒म॒स आ॒य॒त॒नं॒ वे॒द॒ ।
आ॒य॒त॒न॒वा॒न्भ॒व॒ति॒ ।
आ॒पो॒ वै च॒न्द्र॒म॒स आ॒य॒त॒नम् ।
आ॒य॒त॒न॒वा॒न्भ॒व॒ति॒ ॥ ८१ ॥

((āyatānavānbhavati |
ya evaṃ vedā |
yo'pāmāyatānaṃ vedā |
āyatānavānbhavati |
candramā vā apāmāyatānam |
āyatānavānbhavati |
yaścandramāsa āyatānaṃ vedā |
āyatānavānbhavati |
āpo vai candramāsa āyatānam |
āyatānavānbhavati || 81 ||))

[[1-22-5]]

य॒ ए॒वं वे॒द॒ ।
यो॑ऽपा॒मा॒य॒त॒नं॒ वे॒द॒ ।
आ॒य॒त॒न॒वा॒न्भ॒व॒ति॒ ।
नक्ष॑त्राणि॒ वा अ॒पा॒मा॒य॒त॒नम् ।
आ॒य॒त॒न॒वा॒न्भ॒व॒ति॒ ।
यो नक्ष॑त्राणामा॒य॒त॒नं॒ वे॒द॒ ।
आ॒य॒त॒न॒वा॒न्भ॒व॒ति॒ ।
आ॒पो॒ वै नक्ष॑त्राणामा॒य॒त॒नम् ।
आ॒य॒त॒न॒वा॒न्भ॒व॒ति॒ ।

य एवं वेद ॥ ८२ ॥

((ya eṣaṃ vedā |
yó'pāmāyatānaṃ vedā |
āyatānavānbhavati |
nakṣātrāṇi vā apāmāyatānam |
āyatānavānbhavati |
yo nakṣātrāṇāmāyatānaṃ vedā |
āyatānavānbhavati |
āpo vai nakṣātrāṇāmāyatānam |
āyatānavānbhavati |
ya eṣaṃ vedā || 82 ||))

[[1-22-6]]

यौऽपामायतनं वेद ।
आयतनवान्भवति ।
पर्जन्यो वा अपामायतनम् ।
आयतनवान्भवति ।
यः पर्जन्यस्याऽऽयतनं वेद ।
आयतनवान्भवति ।
आपो वै पर्जन्यस्याऽऽयतनम् ।
आयतनवान्भवति ।
य एवं वेद ।
यौऽपामायतनं वेद ॥ ८३ ॥

((yó'pāmāyatānaṃ vedā |
āyatānavānbhavati |
parjanyaḥ vā apāmāyatānam |
āyatānavānbhavati |
yaḥ parjanyaśyā'yatānaṃ vedā |
āyatānavānbhavati |
āpo vai parjanyaśyā'yatānam |
āyatānavānbhavati |
ya eṣaṃ vedā |
yó'pāmāyatānaṃ vedā || 83 ||))

[[1-22-7]]

आयतनवान्भवति ।
संवत्सरो वा अपामायतनम् ।

आय॒त॒न॒वा॒न्भ॒वति॑ ।
 यस्सं॑व॒थ्स॒रस्या॒य॒त॒नं॑ वे॒द ।
 आय॒त॒न॒वा॒न्भ॒वति॑ ।
 आपो॒ वै सं॑व॒थ्स॒रस्या॒ऽऽय॒त॒नम् ।
 आय॒त॒न॒वा॒न्भ॒वति॑ ।
 य ए॒वं वे॒द ।
 यो॑ऽप्सु॒ ना॒वं प्र॒ति॒ष्ठितां॑ वे॒द ।
 प्रत्ये॒व ति॑ष्ठति ॥ ८४ ॥

((āyatānavānbhavati |
 saṁvathśaro vā apāmāyatānam |
 āyatānavānbhavati |
 yassaṁvathśarasyāyatānaṁ vedā |
 āyatānavānbhavati |
 āpo vai saṁvathśarasyā'yatānam |
 āyatānavānbhavati |
 ya evaṁ vedā |
 yō'psu nāvaṁ pratiṣṭhitāṁ vedā |
 pratyeva tiṣṭhati || 84 ||))

[[1-22-8]]

इ॒मे वै लो॒का अ॒प्सु प्र॒ति॒ष्ठिताः॑ ।
 तदेषा॑ऽभ्य॒नू॒क्ता ।
 अ॒पाꣳ र॒समु॑द॒यꣳ स॒न् ।
 सूर्ये॑ शु॒क्रꣳ स॒माभृ॑तम् ।
 अ॒पाꣳ र॒सस्य॑ यो र॒सः ।
 तं वो॑ गृह्णाम्यु॒त्त॒ममि॑ति ।
 इ॒मे वै लो॒का अ॒पाꣳ र॒सः ।
 तेऽमु॑ष्मिन्नादित्ये स॒माभृ॑ताः ।
 जा॒नु॒द॒घ्नीमु॑त्तर॒वेदी॑ह्वात्वा ।
 अ॒पां पू॒रयि॑त्वा गु॒ल्फ॒द॒घ्नम् ॥ ८५ ॥

((ime vai lokā apsu pratiṣṭhitāḥ |
 tadeṣā'bhyanūktā |
 apāṁ rasamudayaṁ san |
 sūrye śukraṁ samābhṛtam |
 apāṁ rasasya yo rasāḥ |

taṃ vó gṛhṇāmyuttamamiti |
ime vai lokā apāṃ rasāḥ |
tè'muṣmīnādīte samābhṛtāḥ |
jānudaḡhnīmūttaraveḡdīnkhātva |
apāṃ pūrayītvā gūlphadaḡhnam || 85 ||)

[[1-22-9]]

पुष्करपर्णैः पुष्करदण्डैः पुष्करैश्च सङ्स्तीर्य ।
तस्मिन्विहायसे ।
अग्निं प्रणीयोपसमाधाय ।
ब्रह्मवादिनो वदन्ति ।
कस्मात्प्रणीतेऽयमग्निश्चीयते ।
साप्रणीतेऽयमप्सु ह्ययञ्चीयते ।
असौ भुवनेऽप्यनाहिताग्निरेताः ।
तमभित एता अबीष्टका उपदधाति ।
अग्निहोत्रे दर्शपूर्णमासयोः ।
पशुबन्धे चातुर्मास्येषु ॥ ८६ ॥

((puṣkaraparṇaiḥ puṣkaradaṇḍaiḥ puṣkaraiścā saṃstīrya |
tasminvihāyase |
agniṃ praṇīyōpasamādhāyā |
brahmapādinō vadanti |
kasmātpraṇīte'yamaḡniścīyatē |
sāpraṇīte'yamaḡpsu hyayañcīyatē |
asau bhuvāne'pyanāhitāḡniretāḥ |
tamaḡhitā etā abīṣṭākā upādadhāti |
aḡnihoṭre dārsapūrṇamāsayōḥ |
paśubandhe cāturmāsyēṣu || 86 ||))

[[1-22-10]]

अथो आहुः ।
सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति ।
एतद्ध स्म वा आहुश्शण्डिलाः ।
कमग्निञ्चिनुते ।
सत्रियमग्निञ्चिन्वानः ।
संवत्सरं प्रत्यक्षेण ।
कमग्निञ्चिनुते ।

सावित्रमग्निञ्चिन्वानः ।
अमुमादित्यं प्रत्यक्षेण ।
कमग्निञ्चिनुते ॥ ८७ ॥

((athó āhuḥ ।
sarvēṣu yajñakṛatuṣviti ।
etaddhá sma vā āhuśśaṇḍilāḥ ।
kaṁagniñcīnute ।
sātriyamaṁgniñcīnvānaḥ ।
saṁvāthsaram praṭyākṣeṇa ।
kaṁagniñcīnute ।
sāvītramamaṁgniñcīnvānaḥ ।
amumādityaṁ praṭyākṣeṇa ।
kaṁagniñcīnute ॥ 87 ॥))

[[1-22-11]]

नाचिकेतमग्निञ्चिन्वानः ।
प्राणान्प्रत्यक्षेण ।
कमग्निञ्चिनुते ।
चातुहोत्रियमग्निञ्चिन्वानः ।
ब्रह्मं प्रत्यक्षेण ।
कमग्निञ्चिनुते ।
वैश्वसृजमग्निञ्चिन्वानः ।
शरीरं प्रत्यक्षेण ।
कमग्निञ्चिनुते ।
उपानुवाक्यमाशुमग्निञ्चिन्वानः ॥ ८८ ॥

((nācīketamaṁgniñcīnvānaḥ ।
prāṇānpṛatyākṣeṇa ।
kaṁagniñcīnute ।
cātuhotriyamamaṁgniñcīnvānaḥ ।
brahmā praṭyākṣeṇa ।
kaṁagniñcīnute ।
vaiśvasṛjamamaṁgniñcīnvānaḥ ।
śarīraṁ praṭyākṣeṇa ।
kaṁagniñcīnute ।
upānuvākyaṁmāśumaṁgniñcīnvānaḥ ॥ 88 ॥))

[[1-22-12]]

इमाल्लोकान्प्रत्यक्षेण ।

कमग्निञ्चिनुते ।

इममारुणकेतुकमग्निञ्चिन्वानः इति ।

य एवासौ ।

इतश्चामुतश्चाऽव्यतीपाती ।

तमिति ।

योऽग्नेर्मिथूया वेद ।

मिथुनवान्भवति ।

आपो वा अग्नेर्मिथूयाः ।

मिथुनवान्भवति ।

य एवं वेद ॥ ८९ ॥

वेद भवत्यायतनमायतनवान्भवति वेद य एवं वेद वेद तिष्ठति गुल्फदघ्नं चातुर्मास्येष्वमुमादित्यं
प्रत्यक्षेण कमग्निञ्चिनुत उपानुवाक्यमाशुमग्निञ्चिन्वानो मिथूया मिथुनवान्भवत्येकञ्च ॥ २२ ॥

पुष्पमग्निर्वायुरसौ वै तपञ्चन्द्रमा नक्षत्राणि पर्जन्यस्संवत्सरस्तिष्ठति सत्रियं संवत्सरं
सावित्रममुन्नाचिकेतं प्राणाश्चातुर्होत्रियं ब्रह्म वैश्वसृजं
शरीरमुपानुवाक्यमाशुमिाल्लोकानिममारुणकेतुकं य एवासौ ॥

((imāṁllokānpratyakṣeṇa |

kamaṅniñcīnute |

imamārunaketukamaṅniñcīnvānaḥ iti |

ya evāsau |

itaścāmutāścā'vyatīpātī |

tamiti |

yō'gnermithūyā vedā |

mīthunāvānbhāvati |

āpo vā aṅnermithūyāḥ |

mīthunāvānbhāvati |

ya evaṁ vedā || 89 ||

vedā bhavatyāyatānamāyatānavānbhavati vedā ya evaṁ vedā vedā tiṣṭhati
gulphadaḅghnaṁ cāturmāsyeṣvāmumādityaṁ pratyakṣeṇa kamaṅniñcīnuta
upānuvākyāmāśumaṅniñcīnvāno mithūyā mīthunāvānbhāvatyekāñca || 22 ||

puṣpamaṅnirvāyurasau vai tapāñcandramā nakṣātrāṇi

parjanyaṣṣamvatsarasastiṣṭhati satriyaṁ saṁvathśaraṁ sāvitramamunnāciketam

prāṇāṁścāturhotriyaṁ brahmā vaiśvasṛjaṁ

śarīramupānuvākyāmāśumimāṁllokānimamārunaketukaṁ ya evāsau ||))

[[1-23-1]]

आपो वा इदमासन्धसलिलमेव ।
स प्रजापतिरेकः पुष्करपर्णे समभवत् ।
तस्यान्तर्मनसि कामस्समवर्तत ।
इदं सृजेयमिति ।
तस्माद्यत्पुरुषो मनसाऽभिगच्छति ।
तद्वाचा वदति ।
तत्कर्मणा करोति ।
तदेषाऽभ्यनूक्ता ।
कामस्तदग्रे समवर्तताधि ।
मनसो रेतः प्रथमं यदासीत् ॥ ९० ॥

((āpo vā idamāsanthsalilameva ।
sa prajāpātirekaḥ puṣkaraparṇe samābhavat ।
tasyāntarmanāsi kāmāssamāvartata ।
idaṁ sṛjeyamiti ।
tasmādyatpuruṣo manasā'bhigacchāti ।
tadvācā vādati ।
tatkarmāṇā karoti ।
tadeṣā'bhyanūktā ।
kāmaṣtadagre samāvartatādhi ।
manaso retāḥ prathamam yadāsīt ॥ 90 ॥))

[[1-23-2]]

सतो बन्धुमसति निरविन्दन् ।
हृदि प्रतीष्या क्वयौ मनीषेति ।
उपैन्न्तदुपनमति ।
यत्कामो भवति ।
य एवं वेद ।
स तपोऽतप्यत ।
स तपस्तप्त्वा ।
शरीरमधूनुत ।
तस्य यन्मांसमासीत् ।
ततोऽरुणाः केतवो वातरशना ऋषय उदतिष्ठन् ॥ ९१ ॥

((sato bandhūmasāti nīravindan |
hṛdi praṭiṣyā kavayó maṇiṣeti |
upaināntadupānamati |
yatkāmo bhavāti |
ya evaṃ vedā |
sa tapó'tapyata |
sa tapástaptvā |
śarīramadhūnuta |
tasya yanmāṃsamāsīt |
tató'ruṇāḥ ketavo vātaraśanā ṛṣāya udātiṣṭhan || 91 ||))

[[1-23-3]]

ये नखाः ।

ते वैखानसाः ।

ये वालाः ।

ते वालखिल्याः ।

यो रसः ।

सोऽपाम् ।

अन्तरतः कूर्मं भूतं सर्पन्तम् ।

तमब्रवीत् ।

मम वैत्वङ्मांसा ।

समभूत् ॥ ९२ ॥

((ye nakhāḥ |
te vaikhānasāḥ |
ye vālāḥ |
te vālakhilyāḥ |
yo rasāḥ |
sō'pām |
antaṛataḥ kūrmaṃ bhūtaṃ sarpāntam |
tamābravit |
mama vaitvaṅmāṃsā |
samābhūt || 92 ||))

[[1-23-4]]

नेत्यब्रवीत् ।

पूर्वमेवाहमिहासमिति ।

तत्पुरुषस्य पुरुषत्वम् ।

स॒स॒हस्र॑शीर्षा॒ पुरु॑षः ।
 स॒ह॒स्रा॒क्षस्स॒हस्र॑पात् ।
 भू॒त्वोद॑तिष्ठत् ।
 तम॑ब्रवीत् ।
 त्वं वै पूर्वं॑ सम॑भूः ।
 त्वमि॒दं पूर्वं॑ कुरु॒ष्वेति॑ ।
 स इ॒त आ॒दायापः॑ ॥ ९३ ॥

((netyābravīt |
 pūrvāmevāhamihāsamiti |
 tatpuruṣasya puruṣatvam |
 sa sahasrāśīrṣā puruṣaḥ |
 sahasrākṣassahasrāpāt |
 bhūtvodātiṣṭhat |
 tamābravīt |
 tvaṃ vai pūrvaṃ samābhūḥ |
 tvamidaṃ pūrvāḥ kuruṣveti |
 sa ita ādāyāpaḥ || 93 ||))

[[1-23-5]]

अ॒ञ्जलि॑ना॒ पुरस्ता॑दु॒पाद॑धात् ।
 ए॒वाह्ये॑वेति ।
 तत॑ आ॒दित्य॑ उद॑तिष्ठत् ।
 सा प्रा॒ची दिक् ।
 अथारु॑णः के॒तुर्दक्षि॑णत उ॒पाद॑धात् ।
 ए॒वाह्य॑ इति ।
 ततो॑ वा अ॒ग्निरु॑दतिष्ठत् ।
 सा दक्षि॑णा दिक् ।
 अथारु॑णः के॒तुः पश्चा॑दु॒पाद॑धात् ।
 ए॒वाहि॑ वायो इति ॥ ९४ ॥

((añjalīnā purastādupādādhāt |
 evāhyeveti |
 tatā āditya udātiṣṭhat |
 sā prācī dik |
 athāruṇaḥ keturdākṣiṇata upādādhāt |
 evāhyagna iti |

tato vā agnirudātiṣṭhat |
sā dākṣiṇā dik |
athārūṇaḥ ketuḥ paścādūpādādhāt |
evāhi vāyo iti || 94 ||)

[[1-23-6]]

ततो वायुरुदतिष्ठत्।
सा प्रतीची दिक्।
अथारुणः केतुरुत्तरत उपादधात्।
एवाहीन्द्रेति।
ततो वा इन्द्र उदतिष्ठत्।
सोदीची दिक्।
अथारुणः केतुर्मध्य उपादधात्।
एवाहि पूषन्निति।
ततो वै पूषोदतिष्ठत्।
सेयन्दिक् ॥ ९५ ॥

((tato vāyurudātiṣṭhat |
sā prāṭicī dik |
athārūṇaḥ keturūttarata upādādhāt |
evāhīndreti |
tato vā indra udātiṣṭhat |
sodīcī dik |
athārūṇaḥ keturmadhyā upādādhāt |
evāhi pūṣanniti |
tato vai pūṣodātiṣṭhat |
seyandik || 95 ||))

[[1-23-7]]

अथारुणः केतुरुपरिष्ठादुपादधात्।
एवाहि देवा इति।
ततो देवमनुष्याः पितरः।
गन्धर्वाप्सरसश्चोदतिष्ठन्।
सोर्ध्वा दिक्।
या विप्रुषो विपरापतन्।
ताभ्योऽसुरा रक्षांसि पिशाचाश्चोदतिष्ठन्।
तस्मात्ते पराभवन्।

विप्रुद्भ्यो हि ते समभवन्।
तदेषाऽभ्यनूक्ता ॥ ९६ ॥

((athāruṇaḥ keturupariṣṭādūpādādhat |
evāhi devā iti |
tatō devamanuṣyāḥ pitarāḥ |
gandharvāpsarasaścodātiṣṭhan |
sordhvā dik |
yā vipruṣō viparāpatan |
tābhyo'surā rakṣāṃsi piśācāścodātiṣṭhan |
tasmātte parābhavan |
vipruḍbhyo hi te samābhavan |
tadeṣā'bhyanūktā || 96 ||))

[[1-23-8]]

आपो ह यद्ब्रह्मतीर्गर्भामायन्।
दक्षन्दधाना जनयन्तीस्स्वयंभुम्।
तत इमेऽच्चसृज्यन्त सर्गाः।
अद्भ्यो वा इदं समभूत्।
तस्मादिदं सर्वं ब्रह्म स्वयंभ्विति।
तस्मादिदं सर्वं शिथिलमिवाद्भ्रुवमिवाभवत्।
प्रजापतिर्वाव तत्।
आत्मनात्मानं विधाय।
तदेवानुप्राविशत्।
तदेषाऽभ्यनूक्ता ॥ ९७ ॥

((āpō ha yadbṛhaṭirgarbhāmāyaṅ |
dakṣandadhānā janayāntīssvayaṃbhūm |
tatā ime'ddhyasṛjyantaḥ sargāḥ |
adbhyo vā idaṃ samābhūt |
tasmādidam sarvaṃ brahmā svayaṃbhviti |
tasmādidam sarvaṃ śithīlamivāddhruvāmivābhavat |
prajāpātirvāva tat |
ātmanātmānaṃ vidhāya |
tadevānuprāviśat |
tadeṣā'bhyanūktā || 97 ||))

[[1-23-9]]

विधाय लोकान्विधाय भूतानि।

वि॒धाय॑ सर्वाः॑ प्र॒दिशो॑ दि॒शश्च॑ ।
 प्र॒जाप॑तिः प्रथ॒मजा ऋ॒तस्य॑ ।
 आ॒त्मना॒त्मान॑म॒भिसं॑वि॒वेशेति॑ ।
 सर्व॑मे॒वेद॑मा॒प्त्वा ।
 सर्व॑म॒व॒रुद्ध॑ ।
 तदे॒वानु॑प्रवि॒शति॑ ।
 य ए॒वं वेद॑ ॥ ९८ ॥

आसी॑दतिष्ठन्न॒भूदपो॑ वा॒यो इति॑ से॒यन्दि॒ग्भ्य॑नू॒क्ताऽभ्य॑नू॒क्ताऽष्टौ च॑ ॥ २३ ॥

((vidhāyā lokānvidhāyā bhūtāni |
 vidhāya sarvāḥ praḍiśo diśāśca |
 prajāpātiḥ prathamajā ṛtasyā |
 ātmanātmānamabhisamviveśeti |
 sarvamevedamāptvā |
 sarvāmavaruddhya |
 tadevānupraviśati |
 ya evaṃ vedā || 98 ||

āsīdatiṣṭhannabhūdapo vāyo iti seyandigabhyanūktā'bhyanūktā'ṣṭau ca || 23 ||))

[[1-24-1]]

चतु॑ष्टय्य॒ आपो॑ गृह्णाति ।
 च॒त्वारि॑ वा अ॒पां रू॒पाणि॑ ।
 मेघो॑ वि॒द्युत् ।
 स्त॒नयि॑त्तुर्वृष्टिः ।
 तान्ये॒वाव॑रुन्धे ।
 आ॒तप॑ति॒ वर्ष्या॑ गृह्णाति ।
 ताः पुर॑स्तादुप॒दधा॑ति ।
 ए॒ता वै ब्र॑ह्मव॒र्चस्या॑ आपः ।
 मु॒खत॑ ए॒व ब्र॑ह्मव॒र्चस॑मव॒रुन्धे॑ ।
 तस्मा॑न्मुख॒तो ब्र॑ह्मव॒र्चसि॑तरः ॥ ९९ ॥

((catuṣṭayya āpo gṛhṇāti |
 caṭvāri vā apāṃ rūpāṇi |
 megho vidyut |
 stanayitnurvṛṣṭiḥ |
 tānyevāvarundhe |
 ātapāti varṣyā gṛhṇāti |

tāḥ purastādupādadhāti |
etā vai brāhmavarcasyā āpāḥ |
mukhata eva brāhmavarcasamavārundhe |
tasmānmukhato brāhmavarcasitāraḥ || 99 ||)

[[1-24-2]]

कूप्या गृह्णाति ।
ता दक्षिणत उपदधाति ।
एता वै तेजस्विनीरापः ।
तेज एवास्य दक्षिणतो दधाति ।
तस्माद्दक्षिणोऽर्धस्तेजस्वितरः ।
स्थावरा गृह्णाति ।
ताः पश्चादुपदधाति ।
प्रतिष्ठिता वै स्थावराः ।
पश्चादेव प्रतितिष्ठति ।
वहन्तीर्गृह्णाति ॥ १०० ॥

((kūpyā grhṇāti |
tā dakṣiṇata upādadhāti |
etā vai tejasvinīrāpāḥ |
teja evāsyā dakṣiṇato dādhati |
tasmāddakṣiṇo'rdhastejasvitāraḥ |
sthāvarā grhṇāti |
tāḥ paścādupādadhāti |
pratiṣṭhitā vai sthāvarāḥ |
paścādeva pratitiṣṭhati |
vahantīrgrhṇāti || 100 ||))

[[1-24-3]]

ता उत्तरत उपदधाति ।
ओजसा वा एता वहन्तीरिवोद्गतीरिव आकूजतीरिव धावन्तीः ।
ओज एवास्योत्तरतो दधाति ।
तस्मादुत्तरोऽर्ध ओजस्वितरः ।
संभार्या गृह्णाति ।
ता मध्य उपदधाति ।
इयं वै संभार्याः ।
अस्यामेव प्रतितिष्ठति ।

प॒ल्व॒ल्या गृ॒ह्णाति॑ ।

ता उ॒परि॑ष्टादु॒पाद॑धाति ॥ १०१ ॥

((tā úttarata upádadhāti |
ojāsā vā eṭā vahántīrivodgátīriṣva ākūjātīriṣva dhāvántīḥ |
ojā evāsyōttarato dádadhāti |
tasmāduṭtaro'rdhā ojasvitāraḥ |
sambhāryā gṛhṇāti |
tā madhya upádadhāti |
iyam vai sambhāryāḥ |
asyāmeva pratitiṣṭhati |
pālvalyā gṛhṇāti |
tā upariṣṭādupādádadhāti || 101 ||))

[[1-24-4]]

अ॒सौ वै प॒ल्व॒ल्याः ।

अ॒मुष्या॑मे॒व प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑ ।

दि॒क्षूप॑दधाति ।

दि॒क्षु वा आपः॑ ।

अन्नं॑ वा आपः ।

अ॒द्भ्यो चा॑ अन्नञ्जायते ।

यदे॒वद्भ्योऽन्न॑ञ्जायते ।

तद॑व॒रुन्धे॑ ।

तं वा ए॒तम॑रु॒णाः के॒तवो॑ वा॒तर॑श॒ना ऋ॒षयोऽचि॑न्वन् ।

तस्मा॑दा॒रुणके॑तुकः ॥ १०२ ॥

((asau vai pālvalyāḥ |
amuṣyāmeva pratitiṣṭhati |
dikṣūpádadhāti |
dikṣu vā āpāḥ |
annaṃ vā āpāḥ |
adbhyo cā annañjāyate |
yadevadbhyo'nnañjāyate |
tadavarundhe |
taṃ vā eṭamaruṇāḥ ketavo vātaraśanā ṛṣayo'cinvan |
tasmādāruṇaketukāḥ || 102 ||))

[[1-24-5]]

तदे॒षाऽभ्य॑नू॒क्ता ।

केतवो अरुणासश्च।

ऋषयो वातरशनाः।

प्रतिष्ठां शतधाहि।

समाहितासो सहस्रधायसमिति।

शतशश्चैव सहस्रशश्च प्रतितिष्ठति।

य एतमग्निञ्चिनुते।

य उचैनमेवं वेद ॥ १०३ ॥

ब्रह्मवर्चसितरो वहन्तीर्गृह्णाति ता उपरिष्ठादुपादधात्यारुणकेतुकोऽष्टौ च ॥ २४ ॥

((tadeṣā'bhyanūktā |

ketavo aruṇāsaśca |

ṛṣayo vātaraśanāḥ |

pratiṣṭhāṁ śatadhāhi |

samāhitāso sahasraḍdhāyāsamiti |

śataśaścaiva sahasraśaśca pratitiṣṭhati |

ya etamaḅniñcinute |

ya ucainamevaṁ vedā || 103 ||

brahmaṁvarcāsitaro vahāntirgrṇhāti tā upariṣṭhādupādādhātyāruṇaketuko'ṣṭau ca || 24 ||))

[[1-25-1]]

जानुदग्नीमुत्तरवेदीङ्घात्वा।

अपां पूरयति।

आपं सर्वत्वाय।

पुष्करपर्णं रुक्मं पुरुषमित्युपदधाति।

तपो वै पुष्करपर्णम्।

सत्यं रुक्मः।

अमृतं पुरुषः।

एतावद्वावास्ति।

यावदेतत्।

यावदेवास्ति ॥ १०४ ॥

((jānuḍaghnīmūttaraveḍiṅkhātvā |

apāṁ pūrayati |

āpaṁ sarvatvāyā |

puṣkarapaṇaṁ ruksmaṁ puruṣamityupādadhāti |

tapo vai puṣkarapaṇam |

ṣaṭyaṁ ruḁmaḥ |
amṛtaṁ puruṣaḥ |
eṭāvaḁvāvāsti |
yāvādeṭat |
yāvādevāsti || 104 ||

[[1-25-2]]

तदवरुन्धे ।
कूर्ममुपदधाति ।
अपामेव मेधमवरुन्धे ।
अथो॑ स्वर्गस्य॑ लोकस्य॑ समष्ट्यै ।
आपमापामपस्सर्वाः ।
अस्मादस्मादितोऽमुतः ।
अग्निर्वायुश्च॑ सूर्यश्च ।
सहस्रञ्चस्करद्धिया॑ इति ।
वाय्वश्चा॑ रश्मिपतयः ।
लोकं॑ पृणच्छिद्रं॑ पृण ॥ १०५ ॥

((tadavarundhe |
kūrmamupādadhāti |
apāmeva medhamavarundhe |
atho svargasya lokasya samashtyai |
āpāmāpāmapassarvāḥ |
asmādasasmādito'mutaḥ |
agnirvāyuśca sūryāśca |
sahasraṅcaskararddhīyā iti |
vāyvaśvā raśmīpatāyaḥ |
lokaṁ pṛṇacchidraṁ pṛṇa || 105 ||))

[[1-25-3]]

यास्तिस्त्रः॑ परमजाः ।
इन्द्रघोषा॑ वो॒ वसुभिरे॒वाह्ये॒वेति॑ ।
पञ्चचितय॑ उपदधाति ।
पाङ्क्तोऽग्निः ।
यावने॒वाग्निः॑ ।
तच्चिनुते ।
लोकं॑पृणया॑ द्वितीयामुपदधाति ।

पञ्चपदा वै विराट्।
 तस्या वा इयं पादः।
 अत्तरिक्षं पादः।
 द्यौः पादः।
 दिशः पादः।
 परोरजाः पादः।
 विराज्येव प्रतितिष्ठति।
 य एतमग्निञ्चिनुते।
 य उ चैनमेवं वेद ॥ १०६ ॥
 अस्ति पृणान्तरिक्षं पादः षट् ॥ २५ ॥

((yāstisrah pāramajāḥ |
 indraghoṣā vo vasubhirevāhyeveti |
 pañcācitāya upādadhāti |
 pānktō'gniḥ |
 yāvānevāgniḥ |
 tañcīnute |
 lokampṛṇayā dvitīyāmupādadhāti |
 pañcāpadā vai virāṭ |
 tasyā vā iyaṃ pādāḥ |
 atnarikṣaṃ pādāḥ |
 dyauḥ pādāḥ |
 diśaḥ pādāḥ |
 parorajāḥ pādāḥ |
 virājyeva pratitiṣṭhati |
 ya etamañniñcīnute |
 ya ū cainamevaṃ vedā || 106 ||
 asti pṛṇāntarikṣaṃ pādāḥ ṣaṭcā || 25 ||))

[[1-26-1]]

अग्निं प्रणीयोपसमाधाय।
 तमभित एता अबीष्टका उपदधाति।
 अग्निहोत्रे दर्शपूर्णमासयोः।
 पशुबन्धे चातुर्मास्येषु।
 अथो आहुः।
 सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति।
 अथ हस्माहारुणस्वायंभुवः।

सावित्रस्सर्वोऽग्निरित्यनुषङ्गं मन्यामहे ।
नाना वा एतेषां वीर्याणि ।
कमग्निञ्चिनुते ॥ १०७ ॥

((agnim praṇīyopasamādhāya |
tamābhita etā abīṣṭākā upādadhāti |
agnihotre dārśapūrṇamāsayoḥ |
paśubandhe cāturmāsyēṣu |
athō āhuḥ |
sarvēṣu yajñakṛatuṣviti |
athā hasmāhāruṇassvāyambhuvāḥ |
sāvitrassarvo'gnirityanānuṣaṅgaṃ manyāmahe |
nānā vā eṭeṣāṃ vīryāṇi |
kamaṅniñcīnute || 107 ||))

[[1-26-2]]

सत्रियमग्निञ्चिन्वानः ।
कमग्निञ्चिनुते ।
सावित्रमग्निञ्चिन्वानः ।
कमग्निञ्चिनुते ।
नाचिकेतमग्निञ्चिन्वानः ।
कमग्निञ्चिनुते ।
चातुर्होत्रियमग्निञ्चिन्वानः ।
कमग्निञ्चिनुते ।
वैश्वसृजमग्निञ्चिन्वानः ।
कमग्निञ्चिनुते ॥ १०८ ॥

((satriyamāgniñcīnvānaḥ |
kamaṅniñcīnute |
sāvitrāmāgniñcīnvānaḥ |
kamaṅniñcīnute |
nācīketamāgniñcīnvānaḥ |
kamaṅniñcīnute |
cāturhoṭriyamāgniñcīnvānaḥ |
kamaṅniñcīnute |
vaiśvasṛjamāgniñcīnvānaḥ |
kamaṅniñcīnute || 108 ||))

[[1-26-3]]

उ॒पा॒नु॒वा॒क्य॑मा॒शु॒म॒ग्नि॑ञ्चि॒न्वा॒नः ।
 क॒म॒ग्नि॑ञ्चि॒नु॒ते ।
 इ॒म॒मा॒रु॒णके॑तु॒क॒म॒ग्नि॑ञ्चि॒न्वा॒न इति॑ ।
 वृ॒षा वा अ॒ग्निः ।
 वृ॒षा॒णो स॒ङ्ग॑स्फालयेत् ।
 ह॒न्ये॒ता॑स्य॒ यज्ञः॑ ।
 तस्मा॒न्नानु॑षज्यः ।
 सो॒त्तर॑वे॒दिषु॑ क॒तुषु॑ चिन्वीत ।
 उ॒त्तर॑वेद्या॒ ह्यग्नि॑श्ची॒यते॑ ।
 प्र॒जाका॑मश्चिन्वीत ॥ १०९ ॥

((upānuvākyāmāśumagniñcinvānaḥ |
 kamagniñcinate |
 imamāruṇaketukamagniñcinvāna iti |
 vṛṣā vā aṅniḥ |
 vṛṣāṇo saṅgśphālayet |
 hanyetāsya yajñaḥ |
 tasmānnānuṣajyaḥ |
 sottāravedīṣu kṛtuṣu cinvīta |
 uttaravedyāḥ hyagniścīyatē |
 prajākāmaścinvīta || 109 ||))

[[1-26-4]]

प्रा॒जा॒प॒त्यो वा ए॒षो॑ऽग्निः ।
 प्रा॒जा॒प॒त्याः प्र॒जाः ।
 प्र॒जावा॑न्भवति ।
 य ए॒वं वेद॑ ।
 प॒शुका॑मश्चिन्वीत ।
 सं॒ज्ञानं॑ वा ए॒तत्प॑शूनाम् ।
 यदा॑पः ।
 प॒शूना॑मे॒व सं॒ज्ञाने॑ऽग्निञ्चि॒नु॒ते ।
 प॒शुमा॑न्भवति ।
 य ए॒वं वेद॑ ॥ ११० ॥

((prājāpatyo vā eṣo'gniḥ |

prājāpatyāḥ prajāḥ |
prajāvānbhavati |
ya evaṃ vedā |
paśukāmaścinvīta |
saṃjñānaṃ vā etatpāsūnām |
yadāpāḥ |
paśūnāmeva saṃjñāne'gniñcinate |
paśumānbhāvati |
ya evaṃ vedā || 110 ||)

[[1-26-5]]

वृष्टिकामश्चिन्वीत।
आपो वै वृष्टिः।
पर्जन्यो वर्षुको भवति।
य एवं वेद।
आमयावी चिन्वीत।
आपो वै भेषजम्।
भेषजमेवास्मै करोति।
सर्वमायुरेति।
अभिचरश्चिन्वीत।
वज्रो वै आपः ॥ १११ ॥

((vṛṣṭikāmaścinvīta |
āpo vai vṛṣṭiḥ |
parjanyaḥ varṣūko bhavati |
ya evaṃ vedā |
āmayāvī cinvīta |
āpo vai bhēṣajam |
bhēṣajamevāsmāi karoti |
sarvamāyūreti |
abhicaramāścinvīta |
vajro vai āpāḥ || 111 ||))

[[1-26-6]]

वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्रहरति।
स्तृणुत एनम्।
तेजस्कामो यशस्कामः।
ब्रह्मवर्चसकामस्स्वर्गकामश्चिन्वीत।

ए॒ताव॒द्वा वा॑स्ति ।
याव॑दे॒तत् ।
याव॑दे॒वास्ति॑ ।
तद॑व॒रुन्धे॑ ।
तस्यै॑तद्व्र॒तम् ।
वर्ष॑ति॒ न धा॑वेत् ॥ ११२ ॥

((vajrāmeva bhrātṛvyebhyaḥ prahāراتि ।
str̥ṇṇṭa énam ।
tejāskāmo yaśaskāmaḥ ।
brahmaṅvarcasakāmassvargakāmaścinvīता ।
etāvadvā vāस्ति ।
yāvādetat ।
yāvādevāस्ति ।
tadvārundhe ।
tasyaitadvratam ।
varṣāति॑ na dhā॑vet ॥ 112 ॥))

[[1-26-7]]

अ॒मृतं॑ वा आपः॑ ।
अ॒मृत॑स्यानन्तरित्यै ।
नाप्सु॑ मूत्र॒पुरी॑षङ्कुर्यात् ।
न निष्ठी॑वेत् ।
न वि॒वस॑नस्स्त्रायात् ।
गुह्यो॑ वा ए॒षोऽग्निः॑ ।
ए॒तस्या॒ग्नेर॑न॒तिदा॑हाय ।
न पु॑ष्कर॒पर्णानि॑ हि॒रण्यं॑ वाऽधि॒तिष्ठे॑त् ।
ए॒तस्या॒ग्नेर॑न॒भ्यारो॑हाय ।
न कूर्म॑स्याश्रीयात् ।
नोद॑कस्या॒घातु॑का॒न्येन॑मोद॒कानि॑ भवन्ति ।
अ॒घातु॑का॒ आपः॑ ।
य ए॒तम॒ग्निञ्चि॑नुते ।
य उ॒चैन॑मे॒वं वेद॑ ॥ ११३ ॥
चि॒नुते॑ चि॒नुते॑ प्र॒जाका॑मश्चिन्वी॒त य ए॒वं वेदा॑पो॒ धावे॑दश्री॒याच्च॑त्वारि॒ च ॥ २६ ॥

((amṛtaṃ vā āpāḥ |
amṛtasyānāntarītyai |
nāpsu mūtrāpurīṣaṅkūryāt |
na niṣṭhīvet |
na vīvasānassnāyāt |
guhyo vā eṣō'gniḥ |
etasyāgneranātidāhāya |
na puṣkaraparṇāni hirāṇyaṃ vā' dhitiṣṭhēt |
etasyāgneranābhyārohāya |
na kūrmasyaśnīyāt |
nodaḥasyāghātūkānyenāmodaḥkāni bhavanti |
aghātūkā āpāḥ |
ya etamaḥniñcīnute |
ya ūcainamevaṃ vedā || 113 ||
cīnute cīnute prajākāmaścīnvīta ya evaṃ vedāpo dhāvedaśnīyācātvarī ca || 26 ||))

[[1-27-1]]

इ॒मानु॑कं॒ भुव॑ना सी॒षधे॑म ।
इन्द्र॑श्च॒ विश्वे॑ च दे॒वाः ।
यज्ञ॑ञ्च॒ नस्तन्व॑ञ्च॒ प्रजा॑ञ्च ।
आ॒दि॒त्यैरिन्द्र॑स्सह॒ सीष॑धातु ।
आ॒दि॒त्यैरिन्द्र॑स्सग॒णो म॒रुद्भिः॑ ।
अ॒स्माकं॑ भू॒त्ववि॑ता त॒नूना॑म् ।
आ॒प्लव॑स्व॒ प्रप्ल॑वस्व ।
आ॒ण्डी भ॑व॒ ज॒ मा मु॒हुः ।
सु॒खादी॑न्दुःख॒निध॑नाम् ।
प्रति॑मुञ्चस्व॒ स्वां पु॒रम् ॥ ११४ ॥

((imānūkaṃ bhuvānā sīṣadhema |
indrāśca viśve ca devāḥ |
yajñañcā nastanvañcā prajāñcā |
ādityairindrāssaḥa sīṣadhātu |
ādityairindrassagaṇo marudbhiḥ |
asmākam bhūtvavitā tanūnām |
āplavasva praplavasva |
āṇḍī bhava ja mā muhuḥ |
sukhādīndūḥkhanidhanām |
pratimuñcasva svām puram || 114 ||))

[[1-27-2]]

मरी॑चयस्स्वायंभु॒वाः ।

ये शरीराण्यकल्पयन्।
 ते ते देहङ्कल्पयन्तु।
 मा च ते ख्या स्म तीरिषत्।
 उत्तिष्ठत मा स्वप्त।
 अग्निमिच्छध्वं भारताः।
 राज्ञस्सोमस्य तृप्तासः।
 सूर्येण सयुजोषसः।
 युवा सुवासाः।
 अष्टाचक्रा नवद्वारा ॥ ११५ ॥

((marīcayassvāyambhuvāḥ |
 ye śārīrāṇyākālpayan |
 te té dehaṅkālpayantu |
 mā ca te khyā smā tīriṣat |
 uttiṣṭhata mā svapta |
 agnimicchadhvaṃ bhārātāḥ |
 rājñāssomāsya tṛptāsāḥ |
 sūryeṇa sayujōśasaḥ |
 yuvā suvāsāḥ |
 aṣṭācākrā navadvārā || 115 ||))

[[1-27-3]]

देवानां पूरयोध्या।
 तस्यां हिरण्मयः कोशः।
 स्वर्गो लोको ज्योतिषाऽऽवृतः।
 यो वै तां ब्रह्मणो वेद।
 अमृतेनाऽऽवृतां पुरीम्।
 तस्मै ब्रह्म च ब्रह्मा च।
 आयुः कीर्तिं प्रजान्दुः।
 विभ्राजमानां हरिणीम्।
 यशसा संपरीवृताम्।
 पुरं हिरण्मयीं ब्रह्मा ॥ ११६ ॥

((devānāṃ pūrāyodhyā |
 tasyāṃ hiraṇmāyaḥ kośaḥ |
 svargo loko jyotiṣā''vṛtaḥ |

yo vai tām brahmāno veda |
amṛtēnā'vṛtām pūrīm |
tasmañ brahma ca brahmā ca |
āyuh kīrtiṃ prajāndāduḥ |
vibhrājāmānām hariṇīm |
yaśasā samparivṛtām |
purañ hiraṇmāyīm brahmā || 116 ||)

[[1-27-4]]

विवेशाऽपराजिता ।
परादेत्यज्यामयी ।
परादेत्यनाशकी ।
इह चामुत्र चान्वेति ।
विद्वान्देवासुरानुभयान् ।
यत्कुमारी मन्द्रयते ।
यद्योषद्यत्पतिव्रता ।
अरिष्टं यत्किञ्च क्रियते ।
अग्निस्तदनुवेधति ।
अश्रुतासश्रुतासश्च ॥ ११७ ॥

((viveśā'parājitā |
parānetyājyāmayī |
parānetyānāśakī |
iha cāmutrā cānvēti |
vidvāndēvāsūrānubhayān |
yatkumārī mandrayāte |
yadyoṣadyatpātivrata |
ariṣṭam yatkiñcā kriyatē |
agnistadanūvedhati |
aśṛtāsaśśṛtāsaśca || 117 ||))

[[1-27-5]]

यज्वानो येऽप्ययज्वनः ।
स्वर्यन्तो नापैक्षन्ते ।
इन्द्रमग्निञ्च ये विदुः ।
सिकता इव संयन्ति ।
रश्मिभिस्समुदीरिताः ।
अस्माल्लोकादमुष्माच्च ।

ऋषिभिरदात्पृश्निभिः।
 अपेत वीत वि च सर्पतातः।
 येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः।
 अहोभिरद्भिरक्तुभिर्व्यक्तम् ॥ ११८ ॥

((yajvāṇo ye'pyāyajvanāḥ |
 svāryanto nāpēksante |
 indramāgniñcā ye viduḥ |
 sikātā iva saṃyanti |
 raśmibhissamuḍirītāḥ |
 asmāloḥkādamuśmācca |
 ṛṣibhiradātpṛśnibhiḥ |
 apēta vīta vi ca sarpatātāḥ |
 ye'tra stha pūrānā ye ca nūtānāḥ |
 ahōbhiradbhiraktubhirvyāktam || 118 ||))

[[1-27-6]]

यमो ददात्ववसानमस्मै।
 नृ मुणन्तु नृ पात्वर्यः।
 अकृष्टा ये च कृष्टजाः।
 कुमारीषु कनीनीषु।
 जारिणीषु च ये हिताः।
 रेतःपीता आण्डपीताः।
 अङ्गरेषु च ये हुताः।
 उभयान्पुत्रपौत्रकान्।
 युवेऽहं यमराजगान्।
 शतमिन्नु शरदः ॥ ११९ ॥

((yamo dādātvavasānāmasmai |
 nṛ muṇantu nṛ pātvaryāḥ |
 akṛṣṭā ye ca kṛṣṭajāḥ |
 kumārīṣu kanīnīṣu |
 jāriṇīṣu ca ye hitāḥ |
 retāḥpitā āṇḍāpitāḥ |
 aṅgāreṣu ca ye hutāḥ |
 ubhayānputrapautrakān |
 yuve'ham yamarājagān |
 śataminnu śaradāḥ || 119 ||))

[[1-27-7]]

अदो यद्ब्रह्म विलबम् ।
पितृणाञ्च यमस्य च ।
वरुणस्याश्विनोरग्नेः ।
मरुताञ्च विहायसाम् ।
कामप्रयवणं मे अस्तु ।
स ह्येवास्मि सनातनः ।
इति नाको ब्रह्मिश्रवो रायो धनम् ।
पुत्रानापौ देवीरिहाहिता ॥ १२० ॥
पुरन्नवद्वारा ब्रह्मा च व्यक्तं शरदोऽष्टौ च ॥ २७ ॥

((ado yadbrahmā vilābam ।
pitṛṇāñcā yamasyā ca ।
varuṇasyāśvinoraṅneḥ ।
marutāñca viḥāyāsām ।
kāmaprayavaṇam me astu ।
sa hyévāsmi sanātanaḥ ।
iti nāko brahmīśravó rāyo dhanam ।
putrānāpó devīrihāhitā ॥ 120 ॥
pūrannavadvārā brahmā ca vyāktaṁ śarado'sṭhau ca ॥ 27 ॥))

[[1-28-1]]

विशीर्ष्णीं गृध्रशीर्ष्णीञ्च ।
अपेतौ निर्ऋतिं हथः ।
परिबाधं श्वेतकुक्षम् ।
निजङ्घं शबलोदरम् ।
स तान्वाच्यायया सह ।
अग्ने नाशय संदशः ।
ईर्ष्यासूये बुभुक्षाम् ।
मन्युं कृत्याञ्च दीधिरे ।
रथेन किंशुकावता ।
अग्ने नाशय संदशः ॥ १२१ ॥
विशीर्ष्णीं दश ॥ २८ ॥

((viśīrṣṇīm ḡrdhrāśīrṣṇīñca ।

apetó nirṛtiṃ háthaḥ |
paribādhaṃ śvetaḥkṣam |
nijaṅghaṃ śabalodāram |
sa tānvācyāyā saha |
agne nāśāya saṃdrśāḥ |
īrṣyāsūye búbhukṣām |
maṇyūṃ krtyāñcā dīdhire |
rathēna kiṃśukāvātā |
agne nāśāya saṃdrśāḥ || 121 ||
viśīrṣṇiṃ daśā || 28 ||)

[[1-29-1]]

पर्जन्याय प्रगायत ।
दिवस्पुत्राय मीढुषे ।
स नो यवसमिच्छतु ।
इदं वचः पर्जन्याय स्वराजे ।
हृदो अस्त्वन्तरन्तद्युयोत ।
मयोभूर्वातो विश्वकृष्टयस्सन्त्वस्मे ।
सुपिप्पला ओषधीर्देवगोपाः ।
यो गर्भमोषधीनाम् ।
गवाङ्कणोत्यर्वीताम् ।
पर्जन्यः पुरुषीणाम् ॥ १२२ ॥
विशीर्ष्णीम्पर्जन्याय दशदश ॥ २९ ॥

((parjanyaḥ pragāyata |
divasputrāya mīdhuṣe |
sa nō yavasāmicchatu |
idaṃ vacaḥ parjanyaḥ svarāje |
hṛdo astvantārantadyūyota |
mayobhūrvātō viśvakṛṣṭayassantvaṣme |
supippalā oṣādhīrdevagōpāḥ |
yo garbhāmoṣādhīnām |
gavāṅkṛṇotyārvātām |
parjanyaḥ puruṣīṇām || 122 ||
viśīrṣṇīmparjanyaḥ daśādaśa || 29 ||))

[[1-30-1]]

पुनर्मामैत्विन्द्रियम् ।
पुनरायुः पुनर्भगः ।

पुनर्ब्राह्मणमैतु मा ।
 पुनर्द्रविणमैतु मा ।
 यन्मेऽद्य रेतः पृथिवीमस्कान् ।
 यदोषधीरप्यसद्यदापः ।
 इदन्तत्पुनराददे ।
 दीर्घायुत्वाय वर्चसे ।
 यन्मे रेतः प्रसिच्यते ।
 यन्म आजायते पुनः ।
 तेन माममृतङ्कुरु ।
 तेन सुप्रजसङ्कुरु ॥ १२३ ॥
 पुनर्द्वे च ॥ ३० ॥

((punārmāmaitvindriyam ।
 punārāyuh punarbhagāh ।
 punarbrāhmāṇamaitu mā ।
 punardraṇamaitu mā ।
 yanme'dya retāḥ pṛthivīmaskān ।
 yadoṣādhiraṇpyasādyadāpāḥ ।
 idantatpunarādāde ।
 dīrghāyuttvāya varcāse ।
 yanme retāḥ prasicyate ।
 yanma ājāyate punāḥ ।
 tenā māmamṛtāṅkuru ।
 tenā suprajasāṅkuru ॥ 123 ॥
 punardve ca ॥ 30 ॥))

[[1-31-1]]

अञ्चस्तिरोधाऽजायत ।
 तव वैश्रवणस्सदा ।
 तिरोधेहि सप्तान्नः ।
 ये अपोऽश्नन्ति केचन ।
 त्वाष्ट्रीं मायां वैश्रवणः ।
 रथं सहस्रवन्द्युरम् ।
 पुरुश्चक्रं सहस्राश्वम् ।
 आस्थायायाहि नो बलिम् ।

यस्मै भूतानि बलिमावहन्ति ।
धनञ्जावो हस्तिहिरण्यमश्वान् ॥ १२४ ॥

((adbhyastirodhā'jāyata ।
tavā vaiśravaṇassādā ।
tirodhehi saṣṭnānnaḥ ।
ye apo'snanti kecana ।
tvāṣṭrīm māyāṃ vaiśravaṇaḥ ।
rathaṃ sahasraṇvadhūram ।
puruścakraṃ sahasrāśvam ।
āsthāyāyāhi no balim ।
yasmai bhūtāni balimāvahanti ।
dhaṇḅgāvo hastihiraṇyaṃmaśvān ॥ 124 ॥))

[[1-31-2]]

असाम सुमतौ यज्ञियस्य ।
श्रियं बिभ्रतिऽन्नमुखीं विराजम् ।
सुदर्शने च क्रोञ्चे च ।
मैनागे च महागिरौ ।
सतद्वाट्टारगमन्ता ।
संहार्यन्नगरं तव ।
इति मन्त्राः ।
कल्पोऽत ऊर्ध्वम् ।
यदि बलिं हरेत् ।
हिरण्यनाभये वितुदये कौबेरायायं बलिः ॥ १२५ ॥

((asāma sumatau yajñiyasya ।
śriyaṃ bibhṛati'nnāmukhīm virājāṃ ।
sudarśane ca kroñce ca ।
maināge ca mahāgirau ।
ṣṭadvāṭṭāragamantā ।
saṃhāryannagaraṃ tava ।
iti mantrāḥ ।
kalpo'ta ūrdhvam ।
yadi baliṃ harēt ।
hiraṇyaṇābhayē vitudayē kauberāyāyaṃ baliḥ ॥ 125 ॥))

[[1-31-3]]

सर्वभूतधिपतये नम इति ।

अथ बलिं हृत्वोपतिष्ठेत ।
 क्षत्रं क्षत्रं वैश्रवणः ।
 ब्राह्मणा वयुस्मः ।
 नमस्ते अस्तु मा मा हिंसीः ।
 अस्मात्प्रविश्यान्नमद्धीति ।
 अथ तमग्निमादधीत ।
 यस्मिन्नेतत्कर्म प्रयुञ्जीत ।
 तिरोधा भूः ।
 तिरोधा भुवः ॥ १२६ ॥

((sarvabhūtadhipataye nāma iti |
 atha baliṃ hṛtvopātiṣṭheta |
 kṣatram kṣatram vaiśravaṇaḥ |
 brāhmaṇā vayaṃsmah |
 namaste astu mā mā hiṃsīḥ |
 asmātpraviśyānnamaddhīti |
 atha tamagnimādadhīta |
 yasminnetatkarma prayuñjīta |
 tirodhā bhūḥ |
 tirodhā bhuvāḥ || 126 ||))

[[1-31-4]]

तिरोधास्वः ।
 तिरोधा भूर्भुवस्वः ।
 सर्वेषां लोकानामाधिपत्ये सीदेति ।
 अथ तमग्निमिन्धीत ।
 यस्मिन्नेतत्कर्म प्रयुञ्जीत ।
 तिरोधा भूस्स्वाहा ।
 तिरोधा भुवस्स्वाहा ।
 तिरोधा स्वस्स्वाहा ।
 तिरोधा भूर्भुवस्वस्स्वाहा ।
 यमिन्नस्य काले सर्वा आहुतीर्हुता भवेयुः ॥ १२७ ॥

((tirodhāssvāḥ |
 tirodhā bhūrbhuvāssvāḥ |
 sarveṣāṃ lokānāmādhipatyē sīdeṭi |

atha tamagnimindhīta |
yasminnetatkarma prāyuñjīta |
tirodhā bhūssvāhā |
tirodhā bhuvassvāhā |
tirodhā svāssvāhā |
tirodhā bhūrbhuvassvāssvāhā |
yaminnasya kāle sarvā āhutīrhutā bhaveyuh || 127 ||)

[[1-31-5]]

अपि ब्राह्मणमुखीनाः ।
तस्मिन्नहः काले प्रयुञ्जीत ।
परस्सुप्तजनाद्वेपि ।
मास्म प्रमाद्यन्तमाध्यापयेत् ।
सर्वार्थाः सिद्ध्यन्ते ।
य एवं वेद ।
क्षुध्यन्निदमजानताम् ।
सर्वार्था न सिद्ध्यन्ते ।
यस्ते विघातुको भ्राता ।
ममान्तर्हृदये श्रितः ॥ १२८ ॥

((api brāhmaṇāmukhīnāḥ |
tasminnahnaḥ kāle prāyuñjīta |
parāssuptajānādvepi |
māasma pramādyantāmādhyāpayet |
sarvārthāḥ siddhyante |
ya evaṃ veda |
kṣudhyannidamajānatām |
sarvārthā nā siddhyante |
yasté vighātúko bhrātā |
mamāntarhṛdaye śritaḥ || 128 ||))

[[1-31-6]]

तस्मा इममग्रपिण्डञ्जुहोमि ।
समैऽर्थान्मा विवधीत् ।
मयि स्वाहा ।
राजाधिराजाय प्रसह्यसाहिने ।
नमो वयं वैश्रवणाय कुर्महे ।
स मे कामान्कामकामाय मह्यम् ।

का॒मे॒श्व॒रो वै॑श्र॒व॒णो द॑दा॒तु ।
 कु॒बे॒राय॑ वैश्र॒व॒णाय॑ ।
 म॒हा॒रा॒जाय॑ नमः ।
 के॒तवो॑ अरु॒णास॑श्च ।
 ऋ॒ष॒यो वा॑त॒र॒श॒नाः ।
 प्र॒ति॒ष्ठाꣳ श॒तधा॑ हि ।
 स॒मा॒हि॒तासो॑ स॒हस्र॑धा॒य॒सम् ।
 शि॒वा न॒श॒न्त॒मा भ॑वन्तु ।
 दि॒व्या आप॑ ओष॒धयः॑ ।
 सु॒मृ॒डीका॑ सर॒स्वति॑ ।
 मा ते॒ व्यो॑म॒ संदृ॑शि ॥ १२९ ॥
 अश्वान्बलि॒र्भुवो॑ भवे॒युश्चि॑तश्च॒ सप्त॑ च ॥ ३१ ॥

((tasmā imāgraṇiṇḍāñjuhomi ।
 samē'rthānmā vivādhīt ।
 mayi svāhā ।
 rājādhirājāyā prasahyasāhinē ।
 namo vāyaṃ vaiśravaṇāyā kurmahe ।
 sa me kāmānkāmākāmāya mahyām ।
 kāmēśvaro vaiśravaṇo dādātu ।
 kuḇerāyā vaiśravaṇāyā ।
 mahārājāyā namāḥ ।
 ketavo aruṇāsaśca ।
 ṛṣayo vātaraśanāḥ ।
 pratiṣṭhāṃ śatadhā hi ।
 samāhitāso sahasraḍdhāyāsam ।
 śivā naśśantāmā bhavantu ।
 divyā āpa ośādhayaḥ ।
 sumṛḍīkā sarāsvati ।
 mā te vyōma samdrśī ॥ 129 ॥
 aśvānbaliṛbhuvó bhaveyuśśritaścā sapta cā ॥ 31 ॥))

[[1-32-1]]

सं॒व॒त्स॒रमे॑त॒द्वत्त॑ञ्चरेत् ।
 द्वौ॑ वा मा॒सौ ।
 नि॒यम॑स्स॒मासे॑न ।
 तस्मि॑न्नियम॒विशेषाः॑ ।

त्रिषवणमुदकोपस्पर्शी ।
 चतुर्थकालपानभक्तस्स्यात् ।
 अहरहर्वा भैक्षमश्नीयात् ।
 औदुम्बरीभिः समिद्धिरग्निं परिचरेत् ।
 पुनर्मा मैत्त्विन्द्रियमित्येतेनाऽनुवाकेन ।
 उद्धृतपरिपूताभिरद्भिः कार्यङ्कुर्वीत ॥ १३० ॥

((saṃvatsarametādvratāñcaret ।
 dvaù vā māsau ।
 niyamassāmāseṇa ।
 tasminniyamāviśeṣāḥ ।
 triṣavaṇamudakōpasparśī ।
 caturthakālapānābhaktasyāt ।
 aharaharvā bhaikṣāmaśnīyāt ।
 audumbarībhiḥ samidbhiragniṃ paricaret ।
 punarmā maittvindriyamityetenā'nūvākeṇa ।
 uddhṛtaparipūtābhiradbhiḥ kāryāṅkurvīta ॥ 130 ॥))

[[1-32-2]]

असञ्चयवान् ।
 अग्नये वायवे सूर्याय ।
 ब्रह्मणे प्रजापतये ।
 चन्द्रमसे नक्षत्रेभ्यः ।
 ऋतुभ्यस्संवत्सराय ।
 वरुणायारुणायेति व्रतहोमाः ।
 प्रवर्ग्यवदादेशः ।
 अरुणाः काण्डऋषयः ।
 अरण्येऽधीयीरन् ।
 भद्रं कर्णेभिरिति द्वे जपित्वा ॥ १३१ ॥

((āsañcaṣavān ।
 agnaye vāyavé sūryāya ।
 brahmaṇe prajāpataye ।
 candramase nákṣatreḥbhyaḥ ।
 ṛtubhyassamvāthsarāya ।
 varuṇāyāruṇāyeti vratahomāḥ ।
 pravargyavādādeśaḥ ।
 aruṇāḥ kāṇḍarṣayaḥ ।

araṇyē'dhīyīran |
bhadraṃ karṇebhiriti dvē japitvā || 131 ||))

[[1-32-3]]

महानाम्नीभिरुदकं सङ्स्पर्श्या ।

तमाचार्यो दद्यात् ।

शिवा नश्शन्तमेत्योषधीरालभते ।

सुमृडीकेति भूमिम् ।

एवमपवर्गे ।

धेनुर्दक्षिणा ।

कंसं वासंश्च क्षौमम् ।

अन्यद्वाशुक्लम् ।

यथाशक्ति वा ।

एवञ्च स्वाध्यायधर्मेण ।

अरण्येऽधीयीत ।

तपस्वी पुण्यो भवति तपस्वी पुण्यो भवति ॥ १३२ ॥

कुर्वीत जपित्वा स्वाध्यायधर्मेण द्वे च ॥ ३२ ॥

भद्रञ्च स्मृतिस्साकञ्जानामक्षयतिताम्राण्यत्यूर्ध्वाक्ष आरोगः केदमग्निश्च सहस्रवृत्पवित्रवन्त
आतनुष्वाष्टयौनीं योऽसावथादित्यस्यारोगस्याथ वायोरथाग्नेर्दक्षिणापूर्वस्यामिन्द्रघोषा व आपमापां
योऽपामापो वै चतुष्टय्यो जानुदग्नीमग्निं प्रणीयेमा नुकं विशीर्ष्णीं पर्जन्याय पुनरद्ध्यः संवत्सरं
द्वात्रिंशत् ॥ ३२ ॥

भद्रं ज्योतिषा तस्मिन्नाजानङ्कश्यपाथसहस्रवृदियन्नपुं सकमष्टयौनीमवपतन्तानामायतनवान्भवति
सतो बन्धुं ता उत्तरतो वृष्टिकामो विशीर्ष्णींमसञ्चयवान्द्वात्रिंशदुत्तरशतम् ॥ १३२ ॥

भद्रं तपस्वी पुण्यो भवति तपस्वी पुण्यो भवति ॥

((mahānāmnībhirudakaṃ saṃsparśya |
tamācāryo dadyāt |
śivā naśśantametyoṣadhīrālabhate |
sumṛḍīkēti bhūmim |
evamāpavarge |
dhēnurdakṣiṇā |

kaṁsaṁ vāsāśca kṣaṁmam |
anyādvāśuklam |
yāthāśakti vā |
evaṁ svāddhyāyādharmaṇa |
araṇyē'dhīyīta |
tapasvī puṇyo bhavati tapasvī puṇyo bhavati || 132 ||
kurvīta jāpītvā svāddhyāyādharmaṇa dve ca || 32 ||

bhādraṁ smṛtissākañjānāmākṣyatitāmraṇyātyūrdhvākṣa ārogaḥ kvedamagnīśca
sāhasraṁvṛtpavitṛvanta ātānuṣvāṣṭayōnīm yo'sāvathādityasyārogasyātha
vāyorathāgnerdakṣiṇāpūrvasyāmīndraghoṣā va āpāmāpām yo'pāmāpo vai
catuṣṭayyo jānudaghnīmagnīm praṇīyemā nūkaṁ viśīrṣṇīm parjanya
punāraḍbhyaḥ saṁvathsaram dvāatrim śat || 32 ||

bhādraṁ jyotiṣā tasminrājānaṁkaśyapāthsahasraṁvṛḍiyanṇapum
sākamaṣṭayōnīmavapatantānāmāyatānavānbhavati sato bandhum tā ūttarato
vṛṣṭikāmo viśīrṣṇīmāsañcayavāndvātrimśadūttaraśatam || 132 ||

bhādraṁ tapasvī puṇyo bhavati tapasvī puṇyo bhavati ||))

[[1-0-0]]

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः ।
भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः ।
व्यशेम देवहितं यदायुः ।
स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः ।
स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः ।
स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ।
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

((bhādraṁ karṇēbhiḥ śṛṇuyāmā devāḥ |
bhādraṁ paśyemākṣabhīryajātrāḥ |
sthīrairaṅgaistuṣṭuvāṁśastānūbhiḥ |
vyaśēma devahītaṁ yadāyuh |
svasti na indro vṛddhaśrāvāḥ |
svasti naḥ pūṣā viśvavedāḥ |
svastinaṣṭārksyo ariṣṭanemiḥ |
svasti no bṛhaspatīrdadhātu |
āum śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ||))

Taittirīya-Āraṇyaka

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Proofread Version of November 2005

Chapter 2

[[2-0-0]]

नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नम ओषधीभ्यः ।

नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

((namo brahmaṇe namo astvagnaye namaḥ pṛthivyai nama oṣadhībhyah ।
namo vāce namo vācaspatāye namo viṣṇave bṛhate kāromi ॥
āum śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ॥))

[[2-1-1]]

सह वै देवानाञ्चासुराणाञ्च यज्ञौ प्रततावास्तां वयञ् स्वर्गं लोकमैष्यामो वयमैष्याम इति
तेऽसुरास्संनह्य सहसैवाचरन्ब्रह्मचर्येण तपसैव देवास्तेऽसुरा अमुह्युस्ते न प्राजानुस्ते
पराभवन्ते न स्वर्गं लोकमायन्प्रसृतेन वै यज्ञेन देवास्स्वर्गं
लोकमायन्नप्रसृतेनासुरान्पराऽभावयन्प्रसृतो ह वै यज्ञोपवीतिनो यज्ञोऽप्रसृतोऽनुपवीतिनो यत्किञ्च
ब्राह्मणो यज्ञोपवीत्यधीते यजत एव तत्तस्माद्यज्ञोपवीत्यैवाधीयीत याजयेद्यजेत वा यज्ञस्य प्रसृत्या
अजिनं वासो वा दक्षिणत उपवीय दक्षिणं बाहुमुद्धरतेऽवधत्ते सव्यमिति यज्ञोपवीतमेतदेव विपरीतं
प्राचीनावीतं संवीतं मानुषम् ॥ १ ॥ ॥ १ ॥

((saha vai devānāñcāsūrāñca yajñau pratātāvāstām vayañ svargaṃ lokameṣyāmo
vayameṣyāma itī te'sūrāssaṃnahya sahasaivācāranbrahmaçaryeṇa tapāsaiva
devāste'surā amuhyamste na prajānamste parābhavante na svargaṃ
lokamāyanprasṛtena vai yajñena devāssvargaṃ
lokamāyannaprasṛtenāsūrānparā'bhāvayanprasṛto ha vai yajñopavītinō
yajñō'prasṛto'nūpavītinō yatkiñcā brāhmaṇo yajñopavītyadhīte yajāta eva
tattasmādyajñopavītyévādhīyīta yājayedyajēta vā yajñasya prasṛtyā ajinaṃ vāsō vā
dakṣiṇata upavīya dakṣiṇaṃ bāhumuddhārate'vadhate savyamitī
yajñopavītametaḍeva vipāritam prācīnāvītam saṃvītam mānuṣam ॥ 1 ॥ ॥ 1 ॥))

[[2-2-1]]

रक्षाँसि हवा पुरोनुवाके तपोग्रमतिष्ठन्त तान्प्रजापतिर्वरेणोपामन्त्रयत् तानि वरमवृणीतादित्यो नो
योद्धा इति तान्प्रजपतिरब्रवीद्योधयध्वमिति तस्मादुत्तिष्ठन्त हवा तानि रक्षाँस्यदित्यं योधयन्ति
यावदस्तमन्वगात्तानि ह वा एतानि रक्षाँसि गायत्रियाऽभिमन्त्रितेनाम्भसा शाम्यन्ति तद् ह वा
एते ब्रह्मवादिनः पूर्वाभिमुखास्सन्ध्यायां गायत्रियाऽभिमन्त्रिता आप ऊर्ध्वं विक्षिपन्ति ता एता
आपो वज्रीभूत्वा तानि रक्षाँसि मन्देहाऽरुने द्वीपे प्रक्षिपन्ति यत्प्रदक्षिनं प्रक्रमन्ति तेन पाप्मानमव
धून्वन्त्युद्यन्तमस्तंयन्तमादित्यमभिध्यायन्कुर्वन्ब्राह्मणो विद्वान्थसकलं भद्रमश्नुतेऽसावादित्यो
ब्रह्मेति ब्रह्मैव सन्ब्रह्माप्येति य एवं वेद ॥ २ ॥ ॥ २ ॥

((rakṣāṁsi havā puronuvāke tapogrāmatīṣṭhanta tānprajāpātirvareṇopāmāntrayata
tāni varānavṛṇītādityo no yoddhā iti tānprajāpātirabravīdyodhāyadhvamiti
tasmāduttīṣṭhantaṁ havā tāni rakṣāṁsyādityaṁ yodhāyanti
yāvādaṣṭamanvāgāttāni ha vā etāni rakṣāṁsi gāyatriyā'bhīmantriteṇāmbhāsā
śāmyanti tadū ha vā ete brāhmavādināḥ pūrvābhīmukhāssandhyāyāṁ
gayatriyā'bhīmantritā āpā ūrdhvaṁ vikṣīpanti tā etā āpō vajrībhūtvā tāni rakṣāṁsi
mandehā'rūne dvīpe prakṣīpanti yatprādakṣinaṁ prakrāmanti tenā pāpmānamavā
dhūnvantyuḍyantāmastāmyantāmādityamābhidyāyankurvanbrāhmaṇo
vidvānthśakalaṁ bhādramaśnute'sāvādityo brahmeti brahmaiva sanbrahmāpyeti ya
evaṁ vedā ॥ 2 ॥ ॥ 2 ॥))

[[2-3-1]]

यद्देवा देवहेळनं देवासश्चकृमा वयम् ।
आदित्यास्तस्मान्मा मुञ्चतर्तस्यर्तेन मामित ।
देवा जीवनकाम्या यद्वाचाऽनृतमूदिम ।
तस्मान्न इह मुञ्चत विश्वे देवास्सजोषसः ।
ऋतेन द्यावापृथिवी ऋतेन त्वं सरस्वति ।
कृतान्नः पाह्येनसो यत्किञ्चानृतमूदिम ।
इन्द्राग्नी मित्रावरुणौ सोमो धाता बृहस्पतिः ।
ते नो मुञ्चन्त्वेनसो यदन्यकृतमारिम ।
सजातशंसादुत जामिशंसाज्यायसश्शंसादुत वा कनीयसः ।
अनाघृष्टं देवकृतं यदेनस्तस्मात्त्वमस्माज्जातवेदो मुमुग्धि ॥ ३ ॥

((yaddēvā devaheḷānaṁ devāsaścakṛmā vāyam ।
ādityāstasmānmā muñcatartasyartena māmita ।
devā jīvanakāmyā yadvācā'nṛtamūdiṁ ।
tasmānna iha muñcata viśve devāssajośasaḥ ।
ṛtenā dyāvāpṛthivī ṛtena tvam śarasvati ।
kṛtānnaḥ pāhyenaśo yatkiñcānṛtamūdiṁ ।

indrāgnī mītrāvaruṇau somo dhātā bṛhaspatiḥ ।
te nō muñcantvenāso yadanyakṛtamārīma ।
sajātaśaṁsāduta jāmiśaṁsājyāyāśaśśaṁsāduta vā kaniyasaḥ ।
anādhr̥ṣṭam devakṛtam yadenastasmāttvamasmāñjātavedo mumugdhi ॥ 3 ॥))

[[2-3-2]]

यद्वाचा यन्मनसा बाहुभ्यामूरुभ्यामष्टीवद्वाः शिश्रैर्यदनृतं चकृमा वयम् ।
अग्निर्मा तस्मादेनसो गार्हपत्यः प्रमुञ्चतु चकृम यानि दुष्कृता ।
येन त्रितो अर्णवान्निर्बभूव येन सूर्य तमसो निर्मुमोच ।
येनेन्द्रो विश्वा अजहादरातीस्तेनाहं ज्योतिषा ज्योतिरानशान आक्षि ।
यत्कुसीदमप्रतीत्तं मयेह येन यमस्य निधिना चरामि ।
एतत्तदग्ने अनृणो भवामि जीवन्नेव प्रति तत्ते दधामि ।
यन्मयि माता यदा पिपेष यदन्तरिक्षं यदाशसातिक्रामामि त्रिते देवा दिवि जाता यदाप इमं मे
वरुण तत्त्वा यामि त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने त्वमग्ने अयासि ॥ ४ ॥
मुमुग्धि सप्त च ॥ ३ ॥

((yadvācā yanmanāsā bāhubhyāmūrubhyāmaṣṭhīvadbhyāṁ śiśnairyadanṛtam
cakṛmā vāyam ।

agnirmā tasmādenāso gārhāpatyaḥ pramuñcatu cakṛma yāni duṣkṛtā ।
yenā trīto arṇavānnirbābhūva yena sūryaṁ tamaśo nirmumocā ।
yenendro viśvā ajāhādarātīstenāhaṁ jyotiṣā jyotirānaśāna ākṣi ।
yatkusīdamapratīttam mayeha yena yamasya nidhinā carāmi ।
etattadagne anṛṇo bhāvāmi jīvanneva prati tatté dadhāmi ।
yanmayi mātā yadā pipeṣa yadāntarikṣam yadāśasātīkrāmāmi trīte devā divi jātā
yadāpā imaṁ me varuṇa tattvā yāmi tvam nō agne sa tvam nō agne tvamagne ayāsi
॥ 4 ॥

mumugdhi sapta ca ॥ 3 ॥))

[[2-4-1]]

यददीव्यन्नृणमहं बभूवादित्सन्वा संजगर जनैभ्यः ।
अग्निर्मा तस्मादिन्द्रश्च संविदानौ प्रमुञ्चताम् ।
यद्धस्ताभ्यां चकर किल्बिषाण्यक्षाणां वशुमुपजिघ्रमानः ।
उग्रं पश्या च राष्ट्रभृच्च तान्यप्सरसावनुदत्तामृणानि ।
उग्रं पश्ये राष्ट्रभृत्किल्बिषाणि यदक्षवृत्तमनुदत्तमेतत् ।
नेन्न ऋणानृणव इत्समानो यमस्य लोके अधिरज्जुराय ।
अव ते हेळ उदुत्तम मिमं मे वरुण तत्त्वा यामि त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने ।
संकुसुको विकुसुको निर्ऋथो यश्च निस्वनः ।

तेऽ॑स्मद्यक्षमनागसो दूरादूरमचीचतम् ।
 निर्यक्षममचीचते कृत्यां निर्र्द्यतिं च ।
 तेन योऽ॑स्मत्समृच्छातै तमस्मै प्रसुवामसि ।
 दुश्श॑सा॒नुश॑सा॒भ्यां घ॒णेनानुघ॒णेन॑ च ।
 तेनान्योऽ॑स्मत्समृच्छातै तमस्मै प्रसुवामसि ।
 सं वर्चसा॑ पयसा॑ संतनूभिरगन्महि मनसा॑ स॒शिवे॑न ।
 त्वष्टा॑ नो अत्र विदधातु रा॒योऽनु॑मार्ष्टु तन्वो॒॑ यद्विलि॑ष्टम् ॥ ५ ॥
 कृत्यां निर्र्द्यतिं च पञ्च च ॥ ४ ॥

((yadadīvyannṛṇamaḥam bābhūvādītsanvā saṃjagara janēbhyaḥ ।
 agnirmā tasmādindrāśca saṃvidānau pramūñcatām ।
 yaddhastābhyām cakara kilbiṣānyakṣāṇāṃ vaṅnumūpajighnāmānaḥ ।
 ugraṃpaśyā cā rāṣṭrabhr̥cā tānyāpsarasāvanūdattāmṛṇāni ।
 ugraṃpaśye rāṣṭrabhr̥tkilbiṣāni yadaḥsavṛttamanūdattameṭat ।
 nennā ṛṇāṇṇava itsāmāno yamasyā loke adhirajjurāyā ।
 avā te hela udūttama mimam me varuṇa tattvā yāmi tvam nō agne sa tvam nō agne ।
 saṃkūsuko vikūsuko nirr̥tho yaścā nisvaṇaḥ ।
 te'1smadyakṣmamanāgaso dūrāddūramācīcatam ।
 niryākṣmamacīcate kṛtyām nirr̥tiṃ ca ।
 tena yo'1smatsamṛcchātai tamāsmāi prasūvāmasi ।
 duśśaṃsānuśaṃsābhyāṃ ghaṇenānughāṇenā ca ।
 tenānyo'1smatsamṛcchātai tamāsmāi prasūvāmasi ।
 saṃ varcāsā payāsā saṃtanūbhiraḥganmahī manāsā saṃśīvenā ।
 tvaṣṭā nō atra vidādhatu rāyo'nūmārṣtu tanvo'1 yadviliṣtam ॥ 5 ॥
 kṛtyām nirr̥tiṃ ca pañcā ca ॥ 4 ॥))

[[2-5-1]]

आयुष्टे विश्वतो॑ दधद्यम॒ग्निर्वरे॑ण्यः ।
 पुनस्ते प्रा॒ण आया॑ति॒ परा॒ यक्ष॑म॒ सुवामि॑ ते ।
 आ॒युर्दा॑ अग्ने ह॒विषो॑ जुषा॒णो घृ॒तप्र॑तीको घृ॒तयो॑निरेधि ।
 घृ॒तं पी॒त्वा मधु॑ चारु॒ गव्यं॑ पि॒तेव॑ पु॒त्रम॑भिरक्षतादिमम् ।
 इ॒मम॑ग्न आयुषे॒ वर्चसे॑ कृधि ति॒ग्ममो॑जो वरुण॒ स॒शिश॑ाधि ।
 मा॒तेवा॑स्मा अ॒दिते॑ शर्म॒ यच्छ॒ विश्वे॑ देवा॒ जर॑दष्टिर्यथाऽसत् ।
 अ॒ग्न आयू॑षि पवस॒ आसु॑वोर्जमिषञ्च नः ।
 आ॒रे बा॑धस्व दु॒च्छुना॑म् ।
 अ॒ग्ने पव॑स्व स्वपा॒ अस्मे॑ वर्चस्सुवीर्यम् ।
 दध॒द्रयि॑ मयि पोषम् ॥ ६ ॥

((āyūṣṭe viśvatō dadhadāyamagnirvarēṇyaḥ |
punāste prāṇa āyātī parā yakṣmaṁ suvāmi te |
āyurdā āgne haṁṣo juṣāṇo ghṛtaprātiko ghṛtayōniredhi |
ghṛtaṁ pītṽā madhu cāru gavyaṁ pītevā pūtramaḥbirākṣatādīmam |
imamāgna āyūṣe varcāse kṛdhi tigṁmamojō varuṇa saṁśīśādhi |
mātevāsmā adite śarmā yaccha viśvé devā jarādaṣṭīryathā'sāt |
agna āyūṁṣi pavasa āṣuvorjamaṣāñca naḥ |
āre bādhasva ducchunām |
agne pavasva svapā asme varcāssuvīryām |
dadhadāyīm mayī poṣām || 6 ||))

[[2-5-2]]

अग्निर्ऋषिः पवमानः पाञ्चजन्यः पुरोहितः ।

तमीमहे महागयम् ।

अग्ने जातान्प्रणुदानस्सपत्नान्प्रत्यजाताञ्जातवेदो नुदस्व ।

अस्मे दीदिहि सुमना अहेळ्ळर्मन्ते स्याम त्रिवरूथ उद्भौ ।

सहसा जातान्प्रणुदानस्सपत्नान्प्रत्यजाताञ्जातवेदो नुदस्व ।

अधि नो ब्रुहि सुमनस्यमानो वयं स्याम प्रणुदानस्सपत्नान् ।

अग्ने यो नोऽभितो जनो वृको वारो जिघांसति ।

तांस्त्वं वृत्रहञ्जहि वस्वस्मभ्यमाभर ।

अग्ने यो नोऽभिदासति समानो यश्च निष्ट्यः ।

तं वयं समिधं कृत्वा तुभ्यमग्नेऽपिदध्मसि ॥ ७ ॥

((agnirṣiḥ pavamānaḥ pāñcājanyaḥ purohitaḥ |
tamīmahe mahāgayam |
agné jātānpraṇūdānassapatnānpratyaajātāñjātavedo nudasva |
asme dīdihī suṁanā ahēḷḷarmante syāma trivarūtha udbhau |
sahāsā jātānpraṇūdānassapatnānpratyaajātāñjātavedo nudasva |
adhī no bruhi suṁanaṣyamāno vayaṁ syāma praṇūdānassapatnān |
agne yo no'bhito jano vṛko vāro jighāṁsati |
tāṁstvam vṛtrahañjahī vasvasmabhyamābhāra |
agne yo no'bhidasāti samāno yaśca niṣtyaḥ |
taṁ vayaṁ samidhaṁ kṛtvā tubhyāmagne'pidadhmasi || 7 ||))

[[2-5-3]]

यो नश्शपादशपतो यश्च नश्शपत्तश्शपात् ।

उषाश्च तस्मै निम्नुक्क सर्वं पापं समूहताम् ।

यो नस्सपत्नो यो रणो मर्तोऽभिदासति देवाः ।

इध्मस्यैव प्रक्षायतो मा तस्योच्छेषि किञ्चन ।
 यो मां द्वेष्टि जातवेदो यं चाहं द्वेषि यश्च माम् ।
 सर्वास्तानग्ने सन्दह याश्चाहं द्वेषि ये च माम् ।
 यो अस्मभ्यमरातीयाद्यश्च नो द्वेषते जनः ।
 निन्दाद्यो अस्मान्दिप्साच्च सर्वास्तान्मष्मषा कुरु ।
 सशितं मे ब्रह्म सशितं वीर्यां बलम् ।
 सशितं क्षत्रं मे जिष्णु यस्याहमस्मि पुरोहितः ।
 उदेषां बाहु अतिरमुद्वर्चो अथो बलम् ।
 क्षिणोमि ब्रह्मणाऽमित्रानुन्नयामि स्वाँर अहम् ।
 पुनर्मनः पुनरायुर्म आगात्पुनश्चक्षुः पुनश्श्रोत्रं म आगात्पुनः प्राणः पुनराकूतं म आगात्पुनश्चित्तं
 पुनराधीतं म आगात् ।
 वैश्वानरो मेऽदब्धस्तनूपा अवबाधतां दुरितानि विश्वा ॥ ८ ॥
 पोषं दध्मसि पुरोहितश्चत्वारि च ॥ ५ ॥

((yo naśśapādaśāpato yaścā naśśapātaśśapāt ।
 uṣāśca tasmai nimrukca sarvaṃ pāpaṃ samūhatām ।
 yo nāśśapatno yo raṇo martó'bhidāsāti devāḥ ।
 idhmasyēva prakṣāyāto mā tasyocchēṣi kiñcana ।
 yo mām dveṣṭi jātavedo yaṃ cāhaṃ dveṣmi yaśca mām ।
 sarvāṃstānagne sandāha yāṃścāhaṃ dveṣmi ye ca mām ।
 yo āsmabhyāmarātiyādyāścā no dveṣāte janāḥ ।
 nindādyo āsmāndipsācca sarvāṃstānmāṣmaṣā kuru ।
 saṃśitaṃ me brahma saṃśitaṃ vīryāṃ1 balām ।
 saṃśitaṃ kṣattram me jiṣṇu yasyāhamasmi purohitaḥ ।
 udēśāṃ bāhu ātiramudvarco atho balām ।
 kṣiṇomi brahmaṇā'mitrānunnāyāmi svāṃ2 aham ।
 punarmanaḥ punarāyūrma āgātpunaścakṣuḥ punaśśrotram ma āgātpunāḥ prāṇaḥ
 punarākūtaṃ ma āgātpunaścittaṃ punarādhitaṃ ma āgāt ।
 vaiśvānaro me'dābdhastanūpā avābādhatāṃ duritāni viśvā ॥ 8 ॥
 poṣaṃ dadhmasi purohitaścatvāri ca ॥ 5 ॥))

[[2-6-1]]

वैश्वानराय प्रतिवेदयामो यदीनृणश्च सङ्गरो देवतासु ।
 स एतान्याशान्प्रमुचन्प्रवेद स नो मुञ्चतु दुरितादवद्यात् ।
 वैश्वानरः पवयान्नः पवित्रैर्यत्सङ्गरमभिधावाम्याशाम् ।
 अनाजानन्मनसा याचमानो यदत्रैनो अव तत्सुवामि ।
 अमी ये सुभगे दिवि विचृतौ नाम तारके ।

प्रेहामृतस्य यच्छतामेतद्वद्धकमोचनम् ।
 विजिहीर्ष्व लोकान्कृधि बन्धान्मुञ्चासि बद्धकम् ।
 योनेरिव प्रच्युतो गर्भस्सर्वान्पथो अनुष्व ।
 स प्रजानन्प्रतिगृणीत विद्वान्प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्य ।
 अस्माभिर्दत्तं जरसः परस्तादच्छिन्नं तन्तुमनुसञ्चरेम ॥ ९ ॥

((vaiśvānarāya prativedayāmo yadīnṛṇaṁ sāṅgāro devatāsu ।
 sa etānpāśānpramucanpravēda sa nō muñcātu duritādavadyāt ।
 vaiśvānaraḥ pavāyānnaḥ pavitrairyatsāṅgaramābhīdhāvāmyāśām ।
 anājānanmanāsā yācāmāno yadatrāino ava tatsūvāmi ।
 amī ye subhagē divi vicṛtau nāma tārāke ।
 prehāmṛtāsya yacchatāmetadbāddhakamocānam ।
 vijīhīrṣva lokānkṛdhi bandhānmuñcāsi baddhākam ।
 yonēriṣva pracyūto garbhassarvānpatho ānuṣva ।
 sa prajānanpratigrbhṇita vidvānprajāpātiḥ prathamajā ṛtasyā ।
 asmābhīrdattam jarasāḥ parastādacchinnaṁ tantumanuśācārema ॥ 9 ॥))

[[2-6-2]]

ततं तन्तुमन्वेके अनुसञ्चरन्ति येषां दत्तं पित्र्यमायनवत् ।
 अबन्ध्वेके ददतः प्रयच्छादातुं चेच्छक्रवांसस्वर्ग एषाम् ।
 आरभेथामनुसंरभेथांसं समानं पन्थामवथो घृतेन ।
 यद्वा पूर्तं परिविष्टं यद्ग्नौ तस्मै गोत्रायेह जायापती संरभेथाम् ।
 यदन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्यां यन्मातरं पितरं वा जिहिंसिम ।
 अग्निर्मा तस्मादेनसो गार्हपत्य उन्नो नेषदुरिता यानि चकृम ।
 भूमिर्माताऽदितिर्नो जनित्रं भ्राताऽन्तरिक्षमभिशास्त एनः ।
 द्यौर्नः पिता पितृयाच्छं भवासि जामि मित्वा मा विवित्सि लोकात् ।
 यत्र सुहार्दस्सुकृतो मदन्ते विहाय रोगं तन्वाशंसं स्वायाम् ।
 अश्लोणाङ्गैरहुतास्स्वर्गे तत्र पश्येम पितरं च पुत्रम् ।
 यदन्नमद्भ्यनृतेन देवा दास्यन्नदास्यन्नत वा करिष्यन् ।
 यद्देवानां चक्षुष्यागो अस्ति यदेव किञ्च प्रतिजग्राहमग्निर्मा तस्मादनृणं कृणोतु ।
 यदन्नमद्भि बहुधा विरूपं वासो हिरण्यमुत गामजामविम् ।
 यद्देवानां चक्षुष्यागो अस्ति यदेव किञ्च प्रतिजग्राहमग्निर्मा तस्मादनृणं कृणोतु ।
 यन्मया मनसा वाचा कृतमेनः कदाचन ।
 सर्वस्मात्तस्मान्मेळितो मोग्धि त्वंसं हि वेत्थ यथातथम् ॥ १० ॥

चरेम पुत्रं षट् ॥ ६ ॥

((tataṃ tantumanveke anusañcāranti yeṣāṃ dattam pitryamāyānavat |
abandhveke dadātaḥ prayacchāddātum cecchaknavāṃsassavarga eṣāṃ |
ārābheṭhāmanusaṃrābheṭhāṃ samānam panthāmavatho ghr̥tenā |
yadvāṃ pūrtaṃ parivīṣtaṃ yadagnau tasmai gotrāyeḥa jāyāpatī saṃrābheṭhām |
yadantarīkṣaṃ pṛthivīmūta dyāṃ yanmātaram pītaram vā jihīm̐sima |
agnirmā tasmādenāso gārhapatyā unnō neṣaddurītā yāni cakṛma |
bhūmirmātā'ditirno janitraṃ bhrātā'ntarīkṣamaḥbhisāsta enaḥ |
dyaurnāḥ pītā pītṛyācchaṃ bhāvāsi jāmi mītvā mā vīvitsi lokāt |
yatrā suhārdāssukṛto madānte vihāya rogaṃ tanvā1m̐ svāyām |
aśloṇāṅgairahrūtāssvarge tatrā paśyema pītaram ca putram |
yadannaṃmadmyanṛtena devā dāsyannadāsyannūta vā kariṣyann |
yaddevānām cakṣuṣyāgo asti yadeva kiñcā pratijagrāhamagnirmā tasmādanṛnam
kṛṇotu |
yadannaṃmadmī bahudhā virūpaṃ vāso hirānyamūta gāmajāmavīm |
yaddevānām cakṣuṣyāgo asti yadeva kiñcā pratijagrāhamagnirmā tasmādanṛnam
kṛṇotu |
yaṇmayā manāsā vācā kṛtamenāḥ kadācana |
sarvasmāttasmānmeḥito mogdhi tvaṃ hi vetthā yathātatham || 10 ||
carema putraṃ ṣaṭcā || 6 ||))

[[2-7-1]]

वातरशना ह वा ऋषयश्श्रमणा ऊर्ध्वमन्थिनो बभूवुस्तानृषयोऽर्थमायुंस्ते
निलायमचरुंस्तेऽनुप्रविशुः कूश्माण्डानि तस्तेष्वन्वविन्दञ्छ्रद्धया च तपसा च
तानृषयोऽब्रुवन्कथा निलायं चरथेति त ऋषीनब्रुवन्नमो वोऽस्तु भगवन्तोऽस्मिन्धाँन्नि केन
वस्सपर्यामेति तानृषयोऽब्रुवन्पवित्रं नो ब्रूत येनरिपसस्स्यामेति त एतानि सूक्तान्यपश्यन्त्यद्देवा
देवहेळनं यदीव्यन्नृणमहं बभुवायुष्टे विश्वतो दधदित्येतैराज्यं जुहुत वैश्वानराय प्रतिवेदयाम
इत्युपतिष्ठत यदर्वाचीनमेनो भ्रूणहत्यायास्तस्मान्मोक्षध्व इति त
एतैरजुहुवुस्तेऽरेपसोऽभवन्कर्मादिष्वेतैर्जुहुयात्पूतो देवलोकान्थसमश्नुते ॥ ११ ॥ ७ ॥

((vātaraśanā ha vā ṛṣayaśśramaṇā ūrdhvamanthino
babhūvustānṛṣayo'rthamāyaṃste nilāyamacaraṃste'nūpraviśuḥ kūśmaṇḍāni
taṃsteṣvanvāvindañchraddhayā ca tapasā ca tānṛṣayo'bruvankathā nilāyaṃ
caratheti ta ṛṣinabruvanṇamō vo'stu bhagavanto'smindhāṃni kenā vassaparyāmeti
tānṛṣayo'bruvanpavitraṃ no brūta yenaṛepasāssyāmeti ta etāni
sūktānyāpaśyanyaddēvā devaheḷānaṃ yaddivyannṛṇamaḥamaḥ babhuvāyūṣṭe viśvato
dadhadityetairājyaṃ juhuta vaiśvānarāya prativedayāma ityupatiṣṭhata
yadarvācīnaṃenō bhrūṇaḥatyāyāstasmānmokṣadhva iti ta
etairājuhuvuṣṭe'repasō'bhavankarmādiṣvetairjūhuyātpūto dévalokānthśamaśnute ||
11 || 7 ||))

[[2-8-1]]

कूश्माण्डैर्जुहुयाद्योऽपूत इव मन्येत यथा स्तेनो यथा भ्रूणहैवमेष भवति योऽयोनौ रेतस्सिञ्चति
यदर्वाचीनमेनो भ्रूणहृत्यायास्तस्मान्मुच्यते यावदेनो दीक्षामुपैति दीक्षित एतैस्सतति जुहोति
संवत्सरं दीक्षितो भवति संवत्सरादेवात्मानं पुनीते मासं दीक्षितो भवति यो मासस्स
संवत्सरस्संवत्सरादेवात्मानं पुनीते चतुर्विंशतिं रात्रीर्दीक्षितो भवति
चतुर्विंशतिरर्धमासास्संवत्सरस्संवत्सरादेवात्मानं पुनीते द्वादश रात्रीर्दीक्षितो भवति द्वादश
मासास्संवत्सरस्संवत्सरादेवात्मानं पुनीते षड्रात्रीर्दीक्षितो भवति षड्वा
ऋतवस्संवत्सरस्संवत्सरादेवात्मानं पुनीते तिस्रो रात्रीर्दीक्षितो भवति त्रिपदा गायत्री गायत्रिया
एवात्मानं पुनीते न मासमश्नीयान्न स्त्रियमुपैयान्नोपर्यासीत जुगुप्सेतानृतात्पयो ब्राह्मणस्य व्रतं
यवागू राजन्यस्यामिक्षा वैश्यस्याथो सौम्येऽप्यध्वर एतद्व्रतं ब्रुयाद्यदि मन्येतोपदस्यामीत्योदनं
धानास्सकून्धृतमित्यनुव्रतयेदात्मनोऽनुपदासाय ॥ १२ ॥ ॥ ८ ॥

((kūśmāṇḍairjuhuyādyo'pūta iva manyēta yathā steno yathā bhrūṇahaivameṣa
bhāvati yo'yonaṁ retāssiñcati yadvācīnamēno bhrūṇahatyāyāstasmānmucyate
yāvadenō dīkṣāmupaiti dīkṣita etaissātati juhōti saṁvathsaram dīkṣito bhāvati
saṁvathsarādevātmānaṁ punīte māsam dīkṣito bhāvati yo māsaṣsa
saṁvathsarassaṁvathsarādevātmānaṁ punīte catūrvimśatiṁ rātrīrdīkṣito bhāvati
catūrvimśatirardhamāsāssaṁvathsarassaṁvathsarādevātmānaṁ punīte dvādaśa
rātrīrdīkṣito bhāvati dvādaśa māsāssaṁvathsarassaṁvathsarādevātmānaṁ punīte
ṣaḍrātrīrdīkṣito bhāvati ṣaḍvā ṛtavāssaṁvathsarassaṁvathsarādevātmānaṁ punīte
tisro rātrīrdīkṣito bhāvati tripadā gāyatrī gāyatriyā evātmānaṁ punīte na
māṁsamāśniyānna striyamupēyānoparyāsita jugūpsetānṛtātpayō brāhmaṇasyā
vratam yāvāgū rājanyāsyāmikṣā vaiśyasyātho saumye'pyadhvara etadvratam
brūyādyadi manyētopadasyāmityōdanam
dhānāssaktūnghṛtamityanuvratayedātmano'nūpadāsāya ॥ 12 ॥ ॥ 8 ॥))

[[2-9-1]]

अजान् ह वै पृश्नीस्तपस्यमानान्ब्रह्म स्वयम्भ्वभ्यानर्षत् ऋषयोऽभवन्तदृषीणामृषित्वं तां
देवतामुपातिष्ठन्त यज्ञकामास्त एतं ब्रह्मयज्ञमपश्यन्तमाऽहरन्तेनायजन्त यदृचोऽध्यगीषत् ताः
पर्य आहुतयो देवानामभवन्त्यद्यजुषि घृताहुतयो यत्सामानि सोमाहुतयो यदथर्वाङ्गिरसो
मध्वाहुतयो यद्ब्राह्मणानीतिहासानपुराणानि कल्पान्गाथा नाराशंसीर्मेदाहुतयो
देवानामभवन्ताभिः क्षुधं पाप्मानमपाघ्नन्नपहतपाप्मानो देवास्स्वर्ग
लोकमायन्ब्रह्मणस्सायुज्यमृषयोऽगच्छन् ॥ १३ ॥ ॥ ९ ॥

((ajān ha vai pṛśnīstapasyamānānbrahmā svayambhvābhyānārṣatta
ṛṣāyo'bhavāntadrṣiṇāmṛṣitvam tāṁ devatāmupātiṣṭhanta yajñakāmāsta etaṁ
brāhmayajñamāpaśyantamā'hāraṇtenāyajanta yadvaco'dhyagiṣata tāḥ payā āhutayo
devānāmabhavanyadyajumṣi ghṛtāhutayo yatsāmāni somāhutayo
yadathārvāṅgirasō madhvāhutayo yadbrāhmaṇānītihāsānpūrāṇāni kalpāngāthā

nārāśaṃsirmédāhūṭayō devānāmabhavāntābhiḥ kṣudham
pāpmānamapāghnānapāhatapāpmāno devāssvargam
lokamāyaṅbrahmaṇāṣāyūjyamṛṣāyo'gacchan ॥ 13 ॥ 9 ॥))

[[2-10-1]]

पञ्च वा एते महायज्ञास्सतति प्रतायन्ते सतति सन्तिष्ठन्ते देवयज्ञः पितृयज्ञो भूतयज्ञो मनुष्ययज्ञो
ब्रह्मयज्ञ इति यदग्नौ जुहोत्यपि समिधं तद्देवयज्ञस्सन्तिष्ठते
यत्पितृभ्यस्स्वधाकरोत्यप्यपस्तत्पितृयज्ञस्सन्तिष्ठते यद्भूतेभ्यो बलिं हरति तद्भूतयज्ञस्सन्तिष्ठते
यद्ब्राह्मणेभ्योऽन्नं ददाति तन्मनुष्ययज्ञस्सन्तिष्ठते यत्स्वाध्यायमधीयीतैकामप्यृचं यजुस्सामं वा
तद्ब्रह्मयज्ञस्सन्तिष्ठते यद्दृचोऽधीते पयसः कूल्या अस्य पितृन्धस्वधा अभिवहन्ति यद्यजूंषि
घृतस्य कूल्या यत्सामानि सोम एभ्यः पवते यदथर्वाङ्गिरसो मधोः कूल्या
यद्ब्राह्मणानीतिहासान्पुराणानि कल्पान्गाथा नाराशंसीर्मेदसः कूल्या अस्य पितृन्धस्वधा
अभिवहन्ति यद्दृचोऽधीते पय आहुतिभिरेव तद्देवास्तर्पयति यद्यजूंषि घृताहुतिभिर्यत्सामानि
सोमाहुतिभिर्यदथर्वाङ्गिरसो मध्वाहुतिभिर्यद्ब्राह्मणानीतिहासान्पुराणानि कल्पान्गाथा
नाराशंसीर्मेदाहुतितिभिरेव तद्देवास्तर्पयति त एनं तृप्ता आयुषा तेजसा वर्चसा श्रिया यशसा
ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन च तर्पयन्ति ॥ १४ ॥ १० ॥

((pañca vā ete mahāyajñāssātati pratāyante satati santiṣṭhante devayajñaḥ pitṛyajño
bhūṭayajño mānuṣyayajño brāhmayajña iti yadagnau juhotyapi samidham
taddevayajñassantiṣṭhate

yatpitṛbhyāssvadhākaroṭyapyapastatpitṛyajñassantiṣṭhate yadbhūtebhyo balim
harati tadbhūṭayajñassantiṣṭhate yadbrāhmaṇebhyo'nnam dadati
tanmānuṣyayajñassantiṣṭhate yatsvādhyāyamadhīyītaikāmapyṛcam yajussāmā vā
tadbrāhmayajñassantiṣṭhate yadṛco'dhīte payasaḥ kūlyā asya pitṛnthsavadhā
abhivāhanti yadyajūṃṣi ghṛtasyā kūlyā yatsāmāni somā ebhyaḥ pavate
yadathārvāṅgirasō madhōḥ kūlyā yadbrāhmaṇānītihāsānpūrāṇāni kalpāngāthā
nārāśaṃsirmédāsaḥ kūlyā asya pitṛnthsavadhā bhivāhanti yadṛco'dhīte payā
āhutibhireva taddevāṃstārpayati yadyajūṃṣi ghṛtāhutibhiryatsāmāni
somāhutibhiryadathārvāṅgirasō madhvāhutibhiryadbrāhmaṇānītihāsānpūrāṇāni
kalpāngāthā nārāśaṃsirmédāhūtitibhireva taddevāṃstārpayati ta énam tṛptā āyusā
tejāsā varcāsā śriyā yaśāsā brahmavarcaṣasenānnādyēna ca tarpayanti ॥ 14 ॥ 10 ॥))

[[2-11-1]]

ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्यमाणः प्राच्यां दिशि ग्रामादछदिर्दर्श उदीच्यां प्रागुदीच्यां वोदित आदित्ये दक्षिणत
उपवीयोपविश्य हस्ताववनिज्य त्रिराचामेद्विः परिमृज्य सकृदुपस्पृश्य शिरश्चक्षुषी नासिके श्रोत्रे
हृदयमालभ्य यत्त्रिराचामति तेन ऋचः प्रीणाति यद्विः परिमृजति तेन यजुंषि यत्सकृदुपस्पृशति
तेन सामानि यत्सव्यं पाणिं पादौ प्रोक्षति यच्छिरश्चक्षुषी नासिके श्रोत्रे हृदयमालभते
तेनाथर्वाङ्गिरसौ ब्राह्मणानीतिहासान्पुराणानि कल्पान्गाथा नाराशंसीः प्रीणाति दर्भाणां

महदुपस्तीर्योपस्थं कृत्वा प्राडासीनस्स्वाध्यायमधीयीतापां वा एष औषधीनां रसो
यद्भास्सरसमेव ब्रह्म कुरुते दक्षिणोत्तरौ पाणी पादौ कृत्वा सपवित्रावोमिति प्रतिपद्यत एतद्वै
यजुस्त्रयीं विद्यां प्रत्येषा वागेतत्परममक्षरं तदेतदृचाऽभ्युक्त मृचो अक्षरं परमे व्योमन्यस्मिन्देवा
अधि विश्वे निषेदुर्यस्तन्न वेद किमृचा करिष्यति य इत्ताद्विदुस्त इमे समासत इति त्रीनेव प्रायुङ्क्त
भूर्भुवस्स्वरित्याहैतद्वै वाचस्सत्यं यदेव वाचस्सत्यं तत्प्रायुङ्क्त सावित्रीं गायत्रीं त्रिरन्वाह
पच्छोऽर्धर्चशोऽनवानं सविता श्रियः प्रसविता श्रियमेवाप्नोत्यथो प्रज्ञातयैव प्रतिपदा छन्दांसि
प्रतिपद्यते ॥ १५ ॥ ॥ ११ ॥

((brahmayajñena yaṅśyamāṇaḥ prācyāṃ diśi grāmādachādirdarśa udīcyāṃ
prāgudīcyāṃ veditā ādītye dakṣiṇāta upaviyōpaviśya hastāvavanijya trirācāmeddviḥ
pārimṛjyā sakṛdūpasprśya śiraścakṣuṣī nāsike śrotre hṛdayamālabhya yattrirācāmāti
tena ṛcaḥ prīṇāti yaddviḥ pārimṛjāti tena yajuṃṣi yatsakṛdūpasprśāti tena sāmāni
yatsavyam pānim pādau prokṣati yacchiraścakṣuṣī nāsike śrotre hṛdayamālabhāte
tenāthāvāṅgirasō brāhmaṇānīti hāsānpūrāṇāni kalpāṅgāthā nārāśaṃsīḥ prīṇāti
darbhāṇām mahadūpastīryopasthaṃ kṛtvā prānāsīnassvādhyāyamadhīyitāpām vā
eṣa auśadhīnāṃ rasō yaddarbhāssarāsameva brahmā kurute dakṣiṇottarau pāni
pādau kṛtvā sapavitrāvomiti pratipadyata etadvai yajūstrayīm vidyām pratyēṣā
vāgeṭatpāramamaṅśaram tadetadṛcā'bhyūkta mṛco akṣarē parame
vyōmanyasmindevā adhi viśve niṣeduryastanna veda kimṛcā kariṣyati ya
ittādvidusta ime samāsata itī trīneva prāyūṅkta bhūrbhuvassvarityāhāitadvai
vācassatyam yadeva vācassatyam tatprāyūṅktāthā sāvitṛīm gāyatrīm triranvāha
pacchō'rdharcāśo'navānaṃ sāvītā śriyāḥ prasavitā śriyāmevāpnōtyathō
prajñātāyaiva pratipadā chandāṃsi pratipadyate ॥ 15 ॥ ॥ 11 ॥))

[[2-12-1]]

ग्रामे मनसा स्वाध्यायमधीयीत दिवा नक्तं वेति ह स्माह शौच आह्वेय उतारण्येऽबल उत वाचोत
तिष्ठन्नत ब्रजन्नुतासीन उत शयानोऽधीयीतैव स्वाध्यायं तपस्वी पुण्यो भवति य एवं
विद्वान्स्वाध्यायमधीते नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नम ओषधीभ्यः ।
नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि ॥ १६ ॥ ॥ १२ ॥

((grāme manasā svādhyāyamadhīyita divā naktam veti ha smāha śauca ahneya
utārānye'balā uta vācota tiṣṭhānuta vrajānūtāsīna uta śayāno'dhīyitāiva
svādhyāyam tapāsvī puṇyō bhavati ya evaṃ vidvānthsvādhyāyamadhīte namo
brahmaṇe namo astvagnaye namaḥ pṛthivyai nama ośadhībhyah ।
namo vāce namo vācaspatāye namo viṣṇāve bṛhate kāromi ॥ 16 ॥ ॥ 12 ॥))

[[2-13-1]]

मध्यन्दिने प्रबलमधीयीतासौ खलु वावैष आदित्यो यद्ब्रह्मणस्तस्मात्तर्हि तेक्षिणं तपति
तदेषाऽभ्युक्ता ।

चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।

आऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्यं आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेति स वा एष यज्ञस्सद्यः प्रतायते
सद्यस्सन्तिष्ठते तस्य प्राक्सायमवभृथो नमो ब्रह्मण इति परिधानीयां त्रिरन्वाहाप उऽपस्पृश्य
गृहानेति ततो यत्किञ्च ददाति सा दक्षिणा ॥ १७ ॥ ॥ १३ ॥

((madhyandīne prabalamadhiyitāsau khalu vāvaiṣa ādityo yadbrāhmaṇastasmātarhi
tekṣṇiṣṭhaṃ tapati tadeṣā'bhyūktā ।
citraṃ devānāmudāgādanīkaṃ cakṣurmitrasya varuṇasyāgneḥ ।
ā'prā dyāvāpṛthivī antarikṣaṃ sūryā ātmā jagāstasthuṣaśceti sa vā eṣa
yajñassadyaḥ pratāyate sadyassantiṣṭhate tasya prāksāyamāvabhṛtho namo
brahmaṇa itī paridhāniyāṃ triranvāhāpa ūpasprīsyā gṛhānēti tato yatkiñca dadāti sā
dakṣiṇā ॥ 17 ॥ ॥ 13 ॥))

[[2-14-1]]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य मेघो हविधानं विद्युदग्निर्वर्षं हविस्स्तनयित्नुर्वषद्धारो यदवस्फूर्जाति
सोऽनुवषद्धारो वायुरात्माऽमावास्यां स्विष्टकृद्य एवं विद्वान्मेघे वर्षति विद्योतमाने
स्तनयत्यवस्फूर्जाति पवमाने वायावमावास्यायां स्वाध्यायमधीते तप एव तत्तप्यते तपो हि
स्वाध्याय इत्युत्तमं नाकं रोहत्युत्तमस्समानानां भवति यावन्तं ह वा इमां वित्तस्य पूर्णा
ददथस्वर्गं लोकं जयति तावन्तं लोकं जयति भूयांसं चाक्षय्यं चापपुनर्मृत्युञ्जयति ब्रह्मणस्सायुज्यं
गच्छति ॥ १८ ॥ ॥ १४ ॥

((tasya vā etasya yajñasya megho havidhānaṃ vidyudagnirvarṣaṃ
havisstānayitnurvāṣatkāro yadvāṣasphūrjāti so'nūvaṣatkāro vāyurātmā'māvāsyā
sviṣṭakṛdya evaṃ vidvānmege varṣati vidyotāmāne stanayātyavasphūrjāti
pavāmāne vāyāvāmāvāsyāyām svādhyāyamadhīte tapā eva tattāpyate tapo hi
svādhyāya ityuttamaṃ nākaṃ rohatyuttamassāmānānaṃ bhavati yāvantaṃ ha vā
imāṃ vittasya pūrṇaṃ dadāthsvargaṃ lokaṃ jāyati tāvantaṃ lokaṃ jāyati
bhūyāṃsam cākṣayyaṃ cāpapunarmṛtyuñjāyati brahmaṇassāyujyaṃ gacchati ॥ 18 ॥
॥ 14 ॥))

[[2-15-1]]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य द्वावनध्यायौ यदात्माऽशुचिर्यद्देशस्समृद्धिर्देवतानि य एवं विद्वान्महारात्र
उषस्युदिते ब्रजुस्तिष्ठन्नासीनश्शयानोऽरण्ये ग्रामे वा यावत्तरसं स्वाध्यायमधीते
सर्वाल्लोकाञ्जयति सर्वाल्लोकाननृणोऽनुसञ्चरति तदेषाऽभ्युक्ता ।
अनृणा अस्मिन्ननृणाः परास्मिन्स्तृतीये लोके अनृणास्स्याम ।
ये देवानां उत पितृयाणास्सर्वान्पथो अनृणा आक्षीयेमेत्यग्निं वै जातं पाप्मा जग्राह तं देवा
आहुतीभिः पाप्मानमपाह्नन्नाहुतीनां यज्ञेन यज्ञस्य दक्षिणाभिर्दक्षिणानां ब्राह्मणेन ब्राह्मणस्य

छन्दोभिश्छन्दसां स्वध्यायेनापहतपाप्मा स्वाध्यायो देवपवित्रं वा एतत्तं योऽनूत्सृजत्यभागो वाचि भवत्यभागो नाके तदेषाऽभ्युक्ता ।

यस्तित्याजं सखिविदुः सखायं न तस्य वाच्यपि भागो अस्ति ।

यदीं शृणोत्यलकं शृणोति न हि प्रवेदं सुकृतस्य पन्थामिति तस्मात्स्वाध्यायोऽध्यैतव्यो यं यं क्रतुमधीते तेन तेनास्येष्टं भवत्यग्नेर्वायोरादित्यस्य सायुज्यं गच्छति तदेषाऽभ्युक्ता ।

ये अर्वाङ्मुत वा पुराणे वेदं विद्वांसमभितो वदन्त्यादित्यमेव ते परिवदन्ति सर्वे अग्निं द्वितीयं तृतीयं च हंसमिति यावतीर्वे देवतास्तास्सर्वा वेदविदिं ब्राह्मणे वसन्ति तस्माद्ब्राह्मणेभ्यो वेदविद्यो दिवे दिवे नमस्कुर्यान्नाश्लीलं कीर्तयेदेता एव देवताः प्रीणाति ॥ १९ ॥ ॥ १५ ॥

((tasya vā etasyā yajñasya dvāvanadhyāyau

yadātmā' śuciryaddeśassamīddhirdaivatāni ya evaṃ vidvānmāhārātra uṣasyudite vrajañstiṣṭhannāsinaśśayāno'raṇyē grāme vā yāvattarasaṃ svādhyāyamadhite sarvāṃllokāñjāyati sarvāṃllokānānṛṇo'nusañcāratī tadeṣā'bhyūktā ।

anṛṇā asminnānṛṇāḥ parāsmiṃstṛtiyē loke anṛṇāssyāma ।

ye devayānā uta pīṭryānāssarvānpatho anṛṇā ākṣiyemetyagniṃ vai jātaṃ pāpmā

jāgrāha taṃ devā āhūtibhiḥ pāpmānamapāghnañnāhūtīnāṃ yajñenā yajñasya

dakṣiṇābhirdakṣiṇānām brāhmaṇenā brāhmaṇasya chandōbhiṣchandāsāṃ

svadhyāyenāpāhatapāpmā svādhyāyo devapāvitraṃ vā etattaṃ

yo'nūthsṛjatyabhāgo vāci bhāvatyabhāgo nāke tadeṣā'bhyūktā ।

yastityājā sakhividaṃ sakhāyaṃ na tasyā vācyapī bhāgo āsti ।

yadīm śṛṇotyalakam śṛṇoti na hi pravēdā sukṛtasya panthāmiti

tasmāthsvādhyāyo'dhyētavyo yaṃ yaṃ kratumadhite tenā tenāsyēṣṭaṃ

bhāvatyagnervāyorādityasya sāyūjyaṃ gacchatī tadeṣā'bhyūktā ।

ye arvāṅmūta vā purāṇe vedam vidvāṃsāmābhito vadantyādityameva te parivadanti

sarvā agniṃ dvitīyaṃ tṛtīyaṃ ca haṃsamiti yāvātīrvai devatāstāssarvā vedavidī

brāhmaṇe vāsanti tasmādbrāhmaṇebhyo vedavidbhyo dive dive

namāskuryānnāślīlam kīrtayedeta eva devatāḥ prīṇāti ॥ 19 ॥ ॥ 15 ॥))

[[2-16-1]]

रिच्यत इव वा एष प्रेव रिच्यते यो याजयति प्रति वा गृह्णाति याजयित्वा प्रतिगृह्य

वाऽनश्नन्त्रिस्स्वाध्यायं वेदमधीयीत त्रिरात्रं वा सावित्रीं गायत्रीमन्वातिरेचयति वरो दक्षिणा वरेणैव

वरं स्पृणोत्यात्मा हि वरः ॥ २० ॥ ॥ १६ ॥

((ricyāta iva vā eṣa preva ricyate yo yājayati prati vā gṛhṇāti yājayitvā pratigrhya

vā'nāśnantrissvādhyāyaṃ vedamadhīyita trirātraṃ vā sāvitṛīm

gāyatrīmanvātirecayati varo dakṣiṇā varēṇaiva varaṃ sprṇotyātmā hi varāḥ ॥ 20 ॥ ॥

16 ॥))

[[2-17-1]]

दुहे ह वा एष छन्दांसि यो याजयति स येन यज्ञक्रतुना याजयेत्सोऽरण्यं परेत्य शुचौ देशे

स्वा॑ध्यायमे॒वैन॑मधीयन्नासी॒त तस्या॑नशनं दी॒क्षा स्थान॑मुपसद् आसनं॑ सु॒त्या वाग्जु॑हूर्मन
उप॒भृद्भृ॑तिर्ध्रु॒वा प्रा॑णो ह॒विस्सामा॑ध्व॒र्युस्स वा ए॒ष य॒ज्ञः प्रा॑णदक्षिणोऽनन्तदक्षिणस्समृद्धतरः ॥
२१ ॥ ॥ १७ ॥

((duhe ha vā eṣa chandāṁsi yo yājayāti sa yena yajñakratunā yājayethso'raṇyaṃ
paretyā śucau deṣe svādhyāyamevainaṃmadhiyannāsita tasyānaśanaṃ dīkṣā
sthānamūpasada āśanaṃ sutyā vāgjuhūrmanā upabhrddhṛtirdhruvā prāṇo
haviṣsāmādhvaryussa vā eṣa yajñaḥ prāṇadākṣiṇo'nāntadākṣiṇaṣsamṛddhatarah ॥
21 ॥ ॥ 17 ॥))

[[2-18-1]]

क॒ति॒धाऽव॑कीर्णी॒ प्रवि॑शति॒ चतु॑र्धेत्याहुर्ब्रह्मवा॒दिनो॑ म॒रुतः॑ प्रा॒णैरिन्द्रं॑ बले॒न बृ॒हस्पतिं॑
ब्रह्मव॒र्चसे॑नाग्निमे॒वेतरे॑ण॒ सर्वे॑ण॒ तस्यै॑तां प्रायश्चित्तं वि॒दाञ्च॑कार सुदे॒वः का॑श्यपो॒ यो
ब्रह्म॑चा॒र्यव॑किरे॒दमावा॑स्याया॒रात्र्या॑मग्निं प्र॒णीयो॑पस्मा॒धाय॑ द्विरा॒ज्यस्यो॑पघातं जुहोति
कामा॑व॒कीर्णो॑ऽस्म्यव॒कीर्णो॑ऽस्मि॒ काम॑ कामा॒य स्वाहा॑ कामाभिद्रु॒ग्धोऽस्म्यभिद्रु॒ग्धोऽस्मि॒ काम॑
कामा॒य स्वा॑हेत्य॒मृतं॑ वा आ॒ज्यम॑मृतमे॒वात्म॑न्धत्ते हु॒त्वा प्र॑यताञ्जलिः॒ कवा॑तिर्यद्भु॒ग्निम॑भि॒मन्त्रये॑त् सं
मा॑ सिञ्चन्तु म॒रुत॑स्सामिन्द्र॒स्सं बृ॒हस्पतिः॑ ।

सं मा॒ऽयम॑ग्निस्सिञ्च॒त्वायु॑षा च॒ बले॑न चायुष्मन्तं करो॒त् मेति॑ प्रति॒ हास्मै॑ म॒रुतः॑ प्रा॒णान्दध॑ति
प्रतीन्द्रो॑ बलं॒ प्रति॑ बृ॒हस्पति॑र्ब्रह्मव॒र्चसं॑ प्रत्य॒ग्निरि॑तर॒थ्सर्वं॑ सर्व॒तनु॑र्भू॒त्वा सर्व॑मायुरेति
त्रि॒भि॒मन्त्रये॑त् त्रिष॒त्या हि॑ दे॒वा योऽपू॑त इव॒ मन्ये॑त् स इत्थं जुहुयादि॒त्थम॑भि॒मन्त्रये॑त् पुनी॒त
ए॒वात्मान॑मायुरे॒वात्म॑न्धत्ते वरो॒ दक्षि॑णा वरेणै॒व वरं॑ः स्पृणोत्या॒त्मा हि वरः॑ ॥ २२ ॥ ॥ १८ ॥

((katidhā'vākīrñī praviśati caturdhetyāhurbrahmavādinō marutāḥ prāṇairindram
balēna bṛhaspatiṃ brahmavarcasenāgnimevetareṇa sarveṇa tasyaitāṃ prayāścittam
vidāñcākāra sudevaḥ kāśyapo yo brāhmacāryāvākirēdamāvāsyāyāṃ rātryāmagñiṃ
praṇīyōpasmādhāya dvirājyāsyopaghātaṃ juhōti kāmāvākīrṇo'smyavākīrṇo'smi
kāma kāmāya svāhā kāmābhīdrugdho'smyabhīdrugdho'smi kāma kāmāya
svāhetyamṛtaṃ vā ājyamamṛtamevātmandhātte hutvā prayātāñjalih
kavātiryāñagnimābhimantrayeta saṃ mā siñcantu marutassāmindraṣsaṃ
bṛhaspatiḥ ।

saṃ mā'yamaṅnissiñcatvāyūṣā ca balēna cāyūṣmantam karotaṃ meti prati hāsmāi
marutāḥ prāṇāndādhati pratindro balaṃ prati bṛhaspatirbrahmavarcasaṃ
pratyagniritarathsarvaṃ sarvātānurbhūtvā sarvamāyūreti triṣṭyā hi devā yo'pūta iva manyeta sa ittham juhuyādīthamābhimantrayeta
pūnīta evātmanāmayūrevātmandhātte varo dakṣiṇā vareṇaiva varaṃ sprṇotyātmā hi varāḥ
॥ 22 ॥ ॥ 18 ॥))

[[2-19-1]]

भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये स्वः प्रपद्ये भूर्भूवस्स्वः प्रपद्ये ब्रह्म प्रपद्ये ब्रह्मकोशं प्रपद्येऽमृतं

प्रपद्येऽमृतकोशं प्रपद्ये चतुर्जालं ब्रह्मकोशं यं मृत्युर्नावपश्यति तं प्रपद्ये देवान्प्रपद्ये देवपुरं प्रपद्ये
 परीवृतो वरीवृतो ब्रह्मणा वर्मणाऽहं तेजसा कश्यपस्य यस्मै नमस्तच्छिरो धर्मो मूर्धानं ब्रह्मोत्तरा
 हनुर्यज्ञोऽधरा विष्णुर्हृदयं संवत्सरः प्रजननमश्विनौ पूर्वापादावत्रिर्मध्यं मित्रावरुणावपरपादावग्निः
 पुच्छस्य प्रथमं काण्डं तत इन्द्रस्ततः प्रजापतिरभयं चतुर्थं स वा एष
 दिव्यशशक्ररशिशुमारस्तं ह य एवं वेदाप पुनर्मृत्युं जयति जयति स्वर्गं लोकं नाध्वनि प्रमीयते
 नाग्नौ प्रमीयते नाप्सु प्रमीयते नानपत्यः प्रमीयते लघ्वान्नो भवति ध्रुवस्त्वमसि ध्रुवस्य क्षितमसि
 त्वं भूतानामधिपतिरसि त्वं भूतानां श्रेष्ठोऽसि त्वां भूतान्युपर्यावर्तन्ते नमस्ते नमस्सर्वं ते नमो
 नमश्शिशुकुमाराय नमः ॥ २३ ॥ १९ ॥

((bhūḥ prapādye bhuvāḥ prapādye svāḥ prapādye bhūrbhūvassvāḥ prapādye
 brahmaṁ prapādye brahmakośaṁ prapādye'mṛtaṁ prapādye'mṛtakośaṁ prapādye
 caturjālaṁ brāhmakośaṁ yaṁ mṛtyurnāvapaśyāti taṁ prapādye devānprapādye
 devapurāṁ prapādye parīvṛto varīvṛto brahmaṇā varmaṇā'haṁ tejāsā kaśyāpasya
 yasmai namastacchiro dharmō mūrdhānaṁ brahmottārā hanūryajño'dhārā
 viṣṇurhṛdayaṁ saṁvathsaraḥ prajānānamaśvinau pūrvapādāvātrirmadhyāṁ
 mītrāvaruṇāvaparapādāvāgniḥ pucchāsya prathamam kāṇḍaṁ tata indrastataḥ
 prajāpātirabhāyaṁ caturthaṁ sa vā eṣa divyaśśākvaraśśiśumārastaṁ ha ya evaṁ
 vedāpā punarmṛtyuṁ jāyati jayāti svargaṁ lokaṁ nādhvani pramiyate nāgnau
 pramiyate nāpsu pramiyate nānapatyāḥ pramiyate laghvānnō bhavati
 dhruvastvamāsi dhruvasya kṣitamasi tvam bhūtānāmādhīpatirasī tvam bhūtānāṁ
 śreṣṭhō'si tvam bhūtānyupāparyāvartante namaste namaśsarvaṁ te namo
 namāśśiśukumārāya namaḥ ॥ 23 ॥ 19 ॥))

[[2-20-1]]

नमः प्राच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नमो दक्षिणायै दिशे याश्च देवता
 एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नमः प्रतीच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नम उदीच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नम ऊर्ध्वायै दिशे याश्च
 देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नमोऽधरायै दिशे याश्च देवता एतस्यां
 प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नमोऽवान्तरायै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नमो
 गङ्गायमुनयोर्मध्ये ये वसन्ति ते मे प्रसन्नात्मानश्चिरं जीवितं वर्धयन्ति नमो गङ्गायमुनयोर्मुनिभ्यश्च
 नमो नमो गङ्गायमुनयोर्मुनिभ्यश्च नमः ॥ २४ ॥ २० ॥

सह रक्षांसि यद्देवास्सप्तदश यद्दीव्यन्पञ्चदशायुष्टे चतुस्त्रिंशं शद्वैश्वानराय षड्विंशतिर्वातरशना
 ह कूश्माण्डैरजान्ह पञ्च ब्रह्मयज्ञेन ग्रामे मध्यन्दिने तस्य वै मेघस्तस्य वै द्वौ रिच्यते दुहे ह
 कतिधाऽवकीर्णी भूर्नमः प्राच्यै विंशतिः ॥ २० ॥

सह वातरशना दुहे ह चतुर्विंशतिः ॥ २४ ॥

सह वै मुनिभ्यश्च नमः ॥

((namaḥ prācyai diśe yāścā devatā etasyāṃ prativasantyētābhyāścā namo namo dakṣiṇāyai diśe yāścā devatā etasyāṃ prativasantyētābhyāścā namo namaḥ prācyai diśe yāścā devatā etasyāṃ prativasantyētābhyāścā namo nama udīcyai diśe yāścā devatā etasyāṃ prativasantyētābhyāścā namo namā ūrdhvāyai diśe yāścā devatā etasyāṃ prativasantyētābhyāścā namo namo'dhārāyai diśe yāścā devatā etasyāṃ prativasantyētābhyāścā namo namo'vāntarāyai diśe yāścā devatā etasyāṃ prativasantyētābhyāścā namo namo gaṅgāyamunayormadhye ye vasanti te me prasannātmānāsciraṃ jīvitam vārdhayanti namo gaṅgāyamunayormunibhyaścā namo namo gaṅgāyamunayormunibhyaścā namaḥ ॥ 24 ॥ ॥ 20 ॥

saha rakṣāṃsi yaddévāssaptadāśa yadadīvyānpañcādaśāyūṣṭe catūstriśaṃ śadvaiśvānarāya ṣaḍviṃśatīrvātāraśanā ha kūsmāṇḍairajānha pañcā brahmayajñena grāmē madhyandīne tasya vai meghastasya vai dvau ricyāte duhe hā katīdhā'vākīrṇī bhūrnamaḥ prācyai viṃśatiḥ ॥ 20 ॥

sahā vātāraśanā duhe ha catūrvīṃśatiḥ ॥ 24 ॥

saha vai munibhyaścā namaḥ ॥))

[[2-0-0]]

नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नम ओषधीभ्यः ।

नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

((namo brahmaṇe namo astvagnaye namaḥ pṛthivyai nama oṣadhībhyah | namo vāce namo vācaspatāye namo viṣṇāve bṛhate kāromi ॥ āuṃ śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ॥))

Taittirīya-Āraṇyaka

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Proofread Version of November 2005

Chapter 3

[[3-0-0]]

तच्छं॒योरावृ॑णीमहे ।

गा॒तुं य॒ज्ञाय॑ ।

गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये ।

दै॒वीं स्व॒स्तिर॑स्तु नः ।

स्व॒स्तिर्मा॑नु॒षेभ्यः॑ ।

ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम् ।

शं नो॑ अस्तु द्वि॒पदै॑ ।

शं चतु॑ष्पदे ॥

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

((tacchaṃyorāvṛṇīmahe ।
gātum yajñāya ।
gātum yajñapātaye ।
daivī svastirāstu naḥ ।
svastirmānuṣebhyaḥ ।
ūrdhvaṃ jigātu bheṣajam ।
śaṃ nō astu dvīpadē ।
śaṃ catuṣpade ॥
āum śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ॥))

[[3-1-1]]

चित्ति॒स्सुक् ।

चित्त॒माज्य॑म् ।

वाग्वे॑दिः ।

आधी॑तं ब॒र्हिः ।

केतो॑ अ॒ग्निः ।

विज्ञा॑तम॒ग्निः ।
 वाक्प॑तिर्हो॒ता ।
 मन॑ उपव॒क्ता ।
 प्रा॒णो ह॒विः ।
 सामा॑ध्व॒र्युः ।
 वाच॑स्पते विधे नामन्न ।
 वि॒धेम॑ ते॒ नाम ।
 वि॒धेस्त्वम॒स्माकं॑ नाम ।
 वा॒चस्पति॑स्सोमं पिबतु ।
 आऽस्मासु॑ नृ॒म्णं धा॒त्स्वाहा॑ ॥ १ ॥
 अ॒ध्व॒र्युः पञ्च॑ च ॥ १ ॥

((cittissruk |
 cittamājyām |
 vāgvedih |
 ādhītam barhiḥ |
 ketó aḡniḥ |
 vijñātamāḡniḥ |
 vākpātirhotā |
 manā upavaktā |
 prāṇo haviḥ |
 sāmādhvaryuḥ |
 vācāspate vidhe nāmān |
 vidhemā te nāmā |
 vidhestvamasmākaṃ nāmā |
 vācaspatissomaṃ pibatu |
 ā'smāsū nṛmṇaṃ dhātsvāhā ॥ 1 ॥
 ādhvaryuḥ pañca ca ॥ 1 ॥))

[[3-2-1]]

पृथि॑वी हो॒ता ।
 द्यौर॑ध्व॒र्युः ।
 रु॒द्रोऽग्नी॑त् ।
 बृह॑स्पतिरुपव॒क्ता ।
 वाच॑स्पते वा॒चो वी॒र्येण॑ ।
 संभृ॑ततमे॒नाय॑क्ष्यसे ।
 यज॑मानाय॒ वार्य॑म् ।

आ सुवस्करस्मै ।
वाचस्पतिस्सोमं पिबति ।
जजनदिन्द्रमिन्द्रियाय स्वाहा ॥ २ ॥
पृथिवी होता दश ॥ २ ॥

((pṛthivī hotā |
dyaurādhvaryuḥ |
rudrō'gnī |
bṛhaspatirupavaktā |
vācāspate vāco vīryeṇa |
saṃbhītataमेनāyākṣyase |
yajāmānāya vāryām |
ā suvaṣkarāsmāi |
vācaspatissomaṃ pibati |
jajanaḍindrāmindriyāya svāhā || 2 ||
pṛthivī hotā daśā || 2 ||))

[[3-3-1]]

अग्निर्होता ।
अश्विनाऽध्वर्यू ।
त्वष्टाऽग्नीत् ।
मित्र उपवक्ता ।
सोमस्सोमस्य पुरोगाः ।
शुक्रश्शुक्रस्य पुरोगाः ।
श्रतास्त इन्द्र सोमाः ।
वातापेहवनश्रुतस्स्वाहा ॥ ३ ॥
अग्निर्होताऽष्टौ ॥ ३ ॥

((agnirhotā |
aśvinā'dhvaryū |
tvaṣṭā'gnī |
mītra upavaktā |
somassomāsya purogāḥ |
śukraśśukrasyā purogāḥ |
śrātāstā indra somāḥ |
vātāperhavanaśrutassvāhā || 3 ||
agnirhotā'ṣṭau || 3 ||))

[[3-4-1]]

सूर्यं ते चक्षुः ।
 वातं प्राणः ।
 द्यां पृष्ठम् ।
 अन्तरिक्षमात्मा ।
 अङ्गैर्यज्ञम् ।
 पृथिवीं शरीरैः ।
 वाचस्पतेऽच्छिद्रया वाचा ।
 अच्छिद्रया जुह्वी ।
 दिवि देवावृधं होत्रामेरयस्व स्वाहा ॥ ४ ॥
 सूर्यं ते नव ॥ ४ ॥

((sūryam te cakṣuḥ ।
 vātaṁ prāṇaḥ ।
 dyām pṛṣṭham ।
 antarīkṣamātmā ।
 aṅgaīryajñam ।
 pṛthivīm śarīraiḥ ।
 vācāspate'cchīdrayā vācā ।
 acchīdrayā juhvā ।
 divi dévāvṛdham hotrāmerayasva svāhā ॥ 4 ॥
 sūryam te navā ॥ 4 ॥))

[[3-5-1]]

महाहविर्होता ।
 सत्यहविरध्वर्युः ।
 अच्युतपाजा अग्नीत् ।
 अच्युतमना उपवक्ता ।
 अनाधृष्यश्चाप्रतिधृष्यश्च यज्ञस्याभिगरौ ।
 अयास्य उद्गाता ।
 वाचस्पते हृद्विधे नामन्न ।
 विधेम ते नाम ।
 विधेस्त्वमस्माकं नाम ।
 वाचस्पतिस्सोममपात् ।
 मा दैव्यस्तन्तुश्छेदि मा मनुष्यः ।

नमो दिवे ।

नमः पृथिव्यै स्वाहा ॥ ५ ॥

अपात्त्रीणि च ॥ ५ ॥

((mahāhāvīrhotā |
satyahāvīradhvaryuḥ |
acyūtapājā agnī |
acyūtamānā upavaktā |
anādhṛṣyaścāpratidhṛṣyaścā yajñasyābhigārau |
ayāsyā udgātā |
vācāspate hṛdvidhe nāmān |
vidhemā te nāmā |
vidhestvamāsmākaṃ nāmā |
vācaspatiṣsomāmapāt |
mā daivyāstantuśchedi mā mānuṣyāḥ |
namo divē |
namāḥ pṛthivyai svāhā ॥ 5 ॥
apātrīṇi ca ॥ 5 ॥))

[[3-6-1]]

वाग्घोता ।

दीक्षा पत्नी ।

वातोऽध्वर्युः ।

आपोऽभिगरः ।

मनो हविः ।

तपसि जुहोमि ।

भूर्भुवस्सुवः ।

ब्रह्म स्वयम्भु ।

ब्रह्मणे स्वयम्भुवे स्वाहा ॥ ६ ॥

वाग्घोता नव ॥ ६ ॥

((vāgghotā |
dikṣā patnī |
vātō'dhvaryuḥ |
āpō'bhigāraḥ |
manō haviḥ |
tapāsi juhomi |
bhūrbhuvassuvāḥ |
brahmā svayambhu |
brahmaṇe svayambhuve svāhā ॥ 6 ॥

vāgghotā navā ॥ 6 ॥))

[[3-7-1]]

ब्राह्मण एकहोता ।

स यज्ञः ।

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः ।

यज्ञश्च मे भूयात् ।

अग्निर्द्विहोता ।

स भर्ता ।

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः ।

भर्ता च मे भूयात् ।

पृथिवी त्रिहोता ।

स प्रतिष्ठा ॥ ७ ॥

((brāhmaṇa ekāhotā ।

sa yajñah ।

sa me dadātu prajāṃ paśūnpuṣṭiṃ yaśah ।

yajñaśca me bhūyāt ।

agnirdvihotā ।

sa bhartā ।

sa me dadātu prajāṃ paśūnpuṣṭiṃ yaśah ।

bhartā ca me bhūyāt ।

pṛthivī trihotā ।

sa prātiṣṭhā ॥ 7 ॥))

[[3-7-2]]

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः ।

प्रतिष्ठा च मे भूयात् ।

अन्तरिक्षं चतुर्होता ।

स विष्ठाः ।

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः ।

विष्ठाश्च मे भूयात् ।

वायुः पञ्चहोता ।

स प्राणः ।

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः ।

प्राणश्च मे भूयात् ॥ ८ ॥

((sa mé dadātu prajāṃ paśūnpuṣṭhiṃ yaśāḥ |
praṭiṣṭhā cá me bhūyāt |
antarikṣaṃ catúrhótā |
sa viṣṭhāḥ |
sa mé dadātu prajāṃ paśūnpuṣṭhiṃ yaśāḥ |
viṣṭhāścá me bhūyāt |
vāyuḥ pañcáhotā |
sa prāṇaḥ |
sa mé dadātu prajāṃ paśūnpuṣṭhiṃ yaśāḥ |
prāṇaścá me bhūyāt || 8 ||))

[[3-7-3]]

चन्द्रमाष्वङ्घोता ।

स ऋतून्कल्पयाति ।

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः ।

ऋतवश्च मे कल्पन्ताम् ।

अन्नं सप्तहोता ।

स प्राणस्य प्राणः ।

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः ।

प्राणस्य च मे प्राणो भूयात् ।

द्यौरष्टहोता ।

सोऽनाधृष्यः ॥ ९ ॥

((cāndramāṣṣaḅghótā |
sa ṛtūnkālpayāti |
sa mé dadātu prajāṃ paśūnpuṣṭhiṃ yaśāḥ |
ṛtavāśca me kalpantām |
annaṃ saptahotā |
sa prāṇasya prāṇaḥ |
sa mé dadātu prajāṃ paśūnpuṣṭhiṃ yaśāḥ |
prāṇasya ca me prāṇo bhūyāt |
dyauraṣṭahótā |
sò'nādhṛṣyaḥ || 9 ||))

[[3-7-4]]

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः ।

अनाधृष्यश्च भूयासम् ।

आ॒दि॒त्यो न॑व॒हो॒ता ।
 स ते॑ज॒स्वी ।
 स मे॑ द॒दातु॑ प्र॒जां प॒शून्पु॑ष्टिं॒ यशः॑ ।
 ते॒ज॒स्वी च॑ भू॒यास॑म् ।
 प्र॒जाप॑तिर्द॒श॒हो॒ता ।
 स इ॒दं स॑र्वम् ।
 स मे॑ द॒दातु॑ प्र॒जां प॒शून्पु॑ष्टिं॒ यशः॑ ।
 स॑र्वं च॒ मे भू॒यात् ॥ १० ॥
 प्र॒ति॒ष्ठा प्रा॒णश्च॑ मे भू॒याद॑ना॒धृष्य॑स्स॒र्वं च॒ मे भू॒यात् ॥ ७ ॥

ब्रा॒ह्म॒णो य॒ज्ञोऽग्नि॑र्भ॒र्ता पृ॑थि॒वी प्र॑ति॒ष्ठाऽन्त॑रि॒क्षं वि॒ष्ठा वा॒युः प्रा॒णश्च॑न्द्र॒मा ऋ॒तून॑न्नं प्रा॒णस्य॑ प्रा॒णो
 द्यौर॑ना॒धृष्य॑ आ॒दि॒त्यस्स॑ ते॒ज॒स्वी प्र॒जाप॑तिरि॒दं स॑र्वम् ॥

((sa me dadātu prajāṃ paśūnpuṣṭiṃ yaśāḥ ।
 anādhṛṣyaścā bhūyāsam ।
 ādityo navāhotā ।
 sa téjasvī ।
 sa me dadātu prajāṃ paśūnpuṣṭiṃ yaśāḥ ।
 tejasvī cā bhūyāsam ।
 prajāpātirdaśāhotā ।
 sa idaṃ sarvāṃ ।
 sa me dadātu prajāṃ paśūnpuṣṭiṃ yaśāḥ ।
 sarvaṃ ca me bhūyāt ॥ 10 ॥
 pratiṣṭhā prāṇaścā me bhūyādanādhṛṣyassarvaṃ ca me bhūyāt ॥ 7 ॥

brāhmaṇo yajñō'gnirbhartā pṛthivī pratiṣṭhā'ntarikṣaṃ viṣṭhā vāyuh
 prāṇaścandramā ṛtūnannaṃ prāṇasyā prāṇo dyaurānādhṛṣya ādityassa téjasvī
 prajāpātiridaṃ sarvāṃ ॥))

[[3-8-1]]

अ॒ग्निर्य॑जु॒र्भिः॑ ।
 स॒वि॒ता स्तो॑मैः ।
 इन्द्र॑ उ॒क्थाम॑दैः ।
 मि॒त्रावरु॑णावाशिषा॑ ।
 अ॒ङ्गिर॑सो धिष्णि॑यैर॒ग्निभिः॑ ।
 म॒रुत॑स्सदोहवि॒र्धाना॑भ्याम् ।

आपः प्रोक्षणीभिः ।
ओषधयो बर्हिषा ।
अदितिर्वेद्या ।
सोमो दीक्षया ॥ ११ ॥

((agniryajurbhiḥ ।
savītā stomaiḥ ।
indrā ukthāmadaḥ ।
mītrāvaruṇāvāśiṣā ।
āngīraso dhiṣṇīyairagnibhiḥ ।
marutāssadohavirdhānābhyām ।
āpaḥ prokṣāṇibhiḥ ।
oṣādhayo barhiṣā ।
aditirvedyā ।
somó dīkṣayā ॥ 11 ॥))

[[3-8-2]]

त्वष्टेघ्मेन ।
विष्णुर्यज्ञेन ।
वसव आज्येन ।
आदित्या दक्षिणाभिः ।
विश्वे देवा ऊर्जा ।
पूषा स्वगाकारेण ।
बृहस्पतिः पुरोधया ।
प्रजापतिरुद्गीथेन ।
अन्तरिक्षं पवित्रेण ।
वायुः पात्रैः ।
अहङ् श्रद्धया ॥ १२ ॥
दीक्षया पात्रैरेकञ्च ॥ ८ ॥

((tvaṣṭeghmenā ।
viṣṇuryajñenā ।
vasava ājyena ।
ādityā dakṣiṇābhiḥ ।
viśvé devā ūrjā ।
pūṣā svagākāreṇā ।
bṛhaspatiḥ purodhayā ।
prajāpātirudgīthenā ।

antarikṣam pavitrēṇa |
vāyuḥ pātraih |
ahañ śraddhayā || 12 ||
dikṣayā pātrairekāñca || 8 ||)

[[3-9-1]]

सेनेन्द्रस्य ।
धेना बृहस्पतेः ।
पथ्या पूषणः ।
वाग्वायोः ।
दीक्षा सोमस्य ।
पृथिव्यग्नेः ।
वसूनां गायत्री ।
रुद्राणां त्रिष्टुक् ।
आदित्यानां जगती ।
विष्णोरनुष्टुक् ॥ १३ ॥

((senendrasya |
dhenā bṛhaspatēḥ |
pathyā pūṣṇaḥ |
vāgvāyoḥ |
dikṣā somāsya |
pṛthivyāgneḥ |
vasūnām gāyatrī |
rudrāṇām triṣṭuk |
ādityānām jagatī |
viṣṇóranuṣṭuk || 13 ||))

[[3-9-2]]

वरुणस्य विराट् ।
यज्ञस्य पङ्क्तिः ।
प्रजापतेरनुमतिः ।
मित्रस्य श्रद्धा ।
सवितुः प्रसूतिः ।
सूर्यस्य मरीचिः ।
चन्द्रमसो रोहिणी ।
ऋषीणामरुन्धती ।

पर्जन्यस्य विद्युत् ।
 चतस्रो दिशः ।
 चतस्रोऽवान्तर्दिशाः ।
 अहश्च रात्रिश्च ।
 कृषिश्च वृष्टिश्च ।
 त्विषिश्चापचितिश्च ।
 आपश्चौषधयश्च ।
 ऊर्कं सूनृतां च देवानां पत्नयः ॥ १४ ॥
 अनुष्टुग्दिशष्षट् ॥ ९ ॥

((varuṇasya virāt |
 yajñasya paṅktiḥ |
 prajāpāteranumatih |
 mītrasya śraddhā |
 savituḥ prasūtiḥ |
 sūryasya marīciḥ |
 caṇḍramāso rohiṇī |
 ṛṣiṇāmarundhatī |
 parjanyaśya vidyut |
 catāsro diśāḥ |
 catāsro'vāntardiśāḥ |
 ahāśca rātriśca |
 kṛṣiśca vṛṣṭiśca |
 tviṣiścāpācitiśca |
 āpaścauṣādhayaśca |
 ūrkā sūnṛtā ca devānāṃ patnāyaḥ || 14 ||
 anuṣṭugdiśaṣṣaṭcā || 9 ||))

[[3-10-1]]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे ।
 अश्विनौर्बाहुभ्याम् ।
 पूष्णो हस्ताभ्यां प्रतिगृह्णामि ।
 राजा त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणेऽग्नये हिरण्यम् ।
 तेनामृतत्वमश्याम् ।
 वयौ दात्रे ।
 मयो मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्रे ।
 क इदं कस्मा अदात् ।

कामः कामाय ।

कामो दाता ॥ १५ ॥

((devasya tvā savituḥ prāsave ।
aśvinōrbāhubhyām ।
pūṣṇo hastābhyām pratigrhṇāmi ।
rājā tvā varuṇo nayatu devi dakṣiṇe'gnaye hirāṇyam ।
tenāmṛtatvamāśyām ।
vayo dātre ।
mayo mahyāmastu pratigrahītre ।
ka idaṃ kasmā adāt ।
kāmaḥ kāmāya ।
kāmo dātā ॥ 15 ॥))

[[3-10-2]]

कामः प्रतिगृहीता ।

कामं समुद्रमाविश ।

कामेन त्वा प्रतिगृह्णामि ।

कामैतत्तै ।

एशा ते काम दक्षिणा ।

उत्तानस्त्वाङ्गिरसः प्रतिगृह्णातु ।

सोमाय वासः ।

रुद्राय गाम् ।

वरुणायश्वम् ।

प्रजापतये पुरुषम् ॥ १६ ॥

((kāmaḥ pratigrhītā ।
kāmaṃ samudramāviśa ।
kāmena tvā pratigrhṇāmi ।
kāmaṭattē ।
eśā té kama dakṣinā ।
uttānastvāṅgirasaḥ pratigrhṇātu ।
somāya vāsaḥ ।
rudrāya gām ।
varuṇāyāśvām ।
prajāpātaye puruṣam ॥ 16 ॥))

[[3-10-3]]

मनवे तल्पम् ।

त्वष्ट्रेऽजाम् ।
 पूष्णेऽविम् ।
 निर्ऋत्या अश्वतरगर्दभौ ।
 हिमवतो हस्तिनम् ।
 गन्धर्वाप्सराभ्यस्स्रगलङ्करणे ।
 विश्वेभ्यो देवेभ्यो धान्यम् ।
 वाचेऽन्नम् ।
 ब्रह्मण ओदनम् ।
 समुद्रायापः ॥ १७ ॥

((manāve talpām ।
 tvaṣṭre'jām ।
 pūṣṇe'vim ।
 nirṛtyā aśvataragardabhau ।
 himavāto hastinām ।
 gandharvāpsarābhyāssragalaṅkarāṇe ।
 viśvēbhyo devebhyo dhānyam ।
 vāce'nnām ।
 brahmāṇa oḍanam ।
 samudrāyāpaḥ ॥ 17 ॥))

[[3-10-4]]

उत्तानायार्ङ्गिरसायानः ।
 वैश्वानराय रथम् ।
 वैश्वानरः प्रत्नथा नाकमारुहत् ।
 दिवः पृष्ठं भन्दमानस्सुमन्मभिः ।
 स पूर्ववज्जन्तवे धनम् ।
 समानमज्मा परियाति जागृविः ।
 राजा त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणे वैश्वानराय रथम् ।
 तेनामृतत्वमश्याम् ।
 वयो दात्रे ।
 मयो मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्रे ॥ १८ ॥

((uttānāyāṅgirasāyānaḥ ।
 vaiśvānarāya rathām ।
 vaiśvānaraḥ praṭnathā nākamarūhat ।

divaḥ pṛṣṭhaḥ bhandāmānassumanmābhiḥ ।
sa pūrvavajjantave dhanām ।
samānamājmā pariyāti jāgṛviḥ ।
rājā tvā varuṇo nayatu devi dakṣiṇe vaiśvānarāya rathām ।
tenāmṛtatvamāśyām ।
vayó dātre ।
mayo mahyāmastu pratigrahītre ॥ 18 ॥))

[[3-10-5]]

क इदं कस्मा अदात् ।
कामः कामाय ।
कामो दाता ।
कामः प्रतिग्रहीता ।
कामाँ समुद्रमाविश ।
कामेन त्वा समुद्रमाविश ।
कामेन त्वा प्रतिग्रहामि ।
कामैतत्तै ।
एषा ते काम दक्षिणा ।
उत्तानस्त्वाँऽऽङ्गिरसः प्रतिग्रह्णातु ॥ १९ ॥
दाता पुरुषमापः प्रतिग्रहीत्रे नव च ॥ १० ॥

((ka idaṃ kasmā adāt ।
kāmaḥ kāmāya ।
kāmo dātā ।
kāmaḥ pratigrahītā ।
kāmaṁ samudramāviśa ।
kāmēna tvā samudramāviśa ।
kāmēna tvā pratigrahṇāmi ।
kāmaitattē ।
eṣā té kama dakṣiṇā ।
uttānastvā''ṅgirasaḥ pratigrahṇātu ॥ 19 ॥
dātā puruṣamāpaḥ pratigrahītre navā ca ॥ 10 ॥))

[[3-11-1]]

सुवर्नं घर्म परिवेद वेनम् ।
इन्द्रस्यात्मानं दशधा चरन्तम् ।
अन्तस्समुद्रे मनसा चरन्तम् ।
ब्रह्माऽन्वविन्दद्दशहोतारमणै ।

अ॒न्तः प्र॒विष्ट॑श्शा॒स्ता ज॒ना॒नाम् ।
 ए॒क॒स्स॒न्ब॒हु॒धा वि॒चारः ।
 श॒त॑ꣳ शु॒क्राणि॑ यत्रै॒कं भ॒वन्ति॑ ।
 स॒र्वे वे॒दा यत्रै॒कं भ॒वन्ति॑ ।
 स॒र्वे हो॒तारो॑ यत्रै॒कं भ॒वन्ति॑ ।
 स॒ मान॑सी॒न आ॒त्मा ज॒ना॒नाम् ॥ २० ॥

((suvarnaṃ gharmaṃ pariveda veṇam |
 indrāsyaṭmānaṃ daśadhā carāntam |
 antassāmudre manāsā carāntam |
 brahmā'nvāvindaḍḍaśāhotāraṃarṇē |
 antaḥ praviṣṭaśśāstā janānām |
 ekassanbāhūdhā vicāraḥ |
 śataṃ śukrāṇi yatraikaṃ bhavānti |
 sarve vedā yatraikaṃ bhavānti |
 sarve hotāro yatraikaṃ bhavānti |
 sa mānāsina ātmā janānām || 20 ||))

[[3-11-2]]

अ॒न्तः प्र॒विष्ट॑श्शा॒स्ता ज॒ना॒नाꣳ स॒र्वा॑त्मा ।
 स॒र्वाः प्र॒जा यत्रै॒कं भ॒वन्ति॑ ।
 च॒तु॒र्हो॒तारो॑ यत्र॒ सम्प॑दं गच्छ॑न्ति दे॒वैः ।
 स॒ मान॑सी॒न आ॒त्मा ज॒ना॒नाम् ।
 ब्र॒ह्मेन्द्र॑म॒ग्निं ज॒गतः॑ प्र॒तिष्ठा॑म् ।
 दि॒व आ॒त्मान॑ꣳ स॒वितारं॑ बृ॒हस्प॑तिम् ।
 च॒तु॒र्हो॒तारं॑ प्र॒दिशोऽनु॑क्लृप्तम् ।
 वा॒चो वी॒र्यं॑ त॒पसाऽन्व॑विन्दत् ।
 अ॒न्तः प्र॒विष्टं॑ क॒र्तार॑मे॒तम् ।
 त्व॒ष्टार॑ꣳ रू॒पाणि॑ वि॒कुर्व॑न्तं वि॒पश्चि॑म् ॥ २१ ॥

((antaḥ praviṣṭaśśāstā janānāṃ sarvātmā |
 sarvāḥ prajā yatraikaṃ bhavānti |
 catūrhoṭāro yatrā sampadaṃ gacchānti devaiḥ |
 sa mānāsina ātmā janānām |
 brahmendramagniṃ jagataḥ pratiṣṭhām |
 diva ātmānaṃ savitāraṃ bṛhaspatim |
 catūrhoṭāraṃ praḍiśo'nuklṛptam |
 vāco vīryaṃ tapasā'nvāvindat |

antaḥ praviṣṭaṃ kartārametaṃ ।
tvaṣṭāraṃ rūpāṇi vikurvantaṃ vipāścim ॥ 21 ॥))

[[3-11-3]]

अमृतस्य प्राणं यज्ञमेतम् ।
चतुर्होतृणामात्मानं कवयो निचिक्युः ।
अन्तः प्रविष्टं कर्तारमेतम् ।
देवानां बन्धु निहितं गुहासु ।
अमृतेन क्लृप्तं यज्ञमेतम् ।
चतुर्होतृणामात्मानं कवयो निचिक्युः ।
शतं नियुतः परिवेद विश्वा विश्ववारः ।
विश्वमिदं वृणाति ।
इन्द्रस्यात्मा निहितः पञ्चहोता ।
अमृतं देवानामायुः प्रजानाम् ॥ २२ ॥

((amrtāsya prāṇaṃ yajñametaṃ ।
catūrhotṛṇāmātmānaṃ kavayo nicikyuh ।
antaḥ praviṣṭaṃ kartārametaṃ ।
devānāṃ bandhu nihitaṃ guhāsu ।
amrtēna kṛptaṃ yajñametaṃ ।
catūrhotṛṇāmātmānaṃ kavayo nicikyuh ।
śataṃ niyutaḥ pariveda viśvā viśvavāraḥ ।
viśvāmidaṃ vṛṇāti ।
indrāsyaātmā nihitaḥ pañcāhotā ।
amṛtaṃ devānāmāyuh prajānām ॥ 22 ॥))

[[3-11-4]]

इन्द्रं राजानं सवितारमेतम् ।
वायोरात्मानं कवयो निचिक्युः ।
रश्मिं रश्मीनां मध्ये तपन्तम् ।
ऋतस्य पदे कवयो निपान्ति ।
य आण्डकोशे भुवनं बिभर्ति ।
अनिर्भिण्णस्सन्नथ लोकान्विचष्टै ।
यस्याण्डकोशं शुष्ममाहुः प्राणमुल्बम् ।
तेन क्लृप्तौऽमृतेनाहमस्मि ।
सुवर्णं कोशं रजसा परीवृतम् ।

दे॒वानां॑ वसु॒धानीं॑ वि॒राज॑म् ॥ २३ ॥

((indram̐ rājānaṃ savitārāmetam |
vāyorātmānaṃ kavayo nicikyuh |
raśmiṃ rāsmīnāṃ madhye tapāntam |
ṛtasyā pade kavayo nipānti |
ya āṇḍakoṣe bhuvānaṃ bibharti |
anīrbhinṇassannathā lokānvicaṣṭhē |
yasyāṇḍakoṣaṃ śuśmāmāhuḥ prāṇamulbām |
tenā klptō'mṛtēnāhamāsmi |
suvarṇaṃ koṣaṃ rajāsā parivṛtam |
devānāṃ vasudhāniṃ virājām || 23 ||))

[[3-11-5]]

अ॒मृत॑स्य पूर्णां॑ तामु॑ क॒लां वि॒चक्ष॑ते ।
पाद॑ꣳ षड्ढो॑तुर्न किला॑ विविथ॑से ।
येन॑र्तवः॑ पञ्च॒धोत॑ क्लृ॒प्ताः ।
उ॒त वा॑ षड्ढा॑ मन॒सोत॑ क्लृ॒प्ताः ।
तꣳ षड्ढो॑तार॒मृतु॑भिः कल्प॑मानम् ।
ऋ॒तस्य॑ प॒दे क॒वयो॑ निपा॑न्ति ।
अ॒न्तः प्रवि॑ष्टं क॒र्तार॑मे॒तम् ।
अ॒न्तश्च॑न्द्रम॒सि मन॑सा॒ चर॑न्तम् ।
स॒हैव॑ सन्तं॒ न विजा॑नन्ति दे॒वाः ।
इन्द्र॑स्या॒त्मानꣳ॑ शत॒धा च॑रन्तम् ॥ २४ ॥

((amṛtasya pūrṇāṃ tāmū kalāṃ vicakṣate |
pādaṃ ṣaḍḍhōturna kilā vivithse |
yenartavaḥ pañcaḍhota klptāḥ |
uta vā ṣaḍḍhā manasota klptāḥ |
taṃ ṣaḍḍhōtāramṛtubhiḥ kalpāmānam |
ṛtasyā pade kavayo nipānti |
antaḥ praviṣṭaṃ kartāramētam |
antaścandramāsi manāsā carāntam |
sahaiva santaṃ na vijānanti devāḥ |
indrāsyaātmānaṃ śataḍdhā carāntam || 24 ||))

[[3-11-6]]

इन्द्रो॑ राजा॒ जगतो॑ य ईशो॑ ।
सप्त॑होता सप्त॒धा वि॑क्लृप्तः ।

परेण॑ तन्तुं॑ परिषि॒च्यमान॑म् ।
 अ॒न्तरा॑दि॒त्ये मन॑सा॒ चर॑न्तम् ।
 दे॒वाना॑ꣳ हृद॑यं ब्रह्माऽन्व॑विन्दत् ।
 ब्रह्मै॑तद्ब्रह्म॑ण उज्ज॑भार ।
 अ॒र्कꣳश्चो॑तन्तꣳ स॒रिर॑स्य॒ मध्यै॑ ।
 आ यस्मि॑न्त्सप्त॒ परे॑वः ।
 मेह॑न्ति बहु॒लाꣳ श्रिय॑म् ।
 ब॒ह्वश्रामि॑न्द्र॒ गोम॑तीम् ॥ २५ ॥

((indro rājā jagāto ya īśe |
 saptahotā saptadhā vikṛptaḥ |
 parēṇa tantuṃ pariṣicyamānam |
 antarāditye manāsā carāntam |
 devānāṃ hṛdayaṃ brahmā'nvāvindat |
 brahmaītabrahmaṇa ujjābhāra |
 arkaṃścotāntaṃ sarirasya madhye |
 ā yasmīnthsapta peravaḥ |
 mehānti bahulāṃ śriyām |
 bahvaśvāmindra gomātīm || 25 ||))

[[3-11-7]]

अ॒च्यु॑तां बहु॒लाꣳ श्रिय॑म् ।
 स ह॒रिर्वसु॑वित्त॒मः ।
 पे॒रुरि॑न्द्राय॒ पिन्व॑ते ।
 ब॒ह्वश्रामि॑न्द्र॒ गोम॑तीम् ।
 अ॒च्यु॑तां बहु॒लाꣳ श्रिय॑म् ।
 म॒ह्यमि॑न्द्रो॒ निय॑च्छतु ।
 श॒तꣳश॒ता अस्य॑ यु॒क्ता ह॑रीणाम् ।
 अ॒र्वाङ्गा॑या॒तु वसु॑भी र॒श्मि॑रिन्द्रः ।
 प्र॒मꣳह॑माणो बहु॒लाꣳ श्रिय॑म् ।
 र॒श्मि॑रिन्द्र॒स्सवि॑ता मे॒ निय॑च्छतु ॥ २६ ॥

((acyūtāṃ bahulāṃ śriyām |
 sa harīrvasuvittāmaḥ |
 perurindrāya pinvate |
 bahvaśvāmindra gomātīm |
 acyūtāṃ bahulāṃ śriyām |

mahyamindro niyācchatu |
śataṁśatā āsya yuktā hariṇām |
arvānāyātu vasūbhī raśmirindrāḥ |
pramaṅhāmāṇo bahulāṁ śriyām |
raśmirindrāssavitā me niyācchatu || 26 ||)

[[3-11-8]]

घृतन्तेजो मधुमदिन्द्रियम्।
मय्ययमग्निर्दधातु।
हरिः पतङ्गः पटरी सुपर्णः।
दिविक्षयो नभसा य एति।
स न इन्द्रः कामवरं ददातु।
पञ्चरं चक्रं परिवर्तते पृथु।
हिरन्यज्योतिस्सरिरस्य मध्ये।
अजस्रं ज्योतिर्नभसा सर्पदति।
स न इन्द्रः कामवरं ददातु।
सप्त युञ्जन्ति रथमेकचक्रम् ॥ २७ ॥

((ghṛtantejo madhūmadindriyam |
mayyayamagnirdādhatu |
hariḥ pataṅgaḥ paṭarī sūparṇaḥ |
divikṣayo nabhāsā ya eti |
sa na indrāḥ kāmavaṛaṁ dādātu |
pañcāraṁ cakraṁ parivartate pṛthu |
hirānyajyotissarirasya madhye |
ajāsraṁ jyotir nabhāsā sarpadeti |
sa na indrāḥ kāmavaṛaṁ dādātu |
sapta yuñjanti rathamekacakram || 27 ||))

[[3-11-9]]

एको अश्वो वहति सप्तनामा।
त्रिनाभि चक्रमजरमनर्वम्।
येनेमा विश्वा भुवनानि तस्थुः।
भद्रं पश्यन्त उपसेदुरग्रै।
तपो दीक्षामृषयस्सुवर्दिदः।
ततः क्षत्रं बलमोजश्च जातम्।
तदस्मै देवा अभिसन्नमन्तु।

श्वेत॑ र॒श्मिं बौ॒भुज्य॑मानम् ।
अ॒पान्ने॒तारं॑ भुव॑नस्य गो॒पाम् ।
इन्द्रं॑ निचि॒क्युः पर॒मे व्यो॑मन् ॥ २८ ॥

((eko aśvó vahati saptanāmā ।
trīnābhi cakramajaramanārvam ।
yenemā viśvā bhuvānāni tasthuḥ ।
bhādraṃ paśyānta upāseduragrē ।
tapó dikṣāmṛṣāyassuvarvidāḥ ।
tatāḥ kṣātraṃ balāmojāśca jātam ।
tadāsmāi devā abhisannāmantu ।
śvetaṃ raśmiṃ bōbhujyamānam ।
apānnetāraṃ bhuvānasya gopām ।
indram nicikyuḥ parame vyōman ॥ 28 ॥))

[[3-11-10]]

रोहि॑णीः पि॒ङ्गला॑ एकरू॒पाः ।
क्षर॑न्तीः पि॒ङ्गला॑ एकरू॒पाः ।
शत॑ सह॒स्राणि॑ प्र॒युतानि॑ नव्या॒नाम् ।
अ॒यं यश्चे॒तो र॒श्मिः ।
परि॑ सर्वा॒मिदं॑ जगत् ।
प्र॒जां प॒शून्ध॑नानि ।
अ॒स्माकं॑ ददातु ।
श्वे॒तो र॒श्मिः परि॑ सर्वं॒ बभू॑व ।
सुव॑न्मह्यं प॒शून्वि॒श्वरू॑पान् ।
प॒तङ्ग॑म॒क्तम॑सुरस्य मा॒यया॑ ॥ २९ ॥

((rohiṇīḥ piṅgalā ekārūpāḥ ।
kṣarāntīḥ piṅgalā ekārūpāḥ ।
śataṃ sahasrāṇi prayutāni navyānām ।
ayaṃ yaśśveto raśmiḥ ।
pari sarvāmidaṃ jagat ।
prajāṃ paśūndhanāni ।
asmākaṃ dadātu ।
śveto raśmiḥ pari sarvaṃ babhūva ।
suvanmahyaṃ paśūnviśvarūpān ।
paṅgamaktamasūrasya māyayā ॥ 29 ॥))

[[3-11-11]]

हृदा पश्यन्ति मनसा मनीषिनः ।
 समुद्रे अन्तः कवयो विचक्षते ।
 मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः ।
 पतङ्गो वाचं मनसा बिभर्ति ।
 तां गन्धर्वोऽवदद्गर्भे अन्तः ।
 तां द्योतमानां स्वयं मनीषाम् ।
 ऋतस्य पदे कवयो निपान्ति ।
 ये ग्राम्याः पशवो विश्वरूपाः ।
 विरूपास्सन्तो बहुधैकरूपाः ।
 अग्निस्तां अग्ने प्रमुमुक्तु देवः ॥ ३० ॥

((hṛdā paśyanti manasā maṇiṣināḥ ।
 samudre antaḥ kavayo vicakṣate ।
 marīcināṃ padamicchanti vedhasāḥ ।
 paṅgaṅgo vācaṃ manasā bibharti ।
 tāṃ gāndharvó'vadadgarbhé antaḥ ।
 tāṃ dyotāmānāṃsvaryaṃ maṇiṣām ।
 ṛtasyā pade kavayo nipānti ।
 ye grāmyāḥ paśavo viśvarūpāḥ ।
 virūpāssantó bahudhaikārūpāḥ ।
 agnistāṃ agne pramumoktu devaḥ ॥ 30 ॥))

[[3-11-12]]

प्रजापतिः प्रजया संविदानः ।
 वीतं स्तुकेस्तुके ।
 युवमस्मासु नियच्छतम् ।
 प्रप्र यज्ञपतिन्तिर ।
 ये ग्राम्याः पशवो विश्वरूपाः ।
 विरूपास्सन्तो बहुधैकरूपाः ।
 तेषां सप्तानामिह रन्तिरस्तु ।
 रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय ।
 य आरण्याः पशवो विश्वरूपाः ।
 विरूपास्सन्तो बहुधैकरूपाः ॥ ३१ ॥

((prajāpātiḥ prajāyā samvidānaḥ ।

vītaṁ stūkestuke ।
yuvamaṣmāsu niyācchatam ।
praprā yajñapātintira ।
ye grāmyāḥ paśavo viśvarūpāḥ ।
virūpāssantó bahudhaikārūpāḥ ।
teṣāṁ saptānāmiha rantirastu ।
rāyaspoṣāya suprajāstvāyā suvīryāya ।
ya āraṇyāḥ paśavo viśvarūpāḥ ।
virūpāssantó bahudhaikārūpāḥ ॥ 31 ॥))

[[3-11-13]]

वा॒युस्ता॑ अ॒ग्ने प्र॑मु॒मोक्तु॑ दे॒वः ।
प्र॒जाप॑तिः प्र॒जया॑ संवि॒दानः॑ ।
इ॒डायै॑ सृ॒प्तं घृ॑तव॒च्चरा॑च॒रम् ।
दे॒वा अ॒न्ववि॑न्द॒न्गुहा॑हि॒तम् ।
य आ॑र॒ण्याः प॒शवो॑ वि॒श्वरू॑पाः ।
वि॒रूपा॑स्सन्तो बहु॒धैकरू॑पाः ।
तेषा॑ अ॒सप्ताना॑मि॒ह र॑न्ति॒रस्तु॑ ।
रा॒यस्पोषा॑य सुप्रजा॒स्त्वाय॑ सु॒वीर्या॑य ॥ ३२ ॥
आ॒त्मा ज॑नानां॑ वि॒कुर्व॑न्तं वि॒पश्चिं॑ प्र॒जाना॑ वसु॒धानी॑ वि॒राजं॑ चर॒न्तं गो॑मतीं॒ मे नि॑यच्छ॒त्वेक॑च॒क्रं
व्यो॑मन्मा॒यया॑ दे॒व ए॒करू॑पा अ॒ष्टौ च॑ ॥ ११ ॥

((vāyustāṁ agne pramumoktu devaḥ ।
prajāpātiḥ prajāyā samvidānaḥ ।
iḍāyai sṛptaṁ ghṛtavāccarācaram ।
devā anvāvindānguhāhitam ।
ya āraṇyāḥ paśavo viśvarūpāḥ ।
virūpāssantó bahudhaikārūpāḥ ।
teṣāṁ saptānāmiha rantirastu ।
rāyaspoṣāya suprajāstvāyā suvīryāya ॥ 32 ॥
ātmā janānaṁ vikurvantaṁ vipaścim prajānāṁ vasudhānīm virājaṁ carantaṁ
gomātiṁ me niyācchatvekācakraṁ vyomanmāyayā deva ekārūpā aṣtau ca ॥ 11 ॥))

[[3-12-1]]

स॒हस्र॑शीर्षा॒ पुरु॑षः ।
स॒हस्रा॑क्षस्सहस्र॑पात् ।
स भूमिं॑ वि॒श्वतो॑ वृ॒त्वा ।
अत्य॑तिष्ठ॒द्दशाङ्गु॑लम् ।

पुरुष एवेदं सर्वम् ।
 यद्भूतं यच्च भव्यम् ।
 उतामृतत्वस्येशानः ।
 यदन्नैनातिरोहति ।
 एतावानस्य महिमा ।
 अतो ज्यायाँश्च पूरुषः ॥ ३३ ॥

((sahasráśīrṣā puruṣaḥ ।
 sahasrākṣassahasrāpāt ।
 sa bhūmim viśvató vṛtvā ।
 atyātiṣṭhaddaśāngulam ।
 puruṣa evedaṁ sarvaṁ ।
 yadbhūtaṁ yacca bhavyāṁ ।
 utāmṛtatvasyeśānaḥ ।
 yadannēnātirohāti ।
 etāvānasya mahimā ।
 ato jyāyāṁśca pūruṣaḥ ॥ 33 ॥))

[[3-12-2]]

पादोऽस्य विश्वा भूतानि ।
 त्रिपादस्यामृतं दिवि ।
 त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः ।
 पादोऽस्येहाभवात्पुनः ।
 ततो विश्वङ्कामत ।
 साशनानशने अभि ।
 तस्माद्विराडजायत ।
 विराजो अधि पूरुषः ।
 स जातो अत्यरिच्यत ।
 पश्चाद्भूमिमथो पुरः ॥ ३४ ॥

((pādō'sya viśvā bhūtāni ।
 tripādāsyāmṛtaṁ divi ।
 tripādūrdhva udaītpuruṣaḥ ।
 pādō'syehābhāvātpunāḥ ।
 tato viśvaṅvyākramat ।
 sāśanānaśane abhi ।
 tasmādvīrāḍajāyata ।
 virājo adhi pūruṣaḥ ।

sa jāto atyāricyata ।
paścādbhūmimatho puraḥ ॥ 34 ॥))

[[3-12-3]]

यत्पुरुषेण हविषा ।
देवा यज्ञमतन्वत ।
वसन्तो अस्यासीदाज्यम् ।
ग्रीष्म इध्मश्शरद्धविः ।
सप्तास्यासन्परिधयः ।
त्रिस्सप्त समिधः कृताः ।
देवा यद्यज्ञं तन्वानाः ।
अबध्नन्पुरुषं पशुम् ।
तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन् ।
पुरुषं जातमग्रतः ॥ ३५ ॥

((yatpuruṣeṇa haṛiṣā ।
devā yajñamatānvata ।
vasanto āsyāsīdājyam ।
griṣma idhmaśśaraddhaviḥ ।
saptāsyāsanparidhayaḥ ।
trissapta samidhaḥ kṛtāḥ ।
devā yadyajñam tānvānāḥ ।
abādhnaṇpuruṣam paśum ।
taṁ yajñam barhiṣi praukṣān ।
puruṣam jātamāgrataḥ ॥ 35 ॥))

[[3-12-4]]

तेन देवा अयजन्त ।
साध्या ऋषयश्च ये ।
तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः ।
संभृतं पृषदाज्यम् ।
पशून्स्ताश्चक्रे वायव्यान् ।
आरण्यान्ग्राम्याश्च ये ।
तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः ।
ऋचस्सामानि जज्ञिरे ।
छन्दांसि जज्ञिरे तस्मात् ।

यजुस्तस्मादजायत ॥ ३६ ॥

((tenā devā ayājanta |
sādhyā ṛṣayaśca ye |
tasmādyajñāthsārvaḥutaḥ |
saṃbhītaṃ pṛṣadājyam |
paśūṃstāmścākṛe vāyavyān |
āraṇyāngrāmyāśca ye |
tasmādyajñāthsārvaḥutaḥ |
ṛṣasāmāni jajñire |
chandāṃsi jajñire tasmāt |
yajustasmādajāyata || 36 ||))

[[3-12-5]]

तस्मादश्वा अजायन्त।
ये के चोभयादतः।
गावो ह जज्ञिरे तस्मात्।
तस्माज्जाता अजावयः।
यत्पुरुषं व्यदधुः।
कतिधा व्यकल्पयन्।
मुखं किमस्य कौ बाहू।
कावूरू पादावुच्येते।
ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत्।
बाहू राजन्यः कृतः ॥ ३७ ॥

((tasmādaśvā ajāyanta |
ye ke cōbhayādātaḥ |
gāvō ha jajñire tasmāt |
tasmājjātā ajāvayaḥ |
yatpuruṣaṃ vyādadhuh |
kaṭidhā vyākalpayann |
mukhaṃ kimasya kau bāhū |
kāvūrū pādāvucyete |
brāhmaṇō'sya mukhāmāsīt |
bāhū rājanyaḥ kṛtaḥ || 37 ||))

[[3-12-6]]

ऊरू तदस्य यद्वैश्यः।
पञ्चां शूद्रो अजायत।

च॒न्द्र॒मा॒ मन॑सो जा॒तः ।
 च॒क्षो॒स्सूर्यो॑ अजायत ।
 मु॒खादिन्द्र॑श्चाग्निश्च ।
 प्रा॒णाद्वा॒युर॑जायत ।
 नाभ्या॑ आसीद॒न्तरि॑क्षम् ।
 शी॒र्ष्णो॑ द्यौस्समवर्तत ।
 प॒द्भ्यां भूमि॑र्दिशश्चोत्रात् ।
 तथा॑ लो॒काँ अ॑कल्पयन्न ॥ ३८ ॥

((ūrū tadāsyā yadvaiśyaḥ ।
 paḍbhyāṁ sūdro ajāyata ।
 candramā manāso jātaḥ ।
 cakṣossūryō ajāyata ।
 mukhādindrāścāgniścā ।
 prāṇādvāyurajāyata ।
 nābhyā āsīdantarikṣam ।
 śīrṣṇo dyaussamāvartata ।
 paḍbhyāṁ bhūmirdiśāśrotrāt ।
 tathā lokāṁ ākalpayann ॥ 38 ॥))

[[3-12-7]]

वेदा॒हमे॒तं पुरु॑षं म॒हान्त॑म् ।
 आ॒दि॒त्यव॑र्णं तम॒सस्तु॑ पा॒रे ।
 सर्वा॑णि रू॒पाणि॑ वि॒चित्य॒ धीरः॑ ।
 नामा॑नि कृ॒त्वाऽभि॒वद॑न्त्यदास्तै ।
 धा॒ता पुर॑स्ता॒द्यमु॑दाज॒हार॑ ।
 श॒क्रः प्रवि॑द्वान्प्रदिशश्चत॒स्रः ।
 तमे॒वं वि॑द्वान॒मृत॑ इह भ॒वति॑ ।
 नान्यः॑ पन्था॒ अय॑नाय विद्यते ।
 य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञम॑यजन्त दे॒वाः ।
 तानि॑ धर्मा॑णि प्रथ॒मान्या॑सन् ।
 ते ह॒ नाकं॑ महि॒मान॑स्सचन्ते ।
 यत्र॑ पूर्वे॑ सा॒ध्यास्सन्ति॑ दे॒वाः ॥ ३९ ॥
 पू॒रुषः॑ पुरो॑ऽग्रतो॑ऽजायत कृ॒तोऽक॑ल्पयन्नास॒न्द्वे च॑ ॥ १२ ॥

(ज्यायानधि पूरुषः । अन्यत्र पूरुषः ॥)

((vedāhametaṃ puruṣaṃ mahāntām ।
ādityavarṇaṃ tamāstū pāre ।
sarvaṇi rūpāṇi vicitya dhīraḥ ।
nāmāni kṛtvā'bhivadanyadāste ।
dhātā purastādyamūdājāhāra ।
śakraḥ pravidvānpradiśaścatāśraḥ ।
tamevaṃ vidvānamṛtā iha bhāvati ।
nānyaḥ panthā ayānāya vidyate ।
yajñena yajñamāyajanta devāḥ ।
tāni dharmāni prathamānyāsan ।
te ha nākāṃ mahimānāśacante ।
yatra pūrvē sādhyāśanti devāḥ ॥ 39 ॥
puruṣaḥ purō'gratō'jāyata kṛtō'kalpayannāśandve ca ॥ 12 ॥

(jyāyānadhī pūruṣaḥ । anyatra puruṣaḥ ॥))

[[3-13-1]]

अद्भ्यस्संभूतः पृथिव्यै रसाच्च ।
विश्वकर्मणस्समवर्तताधि ।
तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति ।
तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रे ।
वेदाहमेतं पूरुषं महान्तम् ।
आदित्यवर्णं तमसः परस्तात् ।
तमेवं विद्वानमृतं इह भवति ।
नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय ।
प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः ।
अजायमनो बहुधा विजायते ॥ ४० ॥

((adbhyassambhūtaḥ pṛthivyai rasācca ।
viśvakarmaṇaśsamāvartatādhi ।
tasya tvaṣṭā vidadhadrūpamēti ।
tatpuruṣasya viśvamājānamagre ।
vedāhametaṃ puruṣaṃ mahāntām ।
ādityavarṇaṃ tamāśaḥ parastāt ।
tamevaṃ vidvānamṛtā iha bhāvati ।
nānyaḥ panthā vidyate'yānāya ।
prajāpātiścarati garbhē antaḥ ।
ajāyāmano bahudhā vijāyate ॥ 40 ॥))

[[3-13-2]]

तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम्।

मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः।

यो देवेभ्य आतपति।

यो देवानां पुरोहितः।

पूर्वो यो देवेभ्यो जातः।

नमो रुचाय ब्राह्मये।

रुचं ब्राह्मं जनयन्तः।

देवा अग्रे तदब्रुवन्।

यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्।

तस्य देवा असन्वशौ।

हीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ।

अहोरात्रे पार्श्वे।

नक्षत्राणि रूपम्।

अश्विनौ व्यात्तम्।

इष्टं मनिषाण।

अमुं मनिषाण।

सर्वं मनिषाण ॥ ४१ ॥

जायते वशे सप्त च ॥ १३ ॥

((tasya dhirāḥ pari jānanti yonim |
marīcināṃ padamicchanti vedhasaḥ |
yo devebhya ātāpati |
yo devānāṃ purohitaḥ |
pūrvō yo devebhyō jātaḥ |
namō ruçāya brāhmāye |
rucāṃ brāhmaṃ janayantaḥ |
devā agre tadābruvann |
yastvaivaṃ brāhmaṇo vidyāt |
tasya devā asanvaśē |
hrīśca te lakṣmīśca patnyaū |
aḥorātre pārśve |
nakṣātrāṇi rūpam |
aśvinau vyāttām |
iṣṭam māniṣāṇa |
amuṃ māniṣāṇa |

sarvāṃ maṇiṣāṇa ॥ 41 ॥
jāyate vaśe sapta ca ॥ 13 ॥))

[[3-14-1]]

भ॒र्ता स॒न्ध्रि॒यमा॑णो बि॒भर्ति॑ ।
ए॒को दे॒वो ब॒हुधा॑ नि॒विष्टः॑ ।
य॒द् भा॒रं त॒न्द्रय॑ते स भ॒र्तुम् ।
नि॒धाय॑ भा॒रं पु॒नर॒स्तमे॑ति ।
तमे॒व मृ॒त्युम॒मृतं॑ तमा॒हुः ।
तं भ॒र्तारं॑ तमु॒ गो॒प्तार॑माहुः ।
स भृ॒तो भ्रि॒यमा॑णो बि॒भर्ति॑ ।
य ए॒नं वेद॑ स॒त्येन॑ भ॒र्तुम् ।
स॒द्यो जा॒तमु॒त ज॑हा॒त्येषः॑ ।
उ॒तो ज॒रन्तं॑ न ज॑हा॒त्येक॑म् ॥ ४२ ॥

((bhartā sanbhriyamāṇo bibharti |
eko devo bāhūdā nivīṣṭaḥ |
yada bhāraṃ tandrayāte sa bhartūm |
nidhāyā bhāraṃ punarastāmeti |
tameva mṛtyumamṛtaṃ tamāhuḥ |
taṃ bhartāraṃ tamu goptāramāhuḥ |
sa bhṛto bhriyamāṇo bibharti |
ya énaṃ vedā satyena bhartūm |
sadyo jātamuta jāhātyeṣaḥ |
uto jarantaṃ na jāhātyekām ॥ 42 ॥))

[[3-14-2]]

उ॒तो ब॒हूने॑क॒मह॑र्जहार ।
अ॒तन्द्रो॑ दे॒वस्स॑द॒मेव॑ प्रा॒र्थः ।
य॒स्तद्वे॒द यत॑ आ॒बभू॑व ।
स॒न्धां च॑ याँ॒ संद॑धे ब्रह्म॒णैषः॑ ।
र॒मते॑ तस्मि॒न्नुत॑ जी॒र्णे श॑याने ।
नै॒नं ज॑हा॒त्यह॑स्सु पू॒र्वेषु॑ ।
त्वा॒मापो॑ अनु॒ सर्वाँ॑श्चरन्ति जा॒न॒तीः ।
व॒थ्सं प॑यसा पु॒नानाः॑ ।
त्व॒मग्नि॑ँ ह॒व्यवा॑हँ॒ समि॑न्थसे ।

त्वं भर्ता मातरिश्वा प्रजानाम् ॥ ४३ ॥

((uto bahūnekamahārjahāra |
atāndro devassadāmeva prārthāḥ |
yastadveda yata ābābhūvā |
sandhām ca yām sandadhe brahmāṇaiṣaḥ |
ramāte tasmīnṇuta jīrṇe śayāne |
nainaṃ jahātyahāssu pūrvyeṣu |
tvāmāpo anu sarvāscaranti jānātīḥ |
vathsaṃ payāsā punānāḥ |
tvamaṅniṃ havyavāhaṃ samīnthse |
tvam bhartā mātariśvā prajānām || 43 ||))

[[3-14-3]]

त्वं यज्ञस्त्वमु वेवासि सोमः ।
तव देवा हवमायन्ति सर्वे ।
त्वमेकोऽसि बहूनुप्रविष्टः ।
नमस्ते अस्तु सुहवो म एधि ।
नमो वामस्तु शृणुतः हव मे ।
प्राणापानावजिरः संचरन्तौ ।
ह्वयामि वां ब्रह्मणा तूर्तमेतम् ।
यो मां द्वेष्टि तं जहितं युवाना ।
प्राणापानौ संविदानौ जहितम् ।
अमुष्यासुना मा संगसाथाम् ॥ ४४ ॥

((tvam yajñastvamū vevāsi somāḥ |
tavā devā havamāyānti sarvā |
tvameko'si bahūnanupraviṣṭaḥ |
namāste astu suhavo ma edhi |
namo vāmastu śṛṇutaṃ havaṃ me |
prāṇāpānāvajiraṃ saṃcarāntau |
hvayāmi vāṃ brahmāṇā tūrtametām |
yo māṃ dveṣṭi taṃ jāhitam yuvānā |
prāṇāpānau saṃvidānau jāhitam |
amuṣyāsūnā mā saṃgāsāthām || 44 ||))

[[3-14-4]]

तं मे देवा ब्रह्मणा संविदानौ ।
वधाय दत्तं तमहः ह्वयामि ।

असज्जान सत आबभूव ।
 यंयं जजान स उ गोपो अस्य ।
 यदा भारं तन्द्रयते स भर्तुम् ।
 परास्य भारं पुनरस्तमेति ।
 तद्वै त्वं प्राणो अभवः ।
 महान्भोगः प्रजापतेः ।
 भुजः करिष्यमाणः ।
 यद्देवान्प्राणयो नव ॥ ४५ ॥
 एकं प्रजानां गसाथां नव ॥ १४ ॥

((tam me devā brahmāṇā samvidānau ।
 vadhāyā dattaṃ tamahaṃ hānāmi ।
 asājajāna sata ābābhūva ।
 yaṃyaṃ jajāna sa u goṇo āsya ।
 yadā bhāraṃ tandrayāte sa bhartūm ।
 parāsyā bhāraṃ punarastāmeti ।
 tadvai tvam prāṇo ābhavaḥ ।
 mahānbhogāḥ prajāpāteḥ ।
 bhujāḥ kariṣyamāṇaḥ ।
 yaddevānprāṇāyo navā ॥ 45 ॥
 ekaṃ prajānāṃ gasāthāṃ navā ॥ 14 ॥))

[[3-15-1]]

हरिं हरन्तमनुयन्ति देवाः ।
 विश्वस्येशानं वृषभं मतीनाम् ।
 ब्रह्म सरूपमनु मेदमागात् ।
 अयनं मा विवधीर्विक्रमस्व ।
 मा छिदो मृत्यो मा वधीः ।
 मा मे बलं विवृहो मा प्रमौषीः ।
 प्रजां मा मे रीरिष आयुरुग्र ।
 नृचक्षसं त्वा हविषा विधेम ।
 सद्यश्चकमानाय ।
 प्रवेपानाय मृत्यवै ॥ ४६ ॥

((hariṃ harāntamanūyanti devāḥ ।
 viśvasyeshānaṃ vṛṣabhaṃ mātīnām ।

brahma sarūpamanū meḍamāgāt |
 ayānaṃ mā vivādhīrvikrāmasva |
 mā chīdo mṛtyo mā vādhiḥ |
 mā me balaṃ vivīho mā pramoṣiḥ |
 prajāṃ mā me rīriṣa āyūrugna |
 nṛcakṣāsam tvā haṣiṣā vidhema |
 sadyaścākamānāyā |
 pravepānāyā mṛtyavē || 46 ||)

[[3-15-2]]

प्रास्मा आशा अशृण्वन्न।
 कामेनाजनयन्पुनः।
 कामेन मे काम आगात्।
 हृदयाद्धृदयं मृत्योः।
 यदमीषामदः प्रियम्।
 तदैतूप मामभि।
 परं मृत्यो अनुपरोहि पन्थाम्।
 यस्ते स्व इतरो देवयानात्।
 चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि।
 मा नः प्रजाः रीरिषो मोत वीरान्।
 प्र पूर्व्य मनसा वन्दमानः।
 नाधमानो वृषभं चर्षणीनाम्।
 यः प्रजानामेकराणमानुषीणाम्।
 मृत्युं यजे प्रथमजामृतस्य ॥ ४७ ॥
 मृत्यवै वीराश्चत्वारि च ॥ १५ ॥

((prāsmā āśā aśṛṇvann |
 kāmēnājanayanpunāḥ |
 kāmēna me kāma āgāt |
 hṛdayāddhṛdayaṃ mṛtyoḥ |
 yadamīṣāmadahaḥ priyam |
 tadaitūpa māmaḥbhi |
 paraṃ mṛtyo anuparēhi panthām |
 yaste sva itāro devayānāt |
 cakṣuṣmate śṛṇvate te bravīmi |
 mā naḥ prajāṃ rīriṣo mota vīrān |
 pra pūrvyam manāsā vandāmānaḥ |
 nādhāmāno vīṣabhaṃ carṣaṇīnām |

yaḥ prajānāmekarāṇmānūṣiṇām |
mṛtyuṃ yāje prathamajāmṛtasyā || 47 ||
mṛtyavé vīrāmścatvāri ca || 15 ||)

[[3-16-1]]

तरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य ।

विश्वमाभासि रोचनम् ।

उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्राजस्वत एष ते योनिस्सूर्याय त्वा भ्राजस्वते ॥ ४८ ॥ ॥ १६ ॥

((taraṇirviśvadārśato jyotiṣkṛdāsi sūrya |

viśvamābhāsi rocanam |

upayāmagṛhīto'si sūryāya tvā bhrājāsvata eṣa te yoniṣsūryāya tvā bhrājāsvate || 48 ||
|| 16 ||))

[[3-17-1]]

आप्यायस्व मदिन्तम् सोम विश्वाभिरूतिभिः ।

भवा नस्सप्रथस्तमः ॥ ४९ ॥ ॥ १७ ॥

((āpyāyasva madintamaṃ somaṃ viśvābhirūtibhiḥ |

bhavā nassapṛathāstamaḥ || 49 || || 17 ||))

[[3-18-1]]

ईयुष्टे ये पूर्वतरामपश्यन्व्युच्छन्तीमुषसं मर्त्यासः ।

अस्माभिरू नु प्रतिचक्ष्याऽभूदो ते यन्ति ये अपरीषु पश्यान् ॥ ५० ॥ ॥ १८ ॥

((īyuṣṭe ye pūrvatarāmapāśyanvvyucchantīmuṣasaṃ martyāsaḥ |

asmābhirū nu prāṭicakṣyā'bhūdo te yānti ye aparīṣu paśyān || 50 || || 18 ||))

[[3-19-1]]

ज्योतिष्मतीं त्वा सादयामि ज्योतिष्कृतं त्वा सादयामि ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वतीं त्वा

सादयामि ज्वलन्तीं त्वा सादयामि मल्मला भवन्तीं त्वा सादयामि दीप्यमानां त्वा सादयामि

रोचमानां त्वा सादयाम्यजस्रां त्वा सादयामि बृहज्ज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयन्तीं त्वा सादयामि

जाग्रतीं त्वा सादयामि ॥ ५१ ॥ ॥ १९ ॥

((jyotiṣmatīm tvā sādāyāmi jyotiṣkṛtaṃ tvā sādāyāmi jyotirvidam tvā sādāyāmi

bhāsvatīm tvā sādāyāmi jvalantīm tvā sādāyāmi malmalā bhavāntīm tvā sādāyāmi

dīpyamānām tvā sādāyāmi rocāmānām tvā sādāyāmyajāsrām tvā sādāyāmi

bṛhajjyōtiṣaṃ tvā sādāyāmi बोधयāntīm tvā sādāyāmi jāgrātīm tvā sādāyāmi || 51 ||

|| 19 ||))

[[3-20-1]]

प्रयासाय स्वाहाऽऽयासाय स्वाहा वियासाय स्वाहा संयासाय स्वाहोद्यासाय स्वाहाऽवयासाय
स्वाहा शुचे स्वाहा शकाय स्वाहा तप्यत्वै स्वाहा तपते स्वाहा ब्रह्महत्यायै स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा ॥
५२ ॥ ॥ २० ॥

((prayāsāya svāhā'yāsāya svāhā viyāsāya svāhā saṃyāsāya svāhodyāsāya
svāhā'vayāsāya svāhā śuce svāhā śakāya svāhā tapyatvai svāhā tapāte svāhā
brahmaḥatyāyāi svāhā sarvasmai svāhā ॥ 52 ॥ ॥ 20 ॥))

[[3-21-1]]

चित्तं संतानेन भवं यक्ना रुद्रं तनिम्ना पशुपतिं स्थूलहृदयेनाग्निं हृदयेन रुद्रं लोहितेन शर्व
मतस्त्राभ्यां महादेवमन्तः पार्श्वेनौषिष्ठहनं शिङ्गीनिकोश्याभ्याम् ॥ ५३ ॥ ॥ २१ ॥

चित्तिः पृथिव्याग्निस्सूर्यं ते चक्षुर्महाहविर्होता वाग्घोता ब्राह्मण एकहोताऽग्निर्यजुर्भिस्सेनेन्द्रस्य
देवस्य सुवर्णं घर्मं सहस्रशीर्षाऽद्भ्यो भर्ता हरिं तरणिराप्यायस्वेयुष्टे ये ज्योतिष्मतीं प्रयासाय
चित्तमेकविंशतिः ॥ २१ ॥

चित्तिरग््निर्यजुर्भिरन्तः प्रविष्टः प्रजापतिः प्रजया संविदानस्तस्य धीरा ज्योतिष्मतीं त्रिपञ्चाशत् ॥
५३ ॥

चित्तिशिङ्गीनिकोश्याभ्याम् ॥

((cittam saṃtānenā bhavaṃ yaknā ruḍraṃ tanimnā paśupatiṃ sthūlahṛdayenāgniṃ
hṛdayena ruḍraṃ lohītena śarvaṃ matāsnābhyāṃ mahādevamaṅtaḥ
pārśvenaūṣiṣṭhahanam śiṅgīnikośyābhyām ॥ 53 ॥ ॥ 21 ॥

cittiḥ pṛthivyāgnissūryaṃ te cakṣurmahāhāvīrhotā vāgghotā brāhmaṇa
ekāhotā'gniryajurbhīssenendrasya devasya suvarṇaṃ gharmaṃ sahasrāśīrṣā'dbhyo
bhartā hariṃ taraṇirāpyāyasveyuṣṭe ye jyotiṣmatīṃ prayāsāyā cittamekāviṃśatiḥ ॥
21 ॥

cittiraṅniryajurbhirantaḥ praviṣṭaḥ prajāpātiḥ prajāyā saṃvidānastasya dhīrā
jyotiṣmatīṃ tripañcāśat ॥ 53 ॥

cittiśśiṅgīnikośyābhyām ॥))

[[3-0-0]]

तच्छं योरावृणीमहे ।

गातुं यज्ञाय ।

गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये ।
दै॒वीं स्व॒स्तिर॑स्तु नः ।
स्व॒स्तिर्मा॑नु॒षेभ्यः॑ ।
ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम् ।
शं नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑ ।
शं चतु॑ष्पदे ॥
ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

((tacchaṃ yorāvṛṇīmahe ।
gātum yajñāyā ।
gātum yajñapātaye ।
daiṁ svastirāstu naḥ ।
svastirmānuṣebhyaḥ ।
ūrdhvaṃ jigātu bheṣajam ।
śaṃ nō astu dvīpadē ।
śaṃ catuṣpade ॥
āuṃ śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ॥))

Taittirīya-Āraṇyaka

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Proofread Version of November 2005

Chapter 4

[[4-0-0]]

नमोऽनु मदन्तु ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

((namo'nū madantu ॥
āum śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ॥))

[[4-1-1]]

नमो वाचे या चोदिता या चानुदिता तस्यै वाचे नमो नमो वाचे नमो वाचस्पतये नम ऋषिभ्यो
मन्त्रकृद्भ्यो मन्त्रपतिभ्यो मा मामृषयो मन्त्रकृतो मन्त्रपतयः परादुर्माऽहमृषीन्मन्त्रकृतो
मन्त्रपतीन्परादां वैश्वदेवीं वाचमुद्यासः शिवामदस्तां जुष्टां देवेभ्यश्शर्म मे द्यौश्शर्म पृथिवी शर्म
विश्वमिदं जगत् ।

शर्म चन्द्रश्च सूर्यश्च शर्म ब्रह्मप्रजापती ।

भूतं वदिष्ये भुवनं वदिष्ये तेजो वदिष्ये यशो वदिष्ये तपो वदिष्ये ब्रह्म वदिष्ये सत्यं वदिष्ये तस्मा
अहमिदमुपस्तरणमुपस्तृण उपस्तरणं मे प्रजायै पशूनां भूयादुपस्तरणमहं प्रजायै पशूनां भूयासं
प्राणापानौ मृत्योर्मा पातं प्राणापानौ मा मा हासिष्टं मधु मनिष्ये मधु जनिष्ये मधु वक्ष्यामि मधु
वदिष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यासः शुश्रूषेण्यां मनुष्येभ्यस्तं मा देवा अवन्तु शोभायै
पितरोऽनुमदन्तु ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ १ ॥

((namó vāce yā cōditā yā cānūditā tasyai vāce namo namo vāce namo vācaspatāye
nama ṛṣibhyo mantrakṛdbhyo mantrāpatibhyo mā māmṛṣāyo mantrakṛto
mantrapatāyaḥ parādurmā'hamṛṣīnmantrakṛto mantrapatīnparādām vaiśvadevīm
vācāmudyāsaṁ śivāmadastāṁ juṣṭāṁ devebhyaśśarmā me dyauśśarmā pṛthivī
śarmā viśvāmidaṁ jagāt ।

śarmā candraśca sūryāśca śarmā brahmaprajāpatī ।

bhūtaṁ vadiṣye bhuvanaṁ vadiṣye tejō vadiṣye yaśō vadiṣye tapō vadiṣye brahmā
vadiṣye satyaṁ vadiṣye tasmā ahamidamupastaraṇamupastṛṇa upastaraṇaṁ me

prajāyai paśūnāṃ bhūyādupaṣṭarāṇamaḥam prajāyai paśūnāṃ bhūyāsam
prāṇāpānau mṛtyormā pātaṃ prāṇāpānau mā mā hāsiṣṭaṃ madhū maṇiṣye madhū
janiṣye madhū vaksyāmi madhū vadiṣyāmi madhūmatim devebhyo vācāmudyāsam
śuśrūṣenyāṃ maṇiṣyēbhyastaṃ mā devā āvantu śobhāyai pitaro'nūmadantu ||
āum śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ || 1||)

[[4-2-1]]

युञ्जते मन उत युञ्जते धियः ।
विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः ।
वि होत्रा दधे वयुनाविदेक इत् ।
मही देवस्य सवितुः परिष्टुतिः ।
देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे ।
अश्विनैर्बाहुभ्याम् ।
पूष्णो हस्ताभ्यामाददे ।
अभ्रिरसि नारिरसि ।
अध्वरकृदेवेभ्यः ।
उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते ॥ २ ॥

((yuñjate manā uta yuñjate dhiyaḥ |
viprā viprāsya bṛhato vipāścitaḥ |
vi hotrā dadhe vayunāvideka it |
mahī devasyā savituḥ pariṣṭutiḥ |
devasyā tvā savituḥ prāsave |
aśvinērbāhubhyām |
pūṣṇo hastābhyāmādade |
abbhīrasi nārīrasi |
adhvaraḥkṛddevēbhyāḥ |
uttiṣṭha brahmaṇaspate || 2 ||))

[[4-2-2]]

देवयन्तस्त्वेमहे ।
उपप्रयन्तु मरुतस्सुदानवः ।
इन्द्र प्राशूर्भवा सचा ।
प्रैतु ब्रह्मणस्पतिः ।
प्र देव्यैतु सूनृता ।
अच्छा वीरं नर्यं पङ्क्तिराधसम् ।
देवा यज्ञं नयन्तु नः ।

देवीं॑ द्यावापृथिवी॑ अनु॑ मेऽम॑साथाम् ।
ऋ॒द्ध्यास॑मद्य ।
म॒खस्य॑ शिरः॑ ॥ ३ ॥

((deṽayantāstvemāhe ।
upaprayāntu marutāssudānāvaḥ ।
indrā prāsūrbhāvā sacā ।
praitu brahmāṇaspatiḥ ।
pra deṽyētu sūnṛtā ।
acchā vīraṃ naryaṃ paṅktirādhasam ।
deṽyā yajñam nāyantu naḥ ।
devī dyāvāpṛthivī anu me'maṁsāthām ।
ṛddhyāsāmadya ।
maḥasya śirāḥ ॥ 3 ॥))

[[4-2-3]]

म॒खाय॑ त्वा ।
म॒खस्य॑ त्वा शी॒र्ष्णे॑ ।
इय॒त्यग्र॑ आसीः ।
ऋ॒द्ध्यास॑मद्य ।
म॒खस्य॑ शिरः॑ ।
म॒खाय॑ त्वा ।
म॒खस्य॑ त्वा शी॒र्ष्णे॑ ।
देवी॑र्व॒म्रीर॑स्य भू॒तस्य॑ प्रथमजा ऋ॒तावरीः॑ ।
ऋ॒द्ध्यास॑मद्य ।
म॒खस्य॑ शिरः॑ ॥ ४ ॥

((maḥāyā tvā ।
maḥasyā tvā śirṣṇe ।
iyatyagrā āsīḥ ।
ṛddhyāsāmadya ।
maḥasya śirāḥ ।
maḥāyā tvā ।
maḥasyā tvā śirṣṇe ।
devīrvamrīrasya bhūtasya prathamajā ṛtāvarīḥ ।
ṛddhyāsāmadya ।
maḥasya śirāḥ ॥ 4 ॥))

[[4-2-4]]

मखाय॑ त्वा ।
 मखस्य॑ त्वा शीर्ष्णो॑ ।
 इन्द्रस्यौजो॑ऽसि ।
 ऋद्ध्य॑समद्य ।
 मखस्य॑ शिरः॑ ।
 मखाय॑ त्वा ।
 मखस्य॑ त्वा शीर्ष्णो॑ ।
 अग्निजा॑ असि प्रजाप॑ते॒ रेतः॑ ।
 ऋद्ध्य॑समद्य ।
 मखस्य॑ शिरः॑ ॥ ५ ॥

((maḥhāyā tvā ।
 maḥhasyā tvā śīrṣṇe ।
 indrasya ujo'si ।
 ṛddhyāsamaḍya ।
 maḥhasya śīraḥ ।
 maḥhāyā tvā ।
 maḥhasyā tvā śīrṣṇe ।
 agnijā asi prajāpāte retāḥ ।
 ṛddhyāsamaḍya ।
 maḥhasya śīraḥ ॥ 5 ॥))

[[4-2-5]]

मखाय॑ त्वा ।
 मखस्य॑ त्वा शीर्ष्णो॑ ।
 आयु॑र्धेहि प्रा॒णं धे॑हि ।
 अपा॑नं धे॒हि व्या॑नं धे॒हि ।
 चक्षु॑र्धेहि श्रो॒त्रं धे॑हि ।
 मनो॑ धे॒हि वाचं॑ धे॒हि ।
 आ॒त्मानं॑ धे॒हि प्रति॑ष्ठां धे॒हि ।
 मां धे॑हि म॒रिधे॑हि ।
 मधु॑ त्वा मधु॒ला करो॑तु ।
 मखस्य॑ शिरो॑सि ॥ ६ ॥

((maḥhāyā tvā ।

māḥasyā tvā śīrṣṇe |
āyūrdhehi prāṇaṃ dhēhi |
apānaṃ dhēhi vyānaṃ dhēhi |
cakṣūrdhehi śrotraṃ dhehi |
manō dhehi vācaṃ dhehi |
ātmānaṃ dhehi pratiṣṭhāṃ dhēhi |
māṃ dhēhi mayi dhehi |
madhū tvā madhulā kārotu |
māḥasya śīrōsi || 6 ||)

[[4-2-6]]

यज्ञस्य पदे स्थः ।

गायत्रेण त्वा छन्दसा करोमि ।

त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा करोमि ।

जागतेन त्वा छन्दसा करोमि ।

मखस्य रास्नाऽसि ।

अदितिस्ते बिलं गृह्णातु ।

पाङ्केन छन्दसा ।

सूर्यस्य हरसा श्राय ।

मखोऽसि ॥ ७ ॥

पते शिर ऋतावरीर्ऋद्ध्यासमद्य मखस्य शिरश्शिरश्शिरौऽसि नव च ॥ २ ॥

इयति देवीरिन्द्रस्यौजोऽस्यग्निजा अस्यायुर्धेहि प्राणं पञ्च ॥

((yajñasyā pade sthāḥ |
gāyatrenā tvā chandāsā karomi |
traīṣṭubhena tvā chandāsā karomi |
jāgātena tvā chandāsā karomi |
māḥasya rāsnā'si |
aditiste bilaṃ gṛhṇātu |
pāṅkteṇa chandāsā |
sūryasya harasā śrāya |
mākhō'si || 7 ||

paṭe śirā ṛtāvarīrṛddhyāsamadya māḥasya śiraśśiraśśirō'si navā ca || 2 ||
iyatī devīrindrasyaujō'syagnijā asyāyūrdhehi prāṇaṃ pañcā ||))

[[4-3-1]]

वृष्णो अश्वस्य निष्पदसि ।

वरुणस्त्वा धृतव्रत आधूपयतु ।

मित्रावरुणयोर्ध्रुवेण धर्मणा ।

अ॒र्चिषे॑ त्वा ।
 शो॒चिषे॑ त्वा ।
 ज्योति॑षे त्वा ।
 तप॑से त्वा ।
 अ॒भीमं॑ म॒हिना॑ दि॒वम् ।
 मि॒त्रो ब॑भूव स॒प्रथाः॑ ।
 उ॒त श्रव॑सा पृथि॒वीम् ॥ ८ ॥

((vṛṣṇo aśvāsya niṣpadāsi ।
 varuṇastvā dhṛtavratā ādhūpayatu ।
 mitrāvaruṇayordhruveṇa dharmāṇā ।
 arcīṣe tvā ।
 śociṣe tvā ।
 jyotiṣe tvā ।
 tapāse tvā ।
 abhīmaṃ māhinā divām ।
 mitro bābhūva saprathāḥ ।
 uta śravāsā pṛthivīm ॥ 8 ॥))

[[4-3-2]]

मि॒त्रस्य॑ च॒र्षणी॑धृतः ।
 श्रवो॑ दे॒वस्य॑ सान॒सिम् ।
 द्यु॒म्नं चि॒त्रश्र॑वस्तमम् ।
 सि॒द्ध्यै॑ त्वा ।
 दे॒वस्त्वा॑ सवि॒तोद्व॑पतु ।
 सु॒पा॒णिस्स्व॑ङ्गुरिः ।
 सु॒बा॒हुरु॑त शक्त्या॑ ।
 अप॑द्यमानः पृथि॒व्याम् ।
 आशा॑ दि॒श आ॑पृण ।
 उ॒त्तिष्ठ॑ बृह॒न्मव॑ ॥ ९ ॥

((mitrasya carṣaṇīdhṛtaḥ ।
 śravo devasya sānasim ।
 dyumnaṃ citraśravastamam ।
 siddhyaḥ tvā ।
 devastvā savitodvāpatu ।
 supāṇissvāṅguriḥ ।

subāhuruta śaktyā |
apādyamānaḥ pṛthivyām |
āsā diśa āpṛṇa |
uttiṣṭha bṛhanbhāva || 9 ||

[[4-3-3]]

ऊ॒र्ध्व॑स्तिष्ठ॒ ध्रु॒वस्त्वम् ।
सूर्य॑स्य॒ त्वा च॒क्षु॒षाऽन्वी॑क्षे ।
ऋ॒जवे॑ त्वा ।
सा॒धवे॑ त्वा ।
सु॒क्षित्यै॑ त्वा भू॒त्यै त्वा ।
इ॒दम॒हम॒मुमा॑मु॒ष्याय॑णं॒ विशा॑ प॒शुभिर्ब्र॑ह्मव॒र्चसे॒न पर्यू॑हामि ।
गा॒यत्रेण॑ त्वा छन्द॒साऽऽच्छृ॑णामि ।
त्रैष्टु॑भेन त्वा छन्द॒साऽऽच्छृ॑णामि ।
जा॒गते॑न त्वा छन्द॒साऽऽच्छृ॑णामि ।
छृ॒णत्तु॑ त्वा वाक् ।
छृ॒णत्तु॑ त्वोर्क ।
छृ॒णत्तु॑ त्वा ह॒विः ।
छृ॒न्धि वाच॑म् ।
छृ॒न्ध्य॒जम् ।
छृ॒न्धि ह॒विः ।
दे॒व पुर॑श्चर॒ स॒ध्यासं॑ त्वा ॥ १० ॥
पृथि॒वीं भ॑व॒ वार॑ष्पद् ॥ ३ ॥

((ūrdhvastiṣṭha dhruvastvam |
sūryāsyā tvā cakṣuṣā'nvīkṣe |
ṛjavē tvā |
sādhavē tvā |
sukṣityai tvā bhūtyai tvā |
īdamāhamamumāmuṣyāyaṇaṁ viśā paṣubhirbrahmavarcaṣenaṁ paryūhāmi |
gāyatrena tvā chandaśā''cchṛṇadmi |
traīṣṭubhena tvā chandaśā''cchṛṇadmi |
jāgātena tvā chandaśā''cchṛṇadmi |
chṛṇattū tvā vāk |
chṛṇattū tvork |
chṛṇattū tvā haṁviḥ |
chṛndhi vācām |

chṛndhyūrjām |
chṛndhi haviḥ |
devā puraścara sādhyāsaṃ tvā || 10 ||
pṛthivīm bhava vākhṣaṭcā || 3 ||)

[[4-4-1]]

ब्रह्मन्प्रवर्ग्येण प्रचरिष्यामः ।
होतर्घर्ममभिष्टुहि ।
अग्नीद्रौहिणौ पुरोडाशावधिश्चय ।
प्रतिप्रस्थातर्विहर ।
प्रस्तौतस्सामानि गाय ।
यजुर्युक्तं सामभिराक्तखं त्वा ।
विश्वेदेवैरनुमतं मरुद्भिः ।
दक्षिणाभिः प्रततं पारयिष्णुम् ।
स्तुभो वहन्तु सुमनस्यमानम् ।
स नो रुचं धेह्यहणीयमानः ।
भूर्भुवस्सुवः ।
ओमिन्द्रवन्तः प्रचरत ॥ ११ ॥
अहणीयमानो द्वे च ॥ ४ ॥

((brahmānpravargyeṇa pracāriṣyāmaḥ |
hotārgḥarmamaḥiṣṭūhi |
agnīdrauhīṇau puroḍāśāvadhiśraya |
pratiprasthātārvihāra |
prastōtassāmāni gāya |
yajūryuktaṃ sāmābhirāktākhaṃ tvā |
viśvaīrdevairanumatam marudbhiḥ |
dakṣiṇābhiḥ pratātam pārayiṣṇum |
stubhō vahantu sumanaśyamānam |
sa no rucam dhehyahṇīyamānaḥ |
bhūrbhuvassuvaḥ |
omindrāvantaḥ pracārata || 11 ||
ahṇīyamāno dve cā || 4 ||))

[[4-5-1]]

ब्रह्मन्प्रचरिष्यामः ।
होतर्घर्ममभिष्टुहि ।
यमाय त्वा मखाय त्वा ।

सूर्यस्य हरसे त्वा ।
 प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय स्वाहा ।
 चक्षुषे स्वाहा श्रोत्राय स्वाहा ।
 मनसे स्वाहा वाचे सरस्वत्यै स्वाहा ।
 दक्षाय स्वाहा क्रतवे स्वाहा ।
 ओजसे स्वाहा बलाय स्वाहा ।
 देवस्त्वा सविता मध्वाऽनक्तु ॥ १२ ॥

((brahmaṇpracāriṣyāmaḥ ।
 hotārgḥarmamaḥbiṣṭūhi ।
 yaṁāyā tvā maḥhāyā tvā ।
 sūryāsyā harāse tvā ।
 prāṇāyā svāhā vyānāyā svāhā'pānāyā svāhā ।
 cakṣuṣe svāhā śrotrāyā svāhā ।
 manāse svāhā vāce sarāsvatyai svāhā ।
 dakṣāyā svāhā kratave svāhā ।
 ojāse svāhā balāyā svāhā ।
 devastvā savitā madhvā'naktu ॥ 12 ॥))

[[4-5-2]]

पृथिवीं तपसस्त्रायस्व ।
 अर्चिरसि शोचिरसि ज्योतिरसि तपोसि ।
 सꣳ सीदस्व महाꣳ असि ।
 शोचस्व देववीतमः ।
 विधूममग्ने अरुषं मियेध्य ।
 सृज प्रशस्त दर्शतम् ।
 अञ्जन्ति यं प्रथयन्तो न विप्राः ।
 वपावन्तं नाग्निना तपन्तः ।
 पितुर्न पुत्र उपसि प्रेष्ठः ।
 आ घर्मो अग्निमृतयन्नसादीत् ॥ १३ ॥

((pṛthivīm tapāstrāyasva ।
 arcirāsi śocirāsi jyotirāsi tapōsi ।
 saṁ sīdasva maḥhāṁ āsi ।
 śocāsva devavītamaḥ ।
 vidhūmamagne aruṣaṁ miyedhya ।
 sṛja prāśasta darśatam ।

añjanti yaṃ prathayānto na viprāḥ |
vapāvāntaṃ nāgninā tapāntaḥ |
pītūrṇa pūtra upāsi preṣṭhāḥ |
ā gharṃ agnimṛtayānnasādīt || 13 ||)

[[4-5-3]]

अनाधृष्या पुरस्तात् ।
अग्नेराधिपत्ये ।
आयुर्मे दाः ।
पुत्रवती दक्षिणतः ।
इन्द्रस्याधिपत्ये ।
प्रजां मे दाः ।
सुषदा पश्चात् ।
देवस्य सवितुराधिपत्ये ।
प्राणं मे दाः ।
आश्रुतिरुत्तरतः ॥ १४ ॥

((anādhṛṣyā purastāt |
agnerādhīpatye |
āyūrme dāḥ |
putravatī dakṣiṇataḥ |
indrasyādhīpatye |
prajāṃ me dāḥ |
suṣadā paścāt |
devasyā saviturādhīpatye |
prāṇaṃ me dāḥ |
āśrūtiruttarataḥ || 14 ||))

[[4-5-4]]

मित्रावरुणयोराधिपत्ये ।
श्रोत्रं मे दाः ।
विधृतिरुपरिष्ठात् ।
बृहस्पतेराधिपत्ये ।
ब्रह्मं मे दाः क्षत्रं मे दाः ।
तेजो मे धा वर्चो मे धाः ।
यशो मे धास्तपो मे धाः ।
मनो मे धाः ।

मनोरश्वाऽसि भूरिपुत्रा।

विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यः पाहि ॥ १५ ॥

((mitrāvaruṇayorādhipatye |
śrotraṃ me dāḥ |
vidhītiruṣṭāt |
bṛhaspaterādhipatye |
brahmā me dāḥ kṣattram me dāḥ |
tejo me dhā varcō me dhāḥ |
yaśō me dhāstapō me dhāḥ |
manō me dhāḥ |
manōraśvā'si bhūrīputrā |
viśvābhyo mā nāṣṭrābhyāḥ pāhi || 15 ||))

[[4-5-5]]

सूपसदा मे भूया मा मा हिंसीः।

तपो ष्वग्ने अन्तराꣳ अमित्रान्।

तपा शꣳसमरुषः परस्य।

तपा वसो चिकितानो अचित्तान्।

वि ते तिष्ठन्तामजरा अयासः।

चितस्स्थ परिचितः।

स्वाहा मरुद्भिः परिश्रयस्व।

मा असि।

प्रमा असि।

प्रतिमा असि ॥ १६ ॥

((sūpasadā me bhūyā mā mā hiṃsīḥ |
tapo śvagne antārāꣳ amitrān |
tapā śaṃsāmaruṣaḥ parasya |
tapā vaso cikitāno acittān |
vi te tiṣṭhantāmajarā ayāsāḥ |
citāsstha pariçitāḥ |
svāhā marudbhiḥ pariśrayasva |
mā asi |
pramā asi |
pratimā asi || 16 ||))

[[4-5-6]]

संमा असि।

वि॒मा अ॑सि।
 उ॒न्मा अ॑सि।
 अ॒न्तरि॑क्षस्यान्तर्धि॒रसि॑।
 दि॒वं तप॑सस्त्रायस्व।
 आ॒भिर्गी॑र्भिर्यदतो॑ न ऊ॒नम्।
 आ॒प्याय॑य हरि॒वो वर्ध॑मानः।
 यदा॑ स्तो॒तृभ्यो॑ महि॑ गो॒त्रा रु॒जासि॑।
 भू॒यिष्ठ॑भाजो॒ अघं॑ ते स्याम।
 शु॒क्रं ते॑ अ॒न्यद्य॑ज॒तं ते॑ अ॒न्यत् ॥ १७ ॥

((sam̐mā ási |
 vimā ási |
 unmā ási |
 antarikṣasyāntardhirási |
 divaṃ tapásastrāyasva |
 ābhirgīrbhiryadatò na ūnam |
 āpyāyaya harivo vardhāmānaḥ |
 yaḍā stōṭṛbhyo mahi goṭrā rujāsi |
 bhūyiṣṭhabhājo adhā te syāma |
 śukraṃ te anyadyajataṃ te anyat || 17 ||))

[[4-5-7]]

वि॒षु॒रूपे॑ अ॒ह॒नी॒ द्यौरि॑वासि।
 विश्वा॒ हि मा॒या अ॑वसि स्वधावः।
 भ॒द्रा ते॑ पू॒षन्नि॒ह रा॒तिर॑स्तु।
 अ॒ह॒न्वि॒भर्षि॑ साय॒कानि॑ धन्व॒।
 अ॒ह॒न्नि॒ष्कं य॑ज॒तं वि॒श्वरू॑पम्।
 अ॒ह॒न्नि॒दं द॑यसे॒ विश्व॑म॒भुव॑म्।
 न वा ओ॒जीयो॑ रु॒द्र त्वद॑स्ति।
 गा॒य॒त्रम॑सि।
 त्रै॒ष्टु॒भम॑सि।
 जा॒ग॒तम॑सि।
 मधु॑ मधु॑ मधु॑ ॥ १८ ॥
 अ॒न॒त्त॒व॒सादी॑दु॒त्तर॑तः पा॒हि प्र॒ति॒मा अ॑सि य॒ज॒तं ते॑ अ॒न्यज्जा॑ग॒तम॒स्येकं॑ च ॥ ५ ॥

((viṣurūpe ahānī dyaurivāsi |
viśvā hi māyā avāsi svadhāvaḥ |
bhadrā té pūṣanniha rātirāstu |
arhānbibharṣi sāyākānī dhanvā |
arhānniṣkaṃ yājataṃ viśvarūpam |
arhānnidaṃ dāyase viśvamabbhūvam |
na vā oḷiyo rudra tvadāsti |
gāyatramāsi |
traīṣṭūbhamasi |
jāgātamasi |
madhu madhu madhū || 18 ||
anaktvasādīduttarataḥ pāhi pratimā āsi yajataṃ té anyajjāgātamaṣyekaṃ ca || 5 ||))

[[4-6-1]]

दश प्राचीर्दश भासि दक्षिणा ।
दश प्रतीचीर्दश भास्युदीचीः ।
दशोर्ध्वा भासि सुमनस्यमानः ।
स नो रुचं धेह्यहणीयमानः ।
अग्निष्वा वसुभिः पुरस्ताद्रोचयतु गायत्रेण छन्दसा ।
स मा रुचितो रौचय ।
इन्द्रस्त्वा रुद्रैर्दक्षिणतो रौचयतु त्रैष्टुभेन छन्दसा ।
स मा रुचितो रौचय ।
वरुणस्त्वादित्यैः पश्चाद्रौचयतु जागतेन छन्दसा ।
स मा रुचितो रौचय ॥ १९ ॥

((daśa prācīrdaśa bhāsi dakṣiṇā |
daśa prāticīrdaśa bhāsyudīcīḥ |
daśordhvā bhāsi sumanaśyamānaḥ |
sa no rucam dheyahṇīyamānaḥ |
agniṣtvā vasūbhiḥ purastādrocayatu gāyatrena chandāsā |
sa mā rucito rōcaya |
indrāstvā rudrairdakṣiṇato rōcayatu traīṣṭūbhena chandāsā |
sa mā rucito rōcaya |
varuṇastvādityaiḥ paścādrocayatu jāgātena chandāsā |
sa mā rucito rōcaya || 19 ||))

[[4-6-2]]

द्युतानस्त्वा मारुतो मरुद्भिरुत्तरतो रौचयत्वानुष्टुभेन छन्दसा ।
स मा रुचितो रौचय ।
बृहस्पतिस्त्वा विश्वैर्वैरुपरिष्टाद्रोचयतु पाङ्केन छन्दसा ।

स मा॑ रुचि॒तो रो॑चय ।
 रोचि॒तस्त्वं दे॒व घ॑र्म दे॒वेष्व॑सि ।
 रोचि॒षीया॑हं म॒नुष्ये॑षु ।
 सम्रा॑द्धर्म रुचि॒तस्त्वं दे॒वेष्वायु॑ष्माश्स्तेज॒स्वी ब्र॑ह्मव॒र्चस्य॑सि ।
 रुचि॒तोऽहं॑ म॒नुष्यै॑ष्वायु॑ष्माश्स्तेज॒स्वी ब्र॑ह्मव॒र्चसी भू॑यासम् ।
 रुग॑सि ।
 रुचं॑ मयि॑ धेहि ॥ २० ॥

((dyuṭānastvā māṛuto maṛudbhiruttarato rōcayatvānūṣṭubheṇa chandāsā ।
 sa mā rucito rōcaya ।
 bṛhaspatistvā viśvairdevairu pariṣṭādrocayatū pānktēna chandāsā ।
 sa mā rucito rōcaya ।
 rocitastvaṃ dēva gharma deveṣvasi ।
 rociṣīyāhaṃ mānuṣyēṣu ।
 samrāḍgharma rucitastvaṃ deveṣvāyūṣmāmstejasvī brāhmavarcasyasi ।
 rucitō'haṃ mānuṣyēṣvāyūṣmāmstejasvī brāhmavarcasī bhūyāsam ।
 rugāsi ।
 rucam mayi dhehi ॥ 20 ॥))

[[4-6-3]]

म॒यि रुक् ।
 दश॑ पुरस्ता॑द्रोचसे ।
 दश॑ दक्षि॒णा ।
 दश॑ प्र॒त्यङ् ।
 दशो॑दङ् ।
 दशो॑र्ध्वो भा॑सि सुम॒नस्य॑मानः ।
 स न॑स्सम्रा॒डिष॑मूर्जं धेहि ।
 वा॒जी वा॒जिने॑ पवस्व ।
 रोचि॒तो घ॒र्मो रुचि॑य ॥ २१ ॥
 रोच॑य धेहि॒ नव॑ च ॥ ६ ॥

((mayi ruk ।
 daśa purastādrocasa ।
 daśa dakṣiṇā ।
 daśa pratyāṅ ।
 daśodaṅ ।
 daśordhvo bhāsi sumanaṣyamānaḥ ।

sa nássamrāḍiṣamūrjaṃ dhehi |
vāji vājiné pavasva |
rocīto gharṃo rúcīya || 21 ||
rocaya dhehi navá ca || 6 ||)

[[4-7-1]]

अपश्यं गोपामनिपद्यमानम्।
आ च परा च पथिभिश्चरन्तम्।
स सद्भीचीस्स विषूचीर्वसानः।
आवरीवर्ति भुवनेष्वन्तः।
अत्र प्रावीः।
मधुमाध्वीभ्यां मधुमाध्वीभ्याम्।
अनु वां देववीतये।
समग्निरग्निना गत।
सं देवेन सवित्रा।
सꣳ सूर्येण रोचते ॥ २२ ॥

((apáśyaṃ gopāmanīpadyamānam |
ā ca parā ca paṭhibhiṣcarāntam |
sa śaddhrīcīssa viṣūcīrvasānaḥ |
āvāriṅvartī bhuvāneṣvantaḥ |
atrā prāvīḥ |
madhumādhvībhyāṃ madhumādhvībhyām |
anū vām devavītaye |
samagnirāgninā gata |
saṃ devenā savitrā |
saṃ sūryeṇa rocate || 22 ||))

[[4-7-2]]

स्वाहा समग्निस्तपसा गत।
सं देवेन सवित्रा।
सꣳ सूर्येणारोचिष्ट।
धर्ता दिवो विभासि रजसः।
पृथिव्या धर्ता।
उरोरन्तरिक्षस्य धर्ता।
धर्ता देवो देवानाम्।
अमर्त्यस्तपोजाः।

हृदे त्वा मनसे त्वा ।

दिवे त्वा सूर्याय त्वा ॥ २३ ॥

((svāhā samagnistapāsā gata ।
saṃ devenā savitrā ।
saṃ sūryeṅārociṣṭa ।
dhartā divo vibhāsi rajāsaḥ ।
pṛthivyā dhartā ।
urorantarikṣasya dhartā ।
dhartā devo devānām ।
amartyastapojāḥ ।
hṛde tvā manāse tvā ।
dive tvā sūryāya tvā ॥ 23 ॥))

[[4-7-3]]

ऊर्ध्वमिममध्वरं कृधि ।

दिवि देवेषु होत्रा यच्छ ।

विश्वासां भुवां पते ।

विश्वस्य भुवनस्पते ।

विश्वस्य मनसस्पते ।

विश्वस्य वचसस्पते ।

विश्वस्य तपसस्पते ।

विश्वस्य ब्रह्मणस्पते ।

देवश्रूस्त्वं देव घर्म देवान्पाहि ।

तपोजां वाचमस्मे नियच्छ देवायुवम् ॥ २४ ॥

((ūrdhvamimamādhvaram kṛdhi ।
divi deveṣu hotrā yaccha ।
viśvāsām bhuvām pate ।
viśvāsya bhuvanaspate ।
viśvāsya manasaspate ।
viśvāsya vacasaspate ।
viśvāsya tapasaspate ।
viśvāsya brahmaṇaspate ।
devaśrūstvam deva gharma devānpāhi ।
tapojām vācamaṣme niyaccha devāyuvām ॥ 24 ॥))

[[4-7-4]]

गर्भो देवानाम् ।

पि॒ता म॑ती॒नाम् ।
 पतिः॑ प्र॒जाना॑म् ।
 मतिः॑ क॒वीना॑म् ।
 सं दे॒वो दे॒वेन॑ सवि॒त्राऽय॑तिष्ठ ।
 सꣳ सूर्ये॑णारुक्त ।
 आ॒युर्द॑स्त्वम॒स्मभ्यं॑ घर्म॒ वचो॑दा अ॒सि ।
 पि॒ता नो॑ऽसि पि॒ता नो॑ बोध ।
 आ॒युर्धा॑स्त॒नूधाः॑ प॒योधाः॑ ।
 वचो॑दा वरि॒वोदा॑ द्र॒विणो॑दाः ॥ २५ ॥

((garbhó devānām ।
 pītā mātīnām ।
 patiḥ prajānām ।
 matiḥ kavīnām ।
 saṃ devo devena savitrā'yātiṣṭa ।
 saṃ sūryeṇārukta ।
 āyurdastvamaśmabhyaṃ gharma varcodā asi ।
 pītā nò'si pītā nò bodha ।
 āyurdhāstānūdhāḥ pāyodhāḥ ।
 varcodā varivodā draviṇodāḥ ॥ 25 ॥))

[[4-7-5]]

अ॒न्तरि॑क्ष॒प्र उ॒रोर्व॑री॒यान् ।
 अ॒शीम॑हि॒ त्वा मा मा॑ हिꣳसीः ।
 त्वम॑ग्ने॒ गृह॑पतिर्वि॒शाम॑सि ।
 विश्वा॑सां॒ मानु॑षी॒णाम् ।
 श॒तं पू॒र्भिर्य॑विष्ठ॒ पाह्य॑ꣳह॒सः ।
 स॒मेद्धार॑ꣳ श॒तꣳ हि॒माः॑ ।
 तन्द्रा॑विणꣳ हार्दि॒वान॑म् ।
 इ॒हैव॑ रा॒तय॑स्सन्तु ।
 त्वष्टी॑मती॒ ते स॑पेय ।
 सुरे॒ता रे॒तो द॑धाना ।
 वी॒रं वि॑दे॒य तव॑ संदृशि ।
 माऽहꣳ रा॒यस्यो॑षेण॒ वियो॑षम् ॥ २६ ॥

रोचते सूर्याय त्वा देवायुवं द्रविणोदा दधाना द्वे च ॥ ७ ॥

((antarikṣapra urorvarīyān |
aśīmahī tvā mā mā hiṁsīḥ |
tvamāgne gṛhapātirviśāmāsi |
viśvāsāṁ mānūṣiṇām |
śataṁ pūrbhiryāviṣṭha pāhyamhāsaḥ |
samēddhāraṁ śataṁ himāḥ |
tandrāviṇaṁ hārdivānam |
īhaiva rātayāssantu |
tvaṣṭīmatī te sapeya |
sūretā reto dadhānā |
vīraṁ videya tavā samdrśī |
mā'haṁ rāyaspoṣeṇa viyoṣam || 26 ||
rocate sūryāya tvā devāyuvam draviṇodā dadhānā dve ca || 7 ||))

[[4-8-1]]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे।
अश्विनोर्बाहुभ्याम्।
पूष्णो हस्ताभ्यामाददे।
अदित्यै रास्नाऽसि।
इड एहि।
अदित एहि।
सरस्वत्येहि।
असावेहि।
असावेहि।
असावेहि ॥ २७ ॥

((devasyā tvā savituḥ prāsave |
aśvinōrbāhubhyām |
pūṣṇo hastābhyāmādāde |
adityai rāsnā'si |
iḍa ehi |
adita ehi |
sarāsvatyehi |
asāvehi |
asāvehi |
asāvehi || 27 ||))

[[4-8-2]]

अदित्या उष्णीषमसि।
 वायुरस्यैडः।
 पूषा त्वोपावसृजतु।
 अश्विभ्यां प्रदापय।
 यस्ते स्तनशशशयो यो मयोभूः।
 येन विश्वा पुष्यसि वार्याणि।
 यो रत्नधा वसुविद्यस्सुदत्रः।
 सरस्वति तमिह धातवेऽकः।
 उरु घर्मं शिष।
 उरु घर्म पाहि ॥ २८ ॥

((adityā uṣṇīṣāmasi |
 vāyurasyaiḍaḥ |
 pūṣā tvopāvasṛjatu |
 aśvibhyāṃ pradāpaya |
 yaste stanāśśaśayo yo māyobhūḥ |
 yena viśvā puṣyāsi vāryāṇi |
 yo rātnadhā vasuvidyassudatrāḥ |
 sarāsvati tamiha dhātave'kaḥ |
 usrā gharmaṃ śimṣa |
 usrā gharmaṃ pāhi || 28 ||))

[[4-8-3]]

घर्माय शिष।
 बृहस्पतिस्त्वोपसीदतु।
 दानवस्स्थ परेवः।
 विष्वग्वृतो लोहितेन।
 अश्विभ्यां पिन्वस्व।
 सरस्वत्यै पिन्वस्व।
 पूष्णे पिन्वस्व।
 बृहस्पतये पिन्वस्व।
 इन्द्राय पिन्वस्व।
 इन्द्राय पिन्वस्व ॥ २९ ॥

((gharmāyā śimṣa |

bṛhaspatīstvopāsīdatu |
dānāvasstha perāvaha |
viṣvagr̥to lohītena |
āśvibhyāṃ pinvasva |
sarāsvatyai pinvasva |
pūṣṇe pinvasva |
bṛhaspatāye pinvasva |
indrāya pinvasva |
indrāya pinvasva || 29 ||)

[[4-8-4]]

गा॒य॒त्रो॑ऽसि।
त्रै॒ष्टु॑भोसि।
जा॒ग॒त॒म॒सि।
स॒हो॒र्जो॑ भा॒गे॒नो॒प॒ मे॒हि॑।
इन्द्रा॑श्विना॒ म॒धु॒न॒स्सा॒र॒घ॒स्य॑।
घ॒र्म॑ पा॒त॒ व॒स॒वो॒ य॒ज॒ता॒ व॒ट्।
स्वाहा॑ त्वा॒ सूर्य॑स्य॒ र॒श्म॒ये॑ वृष्टि॒वन॑ये जुहोमि।
म॒धु॑ ह॒विर॑सि।
सूर्य॑स्य॒ तप॑स्तप।
द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑ त्वा॒ परि॑गृह्णामि ॥ ३० ॥

((gāyatṛo'si |
traīṣṭubhosi |
jāgātamasi |
sahorjo bhāgenopā mehi |
indrāśvinā madhūnassāraghasya |
gharmaṃ pāta vasavo yajatā vaṭ |
svāhā tvā sūryasya rāśmayé vṛṣṭivanāye juhomi |
madhū havirāsi |
sūryasya tapāstapa |
dyāvāpṛthivībhyāṃ tvā pariḡṛhṇāmi || 30 ||)

[[4-8-5]]

अ॒न्तरि॑क्षेण॒ त्वो॒प॒य॒च्छामि॑।
दे॒वाना॑ त्वा॒ पित॑रुणा॒मनु॑मतो॒ भर्तु॑श्च॒ शके॑यम्।
ते॒जो॑ऽसि।
ते॒जो॑ऽनु॒प्रेहि॑।

दि॒वि॒स्पृ॒ञ्चा मा॑ हि॒ंसीः ।
 अ॒न्त॒रि॒क्ष॒स्पृ॒ञ्चा मा॑ हि॒ंसीः ।
 पृ॒थि॒वि॒स्पृ॒ञ्चा मा॑ हि॒ंसीः ।
 सु॒व॒र॒सि॒ सु॒व॒र्मे॑ य॒च्छ ।
 दि॒वं य॒च्छ दि॒वो मा॑ पा॒हि ॥ ३१ ॥
 ए॒हि पा॒हि पि॒न्वस्व॑ गृ॒ह्णामि॑ न॒व च ॥ ८ ॥

((antarikṣeṇa tvopāyacchāmi |
 devānāṃ tvā pitṛnāmanūmato bhartuṃ śakeyam |
 tejo'si |
 tejo'nuprehi |
 diviṣṛṇmā mā hiṃsīḥ |
 antarikṣasṛṇmā mā hiṃsīḥ |
 pṛthiviṣṛṇmā mā hiṃsīḥ |
 suvārasī suvārme yaccha |
 divaṃ yaccha divo mā pāhi || 31 ||
 ehi pāhi pinvasva gṛhṇāmi navā ca || 8 ||))

[[4-9-1]]

स॒मु॒द्राय॑ त्वा॒ वा॒ताय॑ स्वाहा॑ ।
 स॒लि॒लाय॑ त्वा॒ वा॒ताय॑ स्वाहा॑ ।
 अ॒ना॒धृ॒ष्याय॑ त्वा॒ वा॒ताय॑ स्वाहा॑ ।
 अ॒प्र॒ति॒धृ॒ष्याय॑ त्वा॒ वा॒ताय॑ स्वाहा॑ ।
 अ॒व॒स्य॑वे॒ त्वा॒ वा॒ताय॑ स्वाहा॑ ।
 दु॒व॒स्व॒ते त्वा॒ वा॒ताय॑ स्वाहा॑ ।
 शि॒मि॒द्व॒ते त्वा॒ वा॒ताय॑ स्वाहा॑ ।
 अ॒ग्न॑ये॒ त्वा॒ वसु॑म॒ते स्वाहा॑ ।
 सो॒माय॑ त्वा॒ रु॒द्र॒व॒ते स्वाहा॑ ।
 व॒रु॒णाय॑ त्वाऽऽदि॒त्य॒व॒ते स्वाहा॑ ॥ ३२ ॥

((samudrāyā tvā vātāya svāhā |
 salilāyā tvā vātāya svāhā |
 anādhrīṣyāyā tvā vātāya svāhā |
 apratidhrīṣyāyā tvā vātāya svāhā |
 avasyavē tvā vātāya svāhā |
 duvāsvate tvā vātāya svāhā |
 śimidvate tvā vātāya svāhā |
 agnayē tvā vasūmate svāhā |

somāya tvā ruḍravāte svāhā |
varuṇāya tvā'dityavāte svāhā || 32 ||)

[[4-9-2]]

बृहस्पतये त्वा विश्वदेव्यावते स्वाहा ।
सवित्रे त्वर्भुमते विभुमते प्रभुमते वाजवते स्वाहा ।
यमाय त्वाऽङ्गिरस्वते पितृमते स्वाहा ।
विश्वा आशा दक्षिणसत् ।
विश्वान्देवानयाडिह ।
स्वाहाकृतस्य घर्मस्य ।
मधोः पिबतमश्विना ।
स्वाहाऽग्नये यज्ञियाय ।
शं यजुर्भिः ।
अश्विना घर्म पातश्च हार्दिवानम् ॥ ३३ ॥

((br̥haspatāye tvā viśvadēvyāvate svāhā |
savitre tvārbhumate vibhumate prabhumate vājāvate svāhā |
yamāya tvā'ṅgirasvate pitṛmate svāhā |
viśvā āśā dakṣiṇasat |
viśvāndevānāyāḍiha |
svāhākṛtasya gharṁasya |
madhōḥ pibatamaśvinā |
svāhā'gnayē yajñiyāya |
śaṁ yajurbhiḥ |
aśvinā gharṁaṁ pātaṁ hārdivānam || 33 ||))

[[4-9-3]]

अहर्दिवाभिरूतिभिः ।
अनु वां द्यावापृथिवी मःसाताम् ।
स्वाहेन्द्राय ।
स्वाहेन्द्रा वट् ।
घर्ममपातमश्विना हार्दिवानम् ।
अहर्दिवाभिरूतिभिः ।
अनु वां द्यावापृथिवी अमःसाताम् ।
तं प्राव्यं यथा वट् ।
नमो दिवे ।

नमः पृथिव्यै ॥ ३४ ॥

((ahārdīvābhirūtibhiḥ |
anū vāṃ dyāvāpṛthivī maṃsātām |
svāhendrāya |
svāhendrā vaṭ |
gharmamāpātamaśvinā hārdivānam |
ahārdīvābhirūtibhiḥ |
anū vāṃ dyāvāpṛthivī āmaṃsātām |
taṃ prāvyaṃ yathā vaṭ |
namo divē |
namāḥ pṛthivyai || 34 ||))

[[4-9-4]]

दिवि धा इमं यज्ञम् ।

यज्ञमिमं दिवि धाः ।

दिवं गच्छ ।

अन्तरिक्षं गच्छ ।

पृथिवीं गच्छ ।

पञ्च प्रदिशो गच्छ ।

देवान्घर्मपान्गच्छ ।

पितृन्घर्मपान्गच्छ ॥ ३५ ॥

आदित्यवते स्वाहा हार्दिवानं पृथिव्या अष्टौ च ॥ ९ ॥

((divi dhā imaṃ yajñam |
yajñamimam divi dhāḥ |
divaṃ gaccha |
antarikṣaṃ gaccha |
pṛthivīm gaccha |
pañcā praśiśo gaccha |
devāngharmaṃpāngaccha |
pitṛngharmaṃpāngaccha || 35 ||
ādityavate svāhā hārdivānaṃ pṛthivyā aṣṭau ca || 9 ||))

[[4-10-1]]

इषे पीपिहि ।

ऊर्जे पीपिहि ।

ब्रह्मणे पीपिहि ।

क्षत्राय पीपिहि ।

अद्भ्यः पीपिहि ।
ओषधीभ्यः पीपिहि ।
वनस्पतिभ्यः पीपिहि ।
द्यावापृथिवीभ्यां पीपिहि ।
सुभूताय पीपिहि ।
ब्रह्मवर्चसाय पीपिहि ॥ ३६ ॥

((iṣe pīpihi ।
ūrje pīpihi ।
brahmaṇe pīpihi ।
kṣattrāyā pīpihi ।
adbhyaḥ pīpihi ।
oṣadhībhyaḥ pīpihi ।
vanaspatībhyaḥ pīpihi ।
dyāvāpṛthivībhyāṃ pīpihi ।
subhūtāyā pīpihi ।
brahmaṇe varcasāyā pīpihi ॥ 36 ॥))

[[4-10-2]]

यजमानाय पीपिहि ।
मह्यं ज्यैष्ठ्याय पीपिहि ।
त्विष्यै त्वा ।
द्युम्नाय त्वा ।
इन्द्रियाय त्वा भूत्यै त्वा ।
धर्माऽसि सुधर्मा मे न्यस्मे ।
ब्रह्माणि धारय ।
क्षत्राणि धारय ।
विशं धारय ।
नेत्वा वातस्स्कन्दयात् ॥ ३७ ॥

((yajāmānāya pīpihi ।
mahyaṃ jyaiṣṭhyāya pīpihi ।
tviṣyaḥ tvā ।
dyumnāyā tvā ।
indriyāyā tvā bhūtyāḥ tvā ।
dharmā'si sudharmā me nyasme ।
brahmaṇi dhāraya ।
kṣattrāṇi dhāraya ।

viśaṃ dhāraya |
nettvā vātāsskandayāt || 37 ||))

[[4-10-3]]

अमुष्यं त्वा प्राणे सादयामि ।
अमुना सह निरर्थं गच्छ ।
योऽस्मान्द्वेष्टि ।
यं च वयं द्विष्मः ।
पूष्णे शरसे स्वाहा ।
ग्रावभ्यस्स्वाहा ।
प्रतिरेभ्यस्स्वाहा ।
द्यावापृथिवीभ्यां स्वाहा ।
पितृभ्यो घर्मपेभ्यस्स्वाहा ।
रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहा ॥ ३८ ॥

((amuṣyā tvā prāṇe sādayāmi |
amunā saha nirarthaṃ gaccha |
yō'smāndveṣṭi |
yaṃ ca vayaṃ dviṣmaḥ |
pūṣṇe śarāse svāhā |
grāvābhyassvāhā |
pratirebhyassvāhā |
dyāvāpṛthivībhyāṃ svāhā |
pitṛbhyo gharmapebhyassvāhā |
ruḍrāyā ruḍrahōtre svāhā || 38 ||))

[[4-10-4]]

अहर्ज्योतिः केतुना जुषताम् ।
सुज्योतिर्ज्योतिषां स्वाहा ।
रात्रिर्ज्योतिः केतुना जुषताम् ।
सुज्योतिर्ज्योतिषां स्वाहा ।
अपीपरो माऽहो रात्रियै मा पाहि ।
एषा ते अग्ने समित् ।
तया समिद्धस्व ।
आयुर्मे दाः ।
वर्चसा माऽञ्जीः ।

अपी॑परो॒ मा॒ रात्रि॑या॒ अह्नो॑ मा पाहि ॥ ३९ ॥

((aharjyotiḥ ketunā juṣatām |
sujyotirjyotiṣāṃ svāhā |
rātrirjyotiḥ ketunā juṣatām |
sujyotirjyotiṣāṃ svāhā |
apīparo mā'hno rātriyai mā pāhi |
eṣā té agne samit |
tayā samiddhyasva |
āyūrme dāḥ |
varcāsā mā'ñjih |
apīparo mā rātriyā ahno mā pāhi || 39 ||))

[[4-10-5]]

ए॒षा ते॑ अ॒ग्ने स॒मित् ।

तया॒ समि॑च्च॒स्व ।

आयु॑र्मे दाः ।

वर्च॑सा माऽञ्जीः ।

अ॒ग्निर्ज्योति॑र्ज्योति॒र॒ग्निस्स्वाहा॑ ।

सूर्यो॑ ज्योति॒र्ज्योति॑स्सूर्यस्स्वाहा॑ ।

भूस्स्वाहा॑ ।

हुत॑ ह॒विः ।

मधु॑ ह॒विः ।

इन्द्र॑तमेऽग्नौ ॥ ४० ॥

((eṣā té agne samit |
tayā samiddhyasva |
āyūrme dāḥ |
varcāsā mā'ñjih |
agnirjyotirjyotiragnissvāhā |
sūryo jyotirjyotissūryassvāhā |
bhūssvāhā |
hutaṃ haṇiḥ |
madhū haṇiḥ |
indrātame'gnau || 40 ||))

[[4-10-6]]

पि॒ता नो॑ऽसि॒ मा मा॑ हि॒ःसीः ।

अ॒श्याम॑ ते देव॒ घर्म॑ ।

मधुमतो वाजवतः पितुमतः।

अङ्गिरस्वतस्स्वधाविनः।

अशीमहि त्वा मा मा हिंसीः।

स्वाहा त्वा सूर्यस्य रश्मिभ्यः।

स्वाहा त्वा नक्षत्रेभ्यः ॥ ४१ ॥

ब्रह्मवर्चसाय पीपिहि स्कन्द्याद्द्रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहाऽहो मा पाह्यग्नौ सप्त च ॥ १० ॥

((pitā nò'si mā mā hiṁsiḥ |

aśyāmā te deva gharma |

madhūmato vājāvataḥ pitumataḥ |

aṅgīrasvatassvadhāvināḥ |

aśīmahī tvā mā mā hiṁsiḥ |

svāhā tvā sūryāsya raśmibhyaḥ |

svāhā tvā nakṣātrebhyaḥ ॥ 41 ॥

brahmaṡvarcāsayā pīpihi skandayādrudrāyā ruḡdrahōtre svāhā'hnō mā pāhyagnau
sapta ca ॥ 10 ॥))

[[4-11-1]]

घर्म या ते दिवि शुक्।

या गायत्रे छन्दसि।

या ब्राह्मणे।

या हविर्धाने।

तां त एतेनावयजे स्वाहा।

घर्म या तेऽन्तरिक्षे शुक्।

या त्रैष्टुभे छन्दसि।

या राजन्ये।

याऽऽग्नीध्रे।

तां त एतेनावयजे स्वाहा ॥ ४२ ॥

((gharma yā te divi śuk |

yā gāyatre chandāsi |

yā brāhmaṇe |

yā havīrdhāne |

tām tā etenāvāyaje svāhā |

gharma yā te'ntarikṣe śuk |

yā traiṣṭubhe chandāsi |

yā rājanyē |

yā'gnīddhre |

tām tā etenāváyaje svāhā || 42 ||))

[[4-11-2]]

घर्म॑ या ते॑ पृथिव्या॑ शुक् ।

या जाग॑ते छन्द॑सि ।

या वैश्यै॑ ।

या सद॑सि ।

तां त ए॒तेनाव॑यजे॒ स्वाहा॑ ।

अनु॑ नोऽद्यानु॑मतिः ।

अन्वि॑दनुमते॒ त्वम् ।

दिव॑स्त्वा पर॒स्पायाः॑ ।

अन्तरि॑क्षस्य॒ तनु॑वः पाहि ।

पृथिव्या॑स्त्वा॒ धर्म॑णा ॥ ४३ ॥

((gharmā yā te pṛthivyāṁ śuk |

yā jāgāte chandāsi |

yā vaiśyē |

yā sadāsi |

tām tā etenāváyaje svāhā |

anū no'dyānūmatih |

anvidānumate tvam |

divastvā paraspāyāḥ |

antarikṣasya tanuvāḥ pāhi |

pṛthivyāstvā dharmāṇā || 43 ||))

[[4-11-3]]

व॒यमनु॑क्रामाम॒ सुवि॒ताय॒ नव्य॑से ।

ब्रह्म॑णस्त्वा पर॒स्पायाः॑ ।

क्ष॒त्तस्य॑ त॒नुवः॑ पाहि ।

वि॒शस्त्वा॒ धर्म॑णा ।

व॒यमनु॑क्रामाम॒ सुवि॒ताय॒ नव्य॑से ।

प्रा॒णस्य॑ त्वा पर॒स्पायै॑ ।

चक्षु॑षस्त॒नुवः॑ पाहि ।

श्रो॒त्रस्य॑ त्वा॒ धर्म॑णा ।

व॒यमनु॑क्रामाम॒ सुवि॒ताय॒ नव्य॑से ।

वल्गुरसि शंयुधायाः ॥ ४४ ॥

((vayamanūkrāmāma suvitāya navyāse |
brahmaṇastvā paraṣpāyāḥ |
kṣattrasyā tanuvāḥ pāhi |
viśastvā dharmānā |
vayamanūkrāmāma suvitāya navyāse |
prāṇasyā tvā paraṣpāyāḥ |
cakṣuṣastanuvāḥ pāhi |
śrotrāsya tvā dharmānā |
vayamanūkrāmāma suvitāya navyāse |
valgurāsi śamyudhāyāḥ || 44 ||))

[[4-11-4]]

शिशुर्जनधायाः ।

शं च वक्षि परि च वक्षि ।

चतुस्स्रक्तिर्नाभिर्ऋतस्य ।

सदो विश्वायुश्शर्म सप्रथाः ।

अप द्वेषो अप ह्वरः ।

अन्यद्व्रतस्य सश्चिम ।

घर्मैतत्तेऽन्नमेतत्पुरीषम् ।

तेन वर्धस्व चा च प्यायस्व ।

वर्धिषीमहि च वयम् ।

आ च प्यासिषीमहि ॥ ४५ ॥

((śiśurjanādhāyāḥ |
śaṃ ca vakṣi pari ca vakṣi |
catuṣsraktirnābhīṛtasyā |
sado viśvāyuśśarmā saprathāḥ |
apa dveṣo apa hvarāḥ |
anyadvratasya saścima |
gharmaitatte'nnāmetatpuriṣam |
tena vardhāsva cā cā pyāyasva |
vardhiṣīmahī ca vāyam |
ā cā pyāsiṣīmahī || 45 ||))

[[4-11-5]]

रन्तिर्नामासि दिव्यो गन्धर्वः ।

तस्य ते पद्वद्धविधानम् ।

अ॒ग्निर॒ध्व॑क्षाः ।
रु॒द्रोऽधि॑पतिः ।
सम॒हमा॑युषा ।
सं प्रा॒णेन॑ ।
सं वर्च॑सा ।
सं पय॑सा ।
सं गौ॑प॒त्येन॑ ।
सꣳ रा॒यस्पोषे॑ण ॥ ४६ ॥

((rantirnāmāsi divyo gāndharvaḥ ।
tasyā te padvaddhāvirdhānām ।
agniradhyākṣāḥ ।
ruḍro'dhipatiḥ ।
samahamāyūṣā ।
saṃ prāṇenā ।
saṃ varcāsā ।
saṃ payāsā ।
saṃ gaúpatyenā ।
saṃ rāyaspoṣeṇa ॥ 46 ॥))

[[4-11-6]]

व्य॑सौ ।
योऽस्मान्द्वेष्टि॑ ।
यं च॑ व॒यं द्वि॑ष्मः ।
अचि॑क्रद॒दृषा॑ हरिः ।
म॒हान्मि॒त्रो न दर्श॑तः ।
सꣳ सूर्ये॑ण रोचते ।
चिद॑सि समु॒द्रयो॑निः ।
इन्दु॑र्दक्ष॒श्शये॑न ऋ॒तावा॑ ।
हिर॑ण्यपक्ष॒श्शकु॑नो भु॒रण्युः ।
म॒हान्ध॒सध॑स्थै॒ ध्रुव॑ आनिष॒त्तः ॥ ४७ ॥

((vyāsau ।
yō'smāndveṣṭi ।
yaṃ ca vayaṃ dviṣmaḥ ।
acikradadvṛṣā hariḥ ।
mahānmiṭro na dārśataḥ ।

saṁ sūryeṇa rocate |
cidāsi samudrayōniḥ |
indurdakṣāśśyena ṛtāvā |
hirānyapakṣāśśakuno bhūraṇyuh |
mahānthśadhasthē dhruva āniṣattaḥ || 47 ||)

[[4-11-7]]

नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीः ।
विश्वावसुः सोमगन्धर्वम् ।
आपो ददृशुर्षीः ।
तदृतेना व्यायन्न ।
तदन्ववैत् ।
इन्द्रो रारहाण आसाम् ।
परि सूर्यस्य परिधीरपश्यत् ।
विश्वावसुरभि तन्नो गृणातु ।
दिव्यो गन्धर्वो रजसो विमानः ।
यद्वा घा सत्यमुत यन्न विद्म ॥ ४८ ॥

((namāste astu mā mā hiṁsīḥ |
viśvāvāsumḥ somagandharvam |
āpō dadṛśuṣīḥ |
tadṛtenā vyāyann |
tadānvavaīt |
indrō rārahāṇa āsām |
pari sūryāsya pariḍhīmrāpaśyat |
viśvāvāsurabhi tannō gṛṇātu |
divyo gāndharvo rajāso vimānaḥ |
yadvā ghā satyamuta yanna vidma || 48 ||))

[[4-11-8]]

धियो हिन्वानो धिय इन्नो अव्यात् ।
सस्त्रिमविन्दुचरणे नदीनाम् ।
अपावृणोद्गुरो अश्मव्रजानाम् ।
प्रासां गन्धर्वो अमृतानि वोचत् ।
इन्द्रो दक्षं परिजानादहीनम् ।
एतत्त्वं देव घर्म देवो देवानुपागाः ।
इदमहं मनुष्यो मनुष्यान् ।

सोमपीथानु मेहि ।

सह प्रजया सह रायस्योषेण ।

सुमित्रा न आप ओषधयस्सन्तु ॥ ४९ ॥

((dhiyò hinvāno dhiya innö avyāt |
sasnimavindaccarāṇe ṇādīnām |
apāvṛṇodduro aśmāvrajānām |
prāsāṃ gandharvo amṛtāni vocat |
indro dakṣaṃ pariḷānādahīnām |
ḷtattvaṃ dēva gharma dēvo dēvānupāgāḥ |
īdamahaṃ mānuṣyò manuṣyān |
somāpīthānu mehi |
saha prajayā saha rāyaspoṣeṇa |
sumitrā na āpa oṣadhayassantu || 49 ||))

[[4-11-9]]

दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुः ।

योऽस्मान्द्वेष्टि ।

यं च वयं द्विष्मः ।

उद्वयं तमसस्परि ।

उदु त्यं चित्रम् ।

इमम् षु त्यमस्मभ्यं सनिम् ।

गायत्रं नवीयांसम् ।

अग्ने देवेषु प्रवोचः ॥ ५० ॥

याऽऽग्नीद्रे तां त एतेनावयजे स्वाहा धर्मणा शंयुधायाः प्यासिषीमहि पोषेण निषत्तो विद्म संन्वष्टौ
च ॥ ११ ॥

((durmītrāstasmai bhūyāsuḥ |

yò'smāndveṣṭi |

yaṃ ca vayaṃ dviṣmaḥ |

udvayaṃ tamasaṣpari |

udu tyam cītram |

īmamū ṣu tyamaṣmabhyaṃ sanim |

gāyatraṃ navīyāṃsam |

agnē dēveṣu pravocaḥ || 50 ||

yā'gnīddhre tāṃ tā ḷtenāvāyaje svāhā dharmāṇā śamyudhāyāḥ pyāsiṣīmahī poṣeṇa
niṣatto vidma sāntvaṣṭau ca || 11 ||))

[[4-12-1]]

म॒हीनां॑ प॒योऽसि॑ वि॒हितं॑ दे॒वत्रा॑ ।
ज्योति॑र्भा अ॒सि व॒नस्पती॑ना॒मोष॑धीना॒ रसः॑ ।
वा॒जिनं॑ त्वा वा॒जिनोऽव॑नयामः ।
ऊ॒र्ध्वं म॑नस्सुव॒र्ग ॥ ५१ ॥ ॥ १२ ॥

((mahīnām payo'si vihitaṃ devatrā |
jyotirbhā āsi vanaspatināmoṣādhināṃ rasāḥ |
vājinaṃ tvā vājino'vanayāmaḥ |
ūrdhvaṃ manāssuvargaṃ || 51 || || 12 ||))

[[4-13-1]]

अ॒स्कान्द्यौः॑ पृथि॒वीम् ।
अ॒स्कानृ॑षभो यु॒वा गाः॑ ।
स्क॒न्नेमा॑ वि॒श्वा भु॑वना ।
स्क॒न्नो य॒ज्ञः प्र॑ज॒नय॑तु ।
अ॒स्कान॑ज॒नि प्रा॑ज॒नि ।
आ स्क॒न्नाज्जा॑यते॒ वृषा॑ ।
स्क॒न्नात्प्र॑ज॒निषी॑महि ॥ ५२ ॥ ॥ १३ ॥

((askāndyauḥ pṛthivīm |
askānṛṣabho yuvā gāḥ |
skānnemā viśvā bhuvānā |
skāno yajñāḥ prajānayatū |
askānajāni prājāni |
ā skānāj jāyate vṛṣā |
skānātprajāniṣīmahi || 52 || || 13 ||))

[[4-14-1]]

या पुर॑स्ता॒द्विद्यु॑दाप॒तत् ।
तां त॑ ए॒तेनाव॑यजे॒ स्वाहा॑ ।
या दक्षि॑ण॒तः ।
या प॒श्चात् ।
योत्त॑र॒तः ।
योपरि॑ष्ठाद्विद्यु॑दाप॒तत् ।
तां त॑ ए॒तेनाव॑यजे॒ स्वाहा॑ ॥ ५३ ॥ ॥ १४ ॥

((yā purastādvīdyudāpātāt |

tām tā etenāváyaje svāhā |
yā dākṣiṇataḥ |
yā paścāt |
yottārataḥ |
yopariṣṭādvidyudāpātāt |
tām tā etenāváyaje svāhā || 53 || 14 ||))

[[4-15-1]]

प्राणाय स्वाहा॑ व्यानाय॑ स्वाहा॑ऽपानाय॑ स्वाहा॑ ।
चक्षुषे॑ स्वाहा॑ श्रोत्राय॑ स्वाहा॑ ।
मनसे॑ स्वाहा॑ वाचे॑ सरस्वत्यै॑ स्वाहा॑ ॥ ५४ ॥ ॥ १५ ॥

((prāṇāya svāhā vyānāya svāhā'pānāya svāhā |
cakṣuṣe svāhā śrotrāya svāhā |
manase svāhā vāce sarāsvatyai svāhā || 54 || 15 ||))

[[4-16-1]]

पूष्णे॑ स्वाहा॑ पूष्णे॑ शरसे॑ स्वाहा॑ ।
पूष्णे॑ प्रपथ्याय॑ स्वाहा॑ पूष्णे॑ नरन्धिषाय॑ स्वाहा॑ ।
पूष्णे॑ऽङ्घ्रणये॑ स्वाहा॑ पूष्णे॑ नरुणाय॑ स्वाहा॑ ।
पूष्णे॑ साकेताय॑ स्वाहा॑ ॥ ५५ ॥ ॥ १६ ॥

((pūṣṇe svāhā pūṣṇe śarase svāhā |
pūṣṇe prapathyāya svāhā pūṣṇe narandhiṣāya svāhā |
pūṣṇe'ngḥṛṇaye svāhā pūṣṇe naruṇāya svāhā |
pūṣṇe sāketāya svāhā || 55 || 16 ||))

[[4-17-1]]

उदस्य॑ शुष्मा॑द्भानुर्नार्त॑ विभर्ति॑ ।
भारं॑ पृथिवी॑ न भूम॑ ।
प्र शुक्रैतु॑ देवी॑ मनीषा॑ ।
अस्मत्सुत॑ष्टो रथो॑ न वाजी॑ ।
अर्चन्त॑ एके॑ महि॑ सामं॑ मन्वत॑ ।
तेन॑ सूर्यम॑धारयन्न॑ ।
तेन॑ सूर्यम॑रोचयन्न॑ ।
घर्म॑शिशर॑स्तदुयम॑ग्निः॑ ।
पुरीषम॑सि॑ संप्रियं॑ प्रजया॑ पशुभिर्भुवत्॑ ।

प्रजापतिस्त्वा सादयतु।

तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ ५६ ॥ ॥ १७ ॥

((udāsyā śuṣmādbhānurnārṭa bibhārti |
bhāram pṛthivī na bhūmā |
pra śukraitū devī mānīṣā |
asmathsutāṣṭo ratho na vāji |
arcānta eke mahi sāmā manvata |
tena sūryāmadhārayann |
tena sūryāmarocayann |
gharmaśśirastadayamaṅniḥ |
puriṣamasī sampriyaṃ prajayā paśubhīrbhuvat |
prajāpātistvā sādayatu |
tayā devatāyā'ṅgiraśvaddhrvā sīda || 56 || || 17 ||))

[[4-18-1]]

यास्ते अग्न आर्द्रा योनयो याः कुलायिनीः।

ये ते अग्न इन्दवो या उ नाभयः।

यास्ते अग्ने तनुव ऊर्जो नाम।

ताभिस्त्वमुभयीभिस्संविदानः।

प्रजाभिरग्ने द्रविणेह सीद।

प्रजापतिस्त्वा सादयतु।

तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ ५७ ॥ ॥ १८ ॥

((yāsté agna ārdṛā yonāyo yāḥ kulāyiniḥ |
ye té agna indavo yā u nābhayaḥ |
yāsté agne tanuva ūrjo nāmā |
tābhiṣtvamuḥhayībhissamvidānaḥ |
prajābhiragne draviṇeha sīda |
prajāpātistvā sādayatu |
tayā devatāyā'ṅgiraśvaddhrvā sīda || 57 || || 18 ||))

[[4-19-1]]

अग्निरसि वैश्वानरोऽसि।

संवथ्सरोऽसि परिवथ्सरोऽसि।

इदावथ्सरोऽसीदुवथ्सरोऽसि।

इद्वथ्सरोऽसि वथ्सरोऽसि।

तस्य ते वसन्तश्शिरः।

ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः ।
 वर्षाः पुच्छम् ।
 शरदुत्तरः पक्षः ।
 हेमन्तो मध्यम् ।
 पूर्वपक्षाश्चितयः ।
 अपरपक्षाः पुरीषम् ।
 अहोरात्राणीष्टकाः ।
 तस्य ते मासाश्चार्धमासाश्च कल्पन्ताम् ।
 ऋतवस्ते कल्पन्ताम् ।
 संवत्सरस्ते कल्पताम् ।
 अहोरात्राणि ते कल्पन्ताम् ।
 एति प्रेति वीति समित्युदिति ।
 प्रजापतिस्त्वा सादयतु ।
 तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भ्रुवस्सीद ॥ ५८ ॥
 चितयो नव च ॥ १९ ॥

((agnirāsi vaiśvānarō'si |
 saṁvathsaṛō'si parivathsaṛō'si |
 idāvathsaṛō'sīduvathsaṛō'si |
 idvathsaṛō'si vathsaṛō'si |
 tasyā te vasantaśśirāḥ |
 grīṣmo dakṣiṇaḥ paḥṣaḥ |
 varṣāḥ pucchām |
 śaraduttāraḥ paḥṣaḥ |
 hemanto madhyām |
 pūrvapaḥṣāścitāyaḥ |
 aparapaḥṣāḥ puriṣam |
 aḥorātrāṇiṣṭākāḥ |
 tasyā te māsāścārdhamāsāścā kalpantām |
 ṛtavāste kalpantām |
 saṁvathsaṛastē kalpatām |
 aḥorātrāṇi te kalpantām |
 eti preti viti samityuditi |
 prajāpādistvā sādāyatu |
 tayā devatāyā'ṅgiraśvaddhruvassīda ॥ 58 ॥
 citāyo navā ca ॥ 19 ॥))

[[4-20-1]]

भूर्भुवस्सुवः ।
 ऊर्ध्व ऊ षु ण ऊतये ।
 ऊर्ध्वो नः पाह्यहसः ।
 विधुं दद्राणः समने बहूनाम् ।
 युवानः सन्तं पलितो जगार ।
 देवस्य पश्य काव्यं महित्वाऽद्या ममार ।
 स ह्यस्समान ।
 यदृते चिदभिःश्रिषः ।
 पुरा जर्तृभ्य आतृदः ।
 सन्धाता सन्धिं मघवा पुरोवसुः ॥ ५९ ॥

((bhūrbhuvassuvāḥ ।
 ūrdhva ū ṣu ṇā ūtayē ।
 ūrdhvo naḥ pāhyaḥśasaḥ ।
 vidhuṃ dādrāṇaṃ samāne bahūnām ।
 yuvānaṃ santaṃ palīto jagāra ।
 devasyā paśya kāvyaṃ mahitvā'dyā mamāra ।
 sa hyassamāna ।
 yadr̥te cidabhiḥśriṣaḥ ।
 purā jar̥tr̥bhya ātr̥dāḥ ।
 sandhātā sandhiṃ maḡhavā purovasuḥ ॥ 59 ॥))

[[4-20-2]]

निष्कर्ता विहुतं पुनः ।
 पुनरूर्जा सह रय्या ।
 मा नो घर्म व्यथितो विव्यथो नः ।
 मा नः परमधरं मा रजोऽनैः ।
 मोष्वस्मास्तमस्यन्तरा धाः ।
 मा रुद्रियासो अभिगुर्वृधा नः ।
 मा नः क्रतुभिर्हीडितेभिरस्मान् ।
 द्विषा सुनीते मा परादाः ।
 मा नो रुद्रो निर्ऋतिर्मा नो अस्ता ।
 मा द्यावापृथिवी हीडिषाताम् ॥ ६० ॥

((niṣkārtā vihrūtaṃ punāḥ ।

punārūrjā saha rayyā |
 mā nō gharma vyathito vivyatho naḥ |
 mā naḥ paramadhāraṃ mā rajo'naiḥ |
 moṣvāsmāṃstamāsyantarā dhāḥ |
 mā ruḍriyāso abhigūrvṛdhā naḥ |
 mā naḥ kratūbhirhīḍitebhirasmān |
 dviṣā sunīte mā parādāḥ |
 mā nō ruḍro nirṛirmā nō astā |
 mā dyāvāpṛthivī hīḍiṣātām || 60 ||)

[[4-20-3]]

उप॑ नो मि॒त्रावरु॑णावि॒हाव॑तम् ।
 अ॒न्वादी॑ध्याथा॒मिह॑ न॒स्सखा॑या ।
 आ॒दि॒त्यानां॑ प्र॒सि॒तिर्हे॑तिः ।
 उ॒ग्रा श॒तापा॑ष्ठा घ॒ विषा॑ परि॒ णो वृ॑णक्तु ।
 इ॒मं मे॑ वरु॒ण तत्त्वा॑ यामि ।
 त्वं नो॑ अ॒ग्ने स त्वं नो॑ अ॒ग्ने ।
 त्वम॑ग्ने अ॒यासि॑ ।
 उ॒द्वयं॑ तम॒सस्परि॑ ।
 उ॒दु त्यं चि॒त्रम् ।
 वय॑स्सुपर्णाः ॥ ६१ ॥
 पु॒रोव॑सु॒र्हीडि॑षाताꣳ सु॒पर्णाः ॥ २० ॥

((upā no mitrāvaruṇāvihāvātam |
 anvādīdhyāthāmiha nāssakhāyā |
 ādityānāṃ prasītirhetih |
 ugrā śatāpāsthā gha viṣā pari ṇo vṛṇaktu |
 imam me varuṇa tattvā yāmi |
 tvam nō agne sa tvam nō agne |
 tvamagne ayāsi |
 udvayaṃ tamāsaspari |
 udu tyam citram |
 vayāssuṣṛṇāḥ || 61 ||
 puṛoṣasūrhīḍiṣātām suṣṛṇāḥ || 20 ||))

[[4-21-1]]

भूर्भुव॑स्सुवः ।
 मयि॑ त्यदिन्द्रि॒यं म॒हत् ।
 मयि॑ दक्षो॒ मयि॑ क्रतुः ।

मयि॑ धायि॑ सु॒वीर्य॑म् ।
 त्रि॒शु॒ग्घ॒र्मो॑ विभा॑तु मे ।
 आ॒कू॒त्या॑ म॒नसा॑ स॒ह ।
 वि॒राजा॑ ज्योति॑षा स॒ह ।
 य॒ज्ञेन॑ प॒यसा॑ स॒ह ।
 ब्रह्म॑णा॒ तेजसा॑ स॒ह ।
 क्ष॒त्रेण॑ यश॑सा स॒ह ।
 स॒त्येन॑ तप॑सा स॒ह ।
 तस्य॑ दो॒हम॑शीमहि ।
 तस्य॑ सु॒म्नम॑शीमहि ।
 तस्य॑ भ॒क्षम॑शीमहि ।
 तस्य॑ त॒ इन्द्रे॑ण पी॒तस्य॑ मधु॑मतः ।
 उप॑हू॒तस्यो॑प॒हूतो॑ भक्षयामि ॥ ६२ ॥
 यश॑सा स॒ह षड् ॥ २१ ॥

((bhūrbhuvassuvāḥ ।
 mayi tyadindriyaṃ mahat ।
 mayi dakṣo mayi kratuḥ ।
 mayi dhāyi suviryaṃ ।
 triśuḡgharmo vibhātu me ।
 ākūtyā manāsā saha ।
 virājā jyotiṣā saha ।
 yajñena payāsā saha ।
 brahmaṇā tejāsā saha ।
 kṣatreṇa yaśāsā saha ।
 satyena tapāsā saha ।
 tasya dohamaśimahi ।
 tasya sumnamāśimahi ।
 tasya bhakṣamaśimahi ।
 tasya ta indreṇa pītasya madhūmataḥ ।
 upāhūtasyo upāhūto bhakṣayāmi ॥ 62 ॥
 yaśāsā saha ṣaṭcā ॥ 21 ॥))

[[4-22-1]]

यास्ते॑ अ॒ग्ने घो॒रास्त॒नुवः॑ ।
 क्षु॒च्च॑ तृ॒ष्णा च॑ ।
 अ॒स्तु॒काना॑हुतिश्च ।

अ॒श॒न॒या च॑ पि॒पा॒सा च॑ ।
से॒दि॒श्चा॒म॒तिश्च॑ ।
ए॒तास्ते॑ अ॒ग्ने घो॒रास्त॒नुवः॑ ।
ताभि॒र॒मुं ग॑च्छ ।
योऽस्मा॑न्द्वेष्टि ।
यं च॑ व॒यं द्वि॒ष्मः ॥ ६३ ॥ ॥ २२ ॥

((yāsté agne ghorāstanuvāḥ ।
kṣucca tṛṣṇā ca ।
asnukcānāhutiśca ।
aśanayā ca pipāsā ca ।
sedīścāmātiśca ।
etāsté agne ghorāstanuvāḥ ।
tābhīramuṃ gaccha ।
yō'smāndveṣṭi ।
yaṃ ca vayaṃ dviṣmaḥ ॥ 63 ॥ ॥ 22 ॥))

[[4-23-1]]

स्नि॒क् स्नी॒हि॒तिश्च॑ स्नि॒हि॒तिश्च॑ ।
उ॒ष्णा च॑ शी॒ता च॑ ।
उ॒ग्रा च॑ भी॒मा च॑ ।
स॒दा॒म॒नी से॒दि॒र॒नि॒रा ।
ए॒तास्ते॑ अ॒ग्ने घो॒रास्त॒नुवः॑ ।
ताभि॒र॒मुं ग॑च्छ ।
योऽस्मा॑न्द्वेष्टि ।
यं च॑ व॒यं द्वि॒ष्मः ॥ ६४ ॥ ॥ २३ ॥

((snikcā snihītiśca snihītiśca ।
uṣṇā ca śītā ca ।
ugrā ca bhīmā ca ।
śadāmnī sediranirā ।
etāsté agne ghorāstanuvāḥ ।
tābhīramuṃ gaccha ।
yō'smāndveṣṭi ।
yaṃ ca vayaṃ dviṣmaḥ ॥ 64 ॥ ॥ 23 ॥))

[[4-24-1]]

धु॒निश्च॑ ध्वा॒न्तश्च॑ ध्व॒नश्च॑ ध्व॒नय॑ञ्च ।

निलिम्पश्च विलिम्पश्च विक्षिपः ॥ ६५ ॥ ॥ २४ ॥

((dhuniśca dhvāntaśca dhvaṇaśca dhvaṇayaṁśca |
nilimpaśca vilimpaśca vikṣipaḥ || 65 || || 24 ||))

[[4-25-1]]

उग्रश्च धुनिश्च ध्वान्तश्च ध्वनश्च ध्वनयुश्च ।
सहसह्वाश्च सहमानश्च सहस्वाश्च सहीयाश्च ।
एत्य प्रेत्य विक्षिपः ॥ ६६ ॥ ॥ २५ ॥

((ugraśca dhuniśca dhvāntaśca dhvaṇaśca dhvaṇayaṁśca |
sahasahvāṁśca sahāmānaśca sahasvāṁśca sahiyāṁśca |
etya pretyā vikṣipaḥ || 66 || || 25 ||))

[[4-26-1]]

अहोरात्रे त्वोदीरयताम् ।
अर्धमासास्त्वोदीञ्जयन्तु ।
मासास्त्वा श्रपयन्तु ।
ऋतवस्त्वा पचन्तु ।
संवत्सरस्त्वा हन्त्वसौ ॥ ६७ ॥ ॥ २६ ॥

((aḥorātre tvodīrayatām |
ardhamāsāstvodīñjayantu |
māsāstvā śrapayantu |
ṛtavāstvā pacantu |
saṁvatsarastvā hantvasau || 67 || || 26 ||))

[[4-27-1]]

खट्पद्महि ।
छिन्धी भिन्धी हन्धी कट् ।
इति वाचः क्रूराणि ॥ ६८ ॥ ॥ २७ ॥

((khaṭphaḍjahi |
chindhī bhindhī haṇdhī kaṭ |
iti vācaḥ krūrāṇi || 68 || || 27 ||))

[[4-28-1]]

विगा इन्द्र विचरन्त्स्पाशयस्व ।
स्वपन्तमिन्द्र पशुमन्तमिच्छ ।

वज्रैणामुं बोधय दुर्विदत्रम् ।
 स्वपतोऽस्य प्रहर भोजनेभ्यः ।
 अग्ने अग्निना संवदस्व ।
 मृत्यो मृत्युना संवदस्व ।
 नमस्ते अस्तु भगवः ।
 सकृत्ते अग्ने नमः ।
 द्विस्ते नमः ।
 त्रिस्ते नमः ।
 चतुस्ते नमः ।
 पञ्चकृत्वस्ते नमः ।
 दशकृत्वस्ते नमः ।
 शतकृत्वस्ते नमः ।
 आसहस्रकृत्वस्ते नमः ।
 अपरिमितकृत्वस्ते नमः ।
 नमस्ते अस्तु मा मा हिंसीः ॥ ६९ ॥
 त्रिस्ते नमस्सप्त च ॥ २८ ॥

((vigā indra vīcarānthspāśayasva ।
 svāpantāmindra paśumantāmiccha ।
 vajrēṇāmum bōdhaya durvidatrām ।
 svapatō'sya prahāra bhojānebhyaḥ ।
 agnē agninā samvādasva ।
 mṛtyō mṛtyunā samvādasva ।
 namāste astu bhagavaḥ ।
 sakṛttē agne namāḥ ।
 dviste namāḥ ।
 triste namāḥ ।
 catuste namāḥ ।
 pañcakṛtvāste namāḥ ।
 daśakṛtvāste namāḥ ।
 śatakṛtvāste namāḥ ।
 āsahasrakṛtvāste namāḥ ।
 aparimitakṛtvāste namāḥ ।
 namāste astu mā mā hiṁsīḥ ॥ 69 ॥
 triste namāssapta ca ॥ 28 ॥))

[[4-29-1]]

असृन्मुखो रुधिरेणाव्यक्त।
यमस्य दूतश्चपाद्विधावसि।
गृद्ध्रस्सुपर्णः कुणपं निषेवसे।
यमस्य दूतः प्रहितो भवस्य चोभयोः ॥ ७० ॥ ॥ २९ ॥

((asṛṇmukho rudhireṇāvyakta |
yamasya dūtaśśvapādvidhāvasi |
gṛddhrāssuṣarṇaḥ kuṇapam niṣēvase |
yamasya dūtaḥ prahito bhavasya cobhayōḥ || 70 || || 29 ||))

[[4-30-1]]

यदेतद्वृकसो भूत्वा।
वाग्देव्यभिरायसि।
द्विषन्तं मेऽभिराय।
तं मृत्यो मृत्यवे नय।
स आर्त्याऽऽर्तिमाच्छतु ॥ ७१ ॥ ॥ ३० ॥

((yadetadvṛkaso bhūtvā |
vāgdēvyabhirāyāsi |
dviṣantaṁ me'bhirāya |
taṁ mṛtyo mṛtyavē naya |
sa ārtiā''rtimārcchātu || 71 || || 30 ||))

[[4-31-1]]

यदीषितो यदि वा स्वकामी।
भयेदको वदति वोचमेताम्।
तामिन्द्राग्नी ब्रह्मणा संविदानौ।
शिवामस्मभ्यं कृणुतं गृहेषु ॥ ७२ ॥ ॥ ३१ ॥

((yadiṣīto yadi vā svakāmī |
bhayedāko vadāti vocāmetām |
tāmindrāgnī brahmaṇā samvidānau |
śivāmaśmabhyaṁ kṛṇutaṁ gṛheṣu || 72 || || 31 ||))

[[4-32-1]]

दीर्घमुखि दुर्हेणु।
मा स्म दक्षिणतो वदः।
यदि दक्षिणतो वदाद्विषन्तं मेऽववाधासै ॥ ७३ ॥ ॥ ३२ ॥

((dīrghāmukhi durhāṇu |
mā smā dakṣiṇato vādaḥ |
yadi dakṣiṇato vadāddviṣantaṃ me'vābādhāsai || 73 || || 32 ||))

[[4-33-1]]

इत्थादुलूक आपप्तत् ।
हिरण्याक्षो अयोमुखः ।
रक्षसां दूत आगतः ।
तमितो नाशयाग्ने ॥ ७४ ॥ ॥ ३३ ॥

((itthādulūka āpāptat |
hiraṇyākṣo ayōmukhaḥ |
rakṣāsāṃ dūta āgataḥ |
tamiṭo nāśayāgne || 74 || || 33 ||))

[[4-34-1]]

यदेतद्भूतान्यन्वाविश्य ।
दैवीं वाचं वदसि ।
द्विषतो नः परावद ।
तान्मृत्यो मृत्यवे नय ।
त आर्त्याऽऽर्तिमाच्छन्तु ।
अग्निनाऽग्निस्संवदताम् ॥ ७५ ॥ ॥ ३४ ॥

((yadetadbhūtānyānvāviśyā |
daivīm vācaṃ vadasi |
dviṣatō naḥ parāvada |
tānmṛtyo mṛtyavē naya |
ta ārtiyā'rtimārcchāntu |
agninā'gnissaṃvādatām || 75 || || 34 ||))

[[4-35-1]]

प्रसार्य सक्थ्यौ पतसि ।
सव्यमक्षि निपेपि च ।
मेह कस्यचनार्ममत् ॥ ७६ ॥ ॥ ३५ ॥

((prasāryā saḥkhyau patasi |
savvyamakṣi nipepi ca |
meha kasyacaṇāmāmat || 76 || || 35 ||))

[[4-36-1]]

अत्रिणा त्वा क्रिमे हन्मि ।
कण्वेन जमदग्निना ।
विश्वावसोर्ब्रह्मणा हतः ।
क्रिमीणां राजा ।
अप्येषां स्थपतिर्हतः ।
अथो माताऽथो पिता ।
अथो स्थूरा अथो क्षुद्राः ।
अथो कृष्णा अथो श्वेताः ।
अथो आशातिका हताः ।
श्वेताभिस्सह सर्वे हताः ॥ ७७ ॥ ॥ ३६ ॥

((atrinā tvā krime hanmi ।
kaṇvēna jamaḍagninā ।
viśvāvāsoṛbrahmāṇā haṭaḥ ।
krimiṇāṃ rājā ।
apyeṣāṃ sthapatirhaṭaḥ ।
atho mātā'tho pitā ।
atho sthūrā atho kṣudrāḥ ।
atho kṛṣṇā atho śvetāḥ ।
atho āśātikā haṭaḥ ।
śvetābhissaha sarve haṭaḥ ॥ 77 ॥ ॥ 36 ॥))

[[4-37-1]]

आह्रावद्य ।
शृतस्य हविषो यथा ।
तत्सत्यम् ।
यदमुं यमस्य जम्भयोः ।
आदधामि तथा हि तत् ।
खण्फण्मसि ॥ ७८ ॥ ॥ ३७ ॥

((āhṛāvādya ।
śṛtasyā haṛiṣo yathā ।
tatsatyam ।
yadamuṃ yamasya jambhāyoḥ ।
ādādhāmi tathā hi tat ।
khaṇphaṇmraṣi ॥ 78 ॥ ॥ 37 ॥))

[[4-38-1]]

ब्रह्मणा त्वा शपामि ।

ब्रह्मणस्त्वा शपथेन शपामि ।

घोरेण त्वा भृगूणां चक्षुषा प्रेक्षे ।

रौद्रेण त्वाऽङ्गिरसां मनसा ध्यायामि ।

अघस्य त्वा धारया विध्यामि ।

अधरो मत्पद्यस्वासौ ॥ ७९ ॥ ॥ ३८ ॥

((brahmaṇā tvā śapāmi ।
brahmaṇastvā śapathēna śapāmi ।
ghoreṇā tvā bhṛgūṇāṃ cakṣuṣā prekṣe ।
raudreṇā tvā'ṅgīrasāṃ manasā dhyāyāmi ।
aḡhasyā tvā dhārayā vidhyāmi ।
adhāro matpādyasvāsau ॥ 79 ॥ ॥ 38 ॥))

[[4-39-1]]

उत्तुद शिमिजावरि ।

तल्पेजे तल्प उत्तुद ।

गिरीश्रनुप्रवेशय ।

मरीचीरुप संनुद ।

यावदितः पुरस्तादुदयाति सूर्यः ।

तावदितोऽमुं नाशय ।

योऽस्मान्द्वेष्टि ।

यं च वयं द्विष्मः ॥ ८० ॥ ॥ ३९ ॥

((uttūda śimijāvāri ।
talpeje talpa uttūda ।
gīrīśraṇupraveśaya ।
marīcīrupa saṃnūda ।
yāvāditaḥ purastādudayāti sūryaḥ ।
tāvādito'muṃ nāśaya ।
yo'smāndveṣṭi ।
yaṃ ca vayaṃ dviṣmaḥ ॥ 80 ॥ ॥ 39 ॥))

[[4-40-1]]

भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवः ।

भुवोऽद्वायि भुवोऽद्वायि भुवोऽद्वायि ।

नृ॒म्णा॒यि नृ॒म्णं॑ नृ॒म्णा॒यि नृ॒म्णं॑ नृ॒म्णा॒यि नृ॒म्णम्॑ ।
 नि॒धा॒य्यो॑ऽवा॒यि नि॒धा॒य्यो॑ऽवा॒यि नि॒धा॒य्यो॑ऽवा॒यि ।
 ए॒ अ॒स्मे अ॒स्मे ।
 सु॒व॒र्न॒ज्योतीः॑ ॥ ८१ ॥ ॥ ४० ॥

((bhūrbhuvassuṇo bhūrbhuvassuṇo bhūrbhuvassuvāḥ ।
 bhuvō'ddhāyi bhuvō'ddhāyi bhuvō'ddhāyi ।
 nṛmṇāyi nṛmṇam nṛmṇāyi nṛmṇam nṛmṇāyi nṛmṇam ।
 nidhāyyō'vāyi nidhāyyō'vāyi nidhāyyō'vāyi ।
 e asme asme ।
 suvarnajyotih ॥ 81 ॥ ॥ 40 ॥))

[[4-41-1]]

पृ॒थि॒वी स॒मित् ।
 ता॒म॒ग्नि॒स्स॒मि॒न्धे ।
 सा॒ऽग्नि॑ꣳ स॒मि॒न्धे ।
 ता॒म॒ह॑ꣳ स॒मि॒न्धे ।
 सा॒ मा॒ स॒मि॒द्धा ।
 आ॒यु॒षा॒ तेज॑सा ।
 वर्च॑सा श्रि॒या ।
 यश॑सा ब्रह्मवर्च॑सेन ।
 अ॒न्नाद्ये॑न॒ स॒मि॒न्ताꣳ॒ स्वाहा॑ ॥
 अ॒न्तरि॑क्षꣳ स॒मित् ॥ ८२ ॥

((pṛthivī samit ।
 tāmagṇissamīndhe ।
 sā'gniṁ samīndhe ।
 tāmaḥam samīndhe ।
 sā mā samiddhā ।
 āyūṣā tejāsā ।
 varcāsā śriyā ।
 yaśāsā brahmavarcaṣenā ।
 annādyēṇa samintāṁ svāhā ।
 antarikṣam samit ॥ 82 ॥))

[[4-41-2]]

तां वा॒यु॒स्स॒मि॒न्धे ।
 सा वा॒युꣳ स॒मि॒न्धे ।

तामह॑ समिन्धे ।
 सा मा॑ समिद्धा ।
 आयु॑षा तेजसा ।
 वर्चसा॑ श्रिया ।
 यशसा॑ ब्रह्मवर्चसेन ।
 अन्नाद्ये॑न समिन्ता॑ स्वाहा॑ ।
 द्यौस्समित् ।
 तामा॑दित्यस्समिन्धे ॥ ८३ ॥

((tām vāyussamīndhe ।
 sā vāyuṁ samīndhe ।
 tāmaḥam samīndhe ।
 sā mā samiddhā ।
 āyūṣā tejāsā ।
 varcāsā śriyā ।
 yaśāsā brahmavarcaṣenā ।
 annādyēṇa samintāṁ svāhā ।
 dyaussamit ।
 tāmādityassamīndhe ॥ 83 ॥))

[[4-41-3]]

साऽऽदित्य॑ समिन्धे ।
 तामह॑ समिन्धे ।
 सा मा॑ समिद्धा ।
 आयु॑षा तेजसा ।
 वर्चसा॑ श्रिया ।
 यशसा॑ ब्रह्मवर्चसेन ।
 अन्नाद्ये॑न समिन्ता॑ स्वाहा॑ ।
 प्राजापत्या॑ मे समिदसि॑ सपत्नक्षयणी ।
 भ्रातृव्यहा॑ मेऽसि॑ स्वाहा॑ ।
 अग्नौ॑ व्रतपते॑ व्रतं चरिष्यामि ॥ ८४ ॥

((sā''dityam samīndhe ।
 tāmaḥam samīndhe ।
 sā mā samiddhā ।
 āyūṣā tejāsā ।
 varcāsā śriyā ।

yaśāsā brahmavarcasenā |
annādyēna samintāṃ svāhā |
prājāpatyā me samidāsi sapatnākṣayanī |
bhrātṛvyaḥā me'si svāhā |
agnē vratapate vrataṃ carīṣyāmi || 84 ||

[[4-41-4]]

तच्छकेयं तन्मै राध्यताम्।
वायौ व्रतपत आदित्य व्रतपते।
व्रतानां व्रतपते व्रतं चरिष्यामि।
तच्छकेयं तन्मै राध्यताम्।
द्यौस्समित्।
तामादित्यस्समिन्धे।
साऽऽदित्यं समिन्धे।
तामहं समिन्धे।
सा मा समिद्धा।
आयुषा तेजसा ॥ ८५ ॥

((tacchākeyaṃ tanmē rādhyatām |
vāyō vratapata āditya vratapate |
vratānāṃ vratapate vrataṃ carīṣyāmi |
tacchākeyaṃ tanmē rādhyatām |
dyaussamit |
tāmādityassamindhe |
sā''dityaṃ samindhe |
tāmahaṃ samindhe |
sā mā samiddhā |
āyūṣā tejāsā || 85 ||))

[[4-41-5]]

वर्चसा श्रिया।
यशसा ब्रह्मवर्चसेन।
अन्नाद्येन समिन्तां स्वाहा।
अन्तरिक्षं समित्।
तां वायुस्समिन्धे।
सा वायुं समिन्धे।
तामहं समिन्धे।

सा मा समिद्धा ।
आयुषा तेजसा ।
वर्चसा श्रिया ॥ ८६ ॥

((varcāsā śriyā ।
yaśāsā brahmavarcāsenā ।
annādyēṇa samintāṃ svāhā ।
antarikṣaṃ samit ।
tāṃ vāyussamīndhe ।
sā vāyuṃ samīndhe ।
tāmahaṃ samīndhe ।
sā mā samiddhā ।
āyūṣā tejāsā ।
varcāsā śriyā ॥ 86 ॥))

[[4-41-6]]

यशसा ब्रह्मवर्चसेन ।
अन्नाद्येन समिन्ताः स्वाहा ।
पृथिवी समित् ।
तामग्निस्समिन्दे ।
साऽग्निः समिन्दे ।
तामहः समिन्दे ।
सा मा समिद्धा ।
आयुषा तेजसा ।
वर्चसा श्रिया ।
यशसा ब्रह्मवर्चसेन ॥ ८७ ॥

((yaśāsā brahmavarcāsenā ।
annādyēṇa samintāṃ svāhā ।
pṛthivī samit ।
tāmagnissamīndhe ।
sā'gniṃ samīndhe ।
tāmahaṃ samīndhe ।
sā mā samiddhā ।
āyūṣā tejāsā ।
varcāsā śriyā ।
yaśāsā brahmavarcāsenā ॥ 87 ॥))

[[4-41-7]]

अ॒न्नाद्ये॑न॒ समि॑न्ता॒ꣳ स्वाहा॑ ।
 प्रा॒जाप॒त्या मे॑ समि॒दसि॑ सप॒त्नक्ष॑यणी ।
 भ्रा॒तृव्य॑हा मे॑ऽसि॒ स्वाहा॑ ।
 आ॒दि॒त्य व्र॑तप॒ते व्र॑तम॒चारि॑षम् ।
 तद॑श॒कं त॑न्मे॑ऽराधि ।
 वा॒यो व्र॑तप॒तेऽग्ने॑ व्र॒तप॑ते ।
 व्र॒ताना॑ व्र॒तप॑ते व्र॒तम॑चारिषम् ।
 तद॑श॒कं त॑न्मे॑ऽराधि ॥ ८८ ॥
 स॒मि॒थ्समि॑न्धे व्र॒तं च॑रिष्या॒म्यायु॑षा॒ तेज॑सा॒ वर्च॑सा श्रि॒या यश॑सा ब्रह्मव॒र्चसे॑ना॒ष्टौ च॑ ॥ ४१ ॥

((annādyēṇa samintāṃ svāhā ।
 prājāpatyā me samidāsi sapatnakṣayanī ।
 bhrātrvyahā me'si svāhā ।
 āditya vratapate vṛtamācāriṣam ।
 tadāśakam tanmē'rādhi ।
 vāyō vratapate'gnē vratapate ।
 vṛtānām vratapate vṛtamācāriṣam ।
 tadāśakam tanmē'rādhi ॥ 88 ॥
 samithsamīndhe vṛtaṃ cāriṣyāmyāyūṣā tejāsā varcāsā śriyā yaśāsā
 brahmavarcasenāṣṭau ca ॥ 41 ॥))

[[4-42-1]]

शं नो॒ वा॒तः प॑वतां मा॒तरि॑श्वा॒ शं न॑स्तप॒तु सूर्यः॑ ।
 अ॒हानि॑ शं भ॒वन्तु॑ न॒श्शꣳ रा॒त्रिः प्र॑ति॒ धी॒यता॑म् ।
 श॒मुषा॑ नो॒ व्य॑च्छ॒तु श॒मादि॑त्य उ॒दे॒तु नः॑ ।
 शि॒वा न॒श्शन्त॑मा भ॒व सु॑मृ॒डीका॑ सर॒स्वति॑ ।
 मा ते॒ व्यो॑म॒ संदृ॑शि ।
 इ॒डा॒यै वा॑स्त्व॒सि वा॑स्तुम॒द्वास्तु॑मन्तो॒ भूया॑स्म॒ मा वा॑स्तो॒श्छि॒थ्स्मह्य॑वा॒स्तुस्स॒ भूया॑द्यो॒ऽस्मान्द्वेष्टि॑ यं
 च॒ व॒यं द्वि॑ष्मः ।
 प्र॒ति॒ष्ठाऽसि॑ प्र॒ति॒ष्ठाव॑न्तो भूया॑स्म॒ मा प्र॑ति॒ष्ठाया॑श्छि॒थ्स्मह्य॑प्र॒ति॒ष्ठस्स॒ भूया॑द्यो॒ऽस्मान्द्वेष्टि॑ यं च॒ व॒यं
 द्वि॑ष्मः ।
 आ वा॑त वा॒हि भेष॑जं वि वा॑त वा॒हि य॒द्रपः॑ ।
 त्वꣳहि॑ वि॒श्वभेष॑जो दे॒वाना॑ दू॒त ई॒यसे॑ ।
 द्वि॒वि॒मौ वा॑तौ वा॒त आ॑सिन्धो॒राप॑रा॒वतः॑ ॥ ८९ ॥

((śaṃ ṇo vātāḥ pavatāṃ mātariśvā śaṃ nāstapatu sūryāḥ |
 ahāni śaṃ bhāvantu naśśaṃ rātriḥ prati dhīyatām |
 śamuṣā ṇo vyācchatu śamāditya udētu naḥ |
 śivā naśśantāmā bhava sumṛḍīkā sarāsvati |
 mā te vyōma samḍrśī |
 iḍāyai vāstvāsi vāstumadvāstumantō bhūyāsma mā vāstōśchithsmahyavāstussa
 bhūyādyō'smāndveṣṭi yaṃ cā vāyaṃ dviṣmaḥ |
 praṭiṣṭhā'si praṭiṣṭhāvānto bhūyāsma mā praṭiṣṭhāyāśchithsmahyapraṭiṣṭhassa
 bhūyādyō'smāndveṣṭi yaṃ cā vāyaṃ dviṣmaḥ |
 ā vāta vāhi bheṣajam vi vāta vāhi yadrapāḥ |
 tvaṃhi viśvabhēṣajo devānāṃ dūta iyāse |
 dvavimau vātau vāta āsindhoraḥparāvataḥ || 89 ||))

[[4-42-2]]

दक्षं मे अन्य आवातु परान्यो वातु यद्रपः ।

यद्दो वात ते गृहेऽमृतस्य निधिर्हितः ।

ततो नो देहि जीवसे ततो नो धेहि भेषजम् ।

ततो नो मह आवाह वात आवातु भेषजम् ।

शंभूमयोभूर्नो हृदे प्र ण आयूषि तारिषत् ।

इन्द्रस्य गृहोऽसि तं त्वा प्रपद्ये सगुस्साश्वः ।

सह यन्मे अस्ति तेन ।

भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये सुवः प्रपद्ये भूर्भुवस्सुवः प्रपद्ये वायुं प्रपद्येऽनार्ता देवतां प्रपद्येऽश्मानमाखणं

प्रपद्ये प्रजापतेर्ब्रह्मकोशं ब्रह्म प्रपद्ये ओं प्रपद्ये ।

अन्तरिक्षं म उर्वन्तरं बृहदग्नयः पर्वताश्च यया वातस्वस्त्या स्वस्ति मां तया स्वस्त्या स्वस्ति

मानसानि ।

प्राणापानौ मृत्योर्मा पातं प्राणापानौ मा मा हासिष्टं मयि मेधां मयि प्रजां मय्यग्निस्तेजो दधातु मयि

मेधां मयि प्रजां मयीन्द्र इन्द्रियं दधातु मयि मेधां मयि प्रजां मयि सूर्यो भ्राजो दधातु ॥ ९० ॥

((dakṣaṃ me anya āvātu parā'nyo vātu yadrapāḥ |

yadaḍo vāta te gṛhē'mṛtāsya nidhirhitaḥ |

tato no dehi jīvase tato no dhehi bheṣajam |

tato ṇo mahā āvāha vāta āvātu bheṣajam |

śambhūrmāyobhūrnó hṛde pra ṇa āyūṃṣi tāriṣat |

indrāsya gṛhō'si taṃ tvā prapādye saguśśāśvāḥ |

saha yanme asti tenā |

bhūḥ prapādye bhuvāḥ prapādye suvāḥ prapādye bhūrbhuvassuvāḥ prapādye

vāyum prapādye'nārtāṃ devatāṃ prapādye'smānamākhaṇam prapādye

prajāpaterbrahmakōśam brahma prapādyā oṃ prapādye |

antarikṣam ma ūrvāntaram bṛhadagnayaḥ parvatāśca yayā vātāśsvastyā svāsti māṃ

tayā svāstyā svāsti mānāsāni |

prāṇāpānau mṛtyormā pātaṃ prāṇāpānau mā mā hāsiṣṭaṃ mayi meḍhāṃ mayi
prajāṃ mayyagnistejo dadhātu mayi meḍhāṃ mayi prajāṃ mayindraṃ indriyaṃ
dadhātu mayi meḍhāṃ mayi prajāṃ mayi sūryo bhrājō dadhātu ॥ 90 ॥))

[[4-42-3]]

द्युभिरक्तुभिः परिपातमस्मानरिष्टेभिरश्विना सौभगेभिः ।
तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिस्सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ।
कया नश्चित्र आभुवदूती सदावृधस्सखा ।
कया शचिष्ठया वृता ।
कस्त्वा सत्यो मदानां मंहिष्ठो मथ्सदन्धसः ।
दृढा चिदारुजे वसु ।
अभी षु णस्सखीनामविता जरितृणाम् ।
शतं भवास्यूतिभिः ।
वयस्सुपर्णा उपसेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः ।
अप ध्वान्तमूर्णुहि पूर्धि चक्षुर्मुमुग्ध्यस्मान्निधयेव बद्धान् ॥ ९१ ॥

((dyubhiraktubhiḥ paripātamaśmānariṣṭebhiraśvinā saubhāgebhiḥ ।
tannō mitro varuṇo māmahantāmaditissindhuh pṛthivī uta dyauh ।
kayā naścitra ābhūvadūtī sadāvṛdhassakhā ।
kayā śaciṣṭhayā vṛtā ।
kastvā satyo madānāṃ maṃhiṣṭho mathśadandhāsaḥ ।
dṛḍhā cidāruje vasu ।
abhī ṣu ṇassakhīnāmavitā jaritṛṇām ।
śataṃ bhāvāsyūtibhiḥ ।
vayāssuṣparṇā upāsedurindraṃ priyamēdhā ṛṣayo nādhamānāḥ ।
apā dhvāntamūrṇuhi pūrdhi cakṣurṃmumugdhyāsmānnidhayēva baddhān ॥ 91 ॥))

[[4-42-4]]

शं नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतयै ।
शं योरभिस्त्रवन्तु नः ।
ईशाना वार्याणां क्षयन्तीश्वर्षणीनाम् ।
अपो याचामि भेषजम् ।
सुमित्रा न आप ओषधयस्सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः ।
आपो हि ष्टा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन ।
महे रणाय चक्षसे ।
यो वंशिशवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः ।

उ॒शती॑रि॒व मा॒तरः॑ ।

तस्मा॒ अरं॑ ग॒माम॒ वो॒ यस्य॒ क्षया॑य॒ जिन्व॑थ ॥ ९२ ॥

((śaṃ nò devīrabhiṣṭāya āpò bhavantu pītayē ।
śaṃ yorabhisrāvantu naḥ ।
īśānā vāryāṇāṃ kṣayāntīscarṣaṇīnām ।
āpo yācāmi bheṣajam ।
sumitrā na āpa ośādhayassantu durmitrāstasmai bhūyāsuryō'smāndveṣṭi yaṃ cā
vayam dviṣmaḥ ।
āpo hi ṣṭhā māyobhuvastā nā ūrje dādhatana ।
mahe raṇāya cakṣāse ।
yo vāśśivatāmo rasastasyā bhājayateha naḥ ।
uśatīriva mātaraḥ ।
tasmā araṃ gamāma vo yasya kṣayāya jinvātha ॥ 92 ॥))

[[4-42-5]]

आपो॑ ज॒नय॑था च नः ।

पृथि॒वी शान्ता॑ साऽग्निना॑ शान्ता॒ सा मे॑ शान्ता॒ शुचः॑ शमयतु ।

अ॒न्तरि॑क्षः शान्तं॒ तद्वायु॑ना॒ शान्तं॒ तन्मे॑ शान्तः॒ शुचः॑ शमयतु ।

द्यौश्शान्ता॑ साऽऽदित्येन॑ शान्ता॒ सा मे॑ शान्ता॒ शुचः॑ शमयतु ।

पृथि॒वी शान्ति॑र॒न्तरि॑क्षः शान्ति॒र्द्यौः शान्ति॑र्दि॒शः शान्ति॑र॒वान्तर॑दि॒शाः शान्ति॑र॒ग्निः शान्ति॑र्वा॒युः
शान्ति॑रा॒दित्यः शान्ति॑श्च॒न्द्रमाः शान्ति॑र्नक्ष॒त्राणि॑ शान्ति॑रा॒पः शान्ति॑रोष॒धयः शान्ति॑र्व॒नस्पत॑यः
शान्ति॑र्गौः शान्ति॑र॒जा शान्ति॑र॒श्वः शान्तिः॒ पुरु॑षः शान्ति॑र्ब्रह्म शान्ति॑र्ब्राह्म॒णः शान्तिः॒ शान्ति॑रे॒व
शान्तिः॒ शान्ति॑र्मे॒ अस्तु॑ शान्तिः ।

तया॒हः शान्त्या॑ सर्वशान्त्या॒ मद्यं॑ द्वि॒पदे॒ चतु॑ष्पदे॒ च शान्तिं॑ करोमि॒ शान्ति॑र्मे॒ अस्तु॑ शान्तिः ।

एह॒ श्रीश्च॑ हीश्च॒ धृति॑श्च॒ तपो॑ मे॒घा प्रति॑ष्ठा श्रद्धा॒ सत्यं॑ धर्मश्चै॒तानि॑ मो॒त्तिष्ठ॑न्त॒मनू॑त्तिष्ठन्तु॒ मा मा॑
श्रीश्च॑ हीश्च॒ धृति॑श्च॒ तपो॑ मे॒घा प्रति॑ष्ठा श्रद्धा॒ सत्यं॑ धर्मश्चै॒तानि॑ मा॒ मा हा॑सिषुः ।

उ॒दायु॑षा॒ स्वायु॑षोदोषधीना॒ रसे॑नोत्प॒र्जन्य॑स्य॒ शुष्मे॑णोद॒स्थाम॑मृता॒ अनु॑ ।

तच्चक्षु॑र्दे॒वहितं॑ पुरस्ता॑च्छुक्रमु॒च्चर॑त् ।

पश्ये॑म श॒रद॑श्शतं जी॒वेम॑ श॒रद॑श्शतं नन्दा॑म श॒रद॑श्शतं मोदा॑म श॒रद॑श्शतं भवाम॑ श॒रद॑श्शतं
शृणवा॑म श॒रद॑श्शतं प्र॒ब्रवा॑म श॒रद॑श्शतमजी॒तास्स्या॑म श॒रद॑श्शतं ज्यो॒क्क॒ सूर्यं॑ दृ॒शे ॥ ९३ ॥

((āpo jānayāthā ca naḥ ।

pr̥thivī śāntā sā'gninā śāntā sā me śāntā śucaṃ śamayatu ।
antarikṣaṃ śāntaṃ tadvāyuna śāntaṃ tanme śāntaṃ śucaṃ śamayatu ।
dyauśśāntā sā'dityena śāntā sā me śāntā śucaṃ śamayatu ।
pr̥thivī śāntirantarikṣaṃ śāntirdyauḥ śāntirdiśaḥ śāntiravāntaradiśāḥ śāntiraṅniḥ

śāntirvāyuh śāntirādityah śāntiścāndramāḥ śāntirnakṣātrāṇi śāntirāpaḥ
śāntiṛośadhayaḥ śāntirvanāspatāyaḥ śāntirgauḥ śāntirajā śāntiraśvaḥ śāntiḥ
puruṣaḥ śāntirbrahma śāntirbrāhmaṇaḥ śāntiḥ śāntireva śāntiḥ śāntirme astu śāntiḥ
|

tayāhaṁ śāntyā sārvaśāntyā mahyaṁ dvīpade catuṣpade ca śāntiṁ karomi śāntirme
astu śāntiḥ |

eḥa śrīṣca hriṣca dhṛtiṣca tapo meḍhā prātiṣṭhā śrāddhā ṣaṭyaṁ dharmāścaitāni
mottiṣṭhantamanūtiṣṭhantu mā māṁ śrīṣca hriṣca dhṛtiṣca tapo meḍhā prātiṣṭhā
śrāddhā ṣaṭyaṁ dharmāścaitāni mā mā hāsiṣuḥ |

udāyūṣā svāyūṣodośadhīnāṁ rasenotparjanyaśya śuṣmeṇodāsthāmaṁṛtāṁ anu |
taccakṣurdevahitaṁ purastācchukramuccarāt |

paśyēma śaradāśṣaṭaṁ jīvēma śaradāśṣaṭaṁ nandāma śaradāśṣaṭaṁ modāma
śaradāśṣaṭaṁ bhavāma śaradāśṣaṭaṁ śṛṇavāma śaradāśṣaṭaṁ prabrāvāma
śaradāśṣaṭamajītāssyāma śaradāśṣaṭaṁ jyokṣa sūryaṁ dṛṣe || 93 ||)

[[4-42-6]]

य उदगान्महतोऽर्णवाँद्विभ्राजमानस्सरिरस्य मध्याथ्स मा वृषभो लोहिताक्षस्सूर्यो विपश्चिन्मनसा
पुनातु।

ब्रह्मणश्चोतन्यसि ब्रह्मण आणी स्थो ब्रह्मण आवपनमसि धारितेयं पृथिवी ब्रह्मणा मही
धारितमेनेन महदन्तरिक्षं दिवं दाधार पृथिवीं सदेवां यदहं वेद तदहं धारयाणि मा मद्देदोऽधि
विस्रसत।

मेधामनीषे माऽऽविशतां समीचीं भूतस्य भव्यस्यावरुद्धौ सर्वमायुरयाणि सर्वमायुरयाणि।

आभिर्गीर्भिर्यदतो न ऊनमाप्यायय हरिवो वर्धमानः।

यदा स्तोतृभ्यो महि गोत्रा रुजासि भूयिष्ठभाजो अघं ते स्याम।

ब्रह्म प्रावादिष्म तन्नो मा हासीत्।

ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ ९४ ॥

परावतौ दधातु बद्धाञ्जिन्वथ दृशे सप्त च ॥ ४२ ॥

नमो युञ्जते वृष्णो अश्वस्य ब्रह्मन्प्रवर्ग्येण ब्रह्मन्प्रचरिष्यामो दश प्राचीरपश्यं गोपां देवस्य
समुद्रायेषे पीपिहि घर्म या ते महीनां चत्वार्यस्कान्या पुरस्तात्सप्त सप्त प्राणाय त्रीणि पूष्णे
चत्वार्युदस्यैकादश यास्ते सप्ताग्निर्ध्रुवस्सीदैकान्न विशतिर्भूरूर्ध्वस्त्रिंशद्भूर्मयि षोडश यास्ते
घोरा नव स्त्रिकाष्ठौ धुनिश्च द्वे उग्रश्च त्रीण्यहोरात्रे पञ्च खद्रीणि विगास्सप्तदशासृन्मुखश्चत्वारि
यदेतद्भृकसः पञ्च यदीषितश्चत्वारि दीर्घमुखि त्रीणीत्थाच्चत्वारि यदेतद्भूतानि षड्रसार्थं त्रीन्यत्रिणा
दशाहारावद्य ब्रह्मणा षट्थ षडुत्तुदाष्टौ भूषद्भृथिव्यष्टषष्टिशं नस्सप्तपञ्चाशद्विचत्वारिंशत् ॥

४२ ॥

नमो वाचे ब्रह्मन्प्रवर्ग्येण मयि रुगन्तरिक्षेण पिता नोऽसि महीनामुप नो
यदेतद्द्रुद्युभिश्चतुरनवतिः ॥ ९४ ॥

((ya udāgānmaḥato'rṇavādvibhrājāmānassarirasya madhyāthsa mā vṛṣabho
lōhitākṣassūryō vipaścīnmanāsā punātu |
brahmāṇaścotānyasi brahmāṇa āṇī stho brahmāṇa āvapānamasi dhāriteyaṃ pṛthivī
brahmāṇa mahī dhāritamēna mahadāntarikṣaṃ divaṃ dādḥāra pṛthivīm sadēvāṃ
yadaḥaṃ veda tadaḥaṃ dhārayāṇi mā madvedo'dhī visrāsāt |
medhāmaṇiṣe mā''viśatām śamici bhūtasya bhavyasyāvāruddhyaḥ sarvaṃmāyūrayāṇi
sarvaṃmāyūrayāṇi |
ābhīrgīrbhīryadatō na ūnamāpyāyaya harivo vardhāmānaḥ |
yadā stoṭr̥bhyo mahī goṭrā rujāsī bhūyīṣṭhabhājo adhā te syāma |
brahmaṃ prāvādiṣṃa tanno mā hāsīt |
om śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ॥ 94 ॥
parāvatō dadhātu baddhāñjinvātha dṛṣe sapta cā ॥ 42 ॥

namō yuñjate vṛṣṇo aśvāsya brahmānpravargyēṇa brahmaṇpracāriṣyāmo daśa
prācīrapāśyaṃ gopāṃ devasyā samudrāyeṣe pīpihi gharma yā té mahīnām
cātvāryaskānyā purastāthsapta śapta prāṇāya trīṇi pūṣṇe cātvāryudasyaikādaśa
yāstē saptāgnirdhruvassīdaikāṇna viśatīrbhūrūrdhvastriṃ śadbhūrmayi ṣoḍāśa
yāstē ghorā nava snikcāṣṭau dhuniśca dve ugraśca trīṇyāhorātre pañca khaṭtrīṇi
vigāssaptadaśāsīnmukhaścātvāri yadetadvīkaśaḥ pañca yadiṣītaścātvāri
dīrghāmukhi trīṇitthāccātvāri yadetadbhūtāni śatprasārya trīnyatrīṇā
daśāharāvādyā brahmāṇā śatth śaduttūdāṣṭau bhūṣṣatpṛthivyāṣṭaśaṣṭiśśam
nāssaptapañcāśaddvicātvāriṃ śat ॥ 42 ॥
namō vāce brahmānpravargyēṇa mayi rugāntarikṣeṇa pitā nō'si mahīnāmupā nō
yadetadbhūrudyubhiścatūranavatiḥ ॥ 94 ॥))

[[4-0-0]]

नमोऽनु मदन्तु।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

((namo'nū madantu |
āum śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ॥))

Taittirīya-Āraṇyaka

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Proofread Version of November 2005

Chapter 5

[[5-0-0]]

शं नस्तन्नो मा हासीत्।

ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

((śaṃ nastanno mā hāsīt |
oṃ śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ||))

[[5-1-1]]

देवा वै सत्रमासत।

ऋद्धिपरिमितं यशस्कामाः।

तैऽब्रुवन्।

यन्नः प्रथमं यशं ऋच्छात्।

सर्वेषां नस्तथ्सहासदिति।

तेषां कुरुक्षेत्रं वेदिरासीत्।

तस्यै खाण्डवो दक्षिणार्ध आसीत्।

तूर्ध्वमुत्तरार्धः।

परीणज्जघनार्धः।

मरुव उत्करः ॥ १ ॥

((devā vai satramāsata |
ṛddhiparimitaṃ yaśāskāmāḥ |
tē'bruvan |
yannaḥ prathamam yaśā ṛcchāt |
sarvēśāṃ nastathśahāśaditi |
teṣāṃ kurukṣetram vedirāsīt |
tasyai khāṇḍavo dākṣiṇārdha āsīt |
tūrghnamuttarārdhaḥ |
parīṇajjaghanaṛdhaḥ |

maṛavā utkaraḥ || 1 ||))

[[5-1-2]]

तेषां॑ म॒खं वै॑ष्ण॒वं या॑शं आ॒र्च्छ॑त् ।
तन्न्य॑कामयत् ।
तेनापा॑क्रामत् ।
तं दे॒वा अन्वा॑यन् ।
यशो॑ऽव॒रुरु॑त्समानाः ।
तस्या॑न्वागतस्य ।
स॒व्याद्ध॑नुरजायत् ।
दक्षि॑णादिषवः ।
तस्मा॑दिषुध॒न्वं पु॑ण्यजन्म ।
यज्ञ॑जन्मा॒ हि ॥ २ ॥

((teṣāṃ maḥkhaṃ vaiṣṇavaṃ yāśā ārcchat |
tannyākāmayata |
tenāpākrāmat |
taṃ devā anvāyann |
yaśó'varurúthsamānāḥ |
tasyānvāgātasya |
savvyāddhanurajāyata |
dakṣiṇādiṣavaḥ |
tasmādiṣudhanvaṃ puṇyajanma |
yajñajanmā hi || 2 ||))

[[5-1-3]]

तमेक॑ऽ सन्त॑म् ।
ब॒हवो॑ नाभ्य॑धृष्णुवन् ।
तस्मा॑देकमिषुध॒न्विन॑म् ।
ब॒हवो॑ऽनिषुध॒न्वा नाभि॑धृष्णुवन्ति ।
सो॑ऽस्मयत् ।
एकं॑ मा॒ सन्तं॑ ब॒हवो॑ नाभ्य॑धर्षिषुरिति ।
तस्य॑ सिध्मियाणस्य॒ तेजो॑ऽपा॑क्रामत् ।
तद्दे॒वा ओष॑धीषु॒ न्यमृ॑जुः ।
ते श्या॑माका॒ अभव॑न् ।

स्मयाका वै नामैते ॥ ३ ॥

((tamekaṁ santām |
bahavo nābhyādhr̥ṣṇuvann |
tasmādekāmiṣudhanvinām |
bahavo'niṣudhanvā nābhidhr̥ṣṇuvanti |
sō'smayata |
ekaṁ mā santaṁ bahavo nābhyādhar̥ṣiṣuriti |
tasyā siṣmiyāṇasya tejo'pākramat |
taddevā oṣādhiṣu nyāmṛjuḥ |
te śyāmākā abhavann |
smayākā vai nāmaite || 3 ||))

[[5-1-4]]

तथस्मयाकानां स्मयाकत्वम् ।
तस्माद्दीक्षितेनापिगृह्य स्मेतव्यम् ।
तेजसो धृत्यै ।
स धनुः प्रतिष्कभ्यातिष्ठत् ।
ता उपदीका अब्रुवन्वरं वृणामहे ।
अथ व इमं रन्धयाम ।
यत्र क्व च खनाम ।
तदपौऽभितृणदामेति ।
तस्मादुपदीका यत्र क्व च खनन्ति ।
तदपौऽभितृन्दन्ति ॥ ४ ॥

((tathsmayākānām smayākatvam |
tasmā dīkṣitenāpigṛhyā smetavyām |
tejāso dhṛtyai |
sa dhanuḥ pratiṣkabhyātiṣṭhat |
tā upādīkā abruvanvaraṁ vṛṇāmahai |
athā va imaṁ randhayāma |
yatra kvā ca khanāma |
tadapō'bhitṛṇadāmeti |
tasmādupādīkā yatra kvā ca khanānti |
tadapō'bhitṛndanti || 4 ||))

[[5-1-5]]

वारं वृत्तं ह्यासाम् ।
तस्य ज्यामप्याऽदन्नम् ।

तस्य धनुर्विप्रवमाणं शिर उदवर्तयत् ।
 तद्यावापृथिवी अनुप्रावर्तत ।
 यत्प्रावर्तत ।
 तत्प्रवर्ग्यस्य प्रवर्ग्यत्वम् ।
 यद्वा ४ इत्यपतत् ।
 तद्धर्मस्य घर्मत्वम् ।
 महतो वीर्यमपत्तदिति ।
 तन्महावीरस्य महावीरत्वम् ॥ ५ ॥

((vāre vṛtaṃ hyāsām ।
 tasya jyāmapyā'dann ।
 tasya dhanūrvipravāmāṇaṃ śira udāvartayat ।
 taddyāvāpṛthivī anuprāvartata ।
 yatprāvartata ।
 tatprāvargyasya pravargyatvam ।
 yadghrāṃ 4 ityapātat ।
 tadgharmasya gharmatvam ।
 mahato vīryāmapaptaditi ।
 tanmahāvīrasya mahāvīratvam ॥ 5 ॥))

[[5-1-6]]

यदस्यास्समभरन्न ।
 तथ्सम्राज्ञस्सम्राट्त्वम् ।
 तः स्तुतं देवतास्त्रेधा व्यगृह्णत ।
 अग्निः प्रातस्सवनम् ।
 इन्द्रो माध्यन्दिनं सवनम् ।
 विश्वे देवास्तृतीयसवनम् ।
 तेनापशिष्णा यज्ञेन यजमानाः ।
 नाशिषोऽवारुन्धत ।
 न सुवर्गं लोकमभ्यजयन् ।
 ते देवा अश्विनावब्रुवन् ॥ ६ ॥

((yadasyāssamabhārann ।
 tathsamrājñāssamrāṭtvam ।
 taṃ stṛtaṃ devatāstreḍhā vyāgrhṇata ।
 aṅniḥ prātassavaṇam ।
 indro mādhyaṇdinaṃ savānam ।

viśvé devāstītiyasavanam |
tenāpāsīrṣṇā yajñena yajāmānāḥ |
nāśiṣo'vārūndhata |
na sūvargam lokamābhyañayann |
te devā aśvināvabruvann || 6 ||)

[[5-1-7]]

भिषजौ वै स्थः ।

इदं यज्ञस्य शिरः प्रतिधत्तमिति ।

तावब्रूतां वरं वृणावहै ।

ग्रह एव नावत्रापि गृह्यतामिति ।

ताभ्यामेतमाश्विनमगृह्णन् ।

तावेतद्यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्ताम् ।

यत्प्रवर्ग्यः ।

तेन सशीर्ष्णा यज्ञेन यजमानाः ।

अवाशिषोऽरुन्धत ।

अभि सुवर्गं लोकमजयन् ।

यत्प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति ।

यज्ञस्यैव तच्छिरः प्रतिदधाति ।

तेन सशीर्ष्णा यज्ञेन यजमानः ।

अवाशिषो रुन्धे ।

अभि सुवर्गं लोकं जयति ।

तस्मादेष आश्विनप्रवया इव ।

यत्प्रवर्ग्यः ॥ ७ ॥

उत्करो ह्येते तृन्दन्ति महावीरत्वमब्रुवन्नजयन्त्सप्त च ॥ १ ॥

((bhiṣajau vai sthāḥ |
idaṃ yajñasya śiraḥ pratidhattamiti |
tāvabrūtāṃ varaṃ vṛṇāvahai |
grahā eva nāvatrāpi gṛhyatāmiti |
tābhyāmetamāśvinamagrḥṇann |
tāvetadyajñasya śiraḥ pratyadhattām |
yatpravargyāḥ |
tena saśīrṣṇā yajñena yajāmānāḥ |
avāśiṣo'rūndhata |
abhi sūvargam lokamāñayann |
yatpravargyaṃ pravṛṇakti |

yajñasyaiva tacchiraḥ pratidadhāti |
tena saśīrṣṇā yajñena yajāmānaḥ |
avāśiṣo rundhe |
abhi sūvargaṃ lokam jāyati |
tasmādeṣa āśvinaprāvayā iva |
yatprāvargyaḥ || 7 ||
uṭkaro hyēte tīndanti mahāvīratvamābruvannajayanthṣapta ca || 1 ||))

[[5-2-1]]

सावि॒त्रं जु॒होति॑ प्र॒सू॒त्यै ।
च॒तुर्गृ॒ही॒तेन॑ जु॒होति॑ ।
चतु॑ष्पादः प॒शवः॑ ।
प॒शूने॒वावरु॑न्धे ।
चत॑स्रो दि॒शः ।
दि॒क्ष्वैव॑ प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति ।
छन्दा॑सि दे॒वेभ्योऽपा॑क्रामन्न ।
न वो॑ भा॒गानि॑ ह॒व्यं वक्ष्या॑म॒ इति॑ ।
तेभ्य॑ ए॒तच्च॑तुर्गृ॒ही॒तम॑धारयन्न ।
पुरो॑नुवा॒क्यायै॑ या॒ज्यायै॑ ॥ ८ ॥

((sāvītram juhōti prasūtyai |
catuṛgṛhītenā juhōti |
catuṣpādaḥ paśavaḥ |
paśūnevāvarundhe |
catāstro diśaḥ |
dikṣvēva pratitiṣṭhati |
chandāṃsi devebhyo'pākramann |
na vo bhāgāni havyam vākṣyāma iti |
tebhya etaccaturgṛhītamādhārayann |
puroṇuvākyaīyai yājyaīyai || 8 ||))

[[5-2-2]]

दे॒वता॑यै वष॒ट्काराय॑ ।
यच्च॑तुर्गृ॒ही॒तं जु॒होति॑ ।
छन्दा॑स्ये॒व तत्प्री॑णाति ।
तान्य॑स्य प्री॒तानि॑ दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं वह॑न्ति ।
ब्र॒ह्मवा॑दि॒नो वद॑न्ति ।
हो॒तव्यं॑ दी॒क्षित॑स्य गृ॒हा ३ इ॒ न हो॑त॒व्या ३ मि॒ति ।

ह॒विर्वै दी॑क्षितः ।

यज्जु॑हुयात् ।

ह॒विष्कृतं॑ यज॒मानम॒ग्नौ प्र॑द॒ध्यात् ।

यन्न जु॑हुयात् ॥ ९ ॥

((devatāyai vaṣaṭkārāya |
yaccaturgr̥hītaṃ juhōti |
chandāṁsyeva tatprīṇāti |
tānyāsyā prītāni devebhyo haṅvyaṃ vāhanti |
brahmaṇvādinō vadanti |
hoṭavyaṃ dikṣitasya gr̥hā 3 i na hōṭavyā 3 miti |
hāvīrvai dikṣitaḥ |
yajjuhuyāt |
haviṣkṛtaṃ yajāmānamagnau pradādhyāt |
yanna juhuyāt || 9 ||))

[[5-2-3]]

य॒ज्ञप॒रुर॒न्तरि॑यात् ।

यजु॑रेव वदेत् ।

न ह॒विष्कृतं॑ यज॒मानम॒ग्नौ प्र॑दधाति ।

न य॒ज्ञप॒रुर॒न्तरै॑ति ।

गा॒य॒त्री च॒न्दा॒स्यत्य॑मन्यत ।

तस्यै॑ वष॒ट्कारौ॑ऽभ्यय्य॒ शिरो॑ऽच्छिनत् ।

तस्यै॑ द्वेधा रसः॒ परा॑पतत् ।

पृ॒थि॒वीम॒र्धः प्रा॑विशत् ।

प॒शू॒नर्धः॑ ।

यः पृ॒थि॒वीं प्रा॑विशत् ॥ १० ॥

((yajñaparurantariyāt |
yajureva vadet |
na haviṣkṛtaṃ yajāmānamagnau pradadhāti |
na yajñaparurantarēti |
gāyatrī chandāṁsyatyāmanyata |
tasyai vaṣaṭkārō'bhyayya śirō'cchinat |
tasyai dvedhā rasaḥ parāpatat |
pṛthivīmardhaḥ prāviśat |
paśūnardhaḥ |
yaḥ pṛthivīm prāviśat || 10 ||))

[[5-2-4]]

स खदिरोऽभवत्।

यः पशून्।

सोऽजाम्।

यत्खादिर्यभ्रिर्भवति।

छन्दसामेव रसेन यज्ञस्य शिरस्सम्भरति।

यदौदुम्बरी।

ऊर्वा उदुम्बरः।

ऊर्जैव यज्ञस्य शिरस्सम्भरति।

यद्वैणवी।

तेजो वै वेणुः ॥ ११ ॥

((sa khādirò'bhavat |
yah paśūn |
sò'jām |
yatkhādiryabhriṛbhavāti |
chandāsāmeva rasēna yajñasya śiraṣṣambhārati |
yadaudūmbarī |
ūrgvā údumbarāḥ |
ūrjaiva yajñasya śiraṣṣambhārati |
yadvaiṇavī |
tejo vai veṇuḥ || 11 ||))

[[5-2-5]]

तेजसैव यज्ञस्य शिरस्सम्भरति।

यद्वैकङ्कती।

भा एवावरुन्धे।

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यभ्रिमादत्ते प्रसूत्यै।

अश्विनौर्बाहुभ्यामित्याह।

अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्।

पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै।

वज्र इव वा एषा।

यदभ्रिः।

अभ्रिरसि नारिरसीत्याह शान्त्यै ॥ १२ ॥

((tejasaiva yajñasya śirassambhāratī |
yadvaikāṅkatī |
bhā evāvārundhe |
devasyā tvā savitūḥ prāsava ityabhrimādātte prasūtyai |
aśvinōrbāhubhyāmityāha |
aśvinau hi devānāmadhvaryū āstām |
pūṣṇo hastābhyāmityāha yatyai |
vajrā iva vā eṣā |
yadabhriḥ |
abhrīrasī nārīrasītyāha śāntyai || 12 ||))

[[5-2-6]]

अध्वरकृद्देवेभ्य इत्याह ।
यज्ञो वा अध्वरः ।
यज्ञकृद्देवेभ्य इति वावैतदाह ।
उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पत इत्याह ।
ब्रह्मणैव यज्ञस्य शिरोऽच्छैति ।
प्रेतु ब्रह्मणस्पतिरित्याह ।
प्रेत्यैव यज्ञस्य शिरोऽच्छैति ।
प्रदेव्येतु सूनृतेत्याह ।
यज्ञो वै सूनृता ।
अच्छा वीरं नर्यं पङ्क्तिराधसमित्याह ॥ १३ ॥

((adhvarakṛddevebhya ityāha |
yajño vā ādhvaraḥ |
yajñakṛddevebhya iti vāvaitadāha |
uttiṣṭha brahmaṇaspatā ityāha |
brahmaṇaiva yajñasya śiro'cchaiti |
praitu brahmaṇaspatirityāha |
pretyaiva yajñasya śiro'cchaiti |
pradevyētu sūnṛtetyāha |
yajño vai sūnṛtā |
acchā vīraṃ naryaṃ paṅktirādhasamityāha || 13 ||))

[[5-2-7]]

पाङ्क्तो हि यज्ञः ।
देवा यज्ञं नयन्तु न इत्याह ।
देवानेव यज्ञनियः कुरुते ।
देवीं द्यावापृथिवी अनु मेऽमसाथामित्याह ।

आ॒भ्यामे॒वानु॑मतो य॒ज्ञस्य॑ शि॒रस्स॑म्भरति ।
 ऋ॒ध्यास॑मद्य म॒खस्य॑ शि॒र इत्या॑ह ।
 य॒ज्ञो वै म॒खः ।
 ऋ॒ध्यास॑मद्य य॒ज्ञस्य॑ शि॒र इति॑ वावैतदाह ।
 म॒खाय॑ त्वा म॒खस्य॑ त्वा शी॒र्ष्णा इत्या॑ह ।
 नि॒र्दिश्यै॒वैन॑द्धरति ॥ १४ ॥

((pāñkto hi yajñah ।
 devā yajñam nāyantu na ityāha ।
 devāneva yajñaniyāḥ kurute ।
 devī dyāvāpṛthivī anu me'maṁsāthāmityāha ।
 ābhyāmevānūmato yajñasya śirassambhārati ।
 ṛdhyāsāmadya makhasya śira ityāha ।
 yajño vai makhaḥ ।
 ṛdhyāsāmadya yajñasya śira iti vāvaitadāha ।
 makhāyā tvā makhasyā tvā śirṣṇa ityāha ।
 nirdiśyaivaināddharati ॥ 14 ॥))

[[5-2-8]]

त्रि॒हर॑ति ।
 त्रय॑ इ॒मे लो॒काः ।
 ए॒भ्य ए॒व लो॒केभ्यो॑ य॒ज्ञस्य॑ शि॒रस्स॑म्भरति ।
 तू॒ष्णीं च॑तु॒र्थं ह॑रति ।
 अ॒परि॑मितादे॒व य॒ज्ञस्य॑ शि॒रस्स॑म्भरति ।
 मृ॒त्ख॒नाद॑ग्रै ह॒रति ।
 तस्मा॑न्मृ॒त्ख॒नः क॑रु॒ण्यत॑मः ।
 इ॒यत्य॑ग्रं आसी॒रित्या॑ह ।
 अ॒स्यामे॒वाछ॑म्ब॒ङ्कारं॑ य॒ज्ञस्य॑ शि॒रस्स॑म्भरति ।
 ऊ॒र्जं वा ए॒त र॑सं पृथि॒व्या उ॑प॒दीका॑ उद्दि॒हन्ति ॥ १५ ॥

((trirharati ।
 trayā ime lokāḥ ।
 ebhya eva lokebhyo yajñasya śirassambhārati ।
 tūṣṇīm caturthaṁ harati ।
 apārimitādeva yajñasya śirassambhārati ।
 mṛtkhanādagré harati ।
 tasmānmṛtkhanaḥ karuṇyātamaḥ ।
 iyatyagrā āsīrityāha ।

asyāmevāchāmbatākāraṃ yajñasya śiraṣṣambhāraṭi |
ūrjaṃ vā eṭaṃ rasaṃ pṛthivyā upādikā uddihanti || 15 ||)

[[5-2-9]]

यद्वल्मीकम् ।
यद्वल्मीकवपा सम्भारो भवति ।
ऊर्जमेव रसं पृथिव्या अवरुन्दे ।
अथो श्रोत्रमेव ।
श्रोत्रं ह्येतत्पृथिव्याः ।
यद्वल्मीकः ।
अबधिरो भवति ।
य एवं वेद ।
इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत् ।
स यत्र यत्र पराक्रमत ॥ १६ ॥

((yadvalmikām |
yadvalmikavapā sambhāro bhavati |
ūrjameva rasaṃ pṛthivyā avārundhe |
atho śrotrameva |
śrotraṃ hyetatpṛthivyāḥ |
yadvalmikāḥ |
abādhiro bhavati |
ya evaṃ vedā |
indro vṛtrāya vajramudāyacchat |
sa yatra yatra parākramata || 16 ||))

[[5-2-10]]

तन्नाद्धियत ।
स पूतीकस्तम्बे पराक्रमत ।
सोऽद्धियत ।
सोऽब्रवीत् ।
ऊतिं वै मे धा इति ।
तदूतीकानामूतीकत्वम् ।
यदूतीका भवन्ति ।
यज्ञायैवोतिं दधति ।
अग्निजा असि प्रजापते रेत इत्याह ।

य ए॒व रसः॑ प॒शून्प्रावि॑शत् ॥ १७ ॥

((tannāddhriyata |
sa pūtikastambe parākramata |
sō'ddhriyata |
sō'bravīt |
ūtīm vai me dhā itī |
tadūtīkânāmūtīkatvam |
yadūtīkā bhavānti |
yajñāyāvotīm dādhati |
agnijā āsi prajāpāte retā ityāha |
ya eva rasāḥ paśūnprāviśat || 17 ||))

[[5-2-11]]

तमे॒वाव॑रुन्धे ।
पञ्चै॒ते सम्भ॑रा भवन्ति ।
पाङ्क्तो॑ यज्ञः ।
यावा॑ने॒व य॒ज्ञः ।
तस्य॑ शिर॒स्सम्भ॑रति ।
यद्रा॒म्याणां॑ प॒शूनां॑ च॒र्मणा॑ सम्भ॒रैत् ।
ग्रा॒म्यान्प॒शूञ्छु॒चाऽर्प॑येत् ।
कृ॒ष्णाजि॒नेन॑ सम्भ॒रति॑ ।
आ॒र॒ण्याने॒व प॒शूञ्छु॒चाऽर्प॑यति ।
तस्मा॑त्स॒माव॑त्प॒शूनां॑ प्र॒जाय॑मानानाम् ॥ १८ ॥

((tamevāvārundhe |
pañcaite sambhārā bhavanti |
pānktō yajñah |
yāvāneva yajñah |
tasya śirassambhārati |
yadgrāmyāṇāṃ paśūnāṃ carmanā sambharēt |
grāmyānpaśūñchucā'rpāyet |
kṛṣṇājīnena sambhārati |
āraṇyāneva paśūñchucā'rpāyati |
tasmāthsamāvātpaśūnāṃ prajāyāmānānām || 18 ||))

[[5-2-12]]

आ॒र॒ण्याः प॒शवः॑ कनी॒याऽसः॑ ।
शु॒चा ह्य॑ताः ।

लो॒म॒त॒स्स॒म्भ॒रति॑ ।
 अतो॒ ह्य॒स्य॒ मे॒ध्यम् ।
 परि॒गृ॒ह्या॒यन्ति॑ ।
 रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै ।
 ब॒हवो॑ हरन्ति ।
 अप॑चिति॒मेवास्मि॑न्दधति ।
 उ॒द्ध॒ते॒ सि॒कतो॑पो॒प्ते॒ परि॑श्रिते॒ नि॒द॒धति॒ शान्त्यै॑ ।
 म॒द॒न्ती॒भिरु॑प॒सृ॒जति॑ ॥ १९ ॥

((āraṇyāḥ paśavaḥ kaniyāṃsah ।
 śucā hyātāḥ ।
 lomataśśambhārati ।
 ato hyāsya medhyam ।
 parigrhyāyanti ।
 rakṣāsāmapāhatyai ।
 bahavó haranti ।
 apācitimevāsmindadhati ।
 uddhāte sikatopopte pariśrite nidādhati śāntyai ।
 madāntībhirupāsṛjati ॥ 19 ॥))

[[5-2-13]]

तेज॑ ए॒वास्मि॑न्दधति ।
 मधु॑ त्वा मधु॒ला करो॑त्वित्याह ।
 ब्रह्म॑णै॒वास्मि॑न्तेजो॑ दधति ।
 यद्ग्रा॒म्याणं॑ पात्रा॒णां क॒पालै॑स्स॒सृ॒जेत् ।
 ग्रा॒म्याणि॑ पात्रा॒णि शु॒चाऽर्प॑येत् ।
 अ॒र्मक॑पा॒लैस्स॒सृ॒जति॑ ।
 ए॒तानि॑ वा अनु॒पजी॑वनी॒यानि॑ ।
 तान्ये॒व शु॒चाऽर्प॑यति ।
 शर्करा॑भि॒स्स॒सृ॒जति॑ धृत्यै ।
 अथो॑ श॒न्त्वाय॑ ।
 अ॒ज॒लो॒मैस्स॒सृ॒जति॑ ।
 ए॒षा वा अ॒ग्नेः प्रि॒या त॒नूः ।
 यद॒जा ।

प्रिययैवैनं तनुवा सःसृजति ।

अथो तेजसा ।

कृष्णाजिनस्य लोमभिस्सःसृजति ।

यज्ञो वै कृष्णाजिनम् ।

यज्ञेनैव यज्ञः सःसृजति ॥ २० ॥

याज्यायै न जुहुयादविशद्वेणुशान्त्यै पङ्क्तिराधसमित्याह हरति दिहन्ति

पराक्रमताविशत्प्रजायमानानाः सृजति शन्त्वायाष्टौ च ॥ २ ॥

((tejā evāsmīndadhāti ।

madhū tvā madhulā kārṇvityāha ।

brahmāṇaiṣmīntejō dadhāti ।

yadgrāmyāṇaṃ pātrāṇaṃ kapālaissaṃsṛjet ।

grāmyāṇi pātrāṇi śucā'rpāyet ।

armaḥkapālaissaṃsṛjati ।

etāni vā ānupajīvanīyāni ।

tānyeva śucā'rpāyati ।

śarkārābhīssaṃsṛjati dhṛtyai ।

atho śantvāyā ।

ajālomaissaṃsṛjati ।

eṣā vā agneḥ priyā tanūḥ ।

yadajā ।

priyayaivainaṃ tanuvā saṃsṛjati ।

atho tejāsā ।

kṛṣṇājīnasya lomābhīssaṃsṛjati ।

yajño vai kṛṣṇājīnam ।

yajñenaiva yajñaṃ saṃsṛjati ॥ 20 ॥

yājyāyai na juhuyādaviśadveṇuśśāntyaī paṅktirādhasamityāha harati dihanti

parākramaṭāviśatprajāyāmānānāṃ sṛjati śantvāyāṣṭau ca ॥ 2 ॥))

[[5-3-1]]

परिश्रिते करोति ।

ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै ।

न कुर्वन्नभिप्राण्यात् ।

यत्कुर्वन्नभिप्राण्यात् ।

प्राणाञ्छुचाऽर्पयेत् ।

अपहाय प्राणिति ।

प्राणानां गोपीथाय ।

न प्रवर्ग्यं चादित्यं चान्तरेयात् ।

यदन्तरेयात्।
दुश्चर्मा^१ स्यात् ॥ २१ ॥

((pariśrite karoti |
brahmaṅvarcasasya pariḡr̥hītyai |
na kurvannābhiprāṅyāt |
yatkurvannābhiprāṅyāt |
prāṅnāñchucā'rpāyet |
apāhāya prāṅiti |
prāṅnāṅḡ gopīthāyā |
na prāvargyaṅ cādityaṅ cāntarēyāt |
yadāntarēyāt |
duścarmā^१ syāt || 21 ||))

[[5-3-2]]

तस्मान्नान्तराय्यम्।
आत्मनो गोपीथाय।
वेणुना करोति।
तेजो वै वेणुः।
तेजः प्रवर्ग्यः।
तेजसैव तेजस्समर्धयति।
मखस्य शिरोऽसीत्याह।
यज्ञो वै मखः।
तस्यैतच्छिरः।
यत्प्रवर्ग्यः ॥ २२ ॥

((tasmānnāntarāyyām |
ātmanó gopīthāyā |
veṅunā karoti |
tejo vai veṅuḥ |
tejāḥ pravargyāḥ |
tejāsaiva tejassamārdhayati |
maḡhasya śiro'sītyāha |
yajño vai maḡhaḥ |
tasyaitacchiraḥ |
yatprāvargyāḥ || 22 ||))

[[5-3-3]]

तस्माद्देवमाह।

यज्ञस्य पदे स्थ इत्याह ।
 यज्ञस्य ह्येते पदे ।
 अथो प्रतिष्ठित्यै ।
 गायत्रेण त्वा छन्दसा करोमीत्याह ।
 छन्दोभिरेवैनं करोति ।
 त्र्युद्धिं करोति ।
 त्रय इमे लोकाः ।
 एषां लोकानामास्यै ।
 छन्दोभिः करोति ॥ २३ ॥

((tasmādevamāha ।
 yajñasyā pade stha ityāha ।
 yajñasya hyete pade ।
 atho pratiṣṭhityai ।
 gāyatrenā tvā chandāsā karomityāha ।
 chandōbhirevainaṃ karoti ।
 tryūddhiṃ karoti ।
 trayā ime lokāḥ ।
 eṣāṃ lokānāmāptyai ।
 chandōbhiḥ karoti ॥ 23 ॥))

[[5-3-4]]

वीर्यं वै छन्दांसि ।
 वीर्येणैवैनं करोति ।
 यजुषा बिलं करोति व्यावृत्त्यै ।
 इयन्तं करोति ।
 प्रजापतिना यज्ञमुखेन संमितम् ।
 इयन्तं करोति ।
 यज्ञपरुषा संमितम् ।
 इयन्तं करोति ।
 एतावद्वै पुरुषे वीर्यम् ।
 वीर्यसंमितम् ॥ २४ ॥

((vīryaṃ vai chandāṃsi ।
 vīryeṇaiṣvainaṃ karoti ।
 yajuṣā bilaṃ karoti vyāvṛtṭtyai ।

iyántaṃ karoti |
prajāpātīnā yajñamukheṇa saṃmitam |
iyántaṃ karoti |
yajñaparūṣā saṃmitam |
iyántaṃ karoti |
etāvadvai puruṣe vīryām |
vīryasaṃmitam || 24 ||)

[[5-3-5]]

अपरिमितं करोति।
अपरिमितस्यावरुद्धौ।
परिग्रीवं करोति धृत्यै।
सूर्यस्य हरसा श्रायेत्याह।
यथा यजुरेवैतत्।
अश्वशकेन धूपयति।
प्राजापत्यो वा अश्वस्सयोनित्वाय।
वृष्णो अश्वस्य निष्पदसीत्याह।
असौ वा आदित्यो वृषाश्वः।
तस्य छन्दांसि निष्पत् ॥ २५ ॥

((apārimitaṃ karoti |
apārimitasyāvāruddhyai |
parigrīvaṃ kārōti dhṛtyai |
sūryasya harasā śrāyetyāha |
yathā yajurevaitat |
aśvaśakenā dhūpayati |
prajāpatyo vā aśvāsayonitvāyā |
vṛṣṇo aśvasya niṣpadasītyāha |
asau vā ādityo vṛṣāśvaḥ |
tasya chandāṃsi niṣpat || 25 ||))

[[5-3-6]]

छन्दोभिरेवैनं धूपयति।
अर्चिषे त्वा शोचिषे त्वेत्याह।
तेज एवास्मिन्दधाति।
वारुणोऽभीद्धः।
मैत्रियोपैति शान्त्यै।
सिद्धै त्वेत्याह।

यथा यजुरेवैतत् ।
 देवस्त्वा सवितोद्वपत्वित्याह ।
 सवितृप्रसूत एवैनं ब्रह्मणा देवताभिरुद्वपति ।
 अपद्यमानः पृथिव्यामाशा दिश आपृणेत्याह ॥ २६ ॥

((chandóbhirevainaṃ dhūpayati ।
 arciṣē tvā śociṣe tvetyāha ।
 tejā evāsmīndadhāti ।
 vāruṇó'bhīddhāḥ ।
 maitriyopaiti śāntyai ।
 siddhyai tvetyāha ।
 yathā yajurevaitat ।
 devastvā savitodvāpatvityāha ।
 savitrprasūta evainaṃ brahmaṇā devatābhirudvāpati ।
 apādyamānaḥ pṛthivyāmāśā diśā āpṛṇetyāha ॥ 26 ॥))

[[5-3-7]]

तस्मादग्निस्सर्वा दिशोऽनुविभाति ।
 उत्तिष्ठ बृहन्भवोर्ध्वस्तिष्ठ ध्रुवस्त्वमित्याह प्रतिष्ठित्यै ।
 ईश्वरो वा एशोऽन्धो भवितोः ।
 यः प्रवर्ग्यमन्वीक्षते ।
 सूर्यस्य त्वा चक्षुषाऽन्वीक्ष इत्याह ।
 चक्षुषो गोपीथाय ।
 ऋजवै त्वा साधवै त्वा सुक्षित्यै त्वा भूत्यै त्वेत्याह ।
 इयं वा ऋजुः ।
 अन्तरिक्षं साधु ।
 असौ सुक्षितिः ॥ २७ ॥

((tasmādaghnissarvā diśo'nūvibhāti ।
 uttiṣṭha bṛhanbhāvordhvastiṣṭha dhruvastvamityāha pratiṣṭhityai ।
 īśvaro vā eśō'ndho bhavitoḥ ।
 yaḥ pravargyamānvīkṣate ।
 sūryāsya tvā cakṣuṣā'nvīkṣa ityāha ।
 cakṣuṣo gopīthāyā ।
 ṛjavē tvā sādhavē tvā sukṣityai tvā bhūtyai tvetyāha ।
 iyam vā ṛjuḥ ।
 antarikṣam sādhu ।
 asau sukṣitiḥ ॥ 27 ॥))

[[5-3-8]]

दिशो भूतिः ।

इमानेवास्मै लोकान्कल्पयति ।

अथो प्रतिष्ठित्यै ।

इदमहममुमामुष्यायणं विशा पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन पर्युहामीत्याह ।

विशैवैनं पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन पर्युहति ।

विशेति राजन्यस्य ब्रूयात् ।

विशैवैनं पर्युहति ।

पशुभिरिति वैश्यस्य ।

पशुभिरेवैनं पर्युहति ।

असुर्यं पात्रमनाच्छृणाम् ॥ २८ ॥

((diśo bhūtiḥ ।

imānevāsmāi lokānkālpayati ।

atho pratiṣṭhityai ।

idamaḥamaḥmumāmuṣyāyaṇaṃ viśā paśubhirbrahmavarcaṣena paryūhāmityāha ।

viśaivainaṃ paśubhirbrahmavarcaṣena paryūhati ।

viśeti rājanyasya brūyāt ।

viśaivainaṃ paryūhati ।

paśubhiriti vaiśyasya ।

paśubhirevainaṃ paryūhati ।

asuryaṃ pātramanācchṛṇam ॥ 28 ॥))

[[5-3-9]]

आच्छृणत्ति ।

देवत्राऽकः ।

अजक्षीरेणाच्छृणत्ति ।

परमं वा एतत्पर्यः ।

यदजक्षीरम् ।

परमेणैवैनं पयसाऽऽच्छृणत्ति ।

यजुषा व्यावृत्त्यै ।

छन्दोभिराच्छृणत्ति ।

छन्दोभिर्वा एष क्रियते ।

छन्दोभिरेव छन्दाऽस्याच्छृणत्ति ।

छृन्धि वाचमित्याह ।

वाचमेवावरुन्धे।

छृन्ध्यूर्जमित्याह।

ऊर्जमेवावरुन्धे।

छृन्धि हविरित्याह।

हविरेवाकः।

देव पुरश्चर सघ्यासं त्वेत्याह।

यथा यजुरेवैतत् ॥ २९ ॥

स्याद्यत्प्रवर्ग्यश्छन्दोभिः करोति वीर्यसंमितं छन्दांसि निष्पत्पृणेत्याह सुक्षितिरनाच्छृणुं
छन्दांस्याच्छृणुत्यष्टौ च ॥ ३ ॥

((ācchṛṇatti |

devatrā'kaḥ |

ajakṣīreṇācchṛṇatti |

paramaṃ vā etatpayāḥ |

yadajakṣīram |

parameṇaivainaṃ payasā''cchṛṇatti |

yajūṣā vyāvṛtṭyai |

chandōbhirācchṛṇatti |

chandōbhirvā eṣa kriyate |

chandōbhireva chandāṃsyācchṛṇatti |

chṛndhi vācamityāha |

vācāmevāvārundhe |

chṛndhyūrjamityāha |

ūrjāmevāvārundhe |

chṛndhi havirityāha |

havirevākāḥ |

devā puraścara saḡhyāsaṃ tvetyāha |

yathā yajurevaitat || 29 ||

syādyatprāvargyāśchandōbhiḥ karoti vīryasammitaṃ chandāṃsi niṣpatpṛṇetyāha
sukṣitiranācchṛṇṇaṃ chandāṃsyācchṛṇattyaṣṭau ca || 3 ||))

[[5-4-1]]

ब्रह्मन्प्रचरिष्यामो होतर्घर्ममभिष्टुहीत्याह।

एष वा एतर्हि बृहस्पतिः।

यद्ब्रह्मा।

तस्मा एव प्रतिप्रोच्य प्रचरति।

आत्मनोऽनात्यै।

यमाय त्वा मखाय त्वेत्याह।

ए॒ता वा ए॒तस्य॑ दे॒वताः॑ ।
ताभि॑रे॒वैन॑ꣳ सम॑र्धयति ।
मद॑न्तीभिः प्रोक्ष॑ति ।
तेज॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति ॥ ३० ॥

((brahmaṇpracāriṣyāmo hotārgḥarmamaḥbiṣṭuhītyāha ।
eṣa vā etarhi bṛhaspatiḥ ।
yadbrahmā ।
tasmā eva prātiprocyā pracāراتि ।
ātmano'nārtiyai ।
yamāyā tvā maḥhāya tvetyāha ।
etā vā etasyā devatāḥ ।
tābhīrevainaṃ samārdhayati ।
madāntībhiḥ prokṣāti ।
tejā evāsmindadhāti ॥ 30 ॥))

[[5-4-2]]

अ॒भि॒पूर्व॑ प्रोक्ष॑ति ।
अ॒भि॒पूर्व॑मे॒वास्मि॑न्तेजो॑ दधाति ।
त्रिः॑ प्रोक्ष॑ति ।
त्र्या॑वृद्धि॒ यज्ञः॑ ।
अथो॑ मे॒ध्य॒त्वाय॑ ।
होता॑ऽन्वाह ।
रक्ष॑साम॒पहत्यै॑ ।
अ॒न॒वान॑म् ।
प्रा॒णाना॑ꣳ स॒न्तत्यै॑ ।
त्रि॒ष्टु॒भस्स॒तीर्गा॑य॒त्रीरि॒वान्वाह॑ ॥ ३१ ॥

((abhipūrvam prokṣāti ।
abhipūrvamevāsmintejo dadhāti ।
triḥ prokṣāti ।
tryāvṛddhi yajñaḥ ।
atho medhyātvāyā ।
hotā'nvāha ।
rakṣāsāmapāhatyai ।
anāvānam ।
prāṇānāṃ santātyai ।
triṣṭubhāssatīrgāyatrīrivānvāha ॥ 31 ॥))

[[5-4-3]]

गा॒य॒त्रो हि प्रा॒णः ।

प्रा॒णमे॒व यज॑माने दधाति ।

सन्त॑तमन्वाह ।

प्रा॒णाना॑मन्नाद्यस्य सन्त॑त्यै ।

अथो॑ रक्ष॑सामपहत्यै ।

यत्परि॑मिता अनुब्रूयात् ।

परि॑मितमवरुन्धीत ।

अपरि॑मिता अन्वाह ।

अपरि॑मितस्यावरुद्ध्यै ।

शिरो॑ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑ ॥ ३२ ॥

((gāyat̥ro hi prāṇaḥ ।
prāṇameva yajāmāne dadhāti ।
santātamanvāha ।
prāṇānāmannādyasya santātyai ।
atho rakṣāsāmapāhatyai ।
yatparimitā anubrūyāt ।
parimitamavarundhīta ।
aparimitā anvāha ।
aparimitasyāvaruddhyai ।
śiro vā etadyajñasya ॥ 32 ॥))

[[5-4-4]]

यत्प्र॑वर्ग्यः ।

ऊर्ध्व॑ञ्जाः ।

यन्मौ॑ञ्जो वे॒दो भव॑ति ।

ऊर्जे॑व य॒ज्ञस्य॑ शिर॒स्सम॑र्धयति ।

प्रा॒णाहु॒तीर्जु॑होति ।

प्रा॒णाने॒व यज॑माने दधाति ।

सप्त॑ जुहोति ।

सप्त॑ वै शी॒र्षण्याः॑ प्रा॒णाः ।

प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति ।

दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता मध्वा॑ऽन॒क्तित्वा॑ह ॥ ३३ ॥

((yatprāvargyāḥ |
ūrṁmuñjāḥ |
yanmauñjo veda bhavāti |
ūrjaiva yajñasya śirassamārdhayati |
prāṇāḥṭirjūhoti |
prāṇāneva yajāmāne dadhāti |
sapta jūhoti |
sapta vai śirṣaṇyāḥ prāṇāḥ |
prāṇānevāsmindadhāti |
devastvā savitā madhvā'nakṭvityāha || 33 ||))

[[5-4-5]]

तेजसैवैनमनक्ति।
पृथिवीं तपसस्त्रायस्वेति हिरण्यमुपास्यति।
अस्या अनतिदाहाय।
शिरो वा एतद्यज्ञस्य।
यत्प्रवर्ग्यः।
अग्निस्सर्वा देवताः।
प्रलवानादीप्योपास्यति।
देवतास्वेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति।
अप्रतिशीर्णाग्रं भवति।
एतद्वर्हिर्ह्येषः ॥ ३४ ॥

((tejāsaivaināmanakti |
pṛthivīm tapāsastrāyaṣveti hirāṇyamupāsyati |
asyā anātidāhāya |
śiro vā etadyajñasyā |
yatprāvargyāḥ |
agnissarvā devatāḥ |
pralavānādīpyopāsyati |
devatāsveva yajñasya śiraḥ pratidadhāti |
aprātiśīrṇāgraṁ bhavati |
etadbārhirhyeṣaḥ || 34 ||))

[[5-4-6]]

अर्चिरसि शोचिरसीत्याह।
तेज एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति।
ससीदस्व महाः असीत्याह।
महान् ह्येषः।

ब्रह्मवादिनो वदन्ति ।
 एते वाव त ऋत्विजः ।
 ये दर्शपूर्णमासयोः ।
 अथ कथा होता यजमानायाशिषो नाऽऽशास्त इति ।
 पुरस्तादाशीः खलू वा अन्यो यज्ञः ।
 उपरिष्ठादाशीरन्यः ॥ ३५ ॥

((arcirāsi śocirasītyāha ।
 tejā evāsmīnbrahmavarcasam dādhati ।
 saṁsīdasva mahāṁ asītyāha ।
 mahān hyeṣaḥ ।
 brahmvādinō vadanti ।
 ete vāva ta ṛtvijāḥ ।
 ye dārśapūrnamāsayōḥ ।
 atha kathā hotā yajāmānāyāśiṣo nā''śāsta iti ।
 purastādāśīḥ khalu vā anyo yajñāḥ ।
 upariṣṭādāśīraṇyaḥ ॥ 35 ॥))

[[5-4-7]]

अनाधृष्या पुरस्तादिति यदेतानि यजूष्याह ।
 शीर्षत एव यज्ञस्य यजमान आशिषोऽवरुन्धे ।
 आयुः पुरस्तादाह ।
 प्रजां दक्षिणतः ।
 प्राणं पश्चात् ।
 श्रोत्रमुत्तरतः ।
 विधृतिमुपरिष्ठात् ।
 प्राणानेवास्मै समीचो दधाति ।
 ईश्वरो वा एष दिशोऽनून्मदितोः ।
 यं दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति ॥ ३६ ॥

((anādhṛṣyā purastāditi yadetāni yajūṣyāhā ।
 śīrṣata eva yajñasya yajāmāna āśiṣo'varundhe ।
 āyuh purastādāha ।
 prajāṁ dakṣiṇataḥ ।
 prāṇam paścāt ।
 śrotrāmutterataḥ ।
 vidhṛtimupariṣṭāt ।
 prāṇānevāsmāi samīcō dadhati ।

īśvaro vā eṣa diśo'nūnmāditoh |
yaṃ diśo'nū vyāsthāpayānti || 36 ||))

[[5-4-8]]

मनोरश्वाऽसि भूरिपुत्रेतीमामभिमृशति ।
इयं वै मनोरश्वा भूरिपुत्रा ।
अस्यामेव प्रतितिष्ठत्यनुन्मादाय ।
सूपसदा मे भूया मा मा हिंसीरित्याहाहिंसायै ।
चितस्स्थ परिचित इत्याह ।
अपचितिमेवास्मिन्दधाति ।
शिरो वा एतद्यज्ञस्य ।
यत्प्रवर्ग्यः ।
असौ खलू वा आदित्यः प्रवर्ग्यः ।
तस्य मरुतो रश्मयः ॥ ३७ ॥

((manoraśvā'si bhūripūtreṭīmāmabhimṛśati |
iyaṃ vai manoraśvā bhūripūtrā |
asyāmeva pratitiṣṭhatyanūnmādāya |
sūpaśadā me bhūyā mā mā hiṃsīrityāhāhiṃsāyai |
citāsstha pariçita ityāha |
apācitimevāsmindadhāti |
śiro vā etadyajñasya |
yatprāvargyaḥ |
asau khalu vā ādityaḥ prāvargyaḥ |
tasya maruto raśmayāḥ || 37 ||))

[[5-4-9]]

स्वाहा मरुद्भिः परिश्रयस्वेत्याह ।
अमुमेवादित्यं रश्मिभिः पर्यूहति ।
तस्मादसावादित्योऽमुष्मिल्लोके रश्मिभिः पर्यूढः ।
तस्माद्राजा विशा पर्यूढः ।
तस्माद्भ्रामणीस्सजातैः पर्यूढः ।
अग्नेस्सृष्टस्य यतः ।
विकङ्कतं भा आर्च्छत् ।
यद्वैकङ्कताः परिधयो भवन्ति ।
भा एवावरुन्धे ।

द्वादश भवन्ति ॥ ३८ ॥

((svāhā marudbhiḥ pariśrayasvetyāha |
amumevādityaṁ raśmibhiḥ paryūhati |
tasmādasāvādityo'muṣmimlloke raśmibhiḥ paryūḍhaḥ |
tasmādrājā viśā paryūḍhaḥ |
tasmāḍgrāmaṇissājātaiḥ paryūḍhaḥ |
agnessrṣṭasyā yataḥ |
vikāṅkataṁ bhā ārcchat |
yadvaikāṅkatāḥ pariḍhayo bhavānti |
bhā evāvārundhe |
dvādāśa bhavanti || 38 ||))

[[5-4-10]]

द्वादश मासास्संवत्सरः ।
संवत्सरेवावरुन्धे ।
अस्ति त्रयोदशो मास इत्याहुः ।
यत्त्रयोदशः परिधिर्भवति ।
तेनैव त्रयोदशं मासमवरुन्धे ।
अन्तरिक्षस्यान्तर्धिरसीत्याह व्यावृत्त्यै ।
दिवं तपसस्त्रायस्वेत्युपरिष्ठाद्धिरण्यमधि निदधाति ।
अमुष्या अनतिदाहाय ।
अथो अभ्यामेवैनमुभयतः परिगृह्णाति ।
अर्हन्विभर्षि सायकानि धन्वेत्याह ॥ ३९ ॥

((dvādāśa māsāsamvathsaḥ |
samvathsaramevāvārundhe |
asti trayodaśo māsa ityāhuḥ |
yattrayodaśaḥ pariḍhirbhavāti |
tenaiḥ trayodaśaṁ māsamavārundhe |
antarikṣasyāntardhirasītyāha vyāvṛtṭyai |
divaṁ tapasastrāyasvetyupariṣṭāddhirāṇyamadhī nidādhāti |
amuṣyā anātidāhāya |
atho ābhyāmevaināmubhayataḥ pariḡṛhṇāti |
arhānbibharṣi sāyākāni dhanvetyāha || 39 ||))

[[5-4-11]]

स्तौत्येवैनमेतत् ।
गायत्रमसि त्रैष्टुभमसि जागतमसीति ध्वित्राण्यादत्ते ।

छन्दोभिरेवैनान्यादत्ते ।
 मधु मध्विति धूनोति ।
 प्राणो वै मधु ।
 प्राणमेव यजमाने दधाति ।
 त्रिः परियन्ति ।
 त्रिवृद्धि प्राणः ।
 त्रिः परियन्ति ।
 त्र्यावृद्धि यज्ञः ॥ ४० ॥

((stautyevaināmetat ।
 gāyaṭramāsi traīṣṭubhamasi jāgātamaṣiti dhavitrāṇyādātte ।
 chandōbhirevainānyādātte ।
 madhu madhviti dhūnoti ।
 prāṇo vai madhu ।
 prāṇameva yajāmāne dadhāti ।
 triḥ pariyanti ।
 triṣṭvṛddhi prāṇaḥ ।
 triḥ pariyanti ।
 tryāvṛddhi yajñāḥ ॥ 40 ॥))

[[5-4-12]]

अथो रक्षसामपहत्यै ।
 त्रिः पुनः परियन्ति ।
 षट्थ संपद्यन्ते ।
 षड्वा ऋतवः ।
 ऋतुष्वेव प्रतितिष्ठन्ति ।
 यो वै घर्मस्य प्रियां तनुवमाक्रामति ।
 दुश्चर्मा वै स भवति ।
 एष ह वा अस्य प्रियां तनुवमाक्रामति ।
 यस्त्रिः परित्य चतुर्थं पर्येति ।
 एतां ह वा अस्योग्रदेवो राजनिराचक्राम ॥ ४१ ॥

((atho rakṣāsāmapāhatyai ।
 triḥ punaḥ pariyanti ।
 ṣaṭṭh saṃpādyante ।
 ṣadvā ṛtavāḥ ।
 ṛtuṣveva pratitiṣṭhanti ।

yo vai għarmasyā priyāṃ tanuvāmākrāmāti |
duścarmā vai sa bhāvati |
eṣa ha vā āsya priyāṃ tanuvāmākrāmāti |
yastriḥ parītyā caturtham paryēti |
etāṃ ha vā āsyogradēvo rājanīrācākrama || 41 ||)

[[5-4-13]]

ततो वै स दुश्चर्माऽभवत् ।
तस्मात्त्रिः परीत्य न चतुर्थं परीयात् ।
आत्मनो गोपीथाय ।
प्राणा वै ध्वित्राणि ।
अव्यतिषङ्गं धून्वन्ति ।
प्राणानामव्यतिषङ्गाय क्लृप्त्यै ।
विनिषद्य धून्वन्ति ।
दिक्ष्वैव प्रतितिष्ठन्ति ।
ऊर्ध्वं धून्वन्ति ।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ।
सर्वतो धून्वन्ति ।
तस्मादयः सर्वतः पवते ॥ ४२ ॥
दधातीवान्वाह यज्ञस्याहैष उपरिष्ठादाशीरन्यो
व्यास्थापयन्ति रश्मयो भवन्ति धन्वेत्याह यज्ञश्चक्राम समष्ट्यै द्वे च ॥ ४ ॥

((tato vai sa duścarmā'bhavat |
tasmātrīḥ parītya na caturtham pariyāt |
ātmanō gopīthāyā |
prāṇā vai dhavitrāṇi |
avyātiṣaṅgaṃ dhūnvanti |
prāṇānāmavyātiṣaṅgāya kṛptyai |
viniṣadyā dhūnvanti |
dikṣvēva pratitiṣṭhanti |
ūrdhvaṃ dhūnvanti |
suvargasyā lokasya samāṣṭyai |
sarvatō dhūnvanti |
tasmādayaṃ sarvatāḥ pavate || 42 ||
dadhātīvānvāha yajñasyāhaiṣa upariṣṭādāśīraṇyo
vyāsthāpayanti raśmayō bhavanti dhanvetyāha yajñaścākramaṃ samāṣṭyai dve ca || 4
||)

[[5-5-1]]

अग्निष्वा वसुभिः पुरस्ताद्रोचयतु गायत्रेण छन्दसेत्याह ।
 अग्निरेवैनं वसुभिः पुरस्ताद्रोचयति गायत्रेण छन्दसा ।
 स मा रुचितो रोचयेत्याह ।
 आशिषमेवैतामाशास्ते ।
 इन्द्रस्त्वा रुद्रैर्दक्षिणतो रोचयतु त्रैष्टुभेन छन्दसेत्याह ।
 इन्द्र एवैनं रुद्रैर्दक्षिणतो रोचयति त्रैष्टुभेन छन्दसा ।
 स मा रुचितो रोचयेत्याह ।
 आशिषमेवैतामाशास्ते ।
 वरुणस्त्वाऽऽदित्यैः पश्चाद्रोचयतु जागतेन छन्दसेत्याह ।
 वरुण एवैनमादित्यैः पश्चाद्रोचयति जागतेन छन्दसा ॥ ४३ ॥

((agnisṭvā vasubhiḥ purastādrocayatu gāyatreṇa chandasetyāha ।
 agnirevainaṃ vasubhiḥ purastādrocayati gāyatreṇa chandāsā ।
 sa mā rucito rōcayetyāha ।
 āśiṣamevaitāmāśāste ।
 indrāstvā ruḍrairdākṣiṇato rōcayatu traiṣṭubhena chandasetyāha ।
 indrā evainaṃ ruḍrairdākṣiṇato rōcayati traiṣṭubhena chandāsā ।
 sa mā rucito rōcayetyāha ।
 āśiṣamevaitāmāśāste ।
 varuṇastvā''dityaiḥ paścādrocayatu jāgātena chandasetyāha ।
 varuṇa evaināmādityaiḥ paścādrocayati jāgātena chandāsā ॥ 43 ॥))

[[5-5-2]]

स मा रुचितो रोचयेत्याह ।
 आशिषमेवैतामाशास्ते ।
 द्युतानस्त्वा मारुतो मरुद्भिरुत्तरतो रोचयत्वानुष्टुभेन छन्दसेत्याह ।
 द्युतान एवैनं मारुतो मरुद्भिरुत्तरतो रोचयत्वानुष्टुभेन छन्दसा ।
 स मा रुचितो रोचयेत्याह ।
 आशिषमेवैतामाशास्ते ।
 बृहस्पतिस्त्वा विश्वेदेवैरुपरिष्ठाद्रोचयतु पाङ्केन छन्दसेत्याह ।
 बृहस्पतिरेवैनं विश्वेदेवैरुपरिष्ठाद्रोचयति पाङ्केन छन्दसा ।
 स मा रुचितो रोचयेत्याह ।
 आशिषमेवैतामाशास्ते ॥ ४४ ॥

((sa mā rucito rōcayetyāha ।

āśiṣāmevaitāmāśāste |
 dyutānastvā māruto maṛudbhiruttaraṭo rōcayātvānūṣṭubheṇa chandasyāha |
 dyutāna evainaṃ māruto maṛudbhiruttaraṭo rōcayatyānūṣṭubheṇa chandāsā |
 sa mā rucito rōcayetyāha |
 āśiṣāmevaitāmāśāste |
 bṛhaspatistvā viśvairdevairupariṣṭādrocayatu pāṅktēṇa chandasyāha |
 bṛhaspatirevainaṃ viśvairdevairupariṣṭādrocayati pāṅktēṇa chandāsā |
 sa mā rucito rōcayetyāha |
 āśiṣāmevaitāmāśāste || 44 ||))

[[5-5-3]]

रो॒चित॒स्त्वं दे॒व घ॒र्म दे॒वेष्व॒सीत्या॑ह ।
 रो॒चितो॑ ह्येष दे॒वेषु॑ ।
 रो॒चिषी॒याहं म॑नुष्यै॒ष्वित्या॑ह ।
 रो॒चत॑ ए॒वैष म॑नुष्येषु ।
 स॒म्रा॑ङ्घ्र्म रु॒चित॒स्त्वं दे॒वेष्वायु॑ष्मा॒स्तेज॒स्वी ब्र॑ह्मव॒र्चस्य॑सीत्या॒ह ।
 रु॒चितो॑ ह्येष दे॒वेष्वायु॑ष्मा॒स्तेज॒स्वी ब्र॑ह्मव॒र्चसी॑ ।
 रु॒चितो॑ऽहं म॑नुष्यै॒ष्वायु॑ष्मा॒स्तेज॒स्वी ब्र॑ह्मव॒र्चसी॑ भूयास॒मित्या॑ह ।
 रु॒चित॑ ए॒वैष म॑नुष्यै॒ष्वायु॑ष्मा॒स्तेज॒स्वी ब्र॑ह्मव॒र्चसी॑ भ॒वति॑ ।
 रु॒गसि॑ रु॒चं मयि॑ धेहि॒ मयि॑ रु॒गित्या॑ह ।
 आ॒शिष॑मे॒वैता॑माशा॒स्ते ।
 तं यदे॒तैर्य॑जु॒र्भिर॑रोचयित्वा ।
 रु॒चितो॑ घ॒र्म इति॑ प्रब्रूयात् ।
 अ॒रौचु॑कोऽध्व॒रुस्स्यात् ।
 अ॒रौचु॑को यज॒मानः॑ ।
 अथ॑ यदे॒नमे॒तैर्य॑जु॒र्भी रो॑चयित्वा ।
 रु॒चितो॑ घ॒र्म इति॑ प्राह ।
 रो॒चुको॑ऽध्व॒र्युर्भव॑ति ।
 रो॒चुको॑ यज॒मानः॑ ॥ ४५ ॥
 प॒श्चाद्रो॑चयति॒ जाग॑तेन॒ छन्द॑सा॒ स मा॑ रु॒चितो॑ रो॒चये॒त्याहा॑शिष॑मे॒वैता॑माशा॒स्ते शा॒स्तेऽष्टौ॑ च ॥
 ५ ॥

((roçitastvaṃ dēva gharma dēveṣvasityāha |
 roçito hyēṣa dēveṣu |
 roçiṣīyāhaṃ mānuṣyēṣvityāha |

rocāta evaiṣa mānuṣyēṣu |
 samrāḍgharma rucitastvaṃ deveṣvāyūṣmāṃstejasvī brāhmavarcaṣyāsityāha |
 rucito hyēṣa deveṣvāyūṣmāṃstejasvī brāhmavarcaṣī |
 rucitō'ham mānuṣyēṣvāyūṣmāṃstejasvī brāhmavarcaṣī bhūyāsamityāha |
 rucita evaiṣa mānuṣyēṣvāyūṣmāṃstejasvī brāhmavarcaṣī bhāvati |
 rugāsi rucam mayi dhehi mayi rugityāha |
 āśiṣāmevaitāmāśāste |
 taṃ yadetairyajūrbhīrarōcayitvā |
 rucito gharma iti prabrūyāt |
 arōcuko'dhvarussyāt |
 arōcuko yajāmānaḥ |
 atha yadenametairyajūrbhī rocayitvā |
 rucito gharma iti prāhā |
 rocūko'dhvarayurbhavāti |
 rocūko yajāmānaḥ || 45 ||
 paścādrōcayati jāgātena chandāsā sa mā rucito rōcayetyāhāśiṣāmevaitāmāśāste
 śāste'sṭau ca || 5 ||))

[[5-6-1]]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य ।
 यत्प्रवर्ग्यः ।
 ग्रीवा उपसदः ।
 पुरस्तादुपसदा प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति ।
 ग्रीवास्वेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति ।
 त्रिः प्रवृणक्ति ।
 त्रयं इमे लोकाः ।
 एभ्य एव लोकेभ्यो यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे ।
 षट्थं संपद्यन्ते ।
 षड्वा ऋतवः ॥ ४६ ॥

((śiro vā etadyajñasyā |
 yatpravargyāḥ |
 grīvā upasadaḥ |
 purastādupasadāṃ pravargyaṃ pravṛṇakti |
 grīvāsveva yajñasya śiraḥ pratidadhāti |
 triḥ pravṛṇakti |
 trayā ime lokāḥ |
 ebhya eva lokebhyo yajñasya śiro'varundhe |
 ṣaṭtha saṃpādyante |
 ṣadvā ṛtavāḥ || 46 ||))

[[5-6-2]]

ऋ॒तुभ्य॑ ए॒व य॒ज्ञस्य॑ शिरोऽव॑रुन्धे ।
द्वा॒दश॑कृ॒त्वः प्र॑वृणक्ति ।
द्वा॒दश॑ मा॒सा॑स्सं॒वथ्स॑रः ।
सं॒वथ्स॑रादे॒व य॒ज्ञस्य॑ शिरोऽव॑रुन्धे ।
चतु॑र्विंश॒तिस्संप॑द्यन्ते ।
चतु॑र्विंश॒तिरर्ध॑मा॒साः ।
अ॒र्धमा॑सेभ्य॑ ए॒व य॒ज्ञस्य॑ शिरोऽव॑रुन्धे ।
अथो॑ खलू॑ ।
स॒कृदे॒व प्र॑वृज्यः ।
ए॒कं हि शि॑रः ॥ ४७ ॥

((ṛtubhyā eva yajñasya śiro'várundhe ।
dvādaśakṛtvaḥ pravṛṇakti ।
dvādaśa māsāssaṁvathśaraḥ ।
saṁvathśarādeva yajñasya śiro'várundhe ।
catūrvimśatiṣṣampādyante ।
catūrvimśatirardhamāsāḥ ।
ardhamāsebhyā eva yajñasya śiro'várundhe ।
atho khalū ।
sakṛdeva pravṛjyaḥ ।
ekaṁ hi śiraḥ ॥ 47 ॥))

[[5-6-3]]

अ॒ग्नि॒ष्टोमे॑ प्र॑वृणक्ति ।
ए॒तावा॑न्वै य॒ज्ञः ।
यावा॑नग्नि॒ष्टोमः॑ ।
यावा॑ने॒व य॒ज्ञः ।
तस्य॑ शि॒रः प्र॑ति॒दधा॑ति ।
नोक्थ्यै॑ प्र॑वृञ्ज्यात् ।
प्र॒जा वै प॒शव॑ उ॒क्थानि॑ ।
यदु॒क्थ्यै॑ प्र॑वृञ्ज्यात् ।
प्र॒जां प॒शून॑स्य॒ निर्द॑हेत् ।
वि॒श्वजि॑ति॒ सर्व॑पृ॒ष्ठे प्र॑वृणक्ति ॥ ४८ ॥

((agniṣṭome pravṛṇakti |
etāvānvai yajñāḥ |
yāvānagniṣṭomaḥ |
yāvāneva yajñāḥ |
tasya śiraḥ pratidadhāti |
nokthyē pravṛñjyāt |
prajā vai paśavā ūkthāni |
yadukthyē pravṛñjyāt |
prajāṃ paśūnāsyā nirdāhet |
viśvajiti sarvāprṣṭhe pravṛṇakti || 48 ||))

[[5-6-4]]

पृष्ठानि वा अच्युतं च्यावयन्ति ।
पृष्ठैरेवास्मा अच्युतं च्यावयित्वाऽवरुन्धे ।
अपश्यं गोपामित्याह ।
प्राणो वै गोपाः ।
प्राणमेव प्रजासु वियातयति ।
अपश्यं गोपामित्याह ।
असौ वा आदित्यो गोपाः ।
स हीमाः प्रजा गोपायति ।
तमेव प्रजानां गोप्तारं कुरुते ।
अनिपद्यमानमित्याह ॥ ४९ ॥

((prṣṭhāni vā acyūtaṃ cyāvayanti |
prṣṭhairevāsmā acyūtaṃ cyāvayitvā'varundhe |
apāśyaṃ gopāmityāha |
prāṇo vai gopāḥ |
prāṇameva prajāsu viyātayati |
apāśyaṃ gopāmityāha |
asau vā ādityo gopāḥ |
sa hīmāḥ prajā gopāyati |
tameva prajānāṃ goptāraṃ kurute |
anipadyamānamityāha || 49 ||))

[[5-6-5]]

न ह्येष निपद्यते ।
आ च परा च पथिभिश्चरन्तमित्याह ।
आ च ह्येष परा च पथिभिश्चरति ।
स सद्भीचीस्स विषूचीर्वसान इत्याह ।

स॒द्धी॒ची॑श्च॒ ह्येष॑ वि॒षू॒ची॑श्च॒ वसा॑नः प्र॒जा अ॒भिवि॑पश्यति ।
 आ॒व॒री॒वर्ति॑ भुव॒नेष्व॒न्तरि॑त्याह ।
 आ ह्येष॑ व॒री॒वर्ति॑ भुव॒नेष्व॒न्तः ।
 अत्र॑ प्रा॒वी॒र्मधु॑मा॒ध्वी॑भ्यां॒ मधु॑मा॒धू॒ची॑भ्या॒मित्या॑ह ।
 वास॑न्तिका॒वेवा॑स्मा ऋ॒तू क॑ल्पयति ।
 सम॑ग्नि॒रग्नि॑ना ग॒तेत्या॑ह ॥ ५० ॥

((na hyeṣa nipadyāte ।
 ā ca parā ca paṭhibhiṣcarāntamityāha ।
 ā ca hyeṣa parā ca paṭhibhiṣcarāti ।
 sa saddhrīcīssa viṣūcīrvasāna ityāha ।
 saddhrīcīśca hyeṣa viṣūcīśca vasānaḥ prajā abhivipaśyati ।
 āvarīvartī bhuvāneṣvantarityāha ।
 ā hyeṣa varīvartī bhuvāneṣvantaha ।
 atra prāvīrmadhumādhvībhyāṃ madhumādhūcībhyāmityāha ।
 vāsāntikāvevāsmā ṛtū kālpayati ।
 samagniragninā gatetyāha ॥ 50 ॥))

[[5-6-6]]

ग्रे॒ष्मा॒वेवा॑स्मा ऋ॒तू क॑ल्पयति ।
 सम॑ग्नि॒रग्नि॑ना ग॒तेत्या॑ह ।
 अ॒ग्नि॒र्ह्यै॒वैषो॑ऽग्नि॒ना संग॑च्छते ।
 स्वाहा॒ सम॑ग्निस्त॒पसा॑ ग॒तेत्या॑ह ।
 पूर्॒वमे॒वोदि॑तम् ।
 उत्त॑रेणा॒भिगृ॑णाति ।
 ध॒र्ता दि॒वो विभा॑सि॒ रज॑सः पृथि॒व्या इत्या॑ह ।
 वा॒र्षिका॒वेवा॑स्मा ऋ॒तू क॑ल्पयति ।
 हृ॒दे त्वा॒ मन॑से॒ त्वेत्या॑ह ।
 शा॒र॒दा॒वेवा॑स्मा ऋ॒तू क॑ल्पयति ॥ ५१ ॥

((graiṣmāvevāsmā ṛtū kālpayati ।
 samagniragninā gatetyāha ।
 agnirhyēvaiṣo'gninā saṃgacchāte ।
 svāhā samagnistapāsā gatetyāha ।
 pūrvamevoditam ।
 uttāreṇābhigṛṇāti ।
 dhartā divo vibhāsi rajasaḥ pṛthivyā ityāha ।
 vārṣikāvevāsmā ṛtū kālpayati ।

hr̥de tvā manāse tvetyāha |
śāradāvevāsmā ṛtū kālpayati || 51 ||)

[[5-6-7]]

दिवि देवेषु होत्रा यच्छेत्याह ।
होत्राभिरेवेमाँल्लोकान्थसंद्घाति ।
विश्वासां भुवां पत इत्याह ।
हैमन्तिकावेवास्मा ऋतू कल्पयति ।
देवश्रूस्त्वं देव घर्म देवान्पाहीत्याह ।
शैशिरावेवास्मा ऋतू कल्पयति ।
तपोजां वाचमस्मे नियच्छ देवायुवमित्याह ।
या वै मेध्या वाक् ।
सा तपोजाः ।
तामेवावरुन्धे ॥ ५२ ॥

((divi deveṣu hotrā yaścchetyāha |
hotrābhirevemāṁllokānthasamdādadhāti |
viśvāsāṁ bhuvāṁ pata ityāha |
haimāntikāvevāsmā ṛtū kālpayati |
devaśrūstvam deva gharma devānpāhītyāha |
śaiśirāvevāsmā ṛtū kālpayati |
tapojāṁ vācāmasme niyāccha devāyuvamityāha |
yā vai medhyā vāk |
sā tapojāḥ |
tāmevāvarundhe || 52 ||))

[[5-6-8]]

गर्भो देवानामित्याह ।
गर्भो ह्येष देवानाम् ।
पिता मतीनामित्याह ।
प्रजा वै मतयः ।
तासामेष एव पिता ।
यत्प्रवर्ग्यः ।
तस्मादेवमाह ।
पतिः प्रजानामित्याह ।
पतिर्ह्येष प्रजानाम् ।

मतिः कवीनामित्याह ॥ ५३ ॥

((garbhó devānāmityāha |
garbhō hyeṣa devānām |
pītā mātīnāmityāha |
prajā vai matayāḥ |
tāsāmeṣa eva pītā |
yatprāvargyāḥ |
tasmādevamāha |
patiḥ prajānāmityāha |
patirhyeṣa prajānām |
matiḥ kavīnāmityāha || 53 ||))

[[5-6-9]]

मतिर्ह्येष कवीनाम् ।
सं देवो देवेन सवित्राऽयतिष्ठ सꣳ सूर्येणारुक्तेत्याह ।
अमुं चैवादित्यं प्रवर्ग्यं च सꣳ शास्ति ।
आयुर्दास्त्वमस्मभ्यं घर्म वर्चोदा असीत्याह ।
आशिषमेवैतामाशास्ते ।
पिता नोऽसि पिता नो बोधेत्याह ।
बोधयत्येवैनम् ।
नवैतेऽवकाशा भवन्ति ।
पत्नियै दशमः ।
नव वै पुरुषे प्राणाः ॥ ५४ ॥

((matirhyeṣa kavīnām |
saṃ devo devenā savitrā'yatiṣṭa saṃ sūryeṇārūktetyāha |
amuṃ caivādityaṃ prāvargyaṃ ca saṃ śāsti |
āyurdāstvamasmabhyaṃ gharma varcodā asītyāha |
āśiṣāmevaitāmāśāste |
pītā nō'si pītā nō bōdhetyāha |
bōdhayatyevainām |
navaitē'vakāśā bhavānti |
patniyai daśamaḥ |
nava vai puruṣe prāṇāḥ || 54 ||))

[[5-6-10]]

नाभिर्दशमी ।
प्राणानेव यजमाने दधाति ।

अथो दशाक्षरा विराट् ।
 अन्नं विराट् ।
 विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे ।
 यज्ञस्य शिरौऽच्छिद्यत ।
 तद्देवा होत्राभिः प्रत्यदधुः ।
 ऋत्विजोऽवैक्षन्ते ।
 एता वै होत्राः ।
 होत्राभिरेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति ॥ ५५ ॥

((nābhirdaśamī |
 prāṇāneva yajāmāne dadhāti |
 atho daśākṣarā virāṭ |
 annaṃ virāṭ |
 virājaiṅvānnādyamavarundhe |
 yajñasya śirō'cchidyata |
 taddevā hotrābhiḥ pratyadadhuh |
 ṛtvijo'vekṣante |
 etā vai hotrāḥ |
 hotrābhireva yajñasya śiraḥ pratidadhāti || 55 ||))

[[5-6-11]]

रुचितमवैक्षन्ते ।
 रुचिताद्वै प्रजापतिः प्रजा असृजत ।
 प्रजानां सृष्ट्यै ।
 रुचितमवैक्षन्ते ।
 रुचिताद्वै पर्जन्यो वर्षति ।
 वर्षकः पर्जन्यो भवति ।
 सं प्रजा एधन्ते ।
 रुचितमवैक्षन्ते ।
 रुचितं वै ब्रह्मवर्चसम् ।
 ब्रह्मवर्चसिनो भवन्ति ॥ ५६ ॥

((rucitamavēkṣante |
 rucitādvai prajāpātiḥ prajā āsrjata |
 prajānāṃ sṛṣṭyai |
 rucitamavēkṣante |
 rucitādvai parjanyaḥ varṣati |

varṣūkaḥ paṛjanyaó bhavati |
saṃ prajā édhante |
rucitamavēkṣante |
rucitaṃ vai brāhmavarcaṣam |
brāhmaṃvarcaṣinó bhavanti || 56 ||

[[5-6-12]]

अधीयन्तोऽवैक्षन्ते।

सर्वमायुर्यन्ति।

न पत्न्यवैक्षेत।

यत्पत्न्यवैक्षेत।

प्रजायेत।

प्रजां त्वस्यै निर्दहेत्।

यन्नावैक्षेत।

न प्रजायेत।

नास्यै प्रजां निर्दहेत्।

तिरस्कृत्य यजुर्वाचयति।

प्रजायते।

नास्यै प्रजां निर्दहति।

त्वष्टीमती ते सपेयेत्याह।

सपाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते ॥ ५७ ॥

ऋतवो हि शिरस्सर्वपृष्ठे प्रवृणक्त्यनिपद्यमानमित्याह गतेत्याह शारदावेवास्मा ऋतू कल्पयति रुन्धे
कवीनामित्याह प्राणाः प्रतिदधाति भवन्ति वाचयति चत्वारि च ॥ ६ ॥

((adhīyanto'vēkṣante |
sarvamāyūryanti |
na patnyavēkṣeta |
yatpatnyavekṣeta |
prajāyeta |
prajāṃ tvāsyaḥ nirdāhet |
yannāvekṣeta |
na prajāyeta |
nāsyai prajāṃ nirdāhet |
tiraskṛtya yajūrvācayati |
prajāyate |
nāsyai prajāṃ nirdāhati |
tvaṣṭīmatī te sapeyetyāha |
sapāddhi prajāḥ prajāyānte || 57 ||

ṛtavo hi śirassarvāpṛṣṭhe pravṛṇaktyanipadyamānamityāha gāṭetyāha
śārādāvevāsmā ṛtū kālpayati rundhe kavīnāmityāha prāṇāḥ pratīdadhāti bhavanti
vācayati caṭvāri ca ॥ 6 ॥))

[[5-7-1]]

देवस्य॑ त्वा सवि॑तुः प्र॑सव इति॑ र॒श॒ना॒मा॒द॒त्ते॑ प्र॒सू॑त्यै ।
अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्याह ।
अ॒श्विनो॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू आस्ता॑म् ।
पू॒ष्णो हस्ता॑भ्या॒मित्या॑ह॒ यत्यै॑ ।
आद॑देऽदि॒त्यै रा॒स्नाऽसी॑त्याह॒ यजु॑ष्कृत्यै ।
इ॒ड ए॒ह्यदि॑त ए॒हि सर॑स्व॒त्येही॑त्याह ।
ए॒तानि॑ वा अ॒स्यै दे॒वना॑मानि ।
दे॒वना॑मै॒रैवै॑ना॒माह्व॑यति ।
असा॑वे॒ह्यसा॑वे॒ह्यसा॑वेहीत्याह ।
ए॒तानि॑ वा अ॒स्यै मनु॑ष्यना॒मानि॑ ॥ ५८ ॥

((devasyā tvā savituh prasava iti raśanāmādātte prasūtyai ।
aśvinōrbāhubhyāmityāha ।
aśvinau hi devānāmadvaryū āstām ।
pūṣṇo hastābhyāmityāha yatyaī ।
ādade'dityai rāsnā'sityāha yajūṣkrtyai ।
iḍa ehyadita ehi sarasvatyehītyāha ।
etāni vā āsyai devanāmāni ।
devanāmairevaināmāhvayati ।
asāvehyasāvehyasāvehītyāha ।
etāni vā āsyai manuṣyanāmāni ॥ 58 ॥))

[[5-7-2]]

मनु॑ष्यना॒मै॒रैवै॑ना॒माह्व॑यति ।
षट्थ॑ संप॒द्यन्ते॑ ।
षड्वा॑ ऋ॒तवः॑ ।
ऋ॒तुभि॑रे॒वैना॑माह्वयति ।
अदि॑त्या उ॒ष्णीष॑म॒सीत्या॑ह ।
यथा॑ य॒जुरे॑वैतत् ।
वा॒युर॑स्यै॒ड इत्या॑ह ।
वा॒युदे॑व॒त्यो वै व॒थसः॑ ।

पूषा त्वोपावसृजत्वित्याह ।
पौष्णा वै देवतया पशवः ॥ ५९ ॥

((manuṣyaṅnāmairevaināmāhvāyati ।
ṣaṭṭha sampādyante ।
ṣadvā ṛtavāḥ ।
ṛtubhirevaināmāhvāyati ।
adītyā uṣṇīśāmasītyāḥa ।
yathā yajurevaitat ।
vāyurāsyaiḍa ityāḥa ।
vāyudevatyō vai vaṭhsaḥ ।
pūṣā tvopāvāsṛjatvityāḥa ।
pauṣṇā vai devatāyā paśavāḥ ॥ 59 ॥))

[[5-7-3]]

स्वयैवैनं देवतयोपावसृजति ।
अश्विभ्यां प्रदापयेत्याह ।
अश्विनौ वै देवानां भिषजौ ।
ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति ।
यस्ते स्तनश्शशय इत्याह ।
स्तौत्येवैनाम् ।
उस्रं घर्मं शिषोस्रं घर्मं पाहि घर्माय शिषेत्याह ।
यथा ब्रूयादमुष्मै देहीति ।
तादृगेव तत् ।
बृहस्पतिस्त्वोपसीदत्वित्याह ॥ ६० ॥

((svayaivainaṃ devatāyopāvāsṛjati ।
aśvibhyāṃ pradāpayetyāḥa ।
aśvinau vai devānāṃ bhiṣajaū ।
tābhyāmevāsmāi bheṣajam kāroti ।
yaste stanāśśaśaya ityāḥa ।
stautyevainām ।
usrā gharmaṃ śiṃṣosrā gharmaṃ pāhi gharṃāyā śiṃṣetyāḥa ।
yathā brūyādamuṣmaī dehīti ।
tādṛgeva tat ।
brhaspatiṣtvopāsīdatvityāḥa ॥ 60 ॥))

[[5-7-4]]

ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः ।

ब्रह्मणैवैनामुपसीदति ।
 दानवस्स्थ परेव इत्याह ।
 मेध्यानेवैनाङ्करोति ।
 विष्वग्वृतो लोहितेनेत्याह व्यावृत्यै ।
 अश्विभ्यां पिनवस्व सरस्वत्यै पिनवस्व पूष्णे पिनवस्व बृहस्पतये पिनवस्वेत्याह ।
 एताभ्यो ह्येषा देवताभ्यः पिनवते ।
 इन्द्राय पिनवस्वेन्द्राय पिनवस्वेत्याह ।
 इन्द्रमेव भागधेयेन समर्धयति ।
 द्विरिन्द्रायेत्याह ॥ ६१ ॥

((brahma vai devānām bṛhaspatiḥ ।
 brahmaṇaiṣvaināmupāsīdati ।
 dānavasstha perāva ityāha ।
 medhyānevaināṅkaroti ।
 viṣvagr̥to lohītenetyāha vyāvṛtyai ।
 aśvibhyāṃ pinvasva sarāsvatyai pinvasva pūṣṇe pinvasva bṛhaspatāye
 pinvasvetyāha ।
 etābhyo hyeṣā devatābhyaḥ pinvāte ।
 indrāya pinvasvendrāya pinvasvetyāha ।
 indrameva bhāgadheyēna samārdhayati ।
 dvirindrāyetyāha ॥ 61 ॥))

[[5-7-5]]

तस्मादिन्द्रो देवतानां भूयिष्ठभाक्तमः ।
 गायत्रोऽसि त्रैष्टुभोऽसि जागतमसीति शफोपयमानादत्ते ।
 छन्दोभिरेवैनानादत्ते ।
 सहोर्जो भागेनोपमेहीत्याह ।
 ऊर्ज एवैनं भागमकः ।
 अश्विनौ वा एतद्यज्ञस्य शिरः प्रतिदधतावब्रूताम् ।
 आवाभ्यामेव पूर्वाभ्यां वर्षद्वियाता इति ।
 इन्द्राश्विना मधुनस्सारघस्येत्याह ।
 अश्विभ्यामेव पूर्वाभ्यां वर्षद्विकरोति ।
 अथो अश्विनावेव भागधेयेन समर्धयति ॥ ६२ ॥

((tasmādindro devatānām bhūyiṣṭhabhāktamaḥ ।
 gāyatrō'si traiṣṭubho'si jāgātamaṣīti śaphopayamānādātte ।

chandobhirevainānādāte |
 sahorjo bhāgenopamehītyāha |
 ūrja evainaṃ bhāgamākaḥ |
 āśvinau vā etadyajñasya śirāḥ pratidadhātāvabrūtām |
 āvābhyāmeva pūrvābhyāṃ vaśatkriyātā iti |
 indrāśvinā madhūnassāraḡhasyetyāha |
 āsvibhyāmeva pūrvābhyāṃ vaśatkaroti |
 atho āśvināveva bhāgaḡdheyēna samārdhayati || 62 ||)

[[5-7-6]]

घर्म पात वसवो यजता वडित्याह ।
 वसूनेव भागधेयेन समर्धयति ।
 यद्वषट्कुर्यात् ।
 यातयामाऽस्य वषट्कारस्स्यात् ।
 यन्न वषट्कुर्यात् ।
 रक्षांसि यज्ञं हन्युः ।
 वडित्याह ।
 परोक्षमेव वषट्करोति ।
 नास्य यातयामा वषट्कारो भवति ।
 न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति ॥ ६३ ॥

((gharmam pāta vasavo yajātā vaḡdityāha |
 vasūneva bhāgaḡdheyēna samārdhayati |
 yadvāṣatkuryāt |
 yātayāmā'sya vaśatkāraṣsyāt |
 yanna vāṣatkuryāt |
 rakṣāṃsi yajñāṃ hānyuḥ |
 vaḡdityāha |
 paṛokṣāmeva vaśatkaroti |
 nāsyā yātayāmā vaśatkāro bhavāti |
 na yajñāṃ rakṣāṃsi ghnanti || 63 ||))

[[5-7-7]]

स्वाहा त्वा सूर्यस्य रश्मये वृष्टिवनये जुहोमीत्याह ।
 यो वा अस्य पुण्यो रश्मिः ।
 स वृष्टिवनिः ।
 तस्मा एवैनं जुहोति ।
 मधु हविरसीत्याह ।

स्वदयत्येवैनम् ।
 सूर्यस्य तपस्तपेत्याह ।
 यथा यजुरेवैतत् ।
 द्यावापृथिवीभ्यां त्वा परिगृह्णामीत्याह ।
 द्यावापृथिवीभ्यामेवैनं परिगृह्णाति ॥ ६४ ॥

((svāhā tvā sūryāsya raśmaye vṛṣṭivanāye juhōmītyāha ।
 yo vā āsyā puṇyō raśmiḥ ।
 sa vṛṣṭivaniḥ ।
 tasmā evainaṃ juhōti ।
 madhū havirasītyāha ।
 svādayātyevaināṃ ।
 sūryāsya tapastapetyāha ।
 yathā yajurevaitat ।
 dyāvāpṛthivībhyāṃ tvā pariḡrḥṇāmītyāha ।
 dyāvāpṛthivībhyāmevainaṃ pariḡrḥṇāti ॥ 64 ॥))

[[5-7-8]]

अन्तरिक्षेण त्वोपयच्छामीत्याह ।
 अन्तरिक्षेणैवैनमुपयच्छति ।
 न वा एतं मनुष्यो भर्तुमर्हति ।
 देवानां त्वा पितृणामनुमतो भर्तुः शकेयमित्याह ।
 देवैरेवैनं पितृभिरनुमत आदत्ते ।
 वि वा एनमेतदर्धयन्ति ।
 यत्पश्चात्प्रवृज्यं पुरो जुह्वति ।
 तेजोऽसि तेजोऽनुप्रेहीत्याह ।
 तेज एवास्मिन्दधाति ।
 दिविस्पृङ्मा मां हिंसीरन्तरिक्षस्पृङ्मा मां हिंसीः पृथिविस्पृङ्मा मां हिंसीरित्याहाहिंसायै ॥
 ६५ ॥

((antarīkṣeṇa tvopāyacchāmītyāha ।
 antarīkṣeṇaivainaṃupāyacchati ।
 na vā etaṃ mānuṣyō bhartumarhati ।
 devānāṃ tvā pitṛṇāmanūmatō bhartuḥ śakeyamītyāha ।
 devaīrevainaṃ pitṛbhiranūmatā ādatte ।
 vi vā enametadārdhayanti ।
 yatpaścātpravṛjyā puro juhvāti ।
 tejō'si tejō'nuprehītyāha ।

tejā evāsmindadhāti |
divispr̥ṇmā mā hiṁsīrantarikṣaspr̥ṇmā mā hiṁsīḥ pṛthivispr̥ṇmā mā
hiṁsīrityāhāhiṁsāyai || 65 ||)

[[5-7-9]]

सुव॑रसि॒ सुव॑र्मे॒ यच्छ॑ दि॒वं यच्छ॑ दि॒वो मा॑ पा॒हीत्या॑ह ।
आ॒शिष॑मे॒वैता॑माशा॒स्ते ।
शिरो॑ वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य ।
यत्प्र॑व॒र्ग्यः॑ ।
आ॒त्मा वा॒युः ।
उ॒द्यत्य॑वा॒तना॒मान्या॑ह ।
आ॒त्मन्ने॒व य॑ज्ञस्य॒ शिरः॑ प्रति॒दधा॑ति ।
अ॒न॒वान॑म् ।
प्रा॒णाना॑ सं॒तत्यै॑ ।
पञ्चा॑ह ॥ ६६ ॥

((suvārasī suvārme yaccha divaṃ yaccha divo mā pāhītyāha |
āśiṣāmevaitāmāśāste |
śiro vā etadyajñasyā |
yatprāvargyāḥ |
ātmā vāyuh |
udyatyāvātanāmānyāha |
ātmanneva yajñasya śiraḥ pratidadhāti |
anāvānam |
prāṇānāṃ saṁtātyai |
pañcāha || 66 ||))

[[5-7-10]]

पा॒ङ्क्तौ॑ य॒ज्ञः ।
यावा॑ने॒व य॒ज्ञः ।
तस्य॑ शि॒रः॑ प्रति॒दधा॑ति ।
अ॒ग्नये॑ त्वा वसु॑मते॒ स्वाहे॑त्याह ।
अ॒सौ वा आ॑दि॒त्योऽग्नि॑र्वसु॒मान् ।
तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति ।
सोमा॑य त्वा रु॒द्रव॑ते॒ स्वाहे॑त्याह ।
च॒न्द्रमा॑ वै सोमो॑ रु॒द्रवान् ।

तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति।

वरु॑णाय त्वाऽऽदि॒त्यव॑ते॒ स्वाहे॒त्याह॑ ॥ ६७ ॥

((pāṅktó yajñāḥ ।
yāvāneva yajñāḥ ।
tasya śiraḥ pratidadhāti ।
agnayē tvā vasumatē svāhetyāha ।
asau vā ādityō'gnirvasumān ।
tasmā evainaṃ juhōti ।
somāya tvā ruḍravāte svāhetyāha ।
caṇḍramā vai somō ruḍravān ।
tasmā evainaṃ juhōti ।
varuṇāya tvā'dityavāte svāhetyāha ॥ 67 ॥))

[[5-7-11]]

अ॒प्सु वै वरु॑ण आदि॒त्यवान्॑।

तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति।

बृह॑स्पतये त्वा वि॒श्वदै॑व्यावते॒ स्वाहे॒त्याह॑।

ब्रह्म॑ वै दे॒वानां॑ बृह॒स्पतिः॑।

ब्रह्म॑ण ए॒वैनं॑ जुहोति।

स॒वि॒त्रे त्व॑र्भु॒मतै॑ वि॒भु॒मतै॑ प्र॒भु॒मते॑ वा॒ज॒वते॑ स्वाहेत्याह।

सं॒व॒थ्स॒रो वै स॑वि॒तु॒र्भु॒मान् वि॒भु॒मान् प्र॒भु॒मान् वा॒ज॒वान्।

तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति।

य॒माय॑ त्वाऽङ्गि॒रस्व॑ते पि॒तृ॒मते॑ स्वाहेत्याह।

प्रा॒णो वै य॒मोऽङ्गि॒रस्वान् पि॒तृ॒मान् ॥ ६८ ॥

((apsu vai varuṇa ādityavān ।
tasmā evainaṃ juhōti ।
bṛhaspatāye tvā viśvadēvyāvate svāhetyāha ।
brahmā vai devānāṃ bṛhaspatiḥ ।
brahmaṇa evainaṃ juhōti ।
savitre tvārbhumatē vibhumatē prabhumatē vājāvate svāhetyāha ।
saṃvathśaro vai saviturbhumānvibhumānprabhumānvājāvān ।
tasmā evainaṃ juhōti ।
yamāya tvā'ngirasvate pitṛmatē svāhetyāha ।
prāṇo vai yamo'ngirasvānpitṛmān ॥ 68 ॥))

[[5-7-12]]

तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति।

ए॒ताभ्य॑ ए॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्यो जुहोति ।

द॒श संप॑द्यन्ते ।

द॒शाक्ष॑रा वि॒राट् ।

अन्नं॑ वि॒राट् ।

वि॒राजै॑वान्नाद्यमव॑रुन्धे ।

रौहि॑णाभ्यां वै दे॒वास्सु॑वर्गं लो॒कमा॑यन्न ।

तद्रौ॑हिणयो रौहि॒णत्व॑म् ।

यद्रौ॑हिणौ भव॑तः ।

रौहि॑णाभ्यामे॒व तद्य॑जमानस्सु॒वर्गं लो॒कमे॑ति ।

अ॒ह॒ज्योतिः॑ के॒तुना॑ जुष॒ताꣳ सु॒ज्योति॑ज्योतिषाꣳ स्वाहा॑ रात्रि॒ज्योतिः॑ के॒तुना॑ जुष॒ताꣳ

सु॒ज्योति॑ज्योतिषाꣳ स्वाहे॒त्याह॑ ।

आ॒दि॒त्यमे॒व तद॑मुष्मिँल्लो॒केऽह्ना॑ प॒रस्ता॑द्दाधार ।

रात्रि॑या अ॒वस्ता॑त् ।

तस्मा॑द॒सावा॑दि॒त्योऽमुष्मिँ॑लो॒केऽहो॑रात्राभ्यां धृ॒तः ॥ ६९ ॥

म॒नुष्य॑ना॒मानि॑ प॒शव॑स्सीद॒त्वित्या॑हेन्द्रा॒येत्या॑हा॒र्धय॑ति घ्नन्ति गृह्णा॒त्यहि॑ꣳसायै॑ पञ्चाहादि॒त्यव॑ते
स्वाहे॒त्याह॑ पितृ॒माने॑ति च॒त्वारि॑ च ॥ ७ ॥

((tasmā evainaṃ juhoti |

etābhyā evainaṃ devatābhyo juhoti |

daśa sampādyante |

daśākṣarā virāṭ |

annaṃ virāṭ |

virājāvānnādyamavarundhe |

rauhiṇābhyāṃ vai devāssūvargaṃ lokamāyann |

tadrauhiṇayo rauhiṇatvam |

yadrauhiṇau bhavātaḥ |

rauhiṇābhyāmeva tadyajāmānassūvargaṃ lokamēti |

aharjyotiḥ ketunā juṣatāṃ sujyotirjyotiṣāṃ svāhā rātrirjyotiḥ ketunā juṣatāṃ

sujyotirjyotiṣāṃ svāhetyāha |

ādityameva tadamuṣmiṃlloke'hnā parastāddādihāra |

rātriyā avastāt |

tasmādasāvādityo'muṣmiṃlloké'horātrābhyāṃ dhṛtaḥ ॥ 69 ॥

maṇuṣyaṇāmāni paśavāssīdatvityāhendrāyetyāhārdhayati ghnanti

grhṇātyahiṃsāyai pañcāhādityavate svāhetyāha pitṛmānēti catvāri ca ॥ 7 ॥))

[[5-8-1]]

वि॒श्वा आ॒शा द॑क्षि॒णस॑दि॒त्याह॑ ।

विश्वानेव देवान्प्रीणाति ।
 अथो दुरिष्ट्या एवैनं पाति ।
 विश्वान्देवानयाडिहेत्याह ।
 विश्वानेव देवान्भागधेयेन समर्धयति ।
 स्वाहाकृतस्य घर्मस्य मधोः पिबतमश्विनेत्याह ।
 अश्विनावेव भागधेयेन समर्धयति ।
 स्वाहाऽग्नये यज्ञियाय शं यजुर्भिरित्याह ।
 अभ्येवैनं घारयति ।
 अथो हविरेवाकः ॥ ७० ॥

((viśvā āśā dakṣiṇasadityāha ।
 viśvāneva devānprīṇāti ।
 atho duriṣṭyā evainaṃ pāti ।
 viśvāndevānāyāḍihetyāha ।
 viśvāneva devānbhāgaḍheyēna samārdhayati ।
 svāhākṛtasya gharṃsya madhoḥ pibatamaśvinetyāha ।
 aśvināveva bhāgaḍheyēna samārdhayati ।
 svāhā'gnayē yajñiyāya śaṃ yajurbhirityāha ।
 abhyevainaṃ ghārayati ।
 atho havirevākāḥ ॥ 70 ॥))

[[5-8-2]]

अश्विना घर्म पातः हार्दिवानमहर्दिवभिर्रूतिभिरित्याह ।
 अश्विनावेव भागधेयेन समर्धयति ।
 अनु वां द्यावापृथिवी मःसातामित्याहानुमत्यै ।
 स्वाहेन्द्राय स्वाहेन्द्रावडित्याह ।
 इन्द्राय हि पुरो हूयते ।
 आश्राव्याह घर्मस्य यजेति ।
 वर्षद्धते जुहोति ।
 रक्षसामपहत्यै ।
 अनुयजति स्वगाकृत्यै ।
 घर्ममपातमश्विनेत्याह ॥ ७१ ॥

((aśvinā gharṃaṃ pātaṃ hārdivānamahārdivābhirūtibhirityāha ।
 aśvināveva bhāgaḍheyēna samārdhayati ।
 anu vāṃ dyāvāpṛthivī maṃsātāmityāhānūmatyai ।

svāhendrāya svāhendrāvadyāha |
indrāya hi puro hūyatē |
āśrāvāha gḥarmasyā yajeti |
vaśatkrte juhōti |
rakṣāsāmapāhatyai |
anūyajati svaḡākṛtyai |
gḥarmamāpātamaśvinetyāha || 71 ||)

[[5-8-3]]

पूर्वमेवोदितम् ।
उत्तरेणाभिगृणाति ।
अनु वां द्यावापृथिवी अमःसातामित्याहानुमत्यै ।
तं प्राव्यं यथावण्णमो दिवे नमः पृथिव्या इत्याह ।
यथा यजुरेवैतत् ।
दिवि धा इमं यज्ञं यज्ञमिमं दिवि धा इत्याह ।
सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति ।
दिवं गच्छान्तरिक्षं गच्छ पृथिवीं गच्छेत्याह ।
एष्वेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठापयति ।
पञ्च प्रदिशो गच्छेत्याह ॥ ७२ ॥

((pūrvāmevōḍitam |
uttāreṇābhigṛṇāti |
anū vāṃ dyāvāpṛthivī amaṃsātāmityāhānūmatyai |
taṃ prāvyaṃ yathāvaṇṇamo divē namaḥ pṛthivyā ityāha |
yathā yajurevaitat |
divi dhā imam yajñam yajñamimam divi dhā ityāha |
suvargamevainaṃ lokam gamayati |
divaṃ gacchāntarikṣam gaccha pṛthivīm gacchetyāha |
eṣvėvainaṃ lokeṣu pratiṣṭhāpayati |
pañcā praḍiśō gacchetyāha || 72 ||))

[[5-8-4]]

दिक्ष्वेवैनं प्रतिष्ठापयति ।
देवान्द्यर्मपान्गच्छ पितृन्द्यर्मपान्गच्छेत्याह ।
उभयैष्वेवैनं प्रतिष्ठापयति ।
यत्पिन्वते ।
वर्षकः पर्जन्यो भवति ।
तस्मात्पिन्वमानः पुण्यः ।

यत्प्राङ्घ्रिन्वते।
तद्देवानाम्।
यद्दक्षिणा।
तत्पितृणाम् ॥ ७३ ॥

((dikṣvėvainaṃ pratiṣṭhāpayati |
devānghārapāngāccha pitṛinghārapāngācchetyāha |
ubhayēṣvevainaṃ pratiṣṭhāpayati |
yatpinvāte |
varṣūkaḥ parjanyaḥ bhavati |
tasmātpinvāmāṇaḥ puṇyāḥ |
yatprāṅpinvāte |
taddevānām |
yaddākṣiṇā |
tatpitṛṇām || 73 ||))

[[5-8-5]]

यत्प्रत्यक्।
तन्मनुष्यानाम्।
यदुदङ्।
तद्रुद्राणाम्।
प्राञ्चमुदञ्चं पिन्वयति।
देवत्राऽकः।
अथो खलू।
सर्वा अनु दिशः पिन्वयति।
सर्वा दिशस्समेधन्ते।
अन्तःपरिधि पिन्वयति ॥ ७४ ॥

((yatpratyak |
tanmanuṣyānām |
yadudaṅ |
tadrudrāṇām |
prāñcamudāñcaṃ pinvayati |
devatrā'kaḥ |
atho khalū |
sarvā anu diśāḥ pinvayati |
sarvā diśassamēdhante |
antaḥparidhi pinvayati || 74 ||))

[[5-8-6]]

तेजसोऽस्कन्दाय ।

इषे पीपिह्यूर्जे पीपिहीत्याह ।

इषमेवोर्जं यजमाने दधाति ।

यजमानाय पीपिहीत्याह ।

यजमानायैवैतामाशिषमाशास्ते ।

मह्यं ज्यैष्ठ्याय पीपिहीत्याह ।

आत्मन एवैतामाशिषमाशास्ते ।

त्विष्यै त्वा द्युम्नाय त्वेन्द्रियाय त्वा भूत्यै त्वेत्याह ।

यथा यजुरेवैतत् ।

धर्माऽसि सुधर्मा मे न्यस्मे ब्रह्माणि धारयेत्याह ॥ ७५ ॥

((tejaso'skandāya ।

iṣe pīpihyūrje pīpihītyāha ।

iṣamevorjaṃ yajāmāne dadhāti ।

yajāmānāya pīpihītyāha ।

yajāmānāyāivaitāmāśiṣamāśāste ।

mahyaṃ jyaiṣṭhyāya pīpihītyāha ।

ātmanā evaitāmāśiṣamāśāste ।

tvīṣyāi tvā dyumnāya tvendriyāya tvā bhūtyai tvetyāha ।

yathā yajurevaitat ।

dharmā'si sudharmā me nyasme brahmāṇi dhārayetyāha ॥ 75 ॥))

[[5-8-7]]

ब्रह्मन्नेवैनं प्रतिष्ठापयति ।

नेत्त्वा वातस्स्कन्दयादिति यद्यभिचरेत् ।

अमुष्यं त्वा प्राणे सादयाम्यमुना सह निरर्थं गच्छेति ब्रूयाद्यं द्विष्यात् ।

यमेव द्वेष्टि ।

तेनैनं सह निरर्थं गमयति ।

पूष्णे शरसे स्वाहेत्याह ।

या एव देवता हुतभागाः ।

ताभ्य एवैनं जुहोति ।

ग्रावभ्यस्स्वाहेत्याह ।

या एवान्तरिक्षे वाचः ॥ ७६ ॥

((brahmānneṽvainaṃ pratiṣṭhāpayati |
 nettvā vātāsskandayāditi yadyābhīcarēt |
 aṃuṣyā tvā prāṇe śādayāmyaṃunā saha nīrārthaṃ gaṇcheti brūyādyāṃ dviṣyāt |
 yameva dveṣṭi |
 tenainaṃ saha nīrārthaṃ gāmayati |
 pūṣṇe śarāse svāhetyāha |
 yā eva devatā huṭabhāgāḥ |
 tābhyā evainaṃ juhōti |
 grāvābhyāssvāhetyāha |
 yā evāntarikṣe vācāḥ || 76 ||))

[[5-8-8]]

ताभ्य एवैनं जुहोति ।
 प्रतिरेभ्यस्स्वाहेत्याह ।
 प्राणा वै देवाः प्रतिराः ।
 तेभ्य एवैनं जुहोति ।
 द्यावापृथिवीभ्यस् स्वाहेत्याह ।
 द्यावापृथिवीभ्यामेवैनं जुहोति ।
 पितृभ्यो घर्मपेभ्यस्स्वाहेत्याह ।
 ये वै यज्वानः ।
 ते पितरो घर्मपाः ।
 तेभ्य एवैनं जुहोति ॥ ७७ ॥

((tābhyā evainaṃ juhōti |
 pratirebhyāssvāhetyāha |
 prāṇā vai devāḥ pratirāḥ |
 tebhyā evainaṃ juhōti |
 dyāvāpṛthivībhyāṃ svāhetyāha |
 dyāvāpṛthivībhyāmevainaṃ juhōti |
 pitṛbhyō gharmapebhyāssvāhetyāha |
 ye vai yajvānaḥ |
 te pitarō gharmapāḥ |
 tebhyā evainaṃ juhōti || 77 ||))

[[5-8-9]]

रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहेत्याह ।
 रुद्रमेव भागधेयेन समर्धयति ।
 सर्वतस्समनक्ति ।
 सर्वत एव रुद्रं निरवदयते ।

उदञ्चं निरस्यति ।
 एषा वै रुद्रस्य दिक् ।
 स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते ।
 अप उपस्पृशति मेध्यत्वाय ।
 नान्वीक्षेत ।
 यदन्वीक्षेत ॥ ७८ ॥

((rudrāyā ruḍrahōtre svāhetyāha |
 ruḍrameva bhāgaḍheyēna samārdhayati |
 sarvatāssamānakti |
 sarvatā eva ruḍraṃ niravādayate |
 udāñcaṃ nirāsyati |
 eṣā vai ruḍrasya dik |
 svāyāmeva diśi ruḍraṃ niravādayate |
 āpa upāspr̥śati medhyatvāyā |
 nānvīkṣeta |
 yadaṅvīkṣēta || 78 ||))

[[5-8-10]]

चक्षुरस्य प्रमायुकं स्यात् ।
 तस्मान्नान्वीक्ष्यः ।
 अपीपरो माऽहो रात्रियै मा पाह्येषा ते अग्ने समित्तया समिध्यस्वायुर्मे दा वर्चसा माऽऽञ्जीरित्याह ।
 आयुरेवास्मिन्वर्चो दधाति ।
 अपीपरो मा रात्रिया अहो मा पाह्येषा ते अग्ने समित्तया समिध्यस्वायुर्मे दा वर्चसा
 माऽऽञ्जीरित्याह ।
 आयुरेवास्मिन्वर्चो दधाति ।
 अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निस्स्वाहा सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिस्सूर्यः स्वाहेत्याह ।
 यथा यजुरेवैतत् ।
 ब्रह्मवादिनो वदन्ति ।
 होतव्यमग्निहोत्रां ३ न होतव्याश्मिति ॥ ७९ ॥

((cakṣūrasya pramāyukaṃ syāt |
 tasmānnānvīkṣyāḥ |
 apīparo mā'hno rātriyai mā pāhyeṣā té agne samittayā samidhyaṣvāyūrme dā
 varcāsā mā'ñjīrityāha |
 āyūrevāsmīnvarcō dadhāti |
 apīparo mā rātriyā ahno mā pāhyeṣā té agne samittayā samidhyaṣvāyūrme dā

varcāsā mā'ñjīrityāha |
āyurevāsmīnvarcō dadhāti |
agnirjyotirjyotiragnissvāhā sūryo jyotirjyotissūryaḥ svāhetyāha |
yathā yajurevaitat |
brāhmaṇvādinō vadanti |
hoṭavyāmagnihotrām 3 na hoṭavyā3mitī || 79 ||)

[[5-8-11]]

यद्यजुषा जुहुयात्।
अथप्रापूर्वमाहुती जुहुयात्।
यन्न जुहुयात्।
अग्निः पराभवेत्।
भूस्स्वाहेत्येव होतव्यम्।
यथापूर्वमाहुती जुहोति।
नाग्निः पराभवति।
हुतं हविर्मधु हविरित्याह।
स्वदयत्येवैनम्।
इन्द्रतमेऽग्नावित्याह ॥ ८० ॥

((yadyajūṣā juhuyāt |
ayāthāpūrvamāhūti juhuyāt |
yanna juhuyāt |
agniḥ parābhavet |
bhūssvāhetyeva hoṭavyām |
yathāpūrvamāhūti juhoti |
nāgniḥ parābhavati |
hutaṁ havirmadhū havirityāha |
svadayātyevainām |
indrātame'gnāvityāha || 80 ||))

[[5-8-12]]

प्राणो वा इन्द्रतमोऽग्निः।
प्राण एवैनमिन्द्रतमोऽग्नौ जुहोति।
पिता नोऽसि मा मा हिंसीरित्याहाहिंसायै।
अश्याम ते देव घर्म मधुमतो वाजवतः पितुमत इत्याह।
आशिषमेवैतामाशास्ते।
स्वधाविनोऽशीमहि त्वा मा मा हिंसीरित्याहाहिंसायै।

तेजसा वा एते व्युध्यन्ते।
ये प्रवर्ग्येण चरन्ति।
प्राश्नन्ति।
तेज एवात्मन्दधते ॥ ८१ ॥

((prāṇo vā indrātamo'gniḥ |
prāṇa evainamindrātame'gnau jūhoti |
pitā nō'si mā mā hiṁsīrityāhāhiṁsāyai |
āśyāmā te deva gharṇa madhūmato vājāvataḥ pitumata ityāha |
āśiṣāmevaitāmāśāste |
svadhāvinō'sīmahī tvā mā mā hiṁsīrityāhāhiṁsāyai |
tejāsā vā ete vyūdhyanṭe |
ye pravargyeṇa carānti |
prāśnānti |
teja evātmandādhatē ॥ 81 ॥))

[[5-8-13]]

संवथ्सरं न मासमश्जीयात्।
न रामामुपेयात्।
न मृन्मयेन पिबेत्।
नास्यं राम उच्छिष्टं पिबेत्।
तेज एव तथ्सुश्रयति।
देवासुरास्संयत्ता आसन्न।
ते देवा विजयमुपयन्तः।
विभ्राजि सौर्ये ब्रह्म संन्यदधत।
यत्किंच दिवाकीर्त्यम्।
तदेतेनैव व्रतेनागोपायत्।
तस्मादेतद्धृतं चार्यम्।
तेजसो गोपीथाय।
तस्मादेतानि यजूषि विभ्राजस्सौर्यस्येत्याहुः।
स्वाहा त्वा सूर्यस्य रश्मिभ्य इति प्रातस्स सादयति।
स्वाहा त्वा नक्षत्रेभ्य इति सायम्।
एता वा एतस्य देवताः।
ताभिरैवैनं समर्धयति ॥ ८२ ॥

अकरश्चिनेत्याह प्रदिशौ गच्छेत्याह पितृणामन्तःपरिधिं पिन्वयति धारयेत्याह वाचो घर्मपास्तेभ्य
एवैनं जुहोत्यन्वीक्षेत होतव्याश्मित्यग्नावित्याह दधतेऽगोपायथ्सप्त च ॥ ८ ॥

((samvathsaram na māṁsamāśñīyāt |
na rāmāmupéyāt |
na mṛnmayēna pibet |
nāsyā rāma ucchiṣṭam pibet |
tejā eva tathsaṁśyāti |
devāsurāssaṁyāttā āsann |
te devā vijāyamūpayantāḥ |
vibhrāji saurye brahma samnyādadhata |
yatkiṁcā divākīrtyām |
tadētenaiva vrātenāgopāyat |
tasmādetadvratam cāryām |
tejāso gopīthāyā |
tasmādetāni yajūṁṣi vibhrājāssauryasyetyāhuḥ |
svāhā tvā sūryāsyā raśmibhya itī prātassaṁ sādāyati |
svāhā tvā nakṣātrebhya itī sāyam |
ētā vā etasyā devatāḥ |
tābhīrevainam samārdhayati || 82 ||
ākaraśvinetyāha praḍiśō gaḥchetyāha pitṛṇāmāntaḥparīdhi pīnvayati dhārayetyāha
vācō gharmapāstebhya evainam juhotyānvīkṣēta hotavyāḥ3mityagnāvityāha
dadhate'gopāyathsapta cā || 8 ||))

[[5-9-1]]

घर्म या ते दिवि शुगिति तिस्र आहुतीर्जुहोति ।
छन्दोभिरेवास्यैभ्यो लोकेभ्यश्शुचमवयजते ।
इत्यग्रे जुहोति ।
अथेयत्यथेयति ।
त्रय इमे लोकाः ।
एभ्य एव लोकेभ्यश्शुचमवयजते ।
अनु नोऽद्यानुमतिरित्याहानुमत्यै ।
दिवस्त्वा परस्पाया इत्याह ।
दिव एवेमाँल्लोकान्दाधार ।
ब्रह्मणस्त्वा परस्पाया इत्याह ॥ ८३ ॥

((gharma yā té divi śugiti tiśra āhūtīrjuhoti |
chandōbhīrevāsyaiḥbhyo lokebhyaśśucamavāyajate |
iyatyagre juhoti |
atheyatyatheyāti |

trayaṁ ime lokāḥ ।
ebhya eva lokebhyaśśucamavāyajate ।
anū no'dyānūmatirityāhānūmatyai ।
divastvā paraśpāyā ityāha ।
dīva evemāṁllokāndādādhāra ।
brahmaṇastvā paraśpāyā ityāha ॥ 83 ॥

[[5-9-2]]

एष्वैव लोकेषु प्रजा दाधार ।
प्राणस्य त्वा परस्पाया इत्याह ।
प्रजास्वेव प्राणान्दाधार ।
शिरो वा एतद्यज्ञस्य ।
यत्प्रवर्ग्यः ।
असौ खलू वा आदित्यः प्रवर्ग्यः ।
तं यद्दक्षिणा प्रत्यञ्चमुदञ्चमुद्वासयेत् ।
जिह्वं यज्ञस्य शिरौ हरेत् ।
प्राञ्चमुद्वासयति ।
पुरस्तादेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति ॥ ८४ ॥

((eṣvēva lokeṣu prajā dādādhāra ।
prāṇasyā tvā paraśpāyā ityāha ।
prajāśveva prāṇāndādādhāra ।
śiro vā etadyajñasyā ।
yatprāvargyāḥ ।
asau khalu vā ādityaḥ prāvargyāḥ ।
taṁ yaddākṣiṇā pratyāñcamudāñcamudvāsayēt ।
jihvaṁ yajñasya śirō haret ।
prāñcamudvāsayati ।
purastādeva yajñasya śiraḥ pratidadhāti ॥ 84 ॥))

[[5-9-3]]

प्राञ्चमुद्वासयति ।
तस्माद्सावादित्यः पुरस्तादुदेति ।
शफोपयमान्धवित्राणि धृष्टी इत्यन्ववहरन्ति ।
सात्मानमेवैनं सतनुं करोति ।
सात्माऽमुष्मिँल्लोके भवति ।
य एवं वेद ।

औदुम्बराणि भवन्ति ।
ऊर्वा उदुम्बरः ।
ऊर्जमेवावरुन्दे ।
वर्त्मना वा अन्वित्य ॥ ८५ ॥

((prāñcamudvāsayati ।
tasmādasāvādītyaḥ purastādudēti ।
śaphopayamāndhavitṛāṇi dhṛṣṭi ityanvavāharanti ।
sātmānamevainaṁ satānuṁ karoti ।
sātmā'muṣmimlloke bhāvati ।
ya evaṁ vedā ।
audūmbarāṇi bhavanti ।
ūrgvā udūmbarāḥ ।
ūrjamevāvārundhe ।
vartmānā vā anvityā ॥ 85 ॥))

[[5-9-4]]

यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्ति ।
साम्नां प्रस्तोताऽन्ववैति ।
साम वै रक्षोहा ।
रक्षसामपहत्यै ।
त्रिर्निधनमुपैति ।
त्रय इमे लोकाः ।
एभ्य एव लोकेभ्यो रक्षांस्यपहन्ति ।
पुरुषः पुरुषो निधनमुपैति ।
पुरुषः पुरुषो हि रक्षस्वी ।
रक्षसामपहत्यै ॥ ८६ ॥

((yajñam rakṣāṁsi jighāṁsanti ।
sāmnā prastotā'nvavaiti ।
sāma vai rakṣohā ।
rakṣāsāmapāhatyai ।
trirnidhanamupaiti ।
traya ime lokāḥ ।
ebhya eva lokebhyo rakṣāṁsyapāhanti ।
puruṣaḥpuruṣo nidhanamupaiti ।
puruṣaḥpuruṣo hi rakṣasvī ।
rakṣāsāmapāhatyai ॥ 86 ॥))

[[5-9-5]]

यत्पृथिव्यामुद्वासयैत्।

पृथिवीं शुचाऽर्पयेत्।

यदप्सु।

अपश्शुचाऽर्पयेत्।

यदोषधीषु।

ओषधीश्शुचाऽर्पयेत्।

यद्वनस्पतिषु।

वनस्पतीञ्छुचाऽर्पयेत्।

हिरण्यं निधायोद्वासयति।

अमृतं वै हिरण्यम् ॥ ८७ ॥

((yatpṛthivyāmúdvāsayēt |

pṛthivīm śucā'rpāyet |

yadaphsu |

apaśśucā'rpāyet |

yadoṣādhiṣu |

oṣādhiśśucā'rpāyet |

yadvanaśpatiṣu |

vanaśpatiñchucā'rpāyet |

hirāṇyaṃ ni dhāyodvāsayati |

amṛtaṃ vai hirāṇyam || 87 ||))

[[5-9-6]]

अमृतं एवैनं प्रतिष्ठापयति।

वल्गुरसि शंयुधाया इति त्रिः परिषिञ्चन्पर्येति।

त्रिवृद्धा अग्निः।

यावानेवाग्निः।

तस्य शुचं शमयति।

त्रिः पुनः पर्येति।

षट्थ संपद्यन्ते।

षड्वा ऋतवः।

ऋतुभिरेवास्य शुचं शमयति।

चतुस्स्रक्तिर्नाभिर्ऋतस्येत्याह ॥ ८८ ॥

((amṛtā evainam pratiṣṭhāpayati |
valgurāsi śamyudhāyā iti triḥ pariṣiñcanparyēti |
triḥdvā agniḥ |
yāvānevāgniḥ |
tasya śucaṁ śamayati |
triḥ punaḥ paryēti |
ṣaṭtha sampādyante |
ṣadvā ṛtavāḥ |
ṛtubhirevāsyā śucaṁ śamayati |
catūssraktirnābhīṛtasyetyāha || 88 ||))

[[5-9-7]]

इ॒यं वा ऋ॒तम् ।
तस्या॑ ए॒ष ए॒व नाभिः॑ ।
यत्प्र॑वर्ग्यः ।
तस्मा॑दे॒वमा॑ह ।
सदो॑ वि॒श्वायु॑रित्या॑ह ।
सदो॑ ही॒यम् ।
अप॑ द्वेषो॒ अप॑ ह॒र इत्या॑ह॒ भ्रातृ॑व्यापनुत्यै ।
घर्मै॑तत्ते॒ऽन्नमे॑तत्पुरी॒षमि॑ति॒ द॒ध्ना म॑धुमि॒श्रेण॑ पू॒रय॑ति ।
ऊ॒र्वा अ॒न्नाद्यं॑ दधि॑ ।
ऊ॒र्जावै॑न॒मन्नाद्ये॑न॒ सम॑र्धयति ॥ ८९ ॥

((iyam vā ṛtam |
tasyā eṣa eva nābhiḥ |
yatprāvargyāḥ |
tasmādevamāha |
sado viśvāyurityāha |
sado hiyam |
apa dveṣo apa hvara ityāha bhrātṛvyāpanutyai |
gharmaitatte'nnāmetatpurīṣamiti dadhnā mādhumīśreṇā pūrayati |
ūrgvā annādyaṁ dadhi |
ūrjaivaināmannādyēṇa samārdhayati || 89 ||))

[[5-9-8]]

अन॑शनायुको भवति ।
य ए॒वं वेद॑ ।
रन्ति॑र्नामा॒सि दि॒व्यो ग॑न्ध॒र्व इत्या॑ह ।
रूप॑मे॒वास्यै॑तन्महि॒मान॑ रन्ति॑ ब॒न्धुतां॑ व्याचष्टे ।

समहमायुषा सं प्राणेनेत्याह ।
 आशिषमेवैतामाशास्ते ।
 व्यसौ योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह ।
 अभिचार एवास्यैषः ।
 अचिक्रददृषा हरिरित्याह ।
 वृषा ह्येषः ॥ ९० ॥

((anāśanāyuko bhavati ।
 ya evaṃ vedā ।
 rantirṇāmāsi divyo gāndharva ityāha ।
 rūpamevāsyaitanmāhimānaṃ rantiṃ bandhutāṃ vyācāṣṭe ।
 samahamāyūṣā saṃ prāṇenetyāha ।
 āśiṣāmevaitāmāśāste ।
 vyāsau yō'smāndveṣṭi yaṃ ca vayaṃ dviṣma ityāha ।
 abhicāra evāsyaiṣaḥ ।
 acikradadvṛṣā harirityāha ।
 vṛṣā hyeṣaḥ ॥ 90 ॥))

[[5-9-9]]

वृषा हरिः ।
 महान्मित्रो न दर्शत इत्याह ।
 स्तौत्येवैनमेतत् ।
 चिदसि समुद्रयोनिरित्याह ।
 स्वामेवैनं योनिं गमयति ।
 नमस्ते अस्तु मा मा हिंसीरित्याहाहिंसायै ।
 विश्वावसुः सोमगन्धर्वमित्याह ।
 यदेवास्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति ।
 तदेवास्यैतेनाप्याययति ।
 विश्वावसुरभि तन्नो गृणात्वित्याह ॥ ९१ ॥

((vṛṣā hariḥ ।
 mahānmitro na dārśata ityāha ।
 stautyevaināmetat ।
 cidāsi samudrayōnirityāha ।
 svāmevainaṃ yoniṃ gamayati ।
 namāste astu mā mā hiṃsīrityāhāhiṃsāyai ।
 viśvāvāsuṃ somagandharvamityāha ।
 yadevāsyā kriyamāṇasyāntaryanti ।

tadevāsyaitenāpyāyati |
viśvāvāsurābhi tannó gṛṇātvityāha || 91 ||)

[[5-9-10]]

पूर्वमेवोदितम् ।
उत्तरेणाभिगृणाति ।
धियो हिन्वानो धिय इन्नो अव्यादित्याह ।
ऋतूनेवास्मै कल्पयति ।
प्रासां गन्धर्वो अमृतानि वोचदित्याह ।
प्राणा वा अमृताः ।
प्राणानेवास्मै कल्पयति ।
एतत्त्वं देव घर्म देवो देवानुपागा इत्याह ।
देवो ह्येष सन्देवानुपैति ।
इदमहं मनुष्यो मनुष्यानित्याह ॥ ९२ ॥

((pūrvāmevoditam |
uttāreṇābhigṛṇāti |
dhiyó hinvāno dhiya innó avyādityāha |
ṛtūnevāsmāi kalpayati |
prāsāṃ gandharvo amṛtāni vocādityāha |
prāṇā vā amṛtāḥ |
prāṇānevāsmāi kalpayati |
etattvaṃ deva gharma devo devānupāgā ityāha |
devo hyēṣa sandevānupaiti |
īdamahaṃ maṇuṣyo maṇuṣyānityāha || 92 ||))

[[5-9-11]]

मनुष्यो हि ।
एष सन्मनुष्यानुपैति ।
ईश्वरो वै प्रवर्ग्यमुद्वासयन्न ।
प्रजां पशून्धसोमपीथमनूद्वासस्सोमपीथानुमेहि ।
सह प्रजया सह रायस्योषेणेत्याह ।
प्रजामेव पशून्धसोमपीथमात्मन्धत्ते ।
सुमित्रा न आप ओषधयस्सन्त्वित्याह ।
आशिषमेवैतामाशास्ते ।
दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह ।

अभिचार एवास्यैषः ।

प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्च्यवते ।

यः प्रवर्ग्यमुद्वसयति ।

उदु त्यं चित्रमिति सौरीभ्यामृग्भ्यां पुनरेत्य गार्हपत्ये जुहोति ।

अयं वै लोको गार्हपत्यः ।

अस्मिन्नेव लोके प्रतिष्ठति ।

असौ खलू वा आदित्यस्सुवर्गो लोकः ।

यथसौरी भवतः ।

तेनैव सुवर्गाल्लोकान्नैति ॥ ९३ ॥

ब्रह्मणस्त्वा परस्पाया इत्याह दधात्यन्वित्य रक्षस्वी रक्षसामपहत्यै वै हिरण्यमाहार्धयति ह्येष
गृणात्वित्याह मनुष्यानित्याहास्यैषोऽष्टौ च ॥ ९ ॥

((maṇuṣyó hi ।

eṣa sanmaṇuṣyānupaiti ।

īśvaro vai prāvargyamudvāsayanñ ।

prajāṃ paśūnthśomapīthamānūdvasāssomāpīthānumehi ।

saha prajāyā saha rāyaspoṣeṇetyāha ।

prajāmeva paśūnthśomapīthamātmandhātte ।

sumitrā na āpa ośādhayassantvityāha ।

āśiṣāmevaitāmāśāste ।

durmitrāstasmai bhūyāsuryō'smāndveṣṭi yaṃ ca vyaṃ dviṣma ityāha ।

abhicāra evāsyaiṣaḥ ।

pra vā eṣō'smāllōkāccyāvate ।

yaḥ prāvargyamudvāsayāti ।

udu tyam citramiti saurībhyāmṛgbhyām punaretya gārhāpatye juhōti ।

ayaṃ vai lōka gārhāpatyaḥ ।

asminneva lōke pratīṣṭhati ।

asau khalu vā ādityassūvargo lōkaḥ ।

yathasaurī bhavātaḥ ।

tenaiṣa sūvargāllōkānnaiti ॥ 93 ॥

brahmaṇastvā paraśpāyā ityāha dadhātyānvityā rakṣasvī rakṣasāmapāhatyai vai
hiraṇyamāhārdhayati hyeṣa gṛṇātivityāha maṇuṣyānityāhāsyaiṣō'ṣṭau ca ॥ 9 ॥))

[[5-10-1]]

प्रजापतिं वै देवाश्शुक्रं पयोऽदुहन् ।

तदेभ्यो न व्यभवत् ।

तदग्निर्व्यकरोत् ।

तानि शुक्रियाणि सामान्यभवन् ।

तेषां यो रसोऽत्यक्षरत् ।
 तानि शुक्रयजूंष्यभवन् ।
 शुक्रियाणां वा एतानि शुक्रियाणि ।
 सामपयसं वा एतयोरन्यत् ।
 देवानामन्यत्पयः ।
 यद्गोः पयः ॥ ९४ ॥

((prajāpātiṃ vai devāśśukraṃ payo'duhrann |
 tadēbhyo na vyābhavat |
 tadagnirvyākarot |
 tāni śukriyāṇi sāmānyabhavann |
 teṣāṃ yo raso'tyakṣarat |
 tāni śukrayajūṃṣyābhavan |
 śukriyāṇāṃ vā etāni śukriyāṇi |
 sāmāpayasaṃ vā etayōraṇyat |
 devānāmanyatpayāḥ |
 yadgoḥ payāḥ ॥ 94 ॥))

[[5-10-2]]

तत्साम्नः पयः ।
 यदजायै पयः ।
 तद्देवानां पयः ।
 तस्माद्यत्रैतैर्यजुर्भिश्चरन्ति ।
 तत्पयसा चरन्ति ।
 प्रजापतिमेव तद्देवान्पयसाऽन्नाद्येन समर्धयन्ति ।
 एष ह त्वै साक्षात्प्रवर्ग्यं भक्षयति ।
 यस्यैवं विदुषः प्रवर्ग्यः प्रवृज्यते ।
 उत्तरवेद्यामुद्वासयेत्तेजस्कामस्य ।
 तेजो वा उत्तरवेदिः ॥ ९५ ॥

((tatsāmnāḥ payāḥ |
 yadajāyai payāḥ |
 taddevānāṃ payāḥ |
 tasmādyatraitairyajurbhiścānti |
 tatpayāsā caranti |
 prajāpātīmeva taddevānpayāsā'nnādyēna samārdhayanti |
 eṣa ha tvai sākṣātpravargyaṃ bhakṣayati |
 yasyaivam viduṣāḥ pravargyāḥ pravṛjyate |

uttaravedyāmudvāsayettejāskāmasya |
tejo vā uttaravediḥ || 95 ||)

[[5-10-3]]

तेजः प्रवर्ग्यः ।
तेजसैव तेजस्समर्धयति ।
उत्तरवेद्यामुद्वासयेदन्नकामस्य ।
शिरो वा एतद्यज्ञस्य ।
यत्प्रवर्ग्यः ।
मुखमुत्तरवेदिः ।
शीर्ष्णैव मुखं संदधात्यन्नाद्याय ।
अन्नाद् एव भवति ।
यत्र खलू वा एतमुद्वासितं वयांसि पर्यासते ।
परि वै तां समां प्रजा वयांस्यासते ॥ ९६ ॥

((tejāḥ pravargyāḥ |
tejāsaiva tejassamārdhayati |
uttaravedyāmudvāsayedannākāmasya |
śiro vā etadyajñasyā |
yatpravargyāḥ |
mukhamuttaravediḥ |
śīrṣṇaiva mukhaṁ saṁdādadhātyannādyāya |
annāda eva bhāvati |
yatra khalu vā etamudvāsitaṁ vayāṁsi paryāsate |
pari vai tāṁ samāṁ prajā vayāṁsyāsate || 96 ||))

[[5-10-4]]

तस्मादुत्तरवेद्यामेवोद्वासयेत् ।
प्रजानां गोपीथाय ।
पुरो वा पश्चाद्वोद्वासयेत् ।
पुरस्ताद्वा एतज्ज्योतिरुदेति ।
तत्पश्चान्निम्नौचति ।
स्वामेवैनं योनिमनूद्वासयति ।
अपां मध्य उद्वासयेत् ।
अपां वा एतन्मध्याज्ज्योतिरजायत ।
ज्योतिः प्रवर्ग्यः ।

स्व ए॒वैनं॑ यो॒नौ॑ प्र॒तिष्ठा॑पयति ॥ ९७ ॥

((tasmāduṭṭaraveḍyāmeṅvodvāsayet |
prajānāṃ gopīthāyā |
puro vā paścādvodvāsayet |
purastādvā eṭajjyotīrudēti |
tatpaścānnimrōcati |
svāmeṅvainam yonīmanūdvasayati |
apāṃ madhya udvasayet |
apāṃ vā eṭanmadhyājjyotirajāyata |
jyotiḥ pravargyāḥ |
sva evainam yonau pratiṣṭhāpayati || 97 ||))

[[5-10-5]]

यं द्वि॒ष्ट्यात् ।

यत्र॒ स स्यात् ।

तस्या॑ दि॒श्युद्वास॑येत् ।

ए॒ष वा अ॒ग्निर्वै॑श्वा॒नरः॑ ।

यत्प्र॑वर्ग्यः ।

अ॒ग्नि॒नै॒वैनं॑ वै॒श्वान॑रेणा॒भिप्र॑वर्तयति ।

औ॒दु॒म्ब॒र्यां॑ शा॒खाया॑मुद्वासयेत् ।

ऊ॒र्वा उ॒दु॒म्बरः॑ ।

अन्नं॑ प्रा॒णः ।

शु॒ग्घ॒र्मः ॥ ९८ ॥

((yaṃ dviṣyāt |
yatra sa syāt |
tasyāṃ diśyudvasayet |
eṣa vā agnirvaiśvānaraḥ |
yatpravargyāḥ |
agninainainam vaiśvānareṇābhipravartayati |
audumbaryāṃ śākhāyamudvasayet |
ūrgvā udumbaraḥ |
annaṃ prāṇaḥ |
śuggharmaḥ || 98 ||))

[[5-10-6]]

इ॒दम॑हम॒मुष्या॑मु॒ष्याय॑णस्य शु॒चा प्रा॒णम॑पि दहामीत्याह ।

शु॒चैवा॑स्य प्रा॒णम॑पि दहति ।

ताजगार्तिमाच्छति ।
 यत्र दर्भा उपदीकसन्ततास्स्युः ।
 तदुद्वासयेद्वृष्टिकामस्य ।
 एता वा अपामनूज्झावर्यो नाम ।
 यद्दर्भाः ।
 असौ खलू वा आदित्य इतो वृष्टिमुदीरयति ।
 असावेवास्मा आदित्यो वृष्टिं नियच्छति ।
 ता आपो नियता धन्वना यन्ति ॥ ९९ ॥
 गोः पर्य उत्तरवेदिरासते स्थापयति घर्मो यन्ति ॥ १० ॥

((idamaḥamaṣyaṁuṣyāyaṇasyā śucā prāṇamapī dahāmītyāha ।
 śucaivāsyā prāṇamapī dahati ।
 tājagārtimārcchati ।
 yatrā darbhā upādīkasantatāssyuh ।
 tadudvāsayedvṛṣṭikāmasya ।
 etā vā apāmanūjjhāvāryō nāmā ।
 yaddarbhāḥ ।
 asau khalu vā āditya ito vṛṣṭimudīrayati ।
 asāvevāsmā ādityo vṛṣṭim niyacchati ।
 tā āpo niyātā dhanvānā yanti ॥ 99 ॥
 goḥ payā uttaravedirāsate sthāpayati gharmo yānti ॥ 10 ॥))

[[5-11-1]]

प्रजापतिस्संभ्रियमाणः ।
 संराट्थ संभृतः ।
 घर्मः प्रवृक्तः ।
 महावीर उद्वासितः ।
 असौ खलू वावैष आदित्यः ।
 यत्प्रवर्ग्यः ।
 स एतानि नामान्यकुरुत ।
 य एवं वेद ।
 विदुरेनं नाम्ना ।
 ब्रह्मवादिनो वदन्ति ॥ १०० ॥

((prajāpātissambhriyamāṇaḥ ।
 samrāṭtha sambhṛtaḥ ।

gharmaḥ pravṛktaḥ |
mahāvira udvāsitaḥ |
asau khalu vāvaiṣa ādityaḥ |
yatprāvargyāḥ |
sa etāni nāmānyakuruta |
ya evaṃ vedā |
vidurēnaṃ nāmnā |
brahmaṇvādinō vadanti || 100 ||)

[[5-11-2]]

यो वै वसीया॑सं यथानाममु॑पचरति ।
पुण्या॑र्तिं वै स तस्मै॑ कामयते ।
पुण्या॑र्तिमस्मै॑ कामयन्ते ।
य एवं वेद॑ ।
तस्मादे॒वं वि॒द्वान् ।
घ॒र्म इति॑ दिवाऽऽचक्षीत ।
स॒म्राडिति॑ नक्त॑म् ।
ए॒ते वा ए॒तस्य॑ प्रि॒ये त॒नुवौ॑ ।
ए॒ते अ॒स्य प्रि॒ये नाम॑नी ।
प्रि॒ययै॒वैनं॑ त॒नुवा॑ ॥ १०१ ॥

((yo vai vasiyāṃsam yathānāmamupacarāti |
puṇyārtiṃ vai sa tasmai kāmāyate |
puṇyārtimasmai kāmāyante |
ya evaṃ vedā |
tasmādevaṃ vidvān |
gharma iti divā'cakṣīta |
samrāḍiti naktām |
ete vā etasya priye tanuvaū |
ete āsya priye nāmānī |
priyayaiṣvainaṃ tanuvā || 101 ||))

[[5-11-3]]

प्रि॒येण॑ नाम्ना॒ सम॑र्धयति ।
की॒र्तिर॑स्य॒ पूर्वा॑ गच्छति॒ जन॑ता॒माय॑तः ।
गा॒यत्री॑ दे॒वेभ्योऽपा॑क्रामत् ।
तां दे॒वाः प्र॑व॒र्ग्येणै॒वानु॑ व्यभवन्न ।
प्र॒व॒र्ग्येणा॑प्तवन् ।

यच्चतुर्विंशतिः कृत्वः प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति ।
गायत्रीमेव तदनु विभवति ।
गायत्रीमाप्नोति ।
पूर्वाऽस्य जनं यतः कीर्तिर्गच्छति ।
वैश्वदेवस्संसन्नः ॥ १०२ ॥

((priyeṇa nāmnā samārdhayati |
kīrtirāsyā pūrvā gācchati janatāmāyataḥ |
gāyatrī devebhyo'pākṛāmat |
tām devāḥ pravargyēṇaivānu vyābhavann |
pravargyēṇāpnuvan |
yaccaturviṃśatiḥ kṛtvāḥ pravargyaṃ pravṛṇakti |
gāyatrīmeva tadanu vibhāvati |
gāyatrīmāpnoti |
pūrvā'sya janam yataḥ kīrtirgacchati |
vaiśvadevassaṃsannaḥ || 102 ||))

[[5-11-4]]

वसवः प्रवृक्तः ।
सोमोऽभिकीर्यमाणः ।
आश्विनः पयस्यानीयमाने ।
मारुतः कथन्न ।
पौष्ण उदन्तः ।
सारस्वतो विष्यन्दमानः ।
मैत्रशरो गृहीतः ।
तेज उद्यतो वायुः ।
हियमाणः प्रजापतिः ।
ह्यमानो वाग्धुतः ॥ १०३ ॥

((vasavaḥ pravṛktaḥ |
somo'bhikīryamaṇaḥ |
āśvinaḥ payasyāniyamāne |
māruṭaḥ kvathanḥ |
pauṣṇa udantaḥ |
sārasvato viṣyandamānaḥ |
maitraśśaró grhītaḥ |
teja udyāto vāyuḥ |
hriyamānaḥ prajāpātiḥ |

hūyamāno vāgghutaḥ || 103 ||))

[[5-11-5]]

असौ खलू वावैष आदित्यः ।

यत्प्रवर्ग्यः ।

स एतानि नामान्यकुरुत ।

य एवं वेद ।

विदुरेनं नाम्ना ।

ब्रह्मवादिनो वदन्ति ।

यन्मृन्मयमाहुतिं नाश्नुतेऽथ ।

कस्मादेषोऽश्नुत इति ।

वागेष इति ब्रूयात् ।

वाच्येव वाचं दधाति ॥ १०४ ॥

((asau khalu vāvaiṣa ādityaḥ |
yatpravargyaḥ |
sa etāni nāmānyakuruta |
ya evaṃ vedā |
vidureṇaṃ nāmnā |
brahmayādinō vadanti |
yanmṛnmayamāhūtiṃ nāśnute'thā |
kasmādeṣō'snuta itī |
vāgeṣa itī brūyāt |
vācyēva vācaṃ dadhāti || 104 ||))

[[5-11-6]]

तस्मादश्नुते ।

प्रजापतिर्वा एष द्वादशधा विहितः ।

यत्प्रवर्ग्यः ।

यत्प्रागवकाशेभ्यः ।

तेन प्रजा असृजत ।

अवकाशैर्देवासुरानसृजत ।

यदूर्ध्वमवकाशेभ्यः ।

तेनान्नमसृजत ।

अन्नं प्रजापतिः ।

प्रजापतिर्वावैषः ॥ १०५ ॥

वदन्ति तनुवा स॑सन्नो ह्य॒मानो॒ वाग्घुतो॑ द॒धात्येषः॑ ॥ ११ ॥

((tasmādaśnute |
prajāpātirvā eṣa dvādaśadhā vihitāḥ |
yatpravargyāḥ |
yatprāgāvakāśebhyāḥ |
tenā prajā āsṛjata |
āvakāśairdevāsuraṇāsṛjata |
yadūrdhvamāvakāśebhyāḥ |
tenānnāmasṛjata |
annaṃ prajāpātiḥ |
prajāpātirvāvaiṣaḥ || 105 ||
vadanti tanuvā saṁsanno hūyamāno vāgghuto dādhatyeṣaḥ || 11 ||))

[[5-12-1]]

स॒वि॒ता भू॒त्वा प्र॒थ॒मेऽह॒न्प्रवृ॒ज्यते॑ ।

तेन॑ का॒माँ ए॒ति ।

यद्वि॒तीयेऽह॒न्प्रवृ॒ज्यते॑ ।

अ॒ग्नि॒र्भू॒त्वा दे॒वाने॑ति ।

यत्तृ॒तीयेऽह॒न्प्रवृ॒ज्यते॑ ।

वा॒युर्भू॒त्वा प्रा॒णाने॑ति ।

यच्च॑तु॒र्थेऽह॒न्प्रवृ॒ज्यते॑ ।

आ॒दि॒त्यो भू॒त्वा र॒श्मीने॑ति ।

यत्प॑ञ्च॒मेऽह॒न्प्रवृ॒ज्यते॑ ।

च॒न्द्र॒मा भू॒त्वा नक्ष॑त्राण्येति ॥ १०६ ॥

((savitā bhūtvā prāthame'hanpravṛjyate |
tena kāmāṁ eti |
yaddvītiye'hanpravṛjyate |
agnirbhūtvā devānēti |
yattṛītiye'hanpravṛjyate |
vāyurbhūtvā prāṇānēti |
yaccaturthe'hanpravṛjyate |
ādityo bhūtvā raśmīnēti |
yatpañcame'hanpravṛjyate |
candramā bhūtvā nakṣātrāṇyēti || 106 ||))

[[5-12-2]]

यत्ष॒ष्ठेऽह॒न्प्रवृ॒ज्यते॑ ।

ऋतुर्भूत्वा संवत्सरमेति ।
 यथसप्तमेऽहन्प्रवृज्यते ।
 धाता भूत्वा शक्वरीमेति ।
 यदष्टमेऽहन्प्रवृज्यते ।
 बृहस्पतिर्भूत्वा गायत्रीमेति ।
 यन्नवमेऽहन्प्रवृज्यते ।
 मित्रो भूत्वा त्रिवृत इमाल्लोकानेति ।
 यद्दशमेऽहन्प्रवृज्यते ।
 वरुणो भूत्वा विराजमेति ॥ १०७ ॥

((yatsaṣṭhe'hānpravṛjyatē |
 ṛturbhūtvā saṁvathsaramēti |
 yathsaptame'hānpravṛjyatē |
 dhātā bhūtvā śakvārimēti |
 yadaṣṭhame'hānpravṛjyatē |
 bṛhaspatirbhūtvā gāyātrīmēti |
 yannāvame'hānpravṛjyatē |
 mitro bhūtvā trivṛtā imāṁllokānēti |
 yaddāśame'hānpravṛjyatē |
 varuṇo bhūtvā virājamēti || 107 ||))

[[5-12-3]]

यदेकादशेऽहन्प्रवृज्यते ।
 इन्द्रो भूत्वा त्रिष्टुभमेति ।
 यद्द्वादशेऽहन्प्रवृज्यते ।
 सोमो भूत्वा सुत्यामेति ।
 यत्पुरस्तादुपसदा प्रवृज्यते ।
 तस्मादितः पराङ्मूँल्लोकास्तपन्नेति ।
 यदुपरिष्ठादुपसदा प्रवृज्यते ।
 तस्मादमुतोऽर्वाङ्मूँल्लोकास्तपन्नेति ।
 य एवं वेद ।
 ऐव तपति ॥ १०८ ॥
 नक्षत्राण्येति विराजमेति तपति ॥ १२ ॥

दे॒वा वै स॒त्रꣳ सा॒वि॒त्रं परि॑श्रिते ब्रह्मन्त्रचरिष्यामोऽग्निष्वा शिरो॑ ग्री॒वा दे॒वस्य॑ रश॒नां विश्वा॑ आशा॒
घ॒र्म या ते॑ प्र॒जाप॑तिꣳ शु॒क्रं प्र॒जाप॑तिस्संभ्रियमाणस्सवि॒ता भू॒त्वा द्वा॑दश ॥ १२ ॥

दे॒वा वै स॒त्रꣳ स ख॑दि॒रः परि॑श्रितेऽभिपूर्वमथो रक्ष॑सां ग्रैष्मा॒वेवा॒स्मै ब्रह्म॑ वै दे॒वाना॑मश्वि॒ना घ॒र्म पा॑तं
प्रा॒णो वै वृषा॑ हरि॒र्यो वै वसी॑याꣳसं यथाना॒मम॒ष्टोत्तर॑शतम् ॥ १०८ ॥

((yadēkādaśe'hānpravṛjyatē |
indrō bhūtvā triṣṭubhāmeti |
yaddvādaśe'hānpravṛjyatē |
somō bhūtvā sutyāmēti |
yatpurastādupasadāṃ pravṛjyatē |
tasmādītaḥ parāṇamūṃllokāṃstapānneti |
yadupariṣṭādupasadāṃ pravṛjyatē |
tasmādamuto'rvāṇimāṃllokāṃstapānneti |
ya evaṃ vedā |
aiva tāpati ॥ 108 ॥
nakṣātrānyeti virājāmeti tapati ॥ 12 ॥

devā vai satraṃ sāvitram pariśrite brahmaṇpracāriṣyāmo'gniṣtvā śirō grīvā devasyā
raśanāṃ viśvā āsā gharma yā te prajāpātiṃ sukraṃ
prajāpātissambhriyamāṇassavitā bhūtvā dvādaśa ॥ 12 ॥

devā vai satraṃ sa khādiraḥ pariśrite'bhipūrvamatho rakṣāsāṃ graiṣmāvevāsmāi
brahma vai devānāmasvinā gharmaṃ pātaṃ prāṇo vai vṛṣā harīryo vai vasiyāṃsam
yathānāmamaṣṭottaraśatam ॥ 108 ॥))

[[5-0-0]]

शं न॒स्तन्नो॒ मा हा॑सीत्।

ओं शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

((śaṃ nastanno mā hāsīt |
oṃ śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ॥))

Taittirīya-Āraṇyaka

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Proofread Version of November 2005

Chapter 6

[[6-0-0]]

सं त्वा सिञ्चामि यजुषा प्रजामायुर्धनं च ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

((sam tvā siñcāmi yajūṣā prajāmayurdhanaṃ ca ॥
āum śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ॥))

[[6-1-1]]

परेयुवांसं प्रवतो महीरनु बहुभ्यः पन्थामनपस्पशानम् ।
वैवस्वतं संगमनं जनानां यमं राजानं हविषा दुवस्यत ।
इदं त्वा वस्त्रं प्रथमं न्वागन्नपतदूह यदिहाबिभः पुरा ।
इष्टापूर्तमनुसंपश्य दक्षिणां यथा ते दत्तं बहुधा वि बन्धुषु ।
इमौ युनज्मि ते वह्नी असुनीथाय वोढवै ।
याभ्यां यमस्य सादनं सुकृतां चापि गच्छतात् ।
पूषा त्वेतश्चावयतु प्रविद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गोपाः ।
स त्वैतेभ्यः परिददात्पितृभ्योऽग्निर्देवेभ्यस्सुविदत्रैभ्यः ।
पूषेमा आशा अनुवेद सर्वास्सो अस्मां अभयतमेन नेषत् ।
स्वस्तिदा अघृणिस्सर्ववीरोऽप्रयुच्छन्पुर एतु प्रविद्वान् ॥ १ ॥

((pareyuvāṃsaṃ pravato mahīranu bahubhyaḥ panthāmanapaspaśānam ।
vaivasvataṃ saṅgamanaṃ janānaṃ yamaṃ rājānaṃ haṛiṣā duvasyata ।
idaṃ tvā vāstraṃ prathamam nvāgannapaṭadūha yadihābibhaḥ pura ।
iṣṭāpūrtamanusampāśya dakṣiṇāṃ yathā te dattaṃ bahudhā vi bāndhuṣu ।
imau yunajmi te vahnī asunīthāya voḍhavē ।
yābhyāṃ yamasya sādānaṃ sukṛtāṃ cāpi gacchatāt ।
pūṣā tveṭaścyāvayatū pravidvānanāṣṭapaśurbhuvānasya gopāḥ ।
sa tvaitebhyaḥ paridadātpitr̥bhyo'gnirdevebhyāssuvidatrēbhyaḥ ।
pūṣemā āśā anūveda sarvāṣso āsmāṃ abhayatamena neṣat ।

[[6-1-2]]

अयुर्विश्वायुः परिपासति त्वा पूषा त्वा पातु प्रपथे पुरस्तात्।
यत्रासते सुकृतो यत्र ते ययुस्तत्र त्वा देवस्सविता दधातु।
भुवनस्य पत इदं हविः।
अग्नये रयिमते स्वाहा।
पुरुषस्य स्यावर्यपेदधानि मृज्महे।
यथा नो अत्र नापरः पुरा जरस आयति।
पुरुषस्य सयावरि वि ते प्राणमसिस्रसम्।
शरीरेण महीमिहि स्वधयेहि पितृनुप प्रजयाऽस्मानिहावह।
मैवं मास्ता प्रियेऽहं देवी सती पितृलोकं यदैषि।
विश्ववारा नभसा संव्ययन्त्यन्त्युभौ नो लोकौ परसाऽभ्याववृथस्व ॥ २ ॥

((ayúrviśvāyuh paripāsati tvā pūṣā tvā pātu prapāthe purastāt |
yatrāsāte sukṛto yatra te yayustatra tvā devassāvītā dādhatu |
bhuvānasya pata idaṃ haṇiḥ |
agnayé rayimate svāhā |
puruṣasya syāvāryapedadhāni mṛjmahe |
yathā no atra nāparaḥ purā jarasa āyāti |
puruṣasya sayāvari vi te prāṇamāsirasam |
śarīreṇa mahīmihi svadhayehi pitṛnupā prajayā'smānihāvāha |
maivaṃ māstā priye'haṃ devī sātī pitṛlokaṃ yadaiṣi |
viśvavarā nabhāsā samvyāyantyantyubhau nō lokau payāsā'bhyāvāvṛthsva ॥ 2 ॥))

[[6-1-3]]

इयं नारी पतिलोकं वृणाना निपद्यत उप त्वा मर्त्यं प्रेतम्।
विश्वं पुराणमनुपालयन्ती तस्यै प्रजां द्रविणं चेह धेहि।
उदीर्ष्व नार्यभि जीवलोकमितासुमेतमुपशेष एहि।
हस्तग्राभस्य दिधिषोस्त्वमेतत्पत्युर्जनित्वमभि संबभूव।
सुवर्णं हस्तादाददाना मृतस्य श्रियै ब्रह्मणे तेजसे बलाय।
अत्रैव त्वमिह वयं सुशेवा विश्वास्स्पृधौ अभिमातीर्जयेम।
धनुर्हस्तादाददाना मृतस्य श्रियै क्षत्रायौजसे बलाय।
अत्रैव त्वमिह वयं सुशेवा विश्वास्स्पृधौ अभिमातीर्जयेम।
मणिं हस्तादाददाना मृतस्य श्रियै विशे पुष्ट्यै बलाय।

अत्रैव त्वमिह वयः सुशेवा विश्वास्स्पृधो अभिमातीर्जयेम ॥ ३ ॥

((iyam nārī patilokam vṛṇānā nipādyata upā tvā martya pretām |
viśvaṃ purāṇamanūpālayāntī tasyai prajāṃ draviṇaṃ ceḥa dhēhi |
udīrṣva nāryabhi jīvalokamitāsūmetamupāśeṣa ehi |
haṣṭagrābhasyā didhiṣostvametatpatyūrjanītvamabhi sambābhūva |
suvarṇaṃ hastādādādānā mṛtasyā śriyai brahmaṇe tejāse balāya |
atraiva tvamiha vāyaṃsuśevā viśvāssprdhō abhimātīrjayema |
dhanurhastādādādānā mṛtasyā śriyai kṣatrāyaujāse balāya |
atraiva tvamiha vāyaṃ suśevā viśvāssprdhō abhimātīrjayema |
maṇiṃ hastādādādānā mṛtasyā śriyai viśe puṣṭyai balāya |
atraiva tvamiha vāyaṃ suśevā viśvāssprdhō abhimātīrjayema ॥ 3 ॥))

[[6-1-4]]

इममग्ने चमसं मा विजीह्वरः प्रियो देवानामुत सोम्यानाम् ।
एष यश्चमसो देवपानस्तस्मिन्देवा अमृता मादयन्ताम् ।
अग्नेर्वम परि गोभिर्व्ययस्व संप्रोणुष्व मेदसा पीवसा च ।
नेत्वा धृष्णुर्हरसा जर्हषाणो दधद्विधक्ष्यन्पर्यङ्ख्यातै ।
मैनमग्ने विदहो माऽभिशाचो माऽस्य त्वचं चिक्षिपो मा शरीरम् ।
यदा शृतं करवो जातवेदोऽथेमेनं प्रहिणुतात्पितृभ्यः ।
शृतं यदाऽकरसि जातवेदोऽथेमेनं परिदत्तात्पितृभ्यः ।
यदा गच्छत्यसुनीतिमेतामथा देवानां वशनीर्भवाति ।
सूर्यं ते चक्षुर्गच्छतु वातमात्मा द्यां च गच्छ पृथिवीं च धर्मणा ।
अपो वा गच्छ यदि तत्र ते हितमोषधीषु प्रतितिष्ठा शरीरैः ।
अजोऽभागस्तपसा तं तपस्व तं ते शोचिस्तपतु तं ते अर्चिः ।
यास्ते शिवास्तनुवो जातवेदस्ताभिर्वहेमः सुकृतां यत्र लोकाः ।
अयं वै त्वमस्मादधि त्वमेतदयं वै तदस्य योनिरसि ।
वैश्वानरः पुत्रः पित्रे लोककृज्जातवेदो वहैमः सुकृतां यत्र लोकाः ॥ ४ ॥
विद्वानभ्याववृथस्वाभिमातीर्जयेम शरीरैश्चत्वारि च ॥ १ ॥

((imamagne camasaṃ mā vijihvaraḥ priyo devānāmūta somyānām |
eṣa yaścāmaso devapānastasmīndevā amṛtā mādayantām |
agnervama pari gobhīrvyayasva saṃproṇuṣva medāsā pīvāsā ca |
nettvā dhṛṣṇurharasā jarhṣāṇo dadhadvidhākṣyanparyāṅkhayātai |
maināmagne vidāho mā'bhiśoco mā'sya tvacaṃ cikṣipo mā śarīram |
yaḍā śṛtaṃ karavō jātaveḍo'thēmenam prahīnutātpitṛbhyāḥ |
śṛtaṃ yaḍā'karasi jātaveḍo'thēmenam paridattātpitṛbhyāḥ |
yaḍā gacchātyasūnītimetāmathā devānāṃ vaśanīrbhāvāti |

sūryaṃ te cakṣurgacchatu vātāmātmā dyām ca gacchā pṛthivīm ca dharmānā |
 apo vā gacchā yadi tatra te hitamoṣadhīṣu pratitiṣṭhā śarīraiḥ |
 ajo'bhāgastapāsā taṃ tāpasva taṃ té śocistāpatu taṃ té arcih |
 yāste śivāstanuvō jātavedastābhīrvahemaṃ sukṛtāṃ yatrā lokāḥ |
 ayaṃ vai tvamaśmādadhī tvameṭadayaṃ vai tadāsyā yonīrasi |
 vaiśvānarāḥ putraḥ pitre lōkākṛjjātavedo vahemaṃ sukṛtāṃ yatrā lokāḥ || 4 ||
 vidvānabhyāvāvṛthsvābhīmātīrjayema śarīraiścatvārī ca || 1 ||))

[[6-2-1]]

य एतस्य पथो गोप्तारस्तेभ्यस्स्वाहा य एतस्य पथो रक्षितारस्तेभ्यस्स्वाहा य एतस्य
 पथोऽभिरक्षितारस्तेभ्यस्स्वाहाऽऽख्यात्रे स्वाहाऽपाख्यात्रे स्वाहाऽभिलालपते स्वाहाऽपलालपते
 स्वाहाऽग्नये कर्मकृते स्वाहा यमत्र नाधीमस्तस्मै स्वाहा ।
 यस्त इध्मं जभरथिसष्विदानो मूर्धानं वा ततपते त्वाया ।
 दिवो विश्वस्माथसीमघायत उरुष्यः ।
 अस्मात्त्वमधि जातोऽसि त्वदयं जायतां पुनः ।
 अग्नये वैश्वानराय सुवर्गाय लोकाय स्वाहा ॥ ५ ॥
 य एतस्य त्वत्पञ्च ॥ २ ॥

((ya etasyā patho goptāraṣtebhyāssvāhā ya etasyā patho rākṣitāraṣtebhyāssvāhā ya
 etasyā patho'bhīrākṣitāraṣtebhyāssvāhā'khyātre svāhā'pākhyātre svāhā'bhilālāpate
 svāhā'palālāpate svāhā'gnayē karmakṛte svāhā yamatra nādhīmastasmai svāhā |
 yastā idhman jabhārathsiṣvidāno mūrdhānaṃ vā tatapāte tvāya |
 divo viśvāsmāthsīmaghāyata uruṣyaḥ |
 asmāttvamadhī jāto'si tvadayaṃ jāyatāṃ punāḥ |
 agnayē vaiśvānarāyā suvargāyā lokāya svāhā || 5 ||
 ya etasyā tvatpañcā || 2 ||))

[[6-3-1]]

प्र केतुना बृहता भात्यग्निराविर्विश्वानि वृषभो रौरवीति ।
 दिवश्चिदन्तादुप मामुदानडपामुपस्थे महिषो ववर्ध ।
 इदं त एकं पर ऊ त एकं तृतीयै न ज्योतिषा संविशस्व ।
 संवेशनस्तनुवै चारुरेधि प्रियो देवानां परमे सधस्थै ।
 नाकै सुपर्णमुप यत्पतन्तः हृदा वेनेन्तो अभ्यचक्षत त्वा ।
 हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतं यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम् ।
 अतिद्रव सारमेयौ श्वानौ चतुरक्षौ शबलौ साधुना पथा ।
 अथा पितृन्त्सुविदत्राः अपीहि यमेन ये सधमादं मदन्ति ।
 यौ ते श्वानौ यम रक्षितारौ चतुरक्षौ पथिरक्षी नृचक्षसा ।

ताभ्याꣳ राजन्परिदेहेनꣳ स्वस्ति चास्मा अनमीवं च धेहि ॥ ६ ॥

((pra ketunā bṛhatā bhātyagnirāvīrviśvāni vṛṣabho rōravīti |
divāścīdantādupa māmuḍānāḍapāmupasthē mahiṣo vāvardha |
idaṃ ta ekaṃ para ū ta ekaṃ trīyēna jyotiṣā saṃviśasva |
saṃveśānastānuvai cārūredhi priyo devānāṃ parame sādhassthē |
nāké suparṇamupa yatpatāntaṃ hṛdā venānto abhyacākṣata tvā |
hirāṇyapakṣaṃ varuṇasya dūtaṃ yamasya yonau śakunaṃ bhūraṇyuma |
atīdrava sārāmeṃyau śvānau caturākṣau śābalaū sādhanā pāthā |
athā pītṛnthsūvidatrāṃ apihi yameṇa ye sādhamādaṃ madānti |
yau te śvānau yama rakṣitārau caturākṣau pāthirakṣī nṛcakṣāsā |
tābhyāṃ rājanparīdehyenaṃ svāsti cāsmā anamīvaṃ cā dhehi || 6 ||))

[[6-3-2]]

उरुणसावसुतृपावुल्बलौ यमस्य दूतौ चरतोऽवशाꣳ अनु ।
तावस्मभ्यं दृशये सूर्याय पुनर्दत्तावसुमद्येह भद्रम् ।
सोम एकेभ्यः पवते घृतमेक उपासते ।
येभ्यो मधु प्रधावति ताꣳश्चिदेवापि गच्छतात् ।
ये युध्यन्ते प्रधनेषु शूरसो ये तनुत्यजः ।
ये वा सहस्रदक्षिणास्ताꣳश्चिदेवापि गच्छतात् ।
तपसा ये अनाधृष्यास्तपसा ये सुवर्गताः ।
तपो ये चक्रिरे महत्ताꣳश्चिदेवापि गच्छतात् ।
अश्मन्वती रेवतीस्सꣳरभध्वमुत्तिष्ठत प्रतरता सखायः ।
अत्रा जहाम ये असन्नशैवाशिवान्वयमभि वाजानुत्तरेम ॥ ७ ॥

((uruṇasāvāsutrīpāvulbalaū yamasya dūtau cāratō'vaśāṃanū |
tāvasmabhyāṃ dṛṣaye sūryāya punārdattāvasūmadyeḥa bhādrāma |
soma ekēbhyāḥ pavate ghṛtameka upāsate |
yebhyo madhū pradhāvati tāṃścīdevāpī gacchatāt |
ye yudhyānte pradhanēṣu sūrāso ye tānutyajāḥ |
ye vā sahasrādakṣiṇāstāṃścīdevāpī gacchatāt |
tapāsā ye ānādhṛṣyāstapāsā ye suvārgatāḥ |
tapo ye cākrire mahattāṃścīdevāpī gacchatāt |
āsmānvatī revatīssaṃrābhadvamuttiṣṭhataḥ pratāratā sakhāyāḥ |
atrā jahāma ye aśannaśēvāśśivānvayamaḥbhi vājānuttārema || 7 ||))

[[6-3-3]]

यद्वै देवस्य सवितुः प्रवित्रꣳ सहस्रधारं विततमन्तरिक्षे ।
येनापुनादिन्द्रमनार्तमात्यै तेनाहं माꣳसर्वतनुं पुनामि ।

या राष्ट्रात्पन्नादपयन्ति शाखा अभिमृता नृपतिमिच्छमानाः ।
 धातुस्तास्सर्वाः पर्वनेन पूताः प्रजयाऽस्मान्नय्या वर्चसा सःसृजाथ ।
 उद्वयं तमसस्पारि पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम् ।
 देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम् ।
 धाता पुनातु सविता पुनातु ।
 अग्नेस्तेजसा सूर्यस्य वर्चसा ॥ ८ ॥
 धेह्युत्तरेमाष्टौ च ॥ ३ ॥

((yadvai devasyā savituh pravitraṁ sahasrādhāraṁ vitātamaṅtarikṣe ।
 yenāpūnādindramanārtamārtyaḥ tenāhaṁ māṅsarvatānum punāmi ।
 yā rāṣṭrātpannādapayanti śākhā abhimṛtā nṛpatimicchamānāḥ ।
 dhātustāssarvāḥ pavānena pūtāḥ prajāyā'smānrayyā varcāsā saṅsṛjātha ।
 udvayaṁ tamāsaspari paśyānto jyotiruttāram ।
 devaṁ devatrā sūryamaḡanma jyotiruttamam ।
 dhātā pūnātu savitā pūnātu ।
 aḡnestejāsā sūryāsya varcāsā ॥ 8 ॥
 dhehyuttāremāṣṭau ca ॥ 3 ॥))

[[6-4-1]]

यं ते अग्निममन्थाम वृषभायैव पक्तवे ।
 इमं तः शमयामसि क्षीरेण चोदकेन च ।
 यं त्वमग्ने समदहस्त्वमु निर्वापया पुनः ।
 क्याम्बूरत्र जायतां पाकदूर्वाव्यलकशा ।
 शीतिके शीतिकावति ह्लादुके ह्लादुकावति ।
 मण्डूक्या सुसङ्गमयेमः स्वग्निः शमय ।
 शं ते धन्वन्या आपश्शमु ते सन्त्वनूक्याः ।
 शं ते समुद्रिया आपश्शमु ते सन्तु वष्याः ।
 शं ते स्रवन्तीस्तनुवे शमु ते सन्तु कूप्याः ।
 शं ते नीहारो वर्षतु शमु पृष्ठाऽवशीयताम् ॥ ९ ॥

((yaṁ té aḡnimamaṅthāma vṛṣabhāyēva paktāve ।
 imam taṁ śamayāmasi kṣīreṇā codakenā ca ।
 yaṁ tvamaḡne samadāhastvamu nirvāpayā punāḥ ।
 kyāmbūratrā jāyatāṁ pākadūrvāvyaḷakaśā ।
 śītikē śītikāvati hlādūke hlādūkāvati ।
 maṅḍūkyā susaḅgaṁayemaṅ svāgniṁ śamayā ।
 śaṁ té dhanvaṅyā āpaśśamū te santvanūkyāḥ ।

śaṃ te samudriyā āpaśsamū te santu varṣyāḥ ।
śaṃ te sravāntīstanuve śamū te santu kūpyāḥ ।
śaṃ te nihāro vārṣatu śamu pṛṣvā'váśiyatām ॥ 9 ॥

[[6-4-2]]

अवसृज पनरग्ने पितृभ्यो यस्त आहुतश्चरति स्वधाभिः ।
आयुर्वसान उपयातु शेषं संगच्छतां तनुवा जातवेदः ।
संगच्छस्व पितृभिस्सङ् स्वधाभिस्समिष्टापूर्तेन परमे व्योमन् ।
यत्र भूम्यै वृणसे तत्र गच्छ तत्र त्वा देवस्सविता दधातु ।
यत्ते कृषणशकुन आतुतोद पिपीलस्सर्प उत वा श्वापदः ।
अग्निष्टद्विश्वादनृणं कृणोतु सोमश्च यो ब्राह्मणमाविवेश ।
उत्तिष्ठतस्तनुवः सम्भरस्व मेह गात्रमवहा मा शरीरम् ।
यत्र भूम्यै वृणसे तत्र गच्छ तत्र त्वा देवस्सविता दधातु ।
इदं त एकं पर ऊं त एकं तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व ।
संवेशनस्तनुवै चारुरेधि प्रियो देवानां परमे सधस्थै ।
उत्तिष्ठ प्रेहि प्रद्रवौकः कृणुष्व परमे व्योमन् ।
यमेन त्वं यम्यां संविदानोत्तमं नाकमधिरोहेमम् ।
अश्मन्वती रेवतीर्यद्वै देवस्य सवितुः पवित्रं या राष्ट्रात्पन्नादुद्वयं तमसस्परि धाता पुनातु ।
अस्मात्त्वमधिजातोऽस्ययं त्वदधिजायताम् ।
अग्नये वैश्वानराय सुवर्गाय लोकाय स्वाहा ॥ १० ॥
अवशीयतां सधस्थे पञ्च च ॥ ४ ॥

((avāsṛja panāragne piṭṛbhyo yasta āhutaścarāti svadhābhiḥ ।
āyurvasāna upāyātu śeṣaṃ saṃgacchatām tanuvā jātavedaḥ ।
saṃgacchasva piṭṛbhissaṃ svadhābhissamiṣṭāpūrtenā parame vyōmann ।
yatra bhūmyai vṛṇase tatra gaccha tatra tvā devassāvītā dādhatu ।
yatte kṛṣaṇaśśakuna ātutodā pipīlassarpa uta vā śvāpādaḥ ।
agniṣṭadviśvādanṛṇaṃ kṛṇotu somāśca yo brāhmaṇamāviveśa ।
uttiṣṭhātastanuvāṃ sambhārasva meha gātraṃavahā mā śarīram ।
yatra bhūmyai vṛṇase tatra gaccha tatra tvā devassāvītā dādhatu ।
idaṃ ta ekaṃ para ū ta ekaṃ tṛtīyēna jyotiṣā saṃviśasva ।
saṃveśanastanuvai cāruredhi priyo devānāṃ parame sadhasthē ।
uttiṣṭha prehi pradṛavaukaḥ kṛṇuṣva parame vyōman ।
yameṇa tvam yamyā saṃvidānottamam nākamadhīrohemam ।
aśmānvatī revatīryadvai devasyā savītuḥ pavitraṃ yā rāṣṭrātpannādudvayaṃ
tamāsaṣpari dhātā pūnātu ।
asmāttvamadhijātō'syayaṃ tvadadhijāyatām ।
agnayē vaiśvānarāyā suvargāyā lokāyā svāhā ॥ 10 ॥

[[6-5-1]]

आयातु देवस्सुमनाभिरूतिभिर्यमो ह वेह प्रयताभिरक्ता ।
आसीदतां सुप्रयते ह बर्हिष्यूर्जाय जात्यै मम शत्रुहत्यै ।
यमे इव यतमाने यदैतं प्र वा भरन्मानुषा देवयन्तः ।
आसीदतः स्वमु लोकं विदाने स्वासस्थे भवतमिन्दवे नः ।
यमाय सोमं सुनुत यमाय जुहुता हविः ।
यमं ह यज्ञो गच्छत्यग्निदूतो अरंकृतः ।
यमाय घृतवद्धविर्जुहोत प्र च तिष्ठत ।
स नो देवेष्वायमद्दीर्घमायुः प्रजीवसे ।
यमाय मधुमत्तमं राज्ञे हव्यं जुहोतन ।
इदं नम ऋषिभ्यः पूर्वजेभ्यः पूर्वैभ्यः पथिकृद्भ्यः ॥ ११ ॥

((āyātu devassumanābhirūtibhīryāmo ha veḥa prayātābhiraktā ।
āsīdatām suprayatē ha barhiṣyūrjāya jātyai mamā śatruhatyāi ।
yame iva yatāmāṇe yadaitaṃ pra vāṃ bharanmānuṣā devayantāḥ ।
āsīdataṃ svamū lokam vidāne svāsasthe bhāvatamindāve naḥ ।
yamāya somam sunuta yamāya juhutā haviḥ ।
yamaṃ ha yajño gacchatyagnidūto aramkṛtaḥ ।
yamāya ghṛtavaddhāvīrjuhota pra ca tiṣṭhata ।
sa nō deveṣvāyamaddīrghamāyuh prajīvasē ।
yamāya madhumattamaṃ rājñe havyaṃ juhotana ।
idaṃ nama ṛṣibhyaḥ pūrvajebhyaḥ pūrvēbhyaḥ pathikṛdbhyaḥ ॥ 11 ॥))

[[6-5-2]]

योऽस्य कौष्ठ्य जगतः पार्थिवस्यैक इद्वशी ।
यमं भङ्गश्रवो गाय यो राजाऽनपरोध्यः ।
यमं गाय भङ्गश्रवो यो राजाऽनपरोध्यः ।
येनापो नद्यो धन्वानि येन द्यौः पृथिवी दृढा ।
हिरण्यकक्ष्यान्धसुधुरान् हिरण्याक्षानयश्शफान् ।
अश्वाननश्यतो दानं यमो राजाऽभितिष्ठति ।
यमो दाधार पृथिवीं यमो विश्वमिदं जगत ।
यमाय सर्वमित्रस्थे यत्प्राणद्वायुरक्षितम् ।
यथा पञ्च यथा षड्यथा पञ्चदुर्षयः ।

यमं यो विद्याथ्स ब्रूयाद्यथैक ऋषिर्विजानते ॥ १२ ॥

((yo'sya kauṣṭhya jagātaḥ pārthivasyaika idvaśi |
yamaḥ bhāṅgyaśravo gāya yo rājā'naparodhyaḥ |
yamaḥ gāyā bhāṅgyaśravo yo rājā'naparodhyaḥ |
yenāpo nadyo dhanvāni yena dyauḥ pṛthivī dṛdhā |
hiraṇyakakṣyānthśudhurān hiraṇyākṣānāyaśśaphān |
aśvānānaśyāto dānaḥ yamo rājā'bhitiṣṭhāti |
yamo dādharma pṛthivīm yamo viśvāmidam jagāt |
yamāya sarvāmitrāsthe yatprāṇadvāyurākṣitam |
yathā pañca yathā śadyathā pañcādaśayaḥ |
yamaḥ yo vidyāthsa brūyadyathaika ṛṣirvijānate || 12 ||))

[[6-5-3]]

त्रिकद्रुकेभिः पतति षडुर्वीरेकमिद्वृहत् ।
गायत्री त्रिष्टुप्छन्दांसि सर्वा ता यम आहिता ।
अहरहर्नयमानो गामश्च पुरुषं जगत् ।
वैवस्वतो न तृप्यति पञ्चभिर्मानवैर्यमः ।
वैवस्वते विविच्यन्ते यमे राजनि ते जनाः ।
ये चेह सत्येनेच्छन्ते य उ चानृतवादिनः ।
ते राजन्निह विविच्यन्तेऽथा यन्ति त्वामुप ।
देवाश्च ये नमस्यन्ति ब्राह्मणाश्चापचित्यति ।
यस्मिन्वृक्षे सुपलाशे देवैस्संपिबते यमः ।
अत्रा नो विशपतिः पिता पुराणा अनुवेनति ॥ १३ ॥
पथिकृद्भ्यो विजानतेऽनुवेनति ॥ ५ ॥

((trikādrukebhiḥ patāti ṣaḍurvīrekamidbṛhat |
gāyatrī triṣṭupchandāṁsi sarvā tā yama āhitā |
ahāraharnayāmāno gāmaśvaḥ puruṣaḥ jagāt |
vaivāsvato na tṛpyati pañcābhirmānavairyamaḥ |
vaivāsvate vivicyante yame rājāni te janāḥ |
ye ceḥa śatyeneccchānte ya u cānṛtavādīnaḥ |
te rājanniha vivicyante'thā yānti tvāmupā |
devāṁśca ye namaśyanti brāhmaṇāṁścāpacityati |
yasminvṛkṣe sūpalāśe devaiśśampibāte yamaḥ |
atrā no viśpatiḥ pitā purāṇā anūvenati || 13 ||
pāthikṛdbhyo vijānate'nūvenati || 5 ||))

[[6-6-1]]

वैश्वानरे हविरिदं जुहोमि साहस्रमुथ्सश्शतधारमेतम् ।

तस्मिन्नेष पितरं पितामहं प्रपितामहं बिभरत्पिन्वमाने ।
 द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः ।
 तृतीयं योनिमनु संचरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः ।
 इमं समुद्रं शतधारमुत्सं व्यच्यमानं भुवनस्य मध्ये ।
 घृतं दुहानामदितिं जनायाग्ने मा हिंसीः परमे व्योमन्न ।
 अपेत वीत वि च सर्पतातो येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः ।
 अहोभिरद्भिरक्तुभिर्व्यक्तं यमो ददात्ववसानमस्मै ।
 सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ आदधे ।
 तेभिर्युज्यन्तामघ्नियाः ॥ १४ ॥

((vaiśvānare haviridaṃ jūhomi sāhasramuthsaṃśatadhārametaṃ |
 tasminneṣa pītaṃ pītāmaḥaṃ prapitāmaḥaṃ bibharatpinvāmāne |
 drapsaścāskanda pṛthivīmaṇu dyāmimaṃ ca yonimaṇu yaśca pūrvāḥ |
 tṛtīyaṃ yonimaṇu saṃcarantaṃ drapsaṃ jūhomyaṇu sapta hotrāḥ |
 imaṃ sāmudraṃśatadhāramuthsaṃ vyacyamaṇaṃ bhuvānasya madhye |
 ghr̥taṃ duhānāmaditiṃ janāyāgne mā hīṃsīḥ paraṃe vyōmann |
 apēta vīta vi ca sarpatāto ye'tra stha pūrāṇā ye ca nūtānāḥ |
 ahōbhiradbhiraktubhirvyaktaṃ yamo dādātvavasānāmasmai |
 savitaitāni śarīrāṇi pṛthivyai māturuṣastha ādādhe |
 tebhiryujyantāmaghniyāḥ || 14 ||))

[[6-6-2]]

शुनं वाहाश्शुनं नाराश्शुनं कृषतु लाङ्गलम् ।
 शुनं वरत्रा बध्यन्तां शुनमष्टामुदिङ्गय शुनासीरा शुनमस्मासु धत्तम् ।
 शुनासीराविमां वाचं यद्विवि चक्रथुः पयः ।
 तेनेमामुपसिञ्चतम् ।
 सीते वन्दामहे त्वाऽर्वाची सुभगे भव ।
 यथा नस्सुभगा ससि यथा नस्सुफला ससि ।
 सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ आदधे ।
 तेभिरदिते शम्भव ।
 विमुच्यध्वमघ्निया देवयाना अतारिष्म तमसस्पारमस्य ।
 ज्योतिरापाम सुवरगन्म ॥ १५ ॥

((śunaṃ vāhāśśunaṃ nārāśśunaṃ kṛṣatu lāṅgālam |
 śunaṃ varaṭrā bādhyantāṃ śunamaṣṭramudīṅgaya śunāsīrā śunamaśmāsū dhattam
 |

śunāsīrāvīmāṃ vācam yaddīvi cākraṭhuḥ payāḥ |
 tenemāmupāsiñcatam |
 sīte vandāmahe tvā'rvācī subhage bhava |
 yathā nassubhagā śāsī yathā nassuphalā śāsī |
 savītaitāṇī śārīrāṇī pṛthīvyai māturuḥpastha ādādhe |
 tebhīradite śambhāva |
 vimūcyadhvamaghniyā devayānā atāriṣma tamāsaspāramasya |
 jyotīrāpāma suvāraganma || 15 ||))

[[6-6-3]]

प्र वाता वान्ति पतयन्ति विद्युत् उदोषधीर्जिहते पिन्वते सुवः ।
 इरा विश्वस्मै भुवनाय जायते यत्पर्जन्यः पृथिवीं रेतसाऽवति ।
 यथा यमाय हार्म्यमवपन्पञ्च मानवाः ।
 एवं वपामि हार्म्यं यथाऽसाम जीवलोके भूरयः ।
 चितस्स्थ परिचित ऊर्ध्वचितश्श्रयध्वं पितरो देवता ।
 प्रजापतिर्वस्सादयतु तया देवतया ।
 आप्यायस्व सं ते ॥ १६ ॥
 अघ्निया अगन्म सप्त च ॥ ६ ॥

((pra vātā vānti paṭayānti vidyuta udoṣādhīrjihate pinvāte suvaḥ |
 irā viśvāsmai bhuvānāya jāyate yatparjanyaḥ pṛthīviṃ retasā'vāti |
 yathā yamāya hārmyamavapaṅpañcā mānavāḥ |
 evaṃ vāpāmi hārmyaṃ yathā'sāma jīvaloke bhūrāyaḥ |
 citāsstha paricitā ūrdhvacitāśśrayadhvaṃ pītarō devatā |
 prajāpātīrvassādayatu tayā devatāyā |
 āpyāyasva saṃ te || 16 ||
 aghniyā āganma sapta ca || 6 ||))

[[6-7-1]]

उक्तै तन्नोमि पृथिवीं त्वपरीमं लोकं निदधन्मो अहंरिषम् ।
 एतां स्थूणां पितरो धारयन्तु तेऽत्रा यमस्सादनात्ते मिनोतु ।
 उपसर्प मातरं भूमिमेतामुरुव्यचसं पृथिवीं सुशेवाम् ।
 ऊर्णम्रदा युवतिर्दक्षिणावत्येषा त्वा पातु निर्ऋत्या उपस्थै ।
 उच्छ्वस्व पृथिवि मा विबाधिथास्सूपायनाऽस्मै भव सूपवञ्चना ।
 माता पुत्रं यथा सिन्वाऽभ्येनं भूमि वृणु ।
 उच्छ्वस्वमाना पृथिवी हि तिष्ठसि सहस्रं मित उप हि श्रयन्ताम् ।
 ते गृहासो मधुश्चुतो विश्वाहाऽस्मै शरणास्सन्त्वत्र ।

एणीर्धाना हरिणीरजुनीस्सन्तु धेनवः ।

तिलवथसा ऊर्जमस्मै दुहाना विश्वाहा सन्त्वनपस्फुरन्तीः ॥ १७ ॥

((*utté tabhnomi pṛthivīm tvaparīmaṃ lokam nidadhaṇmo ahañriṣam ।
eṭāṃ sthūnāṃ pītaró dhārayantu te'trā yamassādānātte minotu ।
upāsarpa mātarāṃ bhūmīmetāmūruvyacāsam pṛthivīm suśevām ।
ūrṇāmrādā yuvaṭirdakṣiṇāvatyēṣā tvā pātu nirītyā upasthē ।
ucchmañcasva pṛthivi mā vibādhitāssūpāyanā'smai bhava sūpavañcanā ।
mātā putram yathā sicā'bhyēnaṃ bhūmi vṛṇu ।
ucchmañcāmānā pṛthivi hi tiṣṭhāsi sahasraṃ mita upa hi śrayāntām ।
te gṛhāsó madhuścutó viśvāhā'smai śaraṇāssantvatrá ।
eñīrdhānā harinīrarjūniṣsantu dhenavaḥ ।
tilāvathsā ūrjāmasmai duhānā viśvāhā santvanāpasphurantīḥ ॥ 17 ॥))

[[6-7-2]]

एषा ते यमसादने स्वधा निधीयते गृहे ।

अक्षितिर्नाम ते असौ ।

इदं पितृभ्यः प्रभरेम बर्हिर्देवेभ्यो जीवन्त उत्तरं भरेम ।

तत्त्वमारोहासो मेध्यो भवं यमेन त्वं यम्यां संविदानः ।

मा त्वा वृक्षौ संबाधिष्ठां मा माता पृथिवि त्वम् ।

पितृन् ह्यत्र गच्छास्येधासं यमराज्ये ।

मा त्वा वृक्षौ संबाधेथां मा माता पृथिवी मही ।

वैवस्वतः हि गच्छासि यमराज्ये विराजसि ।

नळं प्लवमारोहैतं नळेन पथोऽन्विहि ।

स त्वं नळप्लवो भूत्वा संतरं प्रतरोत्तरं ॥ १८ ॥

((eṣā té yamaśādāne svadhā nidhīyate gṛhe ।

akṣitirnāmā te asau ।

idaṃ pīṭrbhyaḥ prabhārema barhirdevebhyo jīvantaḥ uttāraṃ bharema ।

tattvāmārohāso medhyo bhavaṃ yameṇa tvam yamyā saṃvidānaḥ ।

mā tvā vṛkṣau saṃbādhiṣṭhāṃ mā mātā pṛthivi tvam ।

pīṭrīn hyatra gacchāsyedhāsam yamarājyē ।

mā tvā vṛkṣau saṃbādhetthāṃ mā mātā pṛthivi mahī ।

vaivasvataḥ hi gacchāsi yamarājyē virājasi ।

naḷaṃ pḷavamārohaitaṃ naḷeṇa patho'nvihi ।

sa tvam naḷapḷavo bhūtvā saṃtāraḥ pratārottāra ॥ 18 ॥))

[[6-7-3]]

सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ आदधे ।

तेभ्यः पृथिवि शम्भव ।

षड्वोता सूर्यं ते चक्षुर्गच्छतु वातमात्मा द्यां च गच्छ पृथिवीं च धर्मणा ।

अपो वा गच्छ यदि तत्र ते हितमोषधीषु प्रतितिष्ठा शरीरैः ।

परं मृत्यो अनुपरोहि पन्थां यस्ते स्व इतरो देवयानात् ।

चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मा नः प्रजां रीरिषो मोत वीरान् ।

शं वातश्शं हि ते घृणिश्शमु ते सन्त्वोषधीः ।

कल्पन्तां मे दिशश्शग्माः ।

पृथिव्यास्त्वा लोके सादयाम्यमुष्य शर्मांसि पितरो देवता ।

प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतया ।

अन्तरिक्षस्य त्वा दिवस्त्वा दिशां त्वा नाकस्य त्वा पृष्ठे ब्रध्नस्य त्वा विष्टपे सादयाम्यमुष्य शर्मांसि पितरो देवता ।

प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतया ॥ १९ ॥

अनपस्फुरन्तीरुत्तर देवतया द्वे च ॥ ७ ॥

((savitaitāni śarīrāṇi pṛthivyai māturupastha ādādhe ।

tebhyāḥ pṛthivi śambhāva ।

śaddhōtā sūryam te cakṣurgacchatu vātāmātmā dyām ca gacchā pṛthivim ca dharmāṇā ।

apo vā gacchā yadi tatra te hitamośadhīṣu pratitiṣṭhā śarīraiḥ ।

param mṛtyo anuparēhi panthām yaste sva itaro devayānāt ।

cakṣuśmate śṛṇvate te bravīmi mā naḥ prajāṁ rīriṣo mota vīrān ।

śaṁ vātaśśaṁhi te ghṛṇiśśamū te santvośadhīḥ ।

kalpāntām me diśāśśagmāḥ ।

pṛthivyāstvā loke sādāyāmyamuṣya śarmāsi pitaro devatā ।

prajāpādistvā sādāyatū tayā devatāyā ।

antarikṣasya tvā divastvā diśāṁ tvā nākasya tvā pṛṣṭhe braḍhnasyā tvā viṣṭapē

sādāyāmyamuṣya śarmāsi pitaro devatā ।

prajāpādistvā sādāyatū tayā devatāyā ॥ 19 ॥

anāpasphurantīruttāra devatāyā dve ca ॥ 7 ॥))

[[6-8-1]]

अपूपवान्घृतवांश्चरुरेह सीदतूत्तभ्रुवन्पृथिवीं घामुतोपरि ।

योनिःकृतः पथिकृतस्सपर्यत ये देवानां घृतभागा इह स्थ ।

एषा ते यमसादने स्वधा निधीयते गृहेऽसौ ।

दशाक्षरा तां रक्षस्व तां गोपायस्व तां ते परिददामि तस्यां त्वा मा दभन्पितरो देवता ।

प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतया ।

अपूपवाञ्छृतवान्क्षीरवान्दधिवान्मधुमांश्चरुरेह सीदतूत्तभ्रुवन्पृथिवीं चामुतोपरि ।
 योनिकृतः पथिकृतस्सपर्यत ये देवानां शृतभागाः क्षीरभागा दधिभागा मधुभागा इह स्थ ।
 एषा ते यमसादने स्वधा निधीयते गृहेऽसौ ।
 शताक्षरा सहस्राक्षराऽयुताक्षराऽच्युताक्षरा तां रक्षस्व तां गोपायस्व तां ते परिददामि तस्यां
 त्वामादभन्पितरो देवता ।
 प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतया ॥ २० ॥
 अपूपवानसौ दश ॥ ८ ॥

((apūpavāñchṛtavāñścarureha sīdatūttabhnuvanpṛthivīm dyāmutopari ।
 yonikṛtāḥ pathikṛtāssaparyata ye devānāṃ ghṛtabhāgā iha stha ।
 eṣā té yamaśādāne svadhā nidhīyate gṛhē'sau ।
 daśākṣarā tāṃ rākṣasva tāṃ gōpāyasva tāṃ te paridadāmi tasyāṃ tvā mā
 dābhanpitaró devatā ।
 prajāpátistvā sādayatu tayā devatāyā ।
 apūpavāñchṛtavāñśīravāñdadhivāñmadhūmāñścarureha
 sīdatūttabhnuvanpṛthivīm dyāmutopari ।
 yonikṛtāḥ pathikṛtāssaparyata ye devānāṃ śṛtabhāgāḥ kṣīrabhāgā dadhībhāgā
 madhūbhāgā iha stha ।
 eṣā té yamaśādāne svadhā nidhīyate gṛhē'sau ।
 śatākṣarā sahasrākṣarā'yutākṣarā'cyūtākṣarā tāṃ rākṣasva tāṃ gōpāyasva tāṃ te
 paridadāmi tasyāṃ tvāmādābhanpitaró devatā ।
 prajāpátistvā sādayatu tayā devatāyā ॥ 20 ॥
 apūpavāñsasau daśā ॥ 8 ॥))

[[6-9-1]]

एतास्ते स्वधा अमृताः करोमि यास्ते धानाः परिकिराम्यत्र ।
 तास्ते यमः पितृभिस्संविदानोऽत्र धेनूः कामदुघाः करोतु ।
 त्वामर्जुनौषधीनां पयो ब्रह्माण इद्विदुः ।
 तासां त्वा मध्यादाददे चरुभ्यो अपिधातवे ।
 दूर्वाणां स्तम्बमाहरैतां प्रियतमां मम ।
 इमां दिशं मनुष्याणां भूयिष्ठाऽनु विरोहतु ।
 काशानां स्तम्बमाहर रक्षसामपहत्यै ।
 य एतस्यै दिशः पराभवन्नघायवो यथा ते नाभवान्पुनः ।
 दुर्भाणां स्तम्बमाहर पितृणामोषधीं प्रियाम् ।
 अन्वस्यै मूलं जीवादनु काण्डमथो फलम् ॥ २१ ॥

((etāstē svadhā amṛtāḥ karomi yāstē dhānāḥ parikirāmyatra ।

tāstē yamaḥ piṭrbhissamvidāno'trā dhenūḥ kāmādughāḥ karotu |
 tvāmarjunaśādhinām payō brahmāṇa idviduḥ |
 tāsām tvā madhyādādāde carubhyo apidhātave |
 dūrvānām stambamāhāraitām priyatāmām mamā |
 imām diśam maṇṣyaṇām bhūyiṣṭhā'nu virōhatu |
 kāśānām stambamāhāra rakṣāsāmapāhatyai |
 ya etasyai diśaḥ parābhāvannaghāyavo yathā te nābhāvānpunāḥ |
 darbhānām stambamāhāra piṭṛṇāmośādhim priyām |
 anvasyai mūlam jivādanu kāṇḍamatho phalām || 21 ||)

[[6-9-2]]

लोकं पृण ता अस्य सूददोहसः ।

शं वातश्शं हिते घृणिश्शमु ते सन्त्वोषधीः ।

कल्पन्तां ते दिशस्सर्वाः ।

इदमेव मतोऽपरामार्तिमाराम कांचन ।

तथा तदश्विभ्यां कृतं मित्रेण वरुणेन च ।

वरुणो वारयादिदं देवो वनस्पतिः ।

आर्त्यै निरृत्यै द्वेषाच्च वनस्पतिः ।

विधृतिरसि विधारयास्मदघा द्वेषांसि शमि शमयास्मदघा द्वेषांसि यव यवयास्मदघा द्वेषांसि ।

पृथिवीं गच्छान्तरिक्षं गच्छ दिवं गच्छ दिशो गच्छ सुवर्गच्छ सुवर्गच्छ दिशो गच्छ दिवं

गच्छान्तरिक्षं गच्छ पृथिवीं गच्छापो वा गच्छ यदि तत्र ते हितमोषधीषु प्रतितिष्ठा शरीरैः ।

अश्मन्वती रेवतीर्यद्वै देवस्य सवितुः पवित्रं या राष्ट्रात्पन्नादुद्वयं तमसस्परि धाता पुनातु ॥ २२ ॥

फलं पुनातु ॥ ९ ॥

((lokaṁ pṛṇa tā āsya sūdadohasaḥ |

śaṁ vātaśśaṁ hite ghrṇiśśamu te santvośadhīḥ |

kalpāntām te diśassarvāḥ |

idameva meto'parāmārtimārāma kāmcana |

tathā tadaśvibhyāṁ kṛtaṁ mitreṇa varuṇena ca |

varaṇo vārayādidam devo vanaspatiḥ |

artyai nirṛtyai dveṣācca vanaspatiḥ |

vidhṛtirasī vidhārayāsmadaghā dveṣāṁsi śami śamayāsmadaghā dveṣāṁsi yava
 yavayāsmadaghā dveṣāṁsi |

pṛthivīm gacchāntarikṣaṁ gaccha divaṁ gaccha diśo gaccha suvārgaccha

suvārgaccha diśo gaccha divaṁ gacchāntarikṣaṁ gaccha pṛthivīm gacchāpo vā

gaccha yadi tatra te hitamośādhiṣu pratitiṣṭhā śarīraiḥ |

āsmānvatī revatīryadvai devasya savituh pavitraṁ yā rāṣṭrātpannādudvayaṁ

tamāśaspari dhātā punātu || 22 ||

phalaṁ punātu || 9 ||)

[[6-10-1]]

आरौहताऽऽयुर्जरसं गृणाना अनुपूर्वं यतमाना यतिष्ठ।
इह त्वष्टा सुजनिमा सुरत्नौ दीर्घमायुः करतु जीवसे वः।
यथाऽहान्यनुपूर्वं भवन्ति यथर्तव ऋतुभिर्यन्ति क्लृप्ताः।
यथा न पूर्वमपरो जहात्येवा धातरायूर्षि कल्पयैषाम्।
न हि ते अग्ने तनुवै क्रूरं चकार मर्त्यः।
कपिर्बभस्ति तेजनं पुनर्जरायु गौरिव।
अपं नश्शोशुचदघमग्ने शुशुद्ध्या रयिम्।
अपं नश्शोशुचदघं मृत्यवे स्वाहा।
अनद्वाहमन्वारभामहे स्वस्तये।
स न इन्द्र इव देवेभ्यो वह्निस्संपारणो भव ॥ २३ ॥

((ārōḥatā'yūrjarasaṃ gṛṇānā ānupūrvam yatāmānā yatiṣṭa |
iha tvaṣṭā sujanimā suratno dīrghamāyuh karatu jīvasē vaḥ |
yathā'hānyanupūrvam bhavānti yathartavā ṛtubhīryanti klṛptāḥ |
yathā na pūrvamaparo jahātyevā dhātarāyūṁṣi kalpayaiṣām |
na hi te agne tanuvaī krūram cakāra martyaḥ |
kapirbābhasti tejānam punārjarāyu gaurīva |
apā naśśośūcadaghamagnē śuśuddhyā rayim |
apā naśśośūcadagham mrtyave svāhā |
aṇadvāhāmanvārābhāmahe svastayē |
sa na indrā iva devebhyo vahnīssampāraṇo bhava ॥ 23 ॥))

[[6-10-2]]

इमे जीवा वि मृतैराववर्तिन्नभूद्भद्रा देवहृतिं नो अद्य।
प्राञ्चौऽगामा नृतये हसाय द्राघीय आयुः प्रतरां दधानाः।
मृत्योः पदं योपयन्तो यदैम द्राघीय आयुः प्रतरां दधानाः।
आप्यायमानाः प्रजया धनेन शुद्धाः पूता भवथ यज्ञियासः।
इमं जीवेभ्यः परिधिं दधामि मा नोऽनु गादपरो अर्धमेतम्।
शतं जीवन्तु शरदः पुरूचीस्तिरो मृत्युं दद्महे पर्वतेन।
इमा नारीरविधवास्सुपत्नीराञ्जनेन सर्पिषा संमृशन्ताम्।
अनश्रवो अनमीवास्सुशेवा आरोहन्तु जनयो योनिमग्रे।
यदाञ्जनं त्रैककुदं जातं हिमवतस्परि।
तेनामृतस्य मूलेनारातीर्जम्भयामसि।
यथा त्वमुद्दिनथस्यौषधे पृथिव्या अधि।

एवमिम उद्भिन्दन्तु कीर्त्या यशसा ब्रह्मवर्चसेन।

अजोऽस्यजास्मद्घा द्वेषाऽसि यवोऽसि यवयास्मद्घा द्वेषाऽसि ॥ २४ ॥

भव जम्भयामसि त्रीणी च ॥ १० ॥

((ime jīvā vi mṛtairāvāvartinnabhūdbhadrā devahūtiṃ no ādya |
prāñcō'gāmā nṛtaye hasāya drāghīya āyūḥ pratarāṃ dadhānāḥ |
mṛtyoḥ paḍaṃ yopayānto yadaima drāghīya āyūḥ pratarāṃ dadhānāḥ |
āpyāyāmānāḥ prajayā dhanēna śuddhāḥ pūtā bhāvatha yajñiyāsaḥ |
imaṃ jīvebhyāḥ pariḍhiṃ dādhami mā no'nū gādapāro ardhāmetam |
śataṃ jīvantu śaradāḥ purūcistiro mṛtyuṃ dādmahe parvātena |
imā nārīraividhāvāssupatnīrāñjanena sarpiṣā saṃmṛśantām |
anaśravō anamīvāssuśevā ārōhantu janāyo yonimagrē |
yadāñjanam traikakuḍam jātaṃ himavātaspari |
tenāmṛtāsyā mūlenārātīrjambhayāmasi |
yathā tvamūdbhinathsyōsadhe pṛthivyā adhi |
evamīma udbhindantu kīrtiyā yaśāsā brahmavarcaṣenā |
ajō'syājāsmadaghā dveṣāṃsi yavō'si yavayāsmadaghā dveṣāṃsi ॥ 24 ॥
bhava jambhayāmasi trīṇi ca ॥ 10 ॥))

[[6-11-1]]

अप नश्शोशुचद्घमग्ने शुशुद्ध्या रयिम्।

अप नश्शोशुचद्घम्।

सुक्षेत्रिया सुगातुया वसूया च यजामहे।

अप नश्शोशुचद्घम्।

प्र यद्भिन्दिष्ठ एषां प्रास्माकासश्च सूरयः।

अप नश्शोशुचद्घम्।

प्र यद्ग्रेस्सहस्वतो विश्वतो यन्ति सूरयः।

अप नश्शोशुचद्घम्।

प्र यत्तै अग्ने सूरयो जायेमहि प्र तै वयम्।

अप नश्शोशुचद्घम् ॥ २५ ॥

((apā naśśośūcadāghamagnē śuśuddhyā rayim |
apā naśśośūcadāgham |
sukṣetṛiyā sūgātuyā vāsūyā cā yajāmahe |
apā naśśośūcadāgham |
pra yadbhandiṣṭha eṣāṃ prāsmākāsaśca sūrayāḥ |
apā naśśośūcadāgham |
pra yaḍgnessahāsvato viśvato yanti sūrayāḥ |
apā naśśośūcadāgham |
pra yattē agne sūrayo jāyemahi pra tē vayam |

apā naśśośúcadaḡham || 25 ||))

[[6-11-2]]

त्व॑ हि विश्वतोमुख विश्वतः॑ परिभूरसि॑ ।
अप॑ न॒श्शोशु॑चद॒घम् ।
द्विषो॑ नो विश्वतो मुखाऽति॑ नावेव॑ पारय ।
अप॑ न॒श्शोशु॑चद॒घम् ।
स न॒स्सिन्धु॑मिव नावयाऽति॑पर्षा स्वस्तये॑ ।
अप॑ न॒श्शोशु॑चद॒घम् ।
आपः॑ प्रवणादिव॑ यतीरपा॒स्मथस्य॑न्दताम॒घम् ।
अप॑ न॒श्शोशु॑चद॒घम् ।
उद्व॑नादुद॒कानी॑वापा॒स्मथस्य॑न्दताम॒घम् ।
अप॑ न॒श्शोशु॑चद॒घम् ।
आ॒न॒न्दाय॑ प्रमो॒दाय॑ पुन॒रागा॑ स्वान्गृ॒हान् ।
अप॑ न॒श्शोशु॑चद॒घम् ।
न वै तत्र॑ प्रमीयते॒ गौरश्वः॑ पुरुषः पशुः ।
यत्रेदं॑ ब्रह्म॑ क्रियते॒ परिधि॑र्जीवनाय॒ कमप॑ न॒श्शोशु॑चद॒घम् ॥ २६ ॥
अ॒घम॒घं च॒त्वारि॑ च ॥ ११ ॥

((tvaṁ hi viśvatomukha viśvataḥ pariḥhūrasī |
apā naśśośúcadaḡham |
dviṣo no viśvato mukhā'ti nāvevā pāraya |
apā naśśośúcadaḡham |
sa nassindhūmiva nāvayā'tiparṣā svastayē |
apā naśśośúcadaḡham |
āpāḥ pravaṇādiva yatīrapāsmathsyāndatāmaḡham |
apā naśśośúcadaḡham |
udvaṇādūdakānīvāpāsmathsyāndatāmaḡham |
apā naśśośúcadaḡham |
ānaṇdāyā pramoḍāya punarāgāṁ svāngṛhān |
apā naśśośúcadaḡham |
na vai tatra pramiyate gaurasvaḥ puruṣaḥ paśuḥ |
yatredaṁ brahmā kriyate pariḥhirjīvanāya kamapā naśśośúcadaḡham || 26 ||
aḡhamāḡham caṭvāri ca || 11 ||))

[[6-12-1]]

अप॑श्याम यु॒वति॑मा॒चर॑न्तीं मृ॒ताय॑ जी॒वां परि॑णीय॒मानाम् ।

अन्धेन या तमसा प्रावृताऽसि प्राचीमवाचीमवयन्नरिष्ट्यै।
 मयैतां मांस्तान् भ्रियमाणा देवी सती पितृलोकं यदैषि।
 विश्ववारा नभसा संव्ययन्त्युभौ नो लोकौ पयसाऽऽवृणीहि।
 रयिष्ठामग्निं मधुमन्तमूर्मिणमूर्जस्सन्तं त्वा पयसोपसंसदेम।
 सख्या समु वर्चसा सचस्वा नस्वस्तये।
 ये जीवा ये च मृता ये जाता ये च जन्त्याः।
 तेभ्यो घृतस्य धारयितुं मधुधारा व्युन्दती।
 माता रुद्राणां दुहिता वसूनां स्वसाऽऽदित्यानाममृतस्य नाभिः।
 प्र णु वोचं चिकितुषे जनाय मा गामनागामदितिं वधिष्ट।
 पिबतूदकं तृणान्यत्तु।
 ओमुथ्सृजत ॥ २७ ॥
 वधिष्ट द्वे च ॥ १२ ॥

परे युवांसं प्रविद्वान्मुवनस्याभ्याववृथस्वाजो भागोऽयं वै चतुश्चत्वारिंशत्।
 य एतस्य त्वत्पञ्च।
 प्र केतुनेदं ते नाके सुपर्णमपीहि यौ ते ये युध्यन्ते तपसाऽश्मन्वती रेवतीस्सं रभध्वं
 सहस्रधारमष्टाविंशतिः।
 यं ते यत्त उत्तिष्ठत इदं त उत्तिष्ठ प्रेह्यश्मन्यद्वा उद्वयमयं पञ्चविंशतिः।
 आयातु त्रिंशत्।
 वैश्वानरे तस्मिन्द्रप्स इममपेताहोभिर्युज्यन्तामघ्निया अदिते पारं व आप्यायस्व सप्तविंशतिः।
 उत्तै गृहेऽक्षितिस्तेभ्यः पृथिवि षड्भौता परं मे शग्माः पृथिव्या अन्तरिक्षस्य द्वात्रिंशत्।
 अपूपवानसौ दश शत दश।
 एतास्ते ते दिशस्सर्वा इदमश्मन्विंशतिः।
 आरौहत तनुवै क्रूरं चकार पुनर्मृत्यवे मा नोऽनु गाद्ब्रह्म इमा नारीः परि त्रयोविंशतिः।
 अप नस्सुक्षेत्रिया प्र यद्भन्दिष्टः प्रयदग्नेः प्र यत्तै अग्ने त्वं हि द्विषस्स नस्सिन्धुमापः
 प्रवणादुद्वनादानन्दाय न वै तत्र चतुर्विंशतिः।
 अपश्यामाऽऽवृणीहि द्वादश द्वादश ॥ १२ ॥

परे युवांसमायात्वेतास्ते सप्तविंशतिः ॥ २७ ॥

परेयुवांसमोमुत्सृजत् ॥

((apáśyāma yuvaṭimācarāntim mṛtāyā jīvāṃ pariṇīyamānām |
andhena yā tamāsā prāvṛtā'si prācīmavācīmavayannariṣṭyai |
mayaitām māṃstām bhriyamāṇā devī satī pītrlokaṃ yadaīṣi |
viśvavārā nabhāsā samvyāyantyubhau nō lokau payasā'vṛṇīhi |
rayiṣṭhāmagṇim madhūmantamūrmiṇamūrjāssantaṃ tvā payasopasaṃśadema |
saṃ ṛayyā samu varcāsā sacāsvā nassvāstayē |
ye jīvā ye cā mṛtā ye jātā ye cā jantyāḥ |
tebhyō ghṛtasyā dhārayituṃ madhūdhārā vyundaṭi |
mātā rudrāṇāṃ duhitā vasūnāṃ svasā'dītyānāmamṛtāsyā nābhīḥ |
pra ṇu vocaṃ cikituṣe janāya mā gāmanāgāmadītiṃ vadhiṣṭa |
pibātūdakam trṇānyattu |
omuthsṛjata ॥ 27 ॥
vadhiṣṭa dve cā ॥ 12 ॥

pare yuvāṃsam pravīdvānbhuvānasyābhyāvāvṛthsvājo bhāgo'yam vai
catuścatvāriṃśat |
ya etasya tvatpañcā |
pra ketuneḍam te nākē supaṇmapīhi yau te ye yudhyānte tapasā'smānvatī
revatīssam rābhadhvaṃ sahasrādhāramaṣṭāvīṃśatiḥ |
yam te yatta uttiṣṭhātā idam ta uttiṣṭha prehyaśmanyadvā udvayamayam
pañcāvīṃśatiḥ |
āyātu triṃśat |
vaiśvānare tasmīndrapsa imamaṣṭāhōbhiryujyantāmaghniyā ādite pāram va
āpyāyasva saptavīṃśatiḥ |
uttē gr̥he'kṣītibhyāḥ pṛthiviḥ śaḍdhōtā paraṃ me śagmāḥ pṛthivyā antarīkṣasya
dvātriṃśat |
apūpavānasau daśā śatā dāśa |
etāstē te diśassarvā idamaśmānvīṃśatiḥ |
ārōhata tanuvaī krūrāṃ cakāra punārmṛtyave mā no'nū gāddadmaha imā nārīḥ pari
trayōvīṃśatiḥ |
apā nassukṣetriyā pra yadbhandiṣṭhaḥ prayadagneḥ pra yattē agne tvaṃhi dviṣassa
naśindhūmāpāḥ pravaṇādūdvaṇādānandāya na vai tatra catūrvīṃśatiḥ |
apāśyāmā'vṛṇīhi dvādāśa dvādāśa ॥ 12 ॥

pare yuvāṃsamāyātvetāstē saptavīṃśatiḥ ॥ 27 ॥

pareyuvāṃsamomuthsṛjat ॥))

[[6-0-0]]

सं त्वा सिञ्चामि यजुषा प्रजामायुर्धनं च ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

((saṃ tvā siñcāmi yajūṣā prajāmayurdhanaṃ ca ॥
āūṃ śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ॥))

Taittirīya-Āraṇyaka

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Proofread Version of November 2005

Chapter 7

[[7-1-1]]

शं नो मित्रशं वरुणः ।

शं नो भवत्वयमा ।

शं न इन्द्रो बृहस्पतिः ।

शं नो विष्णुरुक्रमः ।

नमो ब्रह्मणे ।

नमस्ते वायो ।

त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि ।

त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मं वदिष्यामि ।

ऋतं वदिष्यामि ।

सत्यं वदिष्यामि ।

तन्मामवतु ।

तद्वक्तारमवतु ।

अवतु माम् ।

अवतु वक्तारम् ।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ १ ॥

सत्यं वदिष्यामि पञ्च च ॥ १ ॥

((śaṃ nō mitraśśaṃ varuṇaḥ ।

śaṃ nō bhavatvaryamā ।

śaṃ nā indro bṛhaspatiḥ ।

śaṃ nō viṣṇururukramaḥ ।

namo brahmaṇe ।

namaste vāyo ।

tvameva pratyakṣaṃ brahmāsi ।

tvameva pratyakṣaṃ brahmā vadiṣyāmi ।

ṛtaṃ vādiṣyāmi ।
satyaṃ vādiṣyāmi ।
tanmāmāvatu ।
tadvaktārānavatu ।
avātu mām ।
avātu vaktārām ।
āuṃ śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ॥ 1 ॥
satyaṃ vādiṣyāmi pañcā ca ॥ 1 ॥))

[[7-2-1]]

ॐ शीक्षां व्याख्यास्यामः ।

वर्णस्वरः ।

मात्रा बलम् ।

सामं सन्तानः ।

इत्युक्तश्रीक्षाध्यायः ॥ २ ॥

शीक्षां पञ्च ॥ २ ॥

((āuṃ śikṣāṃ vyākhyāsyāmaḥ ।
varṇassvaraḥ ।
mātrā balam ।
sāmā santānaḥ ।
ityuktaśśikṣādhyāyaḥ ॥ 2 ॥
śikṣāṃ pañcā ॥ 2 ॥))

[[7-3-1]]

सह नौ यशः ।

सह नौ ब्रह्मवर्चसम् ।

अथातस्संहिताया उपनिषदं व्याख्यास्यामः ।

पञ्चस्वधिकरणेषु ।

अधिलोकमधिज्यौतिषमधिविद्यमधिप्रजमध्यात्मम् ।

ता महासंहिता इत्याचक्षते ।

अथाधिलोकम् ।

पृथिवी पूर्वरूपम् ।

द्यौरुत्तररूपम् ।

आकाशस्सन्धिः ॥ ३ ॥

((saha nau yaśaḥ ।
saha nau brāhmavarçasam ।

athātassaṁhitāyā upaniṣadam vyākhyāsyāmaḥ ।
pañcasvadhikāraṇeṣu ।
adhilokamadhijyautiṣamadhividyamadhiprajāmadyātmanam ।
tā mahāsaṁhitā ityācāṣate ।
athādhilokam ।
pṛthivī pūrvarūpam ।
dyauruttārarūpam ।
ākāśassandhiḥ ॥ 3 ॥))

[[7-3-2]]

वायुस्सन्धानम् ।
इत्यधिलोकम् ।
अथाधिज्यौतिषम् ।
अग्निः पूर्वरूपम् ।
आदित्य उत्तररूपम् ।
आपस्सन्धिः ।
वैद्युतस्सन्धानम् ।
इत्यधिज्यौतिषम् ।
अथाधिविद्यम् ।
आचार्यः पूर्वरूपम् ॥ ४ ॥

((vāyūssandhānam ।
ityādhilokam ।
athādhijyautiṣam ।
agniḥ pūrvarūpam ।
āditya uttārarūpam ।
āpassandhiḥ ।
vaidyutāssandhānam ।
ityādhijyautiṣam ।
athādhividyam ।
ācāryaḥ pūrvarūpam ॥ 4 ॥))

[[7-3-3]]

अन्तेवास्युत्तररूपम् ।
विद्या सन्धिः ।
प्रवचनं सन्धानम् ।
इत्यधिविद्यम् ।
अथाधिप्रजम् ।

माता पूर्व॑रूपम् ।
पितोत्तर॑रूपम् ।
प्रजा सन्धिः ।
प्रजनन॑ सन्धानम् ।
इत्यधि॑प्रजम् ॥ ५ ॥

((antevāsyuttārarūpam |
vidyā sandhiḥ |
pravacanāṁ sandhānam |
ityādhividyam |
athādhiprajam |
mātā pūrvarūpam |
pitottārarūpam |
prajā sandhiḥ |
prajananaṁ sandhānam |
ityadhīprajam || 5 ||))

[[7-3-4]]

अथाध्या॑त्मम् ।
अधरा हनुः पूर्व॑रूपम् ।
उत्तरा हनुरुत्तर॑रूपम् ।
वाक्सन्धिः ।
जिह्वा॑ सन्धानम् ।
इत्यध्या॑त्मम् ।
इतीमा महास॑हिताः ।
य एवमेता महास॑हिता व्याख्याता वेद ।
सन्धीयते प्रजया प॒शुभिः ।
ब्रह्मवर्च॑सेनान्नाद्येन सुवर्ग्येण॑ लोकेन ॥ ६ ॥
सन्धिराचार्यः पूर्व॑रूपमित्यधि॑प्रजं लोकेन ॥ ३ ॥

((athādhyātmam |
adharā hanuḥ pūrvarūpam |
uttarā hanuruttārarūpam |
vāksandhiḥ |
jihvā sandhānam |
ityādhyātmam |
itīmā mahāsaṁhitāḥ |
ya evametā mahāsaṁhitā vyākhyātā veda |

sandhīyate prajāyā paśubhiḥ ।
brahmavarcasenānnādyena suvargyeṇā lokena ॥ 6 ॥
sandhirācāryaḥ pūrvarūpamityadhiprajaṃ lōkēna ॥ 3 ॥))

[[7-4-1]]

यश्छन्दसामृष। भो विश्वरूपः।
छन्दोभ्योऽध्यमृतात्सं बभूव।
स मेन्द्रो मेधया स्पृणोतु।
अमृतस्य देव धारणो भूयासम्।
शरीरं मे विचर्षणम्।
जिह्वा मे मधुमत्तमा।
कर्णाभ्यां भूरि विश्रुवम्।
ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधयाऽपिहितः।
श्रुतं मे गोपाय।
आवहन्ती वितन्वाना ॥ ७ ॥

((yaśchandasāmṛṣal_bho viśvarūpaḥ ।
chandobhyo'dhyamṛtāthsam babhūva ।
sa mendrō medhayā spr̥ṇotu ।
amṛtāsya deva dhāraṇo bhūyāsam ।
śarīraṃ me vicārṣaṇam ।
jihvā me madhūmattamā ।
karṇābhyāṃ bhūri viśrūvam ।
brahmaṇaḥ kośo'si medhayā'pihitaḥ ।
śrūtaṃ me gopāya ।
āvahāntī vitanvānā ॥ 7 ॥))

[[7-4-2]]

कुर्वाणा चीरमात्मनः।
वासाँ सि मम गावश्च।
अन्नपाने च सर्वदा।
ततो मे श्रियमावह।
लोमशां पशुभिस्सह स्वाहा।
आ मां यन्तु ब्रह्मचारिणस्स्वाहा।
वि माँऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणस्स्वाहा।
प्र माँऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणस्स्वाहा।

दमा॑यन्तु ब्रह्म॑चा॒रिण॑स्स्वाहा॑ ।
शमा॑यन्तु ब्रह्म॑चा॒रिण॑स्स्वाहा॑ ॥ ८ ॥

((kurvāṇā cīramātmanāḥ ।
vāsāṁ si mama gāvāśca ।
annaṇapāne ca sarvadā ।
tatō me śriyamāvāha ।
loṃśāṁ paśubhiṣṣaha svāhā ।
ā mā yantu brahmacāriṇassvāhā ।
vi mā''yantu brahmacāriṇassvāhā ।
pra mā''yantu brahmacāriṇassvāhā ।
damāyantu brahmacāriṇassvāhā ।
śamāyantu brahmacāriṇassvāhā ॥ 8 ॥))

[[7-4-3]]

यशो॑ जने॑ऽसानि॒ स्वाहा॑ ।
श्रेया॑न्वस्य॑सोऽसानि॒ स्वाहा॑ ।
तं त्वा॑ भग॒ प्रवि॑शानि॒ स्वाहा॑ ।
स मा॑ भग॒ प्रवि॑श॒ स्वाहा॑ ।
तस्मि॑न्ध॒सह॑स्रशाखे ।
नि भ॑गा॒हं त्वयि॑ मृजे॒ स्वाहा॑ ।
यथा॑ऽऽपः प्रव॑ताऽऽयन्ति॑ ।
यथा॑ मासा॑ अह॒र्जर॑म् ।
ए॒वं मां ब्रह्म॑चा॒रिणः॑ ।
धा॒तरा॑यन्तु॒ सर्व॑तस्स्वाहा॑ ।
प्र॒तिवे॑शो॑ऽसि॒ प्र मा॑ भाहि॒ प्र मा॑ पद्यस्व ॥ ९ ॥
वि॒तन्वा॑ना शमा॑यन्तु ब्रह्म॑चा॒रिण॑स्स्वाहा॑ धा॒तरा॑यन्तु॒ सर्व॑तस्स्वाहैकं॑ च ॥ ४ ॥

((yaśo jané'sāni svāhā ।
śreyānvasyāso'sāni svāhā ।
taṃ tvā bhaga praviśāni svāhā ।
sa mā bhaga praviśa svāhā ।
tasminthsahasrāsākhe ।
ni bhāgāham tvayi mṛje svāhā ।
yathā''paḥ pravātā''yanti ।
yathā māsā aharjaram ।
evaṃ māṃ brāhmacāriṇāḥ ।
dhātarāyantu sarvatassvāhā ।
praṭiveśo'si pra mā bhāhi pra mā padyasva ॥ 9 ॥

viṭanvānā śamāyantu brahmacāriṇaṣsvāhā dhātarāyantu sarvataṣsvāhaikaṃ ca ॥ 4 ॥))

[[7-5-1]]

भूर्भुवस्सुवरिति वा एतास्तिस्त्रो व्याहृतयः ।
तासामु ह स्मै तां चतुर्थीम् ।
माहाचमस्यः प्रवेदयते ।
मह इति ।
तद्ब्रह्म ।
स आत्मा ।
अङ्गान्यन्या देवताः ।
भूरिति वा अयं लोकः ।
भुव इत्यन्तरिक्षम् ।
सुवरित्यसौ लोकः ॥ १० ॥

((bhūrbhuvaṣṣuvariti vā etāstisro vyāhṛtayaḥ ।
tāsāmu ha smaī tām caturthīm ।
māhācamasyaḥ pravédayate ।
mahā iti ।
tadbrahmā ।
sa ātmā ।
aṅgānyanyā devatāḥ ।
bhūriti vā ayaṃ lokaḥ ।
bhuva ityantarikṣam ।
suvarityasau lokaḥ ॥ 10 ॥))

[[7-5-2]]

मह इत्यादित्यः ।
आदित्येन वाव सर्वे लोका महीयन्ते ।
भूरिति वा अग्निः ।
भुव इति वायुः ।
सुवरित्यादित्यः ।
मह इति चन्द्रमाः ।
चन्द्रमसा वाव सर्वाणि ज्योतींषि महीयन्ते ।
भूरिति वा ऋचः ।
भुव इति सामानि ।

सुवरिति यजूषि ॥ ११ ॥

((maha ityādityaḥ |
ādityeṇā vāva sarvè lokā mahiyante |
bhūriti vā aṅniḥ |
bhuva iti vāyuh |
suvarityādityaḥ |
maha iti caṇḍramāḥ |
caṇḍramāsā vāva sarvaṇi jyotiṃṣi mahiyante |
bhūriti vā ṛcaḥ |
bhuva iti sāmāni |
suvariti yajūṃṣi || 11 ||))

[[7-5-3]]

मह इति ब्रह्म ।
ब्रह्मणा वाव सर्वे वेदा महीयन्ते ।
भूरिति वै प्राणः ।
भुव इत्यपानः ।
सुवरिति व्यानः ।
मह इत्यन्नम् ।
अन्नेन वाव सर्वे प्राणा महीयन्ते ।
ता वा एताश्चतस्रश्चतुर्धा ।
चतस्रश्चतस्रो व्याहृतयः ।
ता यो वेद ।
स वेद ब्रह्म ।
सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति ॥ १२ ॥
असौ लोको यजूषि वेद द्वे च ॥ ५ ॥

((maha iti brahmā |
brahmaṇā vāva sarvè vedā mahiyante |
bhūriti vai prāṇaḥ |
bhuva ityāpānaḥ |
suvariti vyānaḥ |
maha ityannām |
annēṇā vāva sarvè prāṇā mahiyante |
tā vā etāścatāsraścaturdhā |
catāsraścatasro vyāhṛtayaḥ |
tā yo vedā |
sa vedā brahmā |

sarvë'smai devā baḷimāvāhanti ॥ 12 ॥
asau loḷo yajuṃṣi veda dve ca ॥ 5 ॥))

[[7-6-1]]

स य ए॒षोऽन्तर॑हृ॒दय॑ आका॒शः ।
तस्मि॑न्न॒यं पु॒रुषो॑ मनो॒मयः॑ ।
अमृ॑तो हि॒र॒ण्मयः॑ ।
अन्त॑रेण॒ तालू॑के ।
य ए॒ष स्तन॑ इवाव॒लम्ब॑ते ।
सैन्द्र॑यो॒निः ।
यत्रा॒सौ केशा॑न्तो वि॒वर्त॑ते ।
व्यपो॑ह्य शी॒र्षक॑पा॒ले ।
भूरि॑त्य॒ग्नौ प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति ।
भुव॑ इति॒ वा॒यौ ॥ १३ ॥

((sa ya eṣō'ntarahṛdaya ākāśaḥ ।
tasminnaḷyaṃ puruṣo manomayaḥ ।
amṛto hiraṇmayāḥ ।
antāreṇa tālūke ।
ya eṣa stanā ivāvalambāte ।
sēndrayoṇiḥ ।
yatrāsau keśānto vivartāte ।
vyapohya śīrṣakapāle ।
bhūrityagnau pratitiṣṭhati ।
bhuvā iti vāyau ॥ 13 ॥))

[[7-6-2]]

सुव॑रि॒त्यादि॑त्ये ।
मह॑ इति॒ ब्रह्म॑णि ।
आ॒प्नोति॑ स्वा॒राज्य॑म् ।
आ॒प्नोति॑ मन॒सस्पति॑म् ।
वाक्प॑तिश्चक्षु॒ष्पतिः॑ ।
श्रोत्र॑पतिर्वि॒ज्ञान॑पतिः ।
ए॒तत्ततो॑ भवति ।
आ॒का॒शशरी॑रं ब्रह्म ।
स॒त्यात्म॑ प्रा॒णारा॑मं मन॒ आन॑न्दम् ।

शान्ति॑समृद्धम॒मृत॑म् ।
इति॑ प्राचीनयो॒ग्योपा॑स्व ॥ १४ ॥
वा॒याव॒मृत॑मेकं च ॥ ६ ॥

((suvarityāditye ।
mahā iti brahmāni ।
āpnoti svārājyam ।
āpnoti manāśapatim ।
vākpātiścakṣuṣpatih ।
śrotrāpatirvijñānāpatih ।
etattatō bhavati ।
ākāśaśarīraṃ brahmā ।
satyātmā prāṇārāmaṃ manā ānandam ।
śāntisamṛddhamṛtām ।
iti prācīnayogyopāśva ॥ 14 ॥
vāyāvamṛtamekaṃ ca ॥ 6 ॥))

[[7-7-1]]

पृथि॒व्यन्तरि॑क्षं द्यौर्दि॒शोऽवान्तर॑दि॒शाः ।
अ॒ग्निर्वा॒युरा॑दित्यश्चन्द्र॒मा नक्ष॑त्राणि ।
आप॑ ओष॒धयो॒ वन॒स्पत॑य आका॒श आ॒त्मा ।
इत्य॑धिभू॒तम् ।
अथा॑ध्या॒त्मम् ।
प्रा॒णो व्या॒नोऽपा॒न उ॑दानस्स॒मानः॑ ।
चक्षु॑श्श्रो॒त्रं मनो॑ वाक्त्वक् ।
चर्म॑ मा॒ंसं स्ना॒वास्थि॑ म॒ज्जा ।
एत॑दधि॒विधाय॑ ऋषि॒रवो॑चत् ।
पाङ्क॑ वा इ॒दं सर्व॑म् ।
पाङ्क॑नैव पाङ्क॑ स्मृ॒णोती॑ति ॥ १५ ॥
सर्व॑मेकं च ॥ ७ ॥

((pṛthivyāntarīkṣaṃ dyaurdiśō'vāntaradiśāḥ ।
agnirvāyurādityaścandramā nakṣātrāṇi ।
āpa ośādhayo vanaśpatāya ākāśa ātmā ।
ityādhibhūtam ।
athādhyātmam ।
prāṇo vyāno'pāna udānassāmānaḥ ।
cakṣuśśrotraṃ maṇo vāktvak ।

carmā māṁsaṁ snāvāsthi majjā |
etadādhividhāya ṛṣiravocat |
pānktam vā idaṁ sarvām |
pānktēnaiva pānktam spr̥ṇotīti || 15 ||
sarvamekaṁ ca || 7 ||)

[[7-8-1]]

ओमिति ब्रह्म ।
ओमितीदं सर्वम् ।
ओमित्येतदनुकृति ह स्म वा अप्यो श्रावयेत्याश्रावयन्ति ।
ओमिति सामानि गायन्ति ।
ओं शोमिति शस्त्राणि शंसन्ति ।
ओमित्यध्वर्युः प्रतिगरं प्रतिगृणाति ।
ओमिति ब्रह्मा प्रसौति ।
ओमित्यग्निहोत्रमनुजानाति ।
ओमिति ब्राह्मणः प्रवक्ष्यन्नाह ब्रह्मोपाप्रवानीति ।
ब्रह्मैवोपाप्नोति ॥ १६ ॥
ओं दश ॥ ८ ॥

((omitī brahmā |
omitīdaṁ sarvām |
omityetadānukṛti ha sma vā apyo śrāvayetyāśrāvayanti |
omitī sāmāni gāyanti |
oṁ śomiti śastrāṇi śaṁsanti |
omityādhvaryuḥ pratigaram pratigr̥ṇāti |
omitī brahmā prasaūti |
omityāgnihotrāmanujānāti |
omitī brāhmaṇaḥ pravakṣyannāha brahmopāpnāvanīti |
brahmaivopāpnoti || 16 ||
oṁ daśā || 8 ||))

[[7-9-1]]

ऋतं च स्वाध्यायप्रवचने च ।
सत्यं च स्वाध्यायप्रवचने च ।
तपश्च स्वाध्यायप्रवचने च ।
दमश्च स्वाध्यायप्रवचने च ।
शमश्च स्वाध्यायप्रवचने च ।

अ॒ग्नयश्च॑ स्वा॒ध्याय॑प्रव॒चने॒ च।
 अ॒ग्नि॒हो॒त्रं च॑ स्वा॒ध्याय॑प्रव॒चने॒ च।
 अ॒ति॒थयश्च॑ स्वा॒ध्याय॑प्रव॒चने॒ च।
 मा॒नुषं॑ च स्वा॒ध्याय॑प्रव॒चने॒ च।
 प्र॒जा च॑ स्वा॒ध्याय॑प्रव॒चने॒ च।
 प्र॒जनश्च॑ स्वा॒ध्याय॑प्रव॒चने॒ च।
 प्र॒जा॒तिश्च॑ स्वा॒ध्याय॑प्रव॒चने॒ च।
 स॒त्यमि॒ति स॒त्यव॑चा॒ राथी॑तरः।
 तप॑ इति तपो॒नित्यः॑ पौ॒रुशि॑ष्टिः।
 स्वा॒ध्याय॑प्रव॒चने॒ एवे॒ति ना॒कौ मौ॒द्गल्यः॑।
 तद्धि॑ तप॒स्तद्धि॑ तपः ॥ १७ ॥
 प्र॒जा च॑ स्वा॒ध्याय॑प्रव॒चने॒ च षड् ॥ ९ ॥

((ṛtaṃ ca svādhyāyapravācane ca |
 satyaṃ ca svādhyāyapravācane ca |
 tapaśca svādhyāyapravācane ca |
 damaśca svādhyāyapravācane ca |
 śamaśca svādhyāyapravācane ca |
 agnayaśca svādhyāyapravācane ca |
 agnihotraṃ ca svādhyāyapravācane ca |
 atithayaśca svādhyāyapravācane ca |
 mānuṣaṃ ca svādhyāyapravācane ca |
 prajā ca svādhyāyapravācane ca |
 prajanaśca svādhyāyapravācane ca |
 prajātiśca svādhyāyapravācane ca |
 satyamiti satyavacā rāthītarah |
 tapa iti taponityaḥ paūruśiṣṭiḥ |
 svādhyāyapravācane eveti nākō maudgalyaḥ |
 taddhi tapāstaddhi tapaḥ ॥ 17 ॥
 prajā ca svādhyāyapravācane ca ṣaṭca ॥ 9 ॥))

[[7-10-1]]

अ॒हं वृ॒क्षस्य॑ रे॒रि॒वा।
 की॒र्तिः पृ॒ष्ठं गि॒रेरि॑व।
 ऊ॒र्ध्वप॑वि॒त्रो वा॒जिनी॑व॒ स्व॒मृत॑मस्मि।
 द्र॒वि॒णं॑ स॒र्वर्च॑सम्।
 सु॒मे॒धा अ॑मृ॒तो॒क्षितः॑।

इति त्रिशङ्कोर्वेदानुवचनम् ॥ १८ ॥

अहं षट् ॥ १० ॥

((aḥam vṛkṣasya rerivā |
kīrtiḥ pṛṣṭhaṃ gireriva |
ūrdhvaḥpāvitro vājinīva svamṛtāmasmi |
draviṇaṃ savārcasam |
sumedhā amṛtokṣitaḥ |
iti triśaṅkorvedānuvacanam || 18 ||
aḥam ṣaṭ || 10 ||))

[[7-11-1]]

वेदमनूच्याचार्योऽन्तेवासिनमनुशास्ति ।

सत्यं वद ।

धर्मं चर ।

स्वाध्यायान्मा प्रमदः ।

आचार्याय प्रियं धनमाहृत्य प्रजातन्तुं मा व्यवच्छेत्सीः ।

सत्यान्न प्रमदितव्यम् ।

धर्मान्न प्रमदितव्यम् ।

कुशलान्न प्रमदितव्यम् ।

भूत्यै न प्रमदितव्यम् ।

स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यम् ॥ १९ ॥

((vedamanūcyācāryo'ntevāsinamānuśāsti |
satyaṃ vada |
dharmam cara |
svādhyāyānmā pramadaḥ |
ācāryāya priyaṃ dhanamāhr̥tya prajātantuṃ mā vyāvachchetsiḥ |
satyānna pramāditavyam |
dharmānna pramāditavyam |
kuśalānna pramāditavyam |
bhūtyai na pramāditavyam |
svādhyāyappravacanābhyāṃ na pramāditavyam || 19 ||))

[[7-11-2]]

देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यम् ।

मातृदेवो भव ।

पितृदेवो भव ।

आचार्यदेवो भव ।
अतिथिदेवो भव ।
यान्यनवद्यानि कर्माणि ।
तानि सेवितव्यानि ।
नो इतराणि ।
यान्यस्माकं सुचरितानि ।
तानि त्वयोपास्यानि ॥ २० ॥

((devapitrkāryābhyāṃ na pramāditavyam ।
mātṛdevo bhava ।
pitṛdevo bhava ।
ācāryādevo bhava ।
atithidevo bhava ।
yānyanavadyāni karmāṇi ।
tāni sevītavyāni ।
no itarāṇi ।
yānyasmākaṃ sucāritāni ।
tāni tvayōpāsyāni ॥ 20 ॥))

[[7-11-3]]

नो इतराणि ।
ये के चारुमच्छ्रेयांसो ब्राह्मणाः ।
तेषां त्वयाऽऽसने न प्रश्वसितव्यम् ।
श्रद्धया देयम् ।
अश्रद्धयाऽदेयम् ।
श्रिया देयम् ।
हिया देयम् ।
भिया देयम् ।
संविदा देयम् ।
अथ यदि ते कर्मविचिकिथ्सा वा वृत्तविचिकिथ्सा वा स्यात् ॥ २१ ॥

((no itarāṇi ।
ye ke cārumacchreyāṃso brāhmaṇāḥ ।
teṣāṃ tvayā''sane na praśvāsītavyam ।
śraddhāyā deyam ।
aśraddhāyā' deyam ।
śriyā deyam ।

hriyā deyam ।
bhiyā deyam ।
saṃvidā deyam ।
atha yadi te karmavicikithsā vā vṛttavicikithsā vā syāt ॥ 21 ॥))

[[7-11-4]]

ये तत्र ब्राह्मणास्संमर्शिनः ।

युक्ता आयुक्ताः ।

अलूक्षा धर्मकामास्स्युः ।

यथा ते तत्र वर्तेरन्न ।

तथा तत्र वर्तेथाः ।

अथाभ्याख्यातेषु ।

ये तत्र ब्राह्मणास्संमर्शिनः ।

युक्ता आयुक्ताः ।

अलूक्षा धर्मकामास्स्युः ।

यथा ते तेषु वर्तेरन्न ।

तथा तेषु वर्तेथाः ।

एष आदेशः ।

एष उपदेशः ।

एषा वेदोपनिषत् ।

एतदनुशासनम् ।

एवमुपासितव्यम् ।

एवमु चैतदुपास्यम् ॥ २२ ॥

स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यं तानि त्वयोपास्यानि स्यात्तेषु वर्तेरन्थसप्त च ॥ ११ ॥

((ye tatra brāhmaṇāssaṃmarśinaḥ ।
yuktā āyuktāḥ ।
alūkṣā dharmākāmāssyuh ।
yathā té tatra varṭerann ।
tathā tatra varṭethāḥ ।
athābhyākhyāteṣu ।
ye tatra brāhmaṇāssaṃmarśinaḥ ।
yuktā āyuktāḥ ।
alūkṣā dharmakāmāssyuh ।
yathā té teṣu varṭerann ।
tathā teṣu varṭethāḥ ।
eṣā ādeśaḥ ।

eṣa ūpadeśaḥ ।
eṣā vēdopaniṣat ।
etadānuśāsanam ।
evamupāsitavyam ।
evamu caitādupāsyam ॥ 22 ॥
svādhyāyapravacanābhyāṃ na pramāditavyaṃ tāni tvayōpāsyāni syātteṣu
varṭeranthṣapta ca ॥ 11 ॥))

[[7-12-1]]

शं नो मित्रशं वरुणः ।

शं नो भवत्वयमा ।

शं न इन्द्रो बृहस्पतिः ।

शं नो विष्णुरुक्रमः ।

नमो ब्रह्मणे ।

नमस्ते वायो ।

त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि ।

त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम् ।

ऋतमवादिषम् ।

सत्यमवादिषम् ।

तन्मामावीत् ।

तद्वक्तारमावीत् ।

आवीन्माम् ।

आवीद्वक्तारम् ।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ २३ ॥

सत्यमवादिषं पञ्च च ॥ १२ ॥

शं नश्रीक्षा सह नो यश्छन्दसां भूस्स यः पृथिव्योमित्यृतं चाहं वेदमनूच्य शं नो द्वादश ॥ १२ ॥

शं नो मह इत्यादित्यो नो इतराणि त्रयोविंशतिः ॥ २३ ॥

शं नशान्तिशान्तिः ॥

((śaṃ nō mītraśśaṃ varuṇaḥ ।
śaṃ nō bhavatvaryamā ।

śaṃ na indro bṛhaspatiḥ ।
śaṃ no viṣṇūrurukramaḥ ।
naṃ brahmāṇe ।
namāste vāyo ।
tvameva praṭyakṣaṃ brahmāsi ।
tvāmeva praṭyakṣaṃ brahmāvādiṣam ।
ṛtamāvādiṣam ।
satyamāvādiṣam ।
tanmāmāvīt ।
tadvaktārāmāvīt ।
āvīnmām ।
āvidvaktārām ।
āuṃ śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ॥ 23 ॥
satyamāvādiṣaṃ pañca ca ॥ 12 ॥

śaṃ naśśīkṣāṃ saha nau yaśchandāsāṃ bhūssa yaḥ pṛthivyomityṛtaṃ cāhaṃ
vedamanūcya śaṃ no dvādāsa ॥ 12 ॥

śaṃ no maḥa ityādityo no itarāṇi trayōviṃśatiḥ ॥ 23 ॥

śaṃ naśśāntiśśāntiḥ ॥))

[[7-0-0]]

शं नो मित्रशं वरुणः ।
शं नो भवत्वयमा ।
शं न इन्द्रो बृहस्पतिः ।
शं नो विष्णुरुक्रमः ।
नमो ब्रह्मणे ।
नमस्ते वायो ।
त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि ।
त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मं वदिष्यामि ।
ऋतं वदिष्यामि ।
सत्यं वदिष्यामि ।
तन्मामवतु ।
तद्वक्तारमवतु ।
अवतु माम् ।
अवतु वक्तारम् ।
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

((śam nò mitraśśam varuṇaḥ |
śam nò bhavatvaryaṃā |
śam na indro bṛhaspatiḥ |
śam no viṣṇururukramaḥ |
namo brahmaṇe |
namaste vāyo |
tvameva praṭyakṣam brahmāsi |
tvmeva praṭyakṣam brahmā vadiṣyāmi |
ṛtaṃ vadiṣyāmi |
sātyaṃ vadiṣyāmi |
tanmāmāvatu |
tadvaktārānavatu |
avātu mām |
avātu vaktārām |
āuṃ śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ||))

Taittirīya-Āraṇyaka

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Proofread Version of November 2005

Chapter 8

[[8-0-0]]

सह नाववतु।

सह नौ भुनक्तु।

सह वीर्यं करवावहै।

तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

((saha nāvavatu |
saha nau bhunaktu |
saha vīryaṃ karavāvahai |
tejasvi nāvadhītamastu mā vidviṣāvahai |
āum śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ॥))

[[8-1-1]]

ब्रह्मविदाप्नोति परम्।

तदेषाऽभ्युक्ता।

सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म।

यो वेदं निहितं गुहायां परमे व्योमन्।

सोऽश्नुते सर्वान्कामान्थसह।

ब्रह्मणा विपश्चितेति।

तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशस्संभूतः।

आकाशाद्वायुः।

वायोरग्निः।

अग्नेरापः।

अद्भ्यः पृथिवी।

पृथिव्या ओषधयः ।
 ओषधीभ्योऽन्नम् ।
 अन्नात्पुरुषः ।
 स वा एष पुरुषोऽन्नरसमयः ।
 तस्येदमेव शिरः ।
 अयं दक्षिणः पक्षः ।
 अयमुत्तरः पक्षः ।
 अयमात्मा ।
 इदं पुच्छं प्रतिष्ठा ।
 तदप्येष श्लोको भवति ॥ १ ॥ ॥ १ ॥

((brahmavidāpnoti parām ।
 tadeṣā'bhyūktā ।
 satyaṃ jñānamānantaṃ brahmā ।
 yo veda nihitaṃ guhāyāṃ parame vyōmann ।
 sō'snute sarvānkāmānthśaha ।
 brahmānā vipāściteti ।
 tasmādvā etasmādātmanā ākāśassambhūtaḥ ।
 ākāśādvāyuh ।
 vāyoraṅniḥ ।
 aṅnerāpāḥ ।
 adbhyaḥ pṛthivī ।
 pṛthivyā ośādhayaḥ ।
 ośādhībhyo'nnām ।
 annātpuruṣaḥ ।
 sa vā eṣa puruṣo'nnārasamayāḥ ।
 tasyedāmeva śiraḥ ।
 ayaṃ dakṣiṇaḥ pakṣaḥ ।
 ayamuttāraḥ pakṣaḥ ।
 ayamātmā ।
 idaṃ pucchāṃ pratiṣṭhā ।
 tadapyeṣa ślōko bhavati ॥ 1 ॥ ॥ 1 ॥))

[[8-2-1]]

अन्नाद्वै प्रजाः प्रजायन्ते ।
 याः काश्च पृथिवीं श्रिताः ।
 अथो अन्नैर्नैव जीवन्ति ।
 अथैनदपि यन्त्यन्ततः ।

अन्नं॑ हि भू॒तानां॑ ज्येष्ठम्॑ ।
 तस्मा॑त्सर्वो॑षधमुच्यते ।
 सर्वं॑ वै तेऽन्नमाप्नुवन्ति ।
 येऽन्नं॑ ब्रह्मोपासते ।
 अन्नं॑ हि भू॒तानां॑ ज्येष्ठम्॑ ।
 तस्मा॑त्सर्वो॑षधमुच्यते ।
 अन्ना॑द्भू॒तानि॑ जायन्ते ।
 जा॒तान्यन्नेन॑ वर्धन्ते ।
 अद्यते॑ऽत्ति च॑ भू॒तानि॑ ।
 तस्मादन्नं॑ तदुच्यते॑ इति ।
 तस्माद्वा एतस्मादन्नरसमयात् ।
 अन्योऽन्तर आत्मा॑ प्राणमयः ।
 तेनैष॑ पूर्णः ।
 स वा एष॑ पुरुषविध एव ।
 तस्य॑ पुरुषविधताम् ।
 अन्वयं॑ पुरुषविधः ।
 तस्य॑ प्राण एव शिरः ।
 व्यानो॑ दक्षिणः पक्षः ।
 अपान॑ उत्तरः पक्षः ।
 आकाश॑ आत्मा ।
 पृथिवी॑ पुच्छं प्रतिष्ठा ।
 तदप्येष॑ श्लोको भवति ॥ २ ॥ ॥ २ ॥

((annādvai prajāḥ prajāyānte ।
 yāḥ kāścā pṛthivīm śrītāḥ ।
 atho annēnaiva jīvanti ।
 athainādapī yantyaṅtataḥ ।
 annaṁ hi bhūtānāṁ jyeṣṭhām ।
 tasmāthsarvauṣadhamūcyate ।
 sarvaṁ vai te'nnāmāpnuvanti ।
 ye'nnam brahmopāsāte ।
 annaṁ hi bhūtānāṁ jyeṣṭhām ।
 tasmāthsarvauṣadhamūcyate ।
 annādbhūtāni jāyānte ।

jātānyannenā vardhante |
 adyate'tti cá bhūtāni |
 tasmādannam taducyāta iti |
 tasmādvā etasmādannārasamayāt |
 anyo'ntara ātmā prāṇamayah |
 tenaiṣa pūrṇah |
 sa vā eṣa puruṣavidha eva |
 tasya puruṣavidhatām |
 anvayaṃ puruṣavidhah |
 tasya prāṇa eva śirah |
 vyāno dakṣiṇah pakṣah |
 apāna uttārah pakṣah |
 ākāśa ātmā |
 pṛthivī pucchām pratiṣṭhā |
 tadapyeṣa ślōko bhavati || 2 || 2 ||

[[8-3-1]]

प्रा॒णं दे॒वा अनु॒प्रा॒णन्ति॑ ।
 म॒नु॒ष्याः प॒श॒वश्च॑ ये ।
 प्रा॒णो हि भू॒ताना॒मायुः॑ ।
 तस्मा॑त्स॒र्वायु॑षमुच्यते ।
 सर्व॑मे॒व त॒ आयु॑र्यन्ति ।
 ये प्रा॒णं ब्र॒ह्मोपा॑सते ।
 प्रा॒णो हि भू॒ताना॒मायुः॑ ।
 तस्मा॑त्स॒र्वायु॑षमुच्यत इति ।
 तस्यै॑ष ए॒व शा॒रीर॑ आ॒त्मा ।
 यः पूर्॒वस्य॑ ।
 तस्मा॑द्वा ए॒तस्मा॑त्प्रा॒णम॒यात् ।
 अ॒न्योऽन्तर॑ आ॒त्मा म॒नोम॒यः ।
 तेनै॑ष पूर्णः ।
 स वा ए॑ष पुरुषवि॒ध ए॒व ।
 तस्य॑ पुरुषवि॒धता॑म् ।
 अ॒न्वयं॑ पुरुषवि॒धः ।
 तस्य॑ यजु॒रे॒व शि॒रः ।
 ऋ॒ग्दक्षि॑णः प॒क्षः ।
 सामो॑त्तरः प॒क्षः ।

आदेश आत्मा ।

अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा ।

तदप्येष श्लोको भवति ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥

((prāṇam devā anuprāṇānti |
maṇuṣyāḥ paśavāśca ye |
prāṇo hi bhūtānāmāyuh |
tasmāthsarvāyūṣamūcyate |
sarvāmeva ta āyūryanti |
ye prāṇam brahmopāsate |
prāṇo hi bhūtānāmāyuh |
tasmāthsarvāyūṣamucyāta iti |
tasyaiṣa eva śārīra ātmā |
yāḥ pūrvasya |
tasmādvā etasmātprāṇamayāt |
anyo'ntara ātmā maṇomayaḥ |
tenaiṣa pūrṇaḥ |
sa vā eṣa puruṣavidha eva |
tasya puruṣavidhatām |
anvayaṃ puruṣavidhaḥ |
tasya yajūreva śiraḥ |
ṛgdakṣiṇaḥ pakṣaḥ |
sāmottāraḥ pakṣaḥ |
ādēśa ātmā |
atharvāṅgirasah pucchāṃ pratiṣṭhā |
tadapyeṣa ślōko bhavati ॥ 3 ॥ ॥ 3 ॥))

[[8-4-1]]

यतो वाचो निर्वर्तन्ते ।

अप्राप्य मनसा सह ।

आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् ।

न बिभेति कदाचनेति ।

तस्यैष एव शरीर आत्मा ।

यः पूर्वस्य ।

तस्माद्वा एतस्मान्मनोमयात् ।

अन्योऽन्तर आत्मा विज्ञानमयः ।

तेनैष पूर्णः ।

स वा एष पुरुषविध एव ।

तस्य पुरुषविधताम् ।

अन्वयं॑ पुरुषविधः॑ ।
 तस्य॑ श्रद्धै॒व शिरः॑ ।
 ऋतं॑ दक्षिणः पक्षः ।
 सत्यमुत्तरः॑ पक्षः ।
 योग॑ आत्मा ।
 महः॑ पुच्छं॑ प्रतिष्ठा ।
 तदप्येष॑ श्लोको भवति ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥

((yato vāco nivartante ।
 aprāpya manāsā saha ।
 ānandaṃ brahmāṇo vidvān ।
 na bibheti kadācaneti ।
 tasyaiṣa eva śārīra ātmā ।
 yaḥ pūrvasya ।
 tasmādvā etasmānmanomayāt ।
 anyo'ntara ātmā vijñānamayaḥ ।
 tenaiṣa pūrṇaḥ ।
 sa vā eṣa puruṣavidha eva ।
 tasya puruṣavidhatām ।
 anvayaṃ puruṣavidhaḥ ।
 tasya śraddhaiva śiraḥ ।
 ṛtaṃ dakṣiṇaḥ pakṣaḥ ।
 satyamuttāraḥ pakṣaḥ ।
 yōga ātmā ।
 mahāḥ pucchāṃ pratiṣṭhā ।
 tadapyeṣa śloko bhavati ॥ 4 ॥ ॥ 4 ॥))

[[8-5-1]]

विज्ञानं॑ यज्ञं॑ तनुते ।
 कर्माणि॑ तनुतेऽपि॑ च ।
 विज्ञानं॑ देवास्सर्वैः ।
 ब्रह्म॑ ज्येष्ठमुपासते ।
 विज्ञानं॑ ब्रह्म॑ चेद्वेद ।
 तस्माच्चेन्न॑ प्रमाद्यति ।
 शरीरं॑ पाप्मनो हित्वा ।
 सर्वान्कामान्थ्समश्नुत॑ इति ।
 तस्यैष॑ एव शरीर॑ आत्मा ।

यः पूर्वस्य ।
 तस्माद्वा एतस्माद्विज्ञानमयात् ।
 अन्योऽन्तर आत्माऽऽनन्दमयः ।
 तेनैष पूर्णः ।
 स वा एष पुरुषविध एव ।
 तस्य पुरुषविधताम् ।
 अन्वयं पुरुषविधः ।
 तस्य प्रियमेव शिरः ।
 मोदो दक्षिणः पक्षः ।
 प्रमोद उत्तरः पक्षः ।
 आनन्द आत्मा ।
 ब्रह्म पुच्छं प्रतिष्ठा ।
 तदप्येष श्लोको भवति ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

((vijñānaṃ yajñaṃ tānute ।
 karmāṇi tanute'pi ca ।
 vijñānaṃ devāssarvë ।
 brahma jyeṣṭhamupāsate ।
 vijñānaṃ brahma cedvedā ।
 tasmāccenna pramādyāti ।
 śarīre pāpmāno hitvā ।
 sarvānkāmānthasamaśnūta iti ।
 tasyaiṣa eva śārīra ātmā ।
 yaḥ pūrvaṣya ।
 tasmādvā etasmādvijñānamayāt ।
 anyo'ntara ātmā''nandamayāḥ ।
 tenaiṣa pūrṇaḥ ।
 sa vā eṣa puruṣavidha eva ।
 tasya puruṣavidhatām ।
 anvayaṃ puruṣavidhaḥ ।
 tasya priyāmeva śiraḥ ।
 modo dakṣiṇaḥ pakṣaḥ ।
 pramoda uttāraḥ pakṣaḥ ।
 ānanda ātmā ।
 brahma pucchaṃ pratiṣṭhā ।
 tadapyeṣa ślōko bhavati ॥ 5 ॥ ॥ 5 ॥))

[[8-6-1]]

असन्नेव स भवति ।

असद्ब्रह्मेति वेद चेत् ।
 अस्ति ब्रह्मेति चेद्वेद ।
 सन्तमेनं ततो विदुरिति ।
 तस्यैष एव शारीर आत्मा ।
 यः पूर्वस्य ।
 अथातोऽनुप्रश्नाः ।
 उताविद्वानमुं लोकं प्रेत्य ।
 कश्चन गच्छती ३ ।
 आहौं विद्वानमुं लोकं प्रेत्य ।
 कश्चित्समश्नुता ३ उ ।
 सोऽकामयत ।
 बहु स्यां प्रजायेयेति ।
 स तपोऽतप्यत ।
 स तपस्तप्त्वा ।
 इदं सर्वमसृजत ।
 यदिदं किंच ।
 तथसृष्ट्वा ।
 तदेवानुप्राविशत् ।
 तदनुप्रविश्य ।
 सच्च त्यच्चाभवत् ।
 निरुक्तं चानिरुक्तं च ।
 निलयनं चानिलयनं च ।
 विज्ञानं चाविज्ञानं च ।
 सत्यं चानृतं च सत्यमभवत् ।
 यदिदं किंच ।
 तत्सत्यमित्याचक्षते ।
 तदप्येष श्लोको भवति ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥

((asanneva sa bhavati |
 asadbrahmeti veda cet |
 asti brahmeti cedveda |

santamenam tato viduriti |
 tasyaiṣa eva śārīra ātmā |
 yaḥ pūrvaṣya |
 athāto'nupraśnāḥ |
 utāvidvāṇamum lokam pretyā |
 kaścāna gācchati 3 |
 āho vidvāṇamum lokam pretyā |
 kaścithsamāśnutā 3 u |
 so'kāmayata |
 baḥu syāṃ prajāyeyeti |
 sa tapo'tapyata |
 sa tapāstaptvā |
 idaṃ sarvāmasṛjata |
 yadidaṃ kiṃcā |
 tathśṛṣṭvā |
 tadevānuprāviśat |
 tadānupraviśyā |
 sacca tyaccābhavat |
 nīruktam cānīruktam ca |
 nīlayānam cānīlayanam ca |
 vijñānam cāvijñānam ca |
 satyam cānṛtam ca sātyamaḥbhavat |
 yadidaṃ kiṃca |
 tatsatyamityācākṣate |
 tadapyeṣa ślōko bhavati || 6 || 6 ||))

[[8-7-1]]

असद्वा इदमग्र आसीत्।
 ततो वै सदजायत।
 तदात्मानं स्वयमकुरुत।
 तस्मात्तत्सुकृतमुच्यते इति।
 यद्वै तत्सुकृतम्।
 रसो वै सः।
 रसं ह्येवायं लब्ध्वाऽऽनन्दी भवति।
 को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात्।
 यदेष आकाश आनन्दो न स्यात्।
 एष ह्येवाऽऽनन्दयति।
 यदा ह्येवैष एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां विन्दते।
 अथ सोऽभयं गतो भवति।
 यदा ह्येवैष एतस्मिन्नुदरमन्तरं कुरुते।

अथ तस्य भयं भवति ।
तत्त्वेव भयं विदुषोऽमन्वानस्य ।
तदप्येष श्लोको भवति ॥ ७ ॥ ७ ॥

((asadvā idamagrā āsīt ।
tato vai sadājāyata ।
tadātmānaṁ svayāmakuruta ।
tasmāttathsukṛtamucyāta iti ।
yadvaī tathsukṛtam ।
rāso vai saḥ ।
rasaṁ hyevāyaṁ labdhvā'nāndī bhavati ।
ko hyevānyātkāḥ prānyāt ।
yadeṣa ākāśa ānāndo na syāt ।
eṣa hyevā'nāndayāti ।
yaḍā hyevaiṣa etasminnadrśye'nātmnye'nirukte'nīlayane'bhayaṁ pratiṣṭhāṁ vindate ।
atha so'bhayaṁ gāto bhavati ।
yaḍā hyevaiṣa etasminnudaramantāraṁ kurute ।
atha tasya bhayaṁ bhavati ।
tattveva bhayaṁ viduṣo'mānvāṇasya ।
tadapyeṣa ślōko bhavati ॥ 7 ॥ 7 ॥))

[[8-8-1]]

भीषाऽस्माद्घातः पवते ।
भीषोदेति सूर्यः ।
भीषाऽस्मादग्निश्चेन्द्रश्च ।
मृत्युर्धावति पञ्चम इति ।
सैषाऽऽनन्दस्य मीमांसा भवति ।
युवा स्यात्साधुयुवाऽध्यायकः ।
आशिष्ठो दृढिष्ठो बलिष्ठः ।
तस्येयं पृथिवी सर्वा वित्तस्य पूर्णा स्यात् ।
स एको मानुष आनन्दः ।
ते ये शतं मानुषा आनन्दाः ॥
स एको मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दः ।
श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य ।
ते ये शतं मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दाः ।
स एको देवगन्धर्वाणामानन्दः ।

श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य ।
 ते ये शतं देवगन्धर्वाणामानन्दाः ।
 स एकः पितृणां चिरलोकलोकानामानन्दः ।
 श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य ।
 ते ये शतं पितृणां चिरलोकलोकानामानन्दाः ।
 स एक आजानजानां देवानामानन्दः ॥
 श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य ।
 ते ये शतमाजानजानां देवानामानन्दाः ।
 स एकः कर्मदेवानां देवानामानन्दः ।
 ये कर्मणा देवानपियन्ति ।
 श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य ।
 ते ये शतं कर्मदेवानां देवानामानन्दाः ।
 स एको देवानामानन्दः ।
 श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य ।
 ते ये शतं देवानामानन्दाः ।
 स एक इन्द्रस्याऽऽनन्दः ॥
 श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य ।
 ते ये शतमिन्द्रस्याऽऽनन्दाः ।
 स एको बृहस्पतेरानन्दः ।
 श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य ।
 ते ये शतं बृहस्पतेरानन्दाः ।
 स एकः प्रजापतेरानन्दः ।
 श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य ।
 ते ये शतं प्रजापतेरानन्दाः ।
 स एको ब्रह्मण आनन्दः ।
 श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य ॥
 स यश्चायं पुरुषे ।
 यश्चासावादित्ये ।
 स एकः ।

स य एवंवित् ।
 अस्माल्लोकात्प्रेत्य ।
 एतमन्नमयमात्मानमुपसंक्रामति ।
 एतं प्राणमयमात्मानमुपसंक्रामति ।
 एतं मनोमयमात्मानमुपसंक्रामति ।
 एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसंक्रामति ।
 एतमानन्दमयमात्मानमुपसंक्रामति ।
 तदप्येष श्लोको भवति ॥ ८ ॥ ॥ ८ ॥

((bhīṣā'smādvātāḥ pavate ।
 bhīṣodēti sūryāḥ ।
 bhīṣā'smādagnīścendraśca ।
 mṛtyurdhāvati pañcāma īti ।
 saiṣā'nandasya mīmāṃsā bhavati ।
 yuvā syāthsādhuyuvā'dhyāyakaḥ ।
 āśiṣṭho dṛdhiṣṭhó baliṣṭhaḥ ।
 tasyeyam pṛthivī sarvā vittasyā pūrṇā syāt ।
 sa eko mānuṣā ānandaḥ ।
 te ye śataṃ mānuṣā ānandāḥ ॥
 sa eko manuṣyagandharvāṇāmānandaḥ ।
 śrotriyasya cākāmāhatasya ।
 te ye śataṃ manuṣyagandharvāṇāmānandāḥ ।
 sa eko devagandharvāṇāmānandaḥ ।
 śrotriyasya cākāmāhatasya ।
 te ye śataṃ devagandharvāṇāmānandāḥ ।
 sa ekaḥ pitṛṇāṃ ciralokalokānāmānandaḥ ।
 śrotriyasya cākāmāhatasya ।
 te ye śataṃ pitṛṇāṃ ciralokalokānāmānandāḥ ।
 sa eka ājānānāṃ devānāmānandaḥ ॥
 śrotriyasya cākāmāhatasya ।
 te ye śatamājānānāṃ devānāmānandāḥ ।
 sa ekaḥ karmadevānāṃ devānāmānandaḥ ।
 ye karmaṇā devānāpiyanti ।
 śrotriyasya cākāmāhatasya ।
 te ye śataṃ karmadevānāṃ devānāmānandāḥ ।
 sa eko devānāmānandaḥ ।
 śrotriyasya cākāmāhatasya ।
 te ye śataṃ devānāmānandāḥ ।
 sa eka indrāsyā'nandaḥ ॥
 śrotriyasya cākāmāhatasya ।
 te ye śatamindrāsyā'nandāḥ ।
 sa eko bṛhaspatérānandaḥ ।
 śrotriyasya cākāmāhatasya ।

te ye śataṃ bṛhaspatérāṇandāḥ ।
 sa ekaḥ prajāpatérāṇandāḥ ।
 śrotriyasya cākāmāhatasya ।
 te ye śataṃ prajāpatérāṇandāḥ ।
 sa eko brahmaṇā āṇandāḥ ।
 śrotriyasya cākāmāhatasya ॥
 sa yaścāyaṃ puruṣe ।
 yaścāsāvādīte ।
 sa ekāḥ ।
 sa yā evaṃvit ।
 asmāllókātpṛetya ।
 etamannamayamātmānamupāsamkrāmati ।
 etaṃ prāṇamayamātmānamupāsamkrāmati ।
 etaṃ manomayamātmānamupāsamkrāmati ।
 etaṃ vijñānamayamātmānamupāsamkrāmati ।
 etamānandamayamātmānamupāsamkrāmati ।
 tadapyeṣa ślōko bhavati ॥ 8 ॥ 8 ॥

[[8-9-1]]

यतो वाचो निर्वर्तन्ते ।
 अप्राप्य मनसा सह ।
 आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् ।
 न बिभेति कुतश्चनेति ।
 एतं ह वाव न तपति ।
 किमहं साधु नाकरवम् ।
 किमहं पापमकरवमिति ।
 स य एवं विद्वानेते आत्मानं स्पृणुते ।
 उभे ह्येवैष एते आत्मानं स्पृणुते ।
 य एवं वेद ।
 इत्युपनिषत् ॥ ९ ॥ १ ॥

ब्रह्मविदिदमयमिदमेकविंशतिरन्नादन्नरसमयात्प्राणो व्यानोऽपान आकाशः पृथिवी पुच्छं
 षड्विंशतिः प्राणं यजुर्ऋक्सामादेशोऽथर्वाङ्गिरसः पुच्छं द्वाविंशतिर्यतश्चर्द्धतं सत्यं यौगो
 महौऽष्टादश विज्ञानं प्रियं मोदः प्रमोद आनन्दो ब्रह्म पुच्छं
 द्वाविंशतिरसन्नेवाष्टाविंशतिरसृषोडश भीषाऽस्मान्मानुषो मनुष्यगन्धर्वाणां देवगन्धर्वाणां
 पितृणां चिरलोकलोआनामाजानजानां कर्मदेवानां ये कर्मणा देवानामिन्द्रस्य बृहस्पतेः
 प्रजापतेर्ब्रह्मणस्स यश्च संक्रामत्येकपञ्चाशद्युतः कुतश्च नैकादश नव ॥ ९ ॥

ब्रह्मविन्नव ॥ ९ ॥

((yato vāco nivārtante |
aprāpya manāsā saha |
ānandaṃ brahmāṇo vidvān |
na bibheti kutāścaneti |
etaṃ ha vāvā na tapati |
kimahaṃ sādhu nākaravam |
kimahaṃ pāpamakarāvamiti |
sa ya evaṃ vidvānete ātmānaṃ spr̥ṇute |
ubhe hyēvaiṣa ete ātmānaṃ spr̥ṇute |
ya evaṃ vedā |
ityūpaniṣāt || 9 || 9 ||

brahmaṃvididamayamidamekāvīmśatirannādannārasamayātprāṇo vyāno'pāna ākāśaḥ
pṛthivī pucchaṃ ṣaḍvīmśatiḥ prāṇaṃ yajurṛksāmādeśo'tharvāṅgirasah pucchaṃ
dvāvīmśatiryatāśśraddhartam satyaṃ yogo mahō'stādāśa vijñānaṃ priyaṃ modaḥ
pramoda ānādo brahma pucchaṃ dvāvīmśatirasānevāṣṭāvīmśatirasathṣoḍāśa
bhīṣā'smānmānuṣo manuṣyagandharvānām devagandharvānā pitṛnām
ciralokaloānāmājānām karmadevānām ye karmaṇā devānāmindrāsyā
br̥haspateḥ prajāpaterbrahmaṇassa yaścā samkr̥matyekāpañcāśadyutaḥ kutāśca
naikādaśa navā || 9 ||

brahmaṃvinnava || 9 ||))

[[8-0-0]]

सह नाववतु।

सह नौ भुनक्तु।

सह वीर्यं करवावहै।

तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

((saha nāvavatu |
saha nau bhunaktu |
saha vīryaṃ karavāvahaḥ |
tejasvi nāvadhītamastu mā vidviṣāvahaḥ |
āum śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ||))

Taittirīya-Āraṇyaka

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Proofread Version of November 2005

Chapter 9

[[9-0-0]]

स॒ह ना॑ववतु।

स॒ह नो॑ भुनक्तु।

स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।

ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु॒ मा वि॒द्विषा॒वहै॑।

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

((saha nāvavatu |
saha nau bhunaktu |
saha vīryaṃ karavāvahai |
tejasvi nāvadhītamastu mā vidviṣāvahai |
āum śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ॥))

[[9-1-1]]

भृ॒गुर्वै वा॑रुणिः।

वरु॑णं पि॒तर॒मुप॑ससार।

अधी॑हि भगवो ब्रह्मेति।

तस्मा॑ ए॒तत्प्रो॑वाच।

अन्नं॑ प्रा॒णं च॒क्षुश्श्रो॑त्रं॒ मनो॑ वाच॒मिति॑।

तश्च॑ हो॒वाच।

यतो॒ वा इ॒मानि॑ भू॒तानि॑ जायन्ते।

येन॑ जा॒तानि॑ जीवन्ति।

यत्प्रय॑न्त्यभिसंवि॒शन्ति॑।

तद्वि॒जिज्ञा॑सस्व।

तद्ब्र॑ह्मेति।

स तपोऽतप्यत।

स तपस्तप्त्वा ॥ १ ॥ ॥ १ ॥

((bhṛgurvai varuṇiḥ |
varuṇaṃ pitāraṃupāsasāra |
adhīhi bhagavo brahmeti |
tasmā etatprōvāca |
annaṃ prāṇaṃ cakṣuśrotraṃ maṇo vācamiti |
taṃ hōvāca |
yato vā imāni bhūtāni jāyante |
yena jātāni jīvanti |
yatprayāntyabhisamviśanti |
tadvijjñāsasva |
tadbrahmeti |
sa tapo'tapyata |
sa tapastaptvā ॥ 1 ॥ ॥ 1 ॥))

[[9-2-1]]

अन्नं ब्रह्मेति व्यजानात्।

अन्नाद्ध्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते।

अन्नेन जातानि जीवन्ति।

अन्नं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति।

तद्विज्ञाय।

पुनरेव वरुणं पितरमुपससार।

अधीहि भगवो ब्रह्मेति।

तश्च हौवाच।

तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व।

तपो ब्रह्मेति।

स तपोऽतप्यत।

स तपस्तप्त्वा ॥ २ ॥ ॥ २ ॥

((annaṃ brahmeti vyajānāt |
annāddhyēva khalvimāni bhūtāni jāyante |
annēna jātāni jīvanti |
annaṃ prayāntyabhisamviśantīti |
tadvijjñāyā |
punāreva varuṇaṃ pitāraṃupāsasāra |
adhīhi bhagavo brahmeti |
taṃ hōvāca |

tapāsā brahma vijijñāsasva ।
tapo brahmeti ।
sa tapo'tapyata ।
sa tapastaptvā ॥ 2 ॥ ॥ 2 ॥))

[[9-3-1]]

प्राणो ब्रह्मेति व्यजानात् ।
प्राणाद्यैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते ।
प्राणेन जातानि जीवन्ति ।
प्राणं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति ।
तद्विज्ञाय ।
पुनरेव वरुणं पितरमुपससार ।
अधीहि भगवो ब्रह्मेति ।
तश्च होवाच ।
तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व ।
तपो ब्रह्मेति ।
स तपोऽतप्यत ।
स तपस्तप्त्वा ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥

((prāṇo brahmeti vyajānāt ।
prāṇāddhyēva khalvimāni bhūtāni jāyante ।
prāṇena jātāni jivānti ।
prāṇam prayāntyaḥhisamviśantīti ।
tadvijñāyā ।
punāreva varuṇam pitaramupāsasāra ।
adhīhi bhagavo brahmeti ।
taṁ hōvāca ।
tapāsā brahma vijijñāsasva ।
tapo brahmeti ।
sa tapo'tapyata ।
sa tapastaptvā ॥ 3 ॥ ॥ 3 ॥))

[[9-4-1]]

मनो ब्रह्मेति व्यजानात् ।
मनसो ह्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते ।
मनसा जातानि जीवन्ति ।
मनः प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति ।

तद्विज्ञाय।
पुनरेव वरुणं पितरमुपससार।
अधीहि भगवो ब्रह्मेति।
त५ हौवाच।
तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व।
तपो ब्रह्मेति।
स तपोऽतप्यत।
स तपस्तप्त्वा ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥

((manō brahmeti vyājānāt |
manāso hyēva khalvimāni bhūtāni jāyante |
manāsā jātāni jīvanti |
manaḥ prayāntyaḥhisamviśantīti |
tadvijñāyā |
punāreva varuṇam pitaramupāsasāra |
adhīhi bhagavo brahmeti |
taṁ hōvāca |
tapāsā brahma vijjñāsasva |
tapo brahmeti |
sa tapo'tapyata |
sa tapastaptvā || 4 || || 4 ||))

[[9-5-1]]

विज्ञानं ब्रह्मेति व्यजानात्।
विज्ञानाद्ध्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते।
विज्ञानेन जातानि जीवन्ति।
विज्ञानं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति।
तद्विज्ञाय।
पुनरेव वरुणं पितरमुपससार।
अधीहि भगवो ब्रह्मेति।
त५ हौवाच।
तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व।
तपो ब्रह्मेति।
स तपोऽतप्यत।
स तपस्तप्त्वा ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

((vijñānaṃ brahmeti vyājānāt |
vijñānāddhyēva khalvimāni bhūtāni jāyānte |
vijñānena jātāni jīvānti |
vijñānaṃ prayāntyaḥhisamviśantīti |
tadvijñāyā |
punāreva varuṇaṃ pitāramupāsasāra |
adhīhi bhagavo brahmeti |
taṃ hōvāca |
tapāsā brahma vijjñāsasva |
tapo brahmeti |
sa tapo'tapyata |
sa tapāstaptvā || 5 || 5 ||))

[[9-6-1]]

आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात्।
आनन्दाच्चैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते।
आनन्देन जातानि जीवन्ति।
आनन्दं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति।
सैषा भार्गवी वारुणी विद्या।
परमे व्योमन्प्रतिष्ठिता।
स य एवं वेद प्रतिष्ठति।
अन्नवानन्नादो भवति।
महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन।
महान्कीर्त्या ॥ ६ ॥ ६ ॥

((ānando brahmeti vyājānāt |
ānandāddhyēva khalvimāni bhūtāni jāyānte |
ānandena jātāni jīvānti |
ānandaṃ prayāntyaḥhisamviśantīti |
saiṣā bhārgavī varuṇī vidyā |
parame vyōmanpratiṣṭhitā |
sa ya evaṃ veda pratīṣṭhati |
annāvānannādo bhāvati |
mahānabhāvati prajāyā paśubhirbrahmavarṣasena |
mahānkīrtyā || 6 || 6 ||))

[[9-7-1]]

अन्नं न निन्द्यात्।
तद्व्रतम्।

प्रा॒णो वा अन्न॑म् ।
 शरी॑रमन्नादम् ।
 प्रा॒णे शरी॑रं प्रति॒ष्ठितम् ।
 शरी॑रे प्रा॒णः प्रति॒ष्ठितः ।
 तदे॒तदन्न॑मन्ने प्रति॒ष्ठितम् ।
 स य ए॒तदन्न॑मन्ने प्रति॒ष्ठितं वेद् प्रति॑तिष्ठति ।
 अन्न॑वानन्नादो भवति ।
 म॒हान्भवति॑ प्र॒जया॑ प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॑ ।
 म॒हान्की॒र्त्या ॥ ७ ॥ ७ ॥

((annaṃ na nindyāt ।
 tadvr̥ṭam ।
 prāṇo vā annām ।
 śarīramannādam ।
 prāṇe śarīraṃ pratiṣṭhitam ।
 śarīre prāṇaḥ pratiṣṭhitaḥ ।
 tadetadannamanne pratiṣṭhitam ।
 sa ya etadannamanne pratiṣṭhitam veda pratitiṣṭhati ।
 annāvānannādo bhāvati ।
 mahānbhāvati prajāyā paśubhirbrahmavarcaṣenā ।
 mahānkīrtyā ॥ 7 ॥ ७ ॥))

[[9-8-1]]

अन्नं॑ न परि॒चक्षी॑त ।
 तद्व्र॑तम् ।
 आपो॑ वा अन्न॑म् ।
 ज्योति॑रन्नादम् ।
 अ॒प्सु ज्योतिः॑ प्रति॒ष्ठितम् ।
 ज्योति॑ष्यापः प्रति॒ष्ठिताः ।
 तदे॒तदन्न॑मन्ने प्रति॒ष्ठितम् ।
 स य ए॒तदन्न॑मन्ने प्रति॒ष्ठितं वेद् प्रति॑तिष्ठति ।
 अन्न॑वानन्नादो भवति ।
 म॒हान्भवति॑ प्र॒जया॑ प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॑ ।
 म॒हान्की॒र्त्या ॥ ८ ॥ ८ ॥

((annaṃ na paricakṣita |
tadvratam |
āpo vā annāṃ |
jyotirannādam |
ap̄hsu jyotiḥ pratiṣṭhitam |
jyotiṣyāpaḥ pratiṣṭhitāḥ |
tadētatadannāmanne pratiṣṭhitam |
sa ya eṭadannāmanne pratiṣṭhitam veda pratitiṣṭhati |
annāvānannādo bhāvati |
mahānbhāvati prajāyā paṣubhirbrahmavarcaṣeṇā |
mahānkīrtiyā || 8 || || 8 ||))

[[9-9-1]]

अन्नं बहु कुर्वीत।

तद्व्रतम्।

पृथिवी वा अन्नम्।

आकाशोऽन्नादः।

पृथिव्यामाकाशः प्रतिष्ठितः।

आकाशे पृथिवी प्रतिष्ठिता।

तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्।

स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतिष्ठति।

अन्नवानन्नादो भवति।

महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन।

महान्कीर्त्या || ९ || || ९ ||

((annāṃ baḥu kūrviṭa |
tadvratam |
pṛthivi vā annāṃ |
ākāśō'nnādaḥ |
pṛthivyāmākāśaḥ pratiṣṭhitāḥ |
ākāśe pṛthivi pratiṣṭhitā |
tadētatadannāmanne pratiṣṭhitam |
sa ya eṭadannāmanne pratiṣṭhitam veda pratitiṣṭhati |
annāvānannādo bhāvati |
mahānbhāvati prajāyā paṣubhirbrahmavarcaṣeṇā |
mahānkīrtiyā || 9 || || 9 ||))

[[9-10-1]]

न कंचन वसतौ प्रत्याचक्षीत।

तद्व्रतम्।

तस्माद्यया कया च विधया बह्वन्नं प्राप्नुयात्।
 अराध्यस्मा अन्नमित्याचक्षते।
 एतद्वै मुखतोऽन्नं राद्धम्।
 मुखतोऽस्मा अन्नं राध्यते।
 एतद्वै मध्यतोऽन्नं राद्धम्।
 मध्यतोऽस्मा अन्नं राध्यते।
 एतद्वा अन्ततोऽन्नं राद्धम्।
 अन्ततोऽस्मा अन्नं राध्यते।
 य एवं वेद।
 क्षेम इति वाचि।
 योगक्षेम इति प्राणापानयोः।
 कर्मेति हस्तयोः।
 गतिरिति पादयोः।
 विमुक्तिरिति पायौ।
 इति मानुषीस्समाज्ञाः।
 अथ देवीः।
 तृप्तिरिति वृष्टौ।
 बलमिति विद्युति।
 यश इति पशुषु।
 ज्योतिरिति नक्षत्रेषु।
 प्रजातिरमृतमानन्द इत्युपस्थे।
 सर्वमित्याकाशे।
 तत्प्रतिष्ठेत्युपासीत।
 प्रतिष्ठावान्भवति।
 तन्मह इत्युपासीत।
 महान्भवति।
 तन्मन इत्युपासीत।
 मानवान्भवति।
 तन्नम इत्युपासीत।

नम्यन्तेऽस्मै कामाः।
 तद्ब्रह्मेत्युपासीत।
 ब्रह्मवान्भवति।
 तद्ब्रह्मणः परिमर इत्युपासीत।
 पर्येणं म्रियन्ते द्विषन्तस्सपत्नाः।
 परि येऽप्रिया भ्रातृव्याः।
 स यश्चायं पुरुषे।
 यश्चासावादित्ये।
 स एकः।
 स य एवं वित्।
 अस्माल्लोकात्प्रेत्य।
 एतमन्नमयमात्मानमुपसंक्रम्य।
 एतं प्राणमयमात्मानमुपसंक्रम्य।
 एतं मनोमयमात्मानमुपसंक्रम्य।
 एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसंक्रम्य।
 एतमानन्दमयमात्मानमुपसंक्रम्य।
 इमाँल्लोकन्कामान्नी कामरूप्यनुसंचरन्।
 एतथ्साम गायन्नास्ते।
 हा ३ वु हा ३ वु हा ३ वु।
 अहमन्नमहमन्नमहमन्नम्।
 अहमन्नादोऽहमन्नादोऽहमन्नादः।
 अहं श्लोककृदहं श्लोककृदहं श्लोककृत्।
 अहमस्मि प्रथमजा ऋताश्स्य।
 पूर्वं देवेभ्यो अमृतस्य नाश्भायि।
 यो मा ददाति स इदेव माश्वाः।
 अहमन्नमन्नमदन्तमाश्नि।
 अहं विश्वं भुवनमभ्यभवाम्।
 सुवर्न ज्योतीः।
 य एवं वेद।

इत्युपनिषत् ॥ १० ॥

राद्यते विद्युति मानवान्भवत्येको हाश्वु य एवं वेदैकञ्च ॥ १० ॥

भृगुस्तस्मै यतो विशन्ति तद्विजिज्ञासस्व तत्त्रयोदशान्नं प्राणो मनो विज्ञानमिति विज्ञाय तन्तपसा
द्वादश द्वादशानन्द इति सैषा दशान्नं न निन्द्यात्प्राणशरीरं अन्नं न परिचक्षीतापो ज्योतिरन्नं बहु
कुर्वीत पृथिव्याकाश एकादशैकादश न कञ्चनैकषष्टिर्दश ॥ १० ॥

((na kamcana vasatau pratyācakṣīta |

tadvratam |

tasmādyayā kayā ca vidhayā bahvānnaṃ prāpnuyāt |

arādhyasmā annamityācakṣate |

etadvai mukhatō'annaṃ rāddham |

mukhato'smā āannaṃ rādhyate |

etadvai madhyatō'annaṃ rāddham |

madhyato'smā āannaṃ rādhyate |

etadvā antatō'annaṃ rāddham |

antato'smā āannaṃ rādhyate |

ya evaṃ veda |

kṣema iti vāci |

yogakṣema iti prāṇāpānayoḥ |

karmēti haṣṭayoḥ |

gatirīti pādayoḥ |

vimuktirīti pāyau |

iti mānuṣīssamājñāḥ |

atha daivīḥ |

tr̥ptirīti vṛṣṭau |

balamīti vidyuti |

yaśa iti paśuṣu |

vyotirīti nāksatreṣu |

prajātiramṛtamānanda ityupasthe |

sarvamityākāśe |

tatpratiṣṭhetyupāsīta |

pratiṣṭhāvānbhāvati |

tanmaha ityupāsīta |

māhānbhāvati |

tanmana ityupāsīta |

mānāvānbhāvati |

tannama ityupāsīta |

namyantē'smai kāmāḥ |

tadbrahmetyupāsīta |

brahmāvānbhāvati |

tadbrahmaṇaḥ parimara ityupāsīta |

paryeṇaṃ mriyante dviṣantāssapatnāḥ |

pari yē'priyā bhrātṛvyāḥ |

sa yaścāyaṃ puruṣe |
 yaścāsāvāditye |
 sa ekāḥ |
 sa yā evaṃ vit |
 asmāllókātprētya |
 etamannamayamātmānamupāsamkrāmya |
 etaṃ prāṇamayamātmānamupāsamkrāmya |
 etaṃ manomayamātmānamupāsamkrāmya |
 etaṃ vijñānamayamātmānamupāsamkrāmya |
 etamānandamayamātmānamupāsamkrāmya |
 imāṃllokankāmānī kāmārūpyānusamcarann |
 etathsāma gāyannāste |
 hā 3 vū hā 3 vū hā 3 vū |
 ahamannamaḥamannamaḥamannam |
 ahamannādo'ḥamannādo'ḥamannādaḥ |
 ahaṃ ślokaḥkṛdaḥaṃ ślokaḥkṛdaḥaṃ ślokaḥkṛt |
 ahamasmi prathamajā ṛtā3sya |
 pūrvam devebhyo amṛtasya nā3bhāyi |
 yo mā dadāti sa ideva mā3vāḥ |
 ahamannamannāmadantamā3dmi |
 ahaṃ viśvaṃ bhuvānamabhyābhavām |
 suvarṇa jyotiḥ |
 ya evaṃ vedā |
 ityūpaniṣāt || 10 ||
 rāddhyate vidyuti mānāvānbhavatyeko hā3vū ya evaṃ vedaikāñca || 10 ||

bhṛgustasmai yatō viśanti tadvijñāsasva tattrayōdaśānnaṃ prāṇo manō vijñānamiti
 vijñāya tantapāsā dvādaśa dvādaśānanda iti saiṣā daśānnaṃ na
 nindyātprāṇaśśarīraṃ annaṃ na parikaṣṭitāpo jyotirannaṃ baḥu kūrviṭa
 prthivyākāśa ekādaśaikādaśa na kañcanaikāśaṣṭirdaśā || 10 ||

[[9-0-0]]

सह नाववतु।
 सह नौ भुनक्तु।
 सह वीर्यं करवावहै।
 तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै।
 ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

((saha nāvavatu |
 saha nau bhunaktu |
 saha vīryam karavāvahai |
 tejasvi nāvadhītamastu mā vidviṣāvahai |
 āum śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ||))

Taittirīya-Āraṇyaka

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Proofread Version of November 2005

Chapter 10

[[10-0-0]]

सह नाववतु।

सह नौ भुनक्तु।

सह वीर्यं करवावहै।

तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

((saha nāvavatu |
saha nau bhunaktu |
saha vīryaṃ karavāvahai |
tejasvi nāvadhītamastu mā vidviṣāvahai |
āum śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ||))

[[10-1-1]]

अम्भस्य पारे भुवनस्य मध्ये नाकस्य पृष्ठे महतो महीयान्।

शुक्रेण ज्योतींषि समनुप्रविष्टः प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः।

यस्मिन्निदं सं च वि चैति सर्वं यस्मिन्देवा अधि विश्वे निषेदुः।

तदेव भूतं तदु भव्यमा इदं तदक्षरे परमे व्योमन्।

येनावृतं खं च दिवं महीं च येनादित्यस्तपति तेजसा भ्राजसा च।

यमन्तस्समुद्रे कवयो वयन्ति यदक्षरे परमे प्रजाः।

यतः प्रसूता जगतः प्रसूती तोयेन जीवान्व्यचसर्ज भूम्याम्।

यदोषधीभिः पुरुषान्पशूश्च विवेश भूतानि चराचराणि।

अतः परं नान्यदणीयसं हि परात्परं यन्महतो महान्तम्।

यदेकमव्यक्तमनन्तरूपं विश्वं पुराणं तमसः परस्तात् ॥ १ ॥

((ambhāsya pāre bhuvānasya madhye nākāsya pṛṣṭhe mahaṭo mahīyān |

śukreṇa jyotiṃṣi samanupraviṣṭaḥ prajāpātiścarati garbhē antaḥ |
 yasminnidam̐ saṃ ca vi caiti sarvaṃ yasmindevā adhi viśvé niṣeduḥ |
 tadeva bhūtaṃ tadu bhavyāmā idaṃ tadakṣarē parame vyōmann |
 yenāvṛtaṃ khaṃ ca divaṃ mahīm ca yenādityastapāti tejāsā bhrājāsā ca |
 yamantassāmudre kavayo vayānti yadaḥṣarē parame prajāḥ |
 yataḥ prasūtā jagataḥ prasūtī toyēna jīvanvyacāsarja bhūmyām |
 yadośadhībhiḥ puruṣānpaśūṃśca vivēśa bhūtāni carācarāṇi |
 atāḥ paraṃ nānyadaṇiyasaṃ hi parātparaṃ yanmahāto mahāntām |
 yadekamavyaktamanāntarūpaṃ viśvaṃ purāṇaṃ tamāsaḥ parāstāt || 1 ||)

[[10-1-2]]

तदेवर्तं तदु सत्यमाहुस्तदेव ब्रह्म परमं कवीनाम् ।
 इष्टापूर्तं बहुधा जातं जायमानं विश्वं बिभर्ति भुवनस्य नाभिः ।
 तदेवाग्निस्तद्वायुस्तथसूर्यस्तदु चन्द्रमाः ।
 तदेव शुक्रममृतं तद्ब्रह्म तदापस्स प्रजापतिः ।
 सर्वे निमेषा जज्ञिरे विद्युतः पुरुषादधि ।
 कला मुहूर्ताः काष्ठाश्चाहोरात्राश्च सर्वशः ।
 अर्धमासा मासा ऋतवस्संवत्सरश्च कल्पन्ताम् ।
 स आपः प्रदुग्धे उभे इमे अन्तरिक्षमथो सुवः ।
 नैनमूर्ध्वं न तिर्यञ्चं न मध्ये परिजग्रभत् ।
 न तस्येशे कश्चन तस्य नाम महद्यशः ॥ २ ॥

((tadevartam tadu satyamāhustadeva brahmā paramaṃ kāvīnām |
 iṣṭāpūrtam bāhūdhā jātam jāyāmānaṃ viśvaṃ bibharti bhuvānasya nābhiḥ |
 tadevāgnistadvāyustathasūryastadu candramāḥ |
 tadeva śukramaṃṛtam tadbrahma tadāpassa prajāpātiḥ |
 sarvā nimeṣā jajñire vidyutaḥ puruṣādadhī |
 kalā mūhūrtāḥ kāṣṭhāścāhorātrāścā sarvaśaḥ |
 ardhamaśā māśā ṛtavāssaṃvathsaraścā kalpantām |
 sa āpaḥ pradughe ubhe ime antarikṣamatho suvaḥ |
 naināmūrdhvaṃ na tiryacāṃ na madhye pariagrabhat |
 na tasyēśe kaścāna tasyā nāma mahadyaśaḥ || 2 ||))

[[10-1-3]]

न संदृशेति तिष्ठति रूपमस्य न चक्षुषा पश्यति कश्चनैनम् ।
 हृदा मनीषा मनसाऽभिक्लृप्तो य एनं विदुरमृतास्ते भवन्ति ।
 अञ्चस्संभूतो हिरण्यगर्भ इत्यष्टौ ।
 एष हि देवः प्रदिशोऽनु सर्वाः पूर्वो हि जातस्स उ गर्भे अन्तः ।

स विजायमानस्स जनिष्यमाणः प्रत्यङ्मुखोऽस्तिष्ठति विश्वतोमुखः ।
विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुखो विश्वतोहस्त उत विश्वतस्पात् ।
सं बाहुभ्यां नमति सं पतत्रैर्द्यावापृथिवी जनयन्देव एकः ।
वेनस्तत्पश्यन्विश्वा भुवनानि विद्वान्यत्र विश्वं भवत्येकनीलम् ।
यस्मिन्निदं सं च वि चैकं स ओतः प्रोतश्च विभुः प्रजासु ।
प्र तद्वोचे अमृतं नु विद्वान्गन्धर्वो नाम निहितं गुहासु ॥ ३ ॥

((na samdrśe tiṣṭhati rūpāmasya na cakṣuṣā paśyati kaścānainām ।
hṛdā māniṣā manāsā'bhikṛpto ya énaṃ viduramṛtāste bhāvanti ।
adbhyassambhūto hiraṇyagarbha ityaṣṭau ।
eṣa hi devaḥ praḍiśo'nu sarvāḥ pūrvó hi jātassa u garbhé antaḥ ।
sa vijāyāmānassa janīṣyamāṇaḥ praṭyaṅmukhāstiṣṭhati viśvatómukhaḥ ।
viśvatāścakṣuruṭa viśvatómukho viśvatóhasta uta viśvatáspāt ।
saṃ bāhubhyāṃ namāti saṃ patātrairdyāvāpṛthivī janayāndeva ekāḥ ।
venastatpaśyaṅviśvā bhuvānāni vidvānyatra viśvaṃ bhavatyekānilam ।
yasminnidam saṃ ca vi caikaṃ sa otaḥ protāśca vibhuḥ prajāśu ।
pra tadvoce amṛtaṃ nu vidvāngāndharvo nāma nihitaṃ guhāsu ॥ 3 ॥))

[[10-1-4]]

त्रीणि पदा निहिता गुहासु यस्तद्वेदं सवितुः पिता संत ।
स नो बन्धुर्जनिता स विधाता धामानि वेद भुवनानि विश्वा ।
यत्र देवा अमृतमानशानास्तृतीये धामान्यभ्यैरयन्त ।
परि द्यावापृथिवी यन्ति सद्यः परि लोकान्परि दिशः परि सुवः ।
ऋतस्य तन्तुं विततं विचृत्य तदपश्यत्तदभवत्प्रजासु ।
परीत्य लोकान्परीत्य भूतानि परीत्य सर्वाः प्रदिशो दिशश्च ।
प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्यात्मनाऽऽत्मानमभिसंबभूव ।
सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ।
सनिं मेधामयासिषम् ।
उद्दीप्यस्व जातवेदोऽपघ्नन्निर्ऋतिं मम ॥ ४ ॥

((trīṇi padā nihitā guhāsu yastadveda savituh pitā sat ।
sa no bandhūrjanitā sa vidhātā dhāmāni veda bhuvānāni viśvā ।
yatrā devā amṛtāmānaśānāstrītiye dhāmānyabhyairāyanta ।
pari dyāvāpṛthivī yanti sadyaḥ pari lokānpari diśaḥ pari suvaḥ ।
ṛtasya tantuṃ vitataṃ vicṛtya tadāpaśyattadābhavatprajāśu ।
parityā lokānparityā bhūtāni paritya sarvāḥ praḍiśo diśāśca ।
prajāpātiḥ prathamajā ṛtasyātmanā'ātmanāmaḥhisambābhūva ।
sadāśaspatimadbhūtaṃ priyamindrāsyā kāmyām ।

saniṃ meḍhāmāyāsiṣam ।
uddīpyasva jātavedo'paḡhnannirṛtiṃ mamā ॥ 4 ॥))

[[10-1-5]]

प॒शूँश्च॑ म॒ह्यमा॑व॒ह जी॒वनं॑ च॒ दि॒शो दि॑श ।
मा नो॑ हि॒ंसी॒जात॑वेदो॒ गाम॑श्चं॒ पुरु॑षं॒ जग॑त् ।
अ॒बि॒भ्रद॑ग्न॒ आग॑हि॒ श्रि॒या मा॒ परि॑पातय ।
पुरु॑षस्य॒ विद्म॑ सह॒स्राक्ष॑स्य॒ महा॑दे॒वस्य॑ धीमहि ।
तन्नो॑ रु॒द्रः प्र॑चो॒दया॑त् ।
तत्पुरु॑षाय॒ विद्म॑हे॒ महा॑दे॒वाय॑ धीमहि ।
तन्नो॑ रु॒द्रः प्र॑चो॒दया॑त् ।
तत्पुरु॑षाय॒ विद्म॑हे॒ वक्र॑तुण्डाय॒ धीमहि॑ ।
तन्नो॑ दन्तिः॒ प्रचो॑दया॑त् ।
तत्पुरु॑षाय॒ विद्म॑हे॒ चक्र॑तुण्डाय॒ धीमहि॑ ॥ ५ ॥

((paśūṃśca mahyamāvaha jīvanam ca diśo diśa ।
mā nō hiṃsijātavedo gāmaśvam puruṣam jagat ।
abibhradagna āgahi śriyā mā paripātaya ।
puruṣasya vidma sahasrākṣasya mahādevasya dhīmahi ।
tannō rudraḥ pracodayāt ।
tatpuruṣāya vidmahé mahādevāyā dhīmahi ।
tannō rudraḥ pracodayāt ।
tatpuruṣāya vidmahé vakratuṇḍāyā dhīmahi ।
tannō dantiḥ pracodayāt ।
tatpuruṣāya vidmahé cakratuṇḍāyā dhīmahi ॥ 5 ॥))

[[10-1-6]]

तन्नो॑ नन्दिः॒ प्रचो॑दया॑त् ।
तत्पुरु॑षाय॒ विद्म॑हे॒ महा॑से॒नाय॑ धीमहि ।
तन्न॑ष्ण॒मुखः॒ प्रचो॑दया॑त् ।
तत्पुरु॑षाय॒ विद्म॑हे॒ सुव॑र्ण॒पक्षाय॑ धीमहि ।
तन्नो॑ गरुडः॒ प्रचो॑दया॑त् ।
वे॒दा॒त्म॒नाय॑ वि॒द्महे॑ हि॒रण्य॑ग॒र्भाय॑ धीमहि ।
तन्नो॑ ब्रह्म॒ प्रचो॑दया॑त् ।
ना॒रा॒य॒णाय॑ वि॒द्महे॑ वा॒सुदे॑वाय॒ धीमहि॑ ।
तन्नो॑ विष्णुः॒ प्रचो॑दया॑त् ।

वज्रनखाय विद्महे तीक्ष्णदंष्ट्राय धीमहि ॥ ६ ॥

((tannó nandih pracodayāt |
tatpuruṣāya vidmahé mahāsenāyā dhīmahī |
tannāṣṣanmukhaḥ pracodayāt |
tatpuruṣāya vidmahé suvarṇapakṣāyā dhīmahī |
tannó garuḍaḥ pracodayāt |
vedātmanāyā vidmahé hiraṇyagarbhāyā dhīmahī |
tannō brahma pracodayāt |
nārāyaṇāyā vidmahé vāsudevāyā dhīmahī |
tannó viṣṇuḥ pracodayāt |
vajraṇakhāyā vidmahé tikṣṇadaṁṣṭrāyā dhīmahī || 6 ||))

[[10-1-7]]

तन्नो नारसिंहः प्रचोदयात्।
भास्कराय विद्महे महद्युतिकराय धीमहि।
तन्नो आदित्यः प्रचोदयात्।
वश्वानराय विद्महे लालीलाय धीमहि।
तन्नो अग्निः प्रचोदयात्।
कात्यायनाय विद्महे कन्यकुमारि धीमहि।
तन्नो दुर्गिः प्रचोदयात्।
सहस्रपरमा देवी शतमूला शताङ्कुरा।
सर्वं हरतु मे पापं दूर्वा दुस्स्वप्ननाशनी।
काण्डात्काण्डात्प्ररोहन्ती परुषःपरुषः परि ॥ ७ ॥

((tannó nārasimhaḥ pracodayāt |
bhāskarāyā vidmahé mahadyutikarāyā dhīmahī |
tannó ādityaḥ pracodayāt |
vaśvānarāyā vidmahé lālīlāyā dhīmahī |
tannó agniḥ pracodayāt |
kātyāyaṇāyā vidmahé kanyakumārī dhīmahī |
tannó durgiḥ pracodayāt |
śahasraparāmā devī śatamūlā śatāṅkūrā |
sarvaṁ haratú me pāpaṁ dūrvā duṣṣvapṇanāśanī |
kāṇḍātkāṇḍātprarohāntī parūṣaḥparūṣaḥ pari || 7 ||))

[[10-1-8]]

एवा नो दूर्वे प्रतनु सहस्रेण शतेन च।
या शतेन प्रतनोषि सहस्रेण विरोहसि।

तस्यास्ते देवीष्टके विधेम हविषा वयम्।
 अश्वक्रान्ते रथक्रान्ते विष्णुक्रान्ते वसुन्धरा।
 शिरसा धारयिष्यामि रक्षस्व मां पदेपदे।
 भूमिर्धेनुर्धरणी लोकधारिणी।
 उद्धृताऽसि वराहेण कृष्णेन शतबाहुना।
 मृत्तिके हन मे पापं यन्मया दुष्कृतं कृतम्।
 मृत्तिके ब्रह्मदत्ताऽऽसि काश्यपेनाभिमन्त्रिता।
 मृत्तिके देहि मे पुष्टिं त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ ८ ॥

((evā nō dūrve pratānu sahasreṇa śātenā ca |
 yā śātenā pratanoṣi sahasreṇa virohāsi |
 tasyāste devīṣṭake vidhemā haviṣā vāyam |
 aśvākrānte rāthakrānte viṣṇukrānte vasundhārā |
 śirasā dhārayiṣyāmi rakṣasva māṃ padepade |
 bhūmirdhenurdharaṇī lōkadhāriṇī |
 uddhrtā'si varāheṇa kṛṣṇeṇa śatabāhunā |
 mṛttikē hanā me pāpaṃ yaṇmayā duṣkṛtaṃ kṛtam |
 mṛttikē brahmādattā'si kāśyapēnābhimantritā |
 mṛttikē dehi me puṣṭim tvayi sarvaṃ pratiṣṭhitam || 8 ||))

[[10-1-9]]

मृत्तिके प्रतिष्ठिते सर्वं तन्मे निर्णुद मृत्तिके।
 तया हतेन पापेन गच्छामि परमां गतिम्।
 यत इन्द्र भयामहे ततो नो अभयं कृधि।
 मघवञ्छग्धि तव तन्न ऊतये विद्विषो विमृधो जहि।
 स्वस्तिदा विशस्पतिर्वृत्रहा विमृधो वशी।
 वृषेन्द्रः पुर एतु नस्स्वस्तिदा अभयंकरः।
 स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवास्स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः।
 स्वस्ति नस्ताक्षर्यो अरिष्टनेमिस्स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु।
 आपान्तमन्युस्तृपलप्रभर्मा धुनिशिशमीवाञ्छरुमा ऋजीषी।
 सोमो विश्वान्यतसा वनानि नार्वागिन्द्रं प्रतिमानानि देभुः ॥ ९ ॥

((mṛttikē pratiṣṭhite sarvaṃ taṇme nirṇuda mṛttike |
 tayā haṭena pāpeṇa gaṅchāmi pāramāṃ gatim |
 yata indra bhayāmahe tato no abhāyaṃ kṛdhi |
 maghāvañchagdhi tava tannā ūtaye vidviṣo vimṛdhó jahi |
 svastidā viśaspatirvṛtrahā vimṛdhó vaśi |

vṛṣendrah pura etu nassvastidā abhayamkaraḥ |
 svasti na indro vṛddhaśrāvāssvasti naḥ pūṣā viśvavedāḥ |
 svasti nastārṣyo ariṣṭanemissvasti no bṛhaspatirdadhātu |
 āpāntamanyustrpalāprabharmā dhuniśśimivāñcharumām̐ rjīṣi |
 somo viśvānyataśā vanāni nārvāgindraḥ pratimānāni debhuḥ || 9 ||)

[[10-1-10]]

ब्रह्म जज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्वि सीमतस्सुरुचो वेन आवः ।
 स बुध्निया उपमा अस्य विष्ठास्सतश्च योनिमसतश्च विवः ।
 स्योना पृथिवि भवा नृक्षरा निवेशनी ।
 यच्छा नश्शर्म सप्रथाः ।
 गन्धद्वारां दुराधर्षा नित्यपुष्टां करीषिणीम् ।
 ईश्वरिः सर्वभूतानां तामिहोपह्वये श्रियम् ।
 श्रीर्मे भजतु ।
 अलक्ष्मीर्मे नश्यतु ।
 विष्णुमुखा वै देवाश्छन्दोभिरिमाल्लोकाननपजय्यमभ्यजयन् ।
 महाः इन्द्रो वज्रबाहुः षोडशी शर्म यच्छतु ॥ १० ॥

((brahmā jajñānaṃ prāthamaṃ purastādvi sīmatassurucó vena āvaḥ |
 sa budhniyā upamā āsya viṣṭhāssataśca yonimasataśca vivāḥ |
 syonā pṛthivi bhavā nṛkṣarā niveśāni |
 yacchā naśśarmā saprathāḥ |
 gandhadvārāṃ dūrādharṣāṃ nityapūṣṭāṃ karīṣiṇīm |
 īśvariṃ sarvabhūtānāṃ tāmihopāhvaye śriyam |
 śrīrme bhajatu |
 alakṣmīrme naśyatu |
 viṣṇumukhā vai devāśchandóbirimāṃllokānānapajayyamābhyājayan |
 mahāṃ indro vajrabāhuḥ ṣoḍaśī śarmā yacchatu || 10 ||))

[[10-1-11]]

स्वस्ति नो मघवा करोतु हन्तु पाप्मानं योऽस्मान्द्वेष्टि ।
 सोमानः स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते ।
 कक्षीवन्तं य औशिजम् ।
 शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन्थसीदतु योऽस्मान्द्वेष्टि ।
 चरणं पवित्रं विततं पुराणं येन पूतस्तरति दुष्कृतानि ।
 तेन पवित्रेण शुद्धेन पूता अति पाप्मानमरातिं तरेम ।
 सजोषा इन्द्र सगणो मरुद्भिः सोमं पिब वृत्रहञ्छूर विद्वान् ।

ज॒हि शत्रू॑र॒प मृ॒धो नुद॑स्वाथाभयं कृणुहि वि॒श्वतो॑ नः ।
सुमि॒त्रा न॒ आप॒ ओष॑धयस्सन्तु दुर्मि॒त्रास्तस्मै॑ भूयासु॒र्योऽस्मान्द्वेष्टि॑ यं च॒ वयं॑ द्विष्मः ।
आपो॒ हि ष्ठा म॑यो॒भुव॑स्ता न॒ ऊर्जे॑ द॒धातन॑ ॥ ११ ॥

((svasti nò maghavā karotu hantū pāpmānaṃ yō'smāndveṣṭi |
somānaṃ svarānaṃ kṛṇuhi brāhmaṇaspate |
kaḥṣivāntaṃ ya auśijam |
śarīraṃ yajñasamaḥ kuśidaṃ tasmīnthsīdatu yō'smāndveṣṭi |
caraṇaṃ pavitraṃ vitātaṃ purānaṃ yena pūtastarāti duṣkṛtāni |
tena pavitreṇa śuddhenā pūtā atī pāpmānamarātiṃ tarema |
sajośā indra sagāno maṛudbhiḥ somaṃ piba vṛtrahañchūra vidvān |
jahi śatrūṃrapa mṛdhō nudaśvāthābhāyaṃ kṛṇuhi viśvatō naḥ |
sumitrā na āpa ośādhayassantu durmitrāstasmai bhūyāsuryō'smāndveṣṭi yaṃ ca
vayaṃ dviṣmaḥ |
āpo hi ṣṭhā māyobhuvastā nā ūrje dādhatana || 11 ||))

[[10-1-12]]

म॒हे र॒णाय॑ चक्ष॑से ।
यो व॑शि॒श्रव॑तमो॒ रस॑स्तस्य॒ भाज॑यते॒ह नः॑ ।
उ॒शती॑रि॒व मा॒तरः॑ ।
तस्मा॒ अरं॑ ग॒माम॒ वो॒ यस्य॑ क्षया॒य जि॒न्वथ॑ ।
आपो॑ ज॒नय॑था च नः ।
हि॒र॒ण्यश्च॑ वरु॒णं प्र॑पद्ये ती॒र्थं मे॑ दे॒हि या॑चितः ।
य॒न्मया॑ भु॒क्तम॒साधू॑नां पा॒पेभ्य॑श्च प्र॒तिग्र॑हः ।
यन्मे॒ मन॑सा वा॒चा क॑र्मणा वा दु॒ष्कृतं॑ कृतम् ।
तन्न॑ इन्द्रो वरु॒णो बृ॒हस्प॑तिस्सवि॒ता च॑ पुनन्तु पुनः॑ पुनः ।
नमो॑ऽग्नये॑ऽप॒सुम॑ते॒ नम॑ इन्द्रा॒य नमो॑ वरु॒णाय॑ नमो॒ वारु॑ण्यै॒ नमो॑ऽद्भ्यः ॥ १२ ॥

((mahe raṇāya cakṣāse |
yo vāśśivatāmo rasastasyā bhājayateha naḥ |
uśatīriva mātaraḥ |
tasmā araṃ gamāma vo yasya kṣayāya jinvātha |
āpo janayātha ca naḥ |
hiraṇyaśṛṅgaṃ varuṇaṃ prapādye tīrthaṃ me dehi yācītaḥ |
yanmayā bhuktamaśādhūnāṃ pāpebhyāśca pratigrāhaḥ |
yanme manāsā vācā karmaṇā vā duṣkṛtaṃ kṛtam |
tanna indro varuṇo bṛhaspatīssavitā ca punantu punāhpunaḥ |
namo'gnayē'phsumate nama indrāya namo varuṇāya namo vāruṇyai namo'dbhyaḥ ||
12 ||))

[[10-1-13]]

यदपां क्रूरं यदमेध्यं यदशान्तं तदपगच्छतात् ।
अत्याशनादतीपानाद्यच्च उग्रात्प्रतिग्रहात् ।
तन्नो वरुणो राजा पाणिना ह्यवमर्शतु ।
सौहमपापो विरजो निर्मुक्तो मुक्तकिल्बिषः ।
नाकस्य पृष्ठमारुह्य गच्छेद्ब्रह्म सलोकताम् ।
यश्चाप्सु वरुणस्स पुनात्वघमर्षणः ।
इमं मे गङ्गे यमुने सरस्वति शुतुद्रि स्तोमं सचता परुष्णिग्या ।
असिक्त्रिया मरुद्वृधे वितस्तयाऽऽर्जीकीये शृणुह्या सुषोमया ।
ऋतं च सत्यं चाभीद्धात्तपसोऽध्यजायत ।
ततो रात्रिरजायत ततः समुद्रो अर्णवः ॥ १३ ॥

((yadapām krūraṃ yadamedhyam yadāśāntaṃ tadapagacchatāt ।
atyāśanādātīpānādyacca ugrātpratigrahāt ।
tanno varuṇo rājā paṇinā hyavamarśatu ।
so'hamāpāpo virajo nirmukto muktakilbiṣaḥ ।
nākāśya pṛṣṭhamāruhya gacchedbrahmā salokatām ।
yascāphsu varuṇassa punātvāghamarṣaṇaḥ ।
imaṃ me gaṅge yamune sarasvatī śutudri stomaṃ sacatā paruṣṇiyā ।
asikniyā marudvṛdhe vitastayā'rjīkiye śṛṇuhyā suṣomāyā ।
ṛtaṃ ca satyaṃ cābhīddhāttapasodhyajāyata ।
tato rātrirajāyata tataḥ samudro arṇavaḥ ॥ 13 ॥))

[[10-1-14]]

समुद्रादर्णवादिधि संवत्सरो अजायत ।
अहोरात्राणि विदधद्विश्वस्य मिषतो वशी ।
सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथापूर्वमकल्पयत् ।
दिवं च पृथिवीं चान्तरिक्षमथो सुवः ।
यत्पृथिव्या रजस्स्वमान्तरिक्षे विरोदसी ।
इमांस्तदापो वरुणः पुनात्वघमर्षणः ।
पुनन्तु वसवः पुनातु वरुणः पुनात्वघमर्षणः ।
एष भूतस्य मध्ये भुवनस्य गोप्ता ।
एष पुण्यकृतां लोकानेष मृत्योर्हिरण्यमयम् ।
द्यावापृथिव्योर्हिरण्यमयं सञ्श्रितं सुवः ॥ १४ ॥

((saṃudrādārṇavādadhī saṃvathsaro ājāyata |
 ahoṛātrāṇi vidadhadviśvāsya miṣato vaśi |
 sūryācandraṃmasaū dhātā yāthāpūrvamākalpayat |
 divaṃ ca pṛthivīm cāntarikṣamatho suvāḥ |
 yatpṛthivyāṃ rajāssvamāntarikṣe virodāsī |
 imāṃstadāpo varuṇaḥ punātvāghamarṣaṇaḥ |
 punantu vasāvaḥ punātu varuṇaḥ punātvāghamarṣaṇaḥ |
 eṣa bhūtasyā madhye bhuvānasya goptā |
 eṣa puṇyakṛtām lokāneṣa mṛtyorhiraṇmayām |
 dyāvāpṛthivyorhiraṇmayāṃ saṃśṛitāṃ suvāḥ || 14 ||))

[[10-1-15]]

स नस्सुवस्सश्शिशधि।
 आर्द्रं ज्वलति ज्योतिरहमस्मि।
 ज्योतिर्ज्वलति ब्रह्माहमस्मि।
 योऽहमस्मि ब्रह्माहमस्मि।
 अहमस्मि ब्रह्माहमस्मि।
 अहमेवाहं मां जुहोमि स्वाहा।
 अकार्यकार्यवकीर्णी स्तेनो भ्रूणहा गुरुतल्पगः।
 वरुणोऽपामघमर्षणस्तस्मात्पापात्रमुच्यते।
 रजोभूमिस्त्व माश् रोदयस्व प्रवदन्ति धीराः।
 आक्रान्थसमुद्रः प्रथमे विधर्मञ्जनयन्प्रजा भुवनस्य राजा।
 वृषा पवित्रे अधि सानो अव्ये बृहथसोमो वावृधे सुवान इन्दुः ॥ १५ ॥
 पुरस्ताद्यशो निहितं गुहासु मम चक्रतुण्डाय धीमहि तीक्ष्णदृष्टाय धीमहि परि प्रतिष्ठितं
 देभुर्यच्छतु दधातनाञ्चोऽर्णवस्सुवो राजैकं च ॥ १ ॥

रुद्रो रुद्रश्च दन्तिश्च नन्दिः षण्मुख एव च।
 गरुडो ब्रह्म विष्णुश्च नारसिंहस्तथैव च।
 आदित्योऽग्निश्च दुर्गिश्च क्रमेण द्वादशाम्भसि ॥
 म म व च म सु वे ना व भा वै कात्यायनाय ॥

((sa nassuvassaṃśīśādhi |
 ārdraṃ jvalāti jyotirahamāsmi |
 jyotirjvalāti brahmāhamāsmi |
 yō'hamāsmi brahmāhamāsmi |
 ahamāsmi brahmāhamāsmi |
 ahamēvāhaṃ mām juhomi svāhā |

akāryakāryāvākīrṇī steno bhrūṇahā gūrutaḷpagah |
varuṇo'pāmāghamarṣaṇastasmātpāpātpramūcyate |
rajobhūmistva māṁ rodāyasva pravādanti dhīrāḥ |
ākraṅthasamudraḥ prāthame vidhārmañjanayanprajā bhuvānasya rājā |
vṛṣā pavitre adhi sāno avyē bhāthsomō vāvṛdhe suvāna indūḥ || 15 ||
purastādyaśo nihitam guhāsu mamā cakraṭuṇḍāyā dhīmahi tikṣṇadaṁṣṭrāyā
dhīmahi pari pratiṣṭhitam debhuryacchatu dadhātanādbhyo'rṇavassuvo rājaikaṁ ca
|| 1 ||

rudro rudraśca dantiśca nandiḥ ṣaṇmukha eva cā |
garuḍo brahma viṣṇuśca nāraśimḥastathaiva cā |
ādityo'gniśca durgiśca krameṇa dvādaśāmbhāsi ||
ma ma va ca ma su ve nā va bhā vai kātyāyanāyā ||))

[[10-2-1]]

जातवेदसे सुनवाम सोममरातीयतो निदहाति वेदः ।
स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा नवेव सिन्धुं दुरिताऽत्यग्निः ।
तामग्निवर्णां तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टाम् ।
दुर्गा देवीं शरणमहं प्रपद्ये सुतरसि तरसे नमः ।
अग्ने त्वं पारया नव्यो अस्मान्थस्वस्तिभिरति दुर्गाणि विश्वा ।
पृथ्वी बहुला न उर्वी भवा तोकाय तनयाय शंयोः ।
विश्वानि नो दुर्गहा जातवेदस्सिन्धुं न नवा दुरिताऽतिपर्षि ।
अग्ने अत्रिवन्मनसा गृणानोऽस्माकं बोध्यविता तनूनाम् ।
पृतनाजितं सहमानमुग्रमग्निं हुवेम परमाथ्सधस्थात् ।
स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा क्षामद्देवो अतिदुरिताऽत्यग्निः ।
प्रत्नोषि कमीड्यो अध्वरेषु सनाच्च होता नव्यश्च सथिस ।
स्वां चाग्ने तनुवं पिप्रयस्वास्मभ्यं च सौभगमायजस्व ।
गोभिर्जुष्टमयुजो निषिक्तं तवेन्द्र विष्णोरनुसंचरेम ।
नाकस्य पृष्ठमभि संवसानो वैष्णवीं लोक इह मादयन्ताम् ॥ १६ ॥
दुरिताऽत्यग्निश्चत्वारि च ॥ २ ॥

((jātavédase sunavāma somamarātiyato nidāhāti vedāḥ |
sa naḥ parṣadati durgāṇi viśvā nāveva sindhuṁ duritā'tyagniḥ |
tāmagnivārṇām tapasā jvalantiṁ vairocaṇiṁ karmaphaleṣu juṣṭām |
durgāṁ devīm śaraṇamaḥam prapādye sutarasi tarase namāḥ |
agne tvam pārayā navyo aśmānthsvastibhirati durgāṇi viśvā |
pūśca pṛthvī bahulā nā urvī bhavā tokāya tanāyāya śamyoh |
viśvāni no durgahā jātavedāssindhuṁ na nāvā duritā'tiparṣi |

agné atrīvanmanāsā gr̥ṇānō'smākaṃ bodhyaviṭā taṇūnām |
 pṛtanājitaṃ saḥamānamuḡramagniṃ hūvema paramāthsadhasthāt |
 sa nāḥ paśadati durgāṇi viśvā kṣāmāddevo atidurītā'tyagniḥ |
 pratnoṣi kamīdyo adhvaṛeṣu saṇācca hotā navyāśca sathsi |
 svām cagne taṇuvaṃ piprayāsvāsmabhyaṃ ca saubhāgamāyājasva |
 gobhirjuṣṭamayujō niṣiktaṃ tavendra viṣṇoranuṣamcārema |
 nākāsyā pṛṣṭhamābhi saṃvasāno vaiṣṇāvīm loka iha mādayantām || 16 ||
 durītā'tyagniścatvāri ca || 2 ||)

[[10-3-1]]

भूरन्नमग्नये पृथिव्यै स्वाहा भुवोऽन्नं वायवेऽन्तरिक्षाय स्वाहा सुवरन्नमादित्याय दिवे स्वाहा
 भूर्भुवस्सुवरन्नं चन्द्रमसे दिग्भ्यस्स्वाहा नमो देवेभ्यस्स्वधा पितृभ्यो भूर्भुवस्सुवरन्नमोम् ॥ १७ ॥ ॥
 ३ ॥

((bhūrannāmagṇayē pṛthivyai svāhā bhuvo'annaṃ vāyave'ntarikṣāya svāhā
 suvarannāmādityāyā dīve svāhā bhūrbhuvassuvarannaṃ caṇdramāse
 digbhyassvāhā namō devebhyāssvadhā pitṛbhyo bhūrbhuvassuvarannamom || 17 || 3 ||))

[[10-4-1]]

भूरग्नये पृथिव्यै स्वाहा भुवो वायवेऽन्तरिक्षाय स्वाहा सुवरादित्याय दिवे स्वाहा
 भूर्भुवस्सुवश्चन्द्रमसे दिग्भ्यस्स्वाहा नमो देवेभ्यस्स्वधा पितृभ्यो भूर्भुवस्सुवरन्न ओम् ॥ १८ ॥ ॥
 ४ ॥

((bhūragṇayē pṛthivyai svāhā bhuvō vāyave'ntarikṣāya svāhā suvarādityāyā dīve
 svāhā bhūrbhuvassuvāścāṇdramāse digbhyassvāhā namō devebhyāssvadhā
 pitṛbhyo bhūrbhuvassuvaragna om || 18 || 4 ||))

[[10-5-1]]

भूरग्नये च पृथिव्यै च महते च स्वाहा भुवो वायवे चान्तरिक्षाय च महते च स्वाहा सुवरादित्याय च
 दिवे च महते च स्वाहा भूर्भुवस्सुवश्चन्द्रमसे च नक्षत्रेभ्यश्च दिग्भ्यश्च महते च स्वाहा नमो
 देवेभ्यस्स्वधा पितृभ्यो भूर्भुवस्सुवर्महरोम् ॥ १९ ॥ ॥ ५ ॥

((bhūragṇayē ca pṛthivyai cā mahate ca svāhā bhuvō vāyave cāntarikṣāya ca mahate
 ca svāhā suvarādityāyā ca dīve cā mahate ca svāhā bhūrbhuvassuvāścāṇdramāse ca
 nakṣātrebhyāśca digbhyāścā mahate ca svāhā namō devebhyāssvadhā pitṛbhyo
 bhurbhuvassuvarmaharom || 19 || 5 ||))

[[10-6-1]]

पाहि नो अग्न एनसे स्वाहा ।
 पाहि नो विश्ववेदसे स्वाहा ।

यज्ञं पाहि विभावसो स्वाहा ।
सर्वं पाहि शतक्रतो स्वाहा ॥ २० ॥ ॥ ६ ॥

((pāhi no agna enāse svāhā ।
pāhi no viśvavedāse svāhā ।
yajñam pāhi vibhāvāso svāhā ।
sarvaṃ pāhi śatakṛato svāhā ॥ 20 ॥ ॥ 6 ॥))

[[10-7-1]]

पाहि नो अग्न एकया ।
पाह्युत द्वितीयया ।
पाह्यूर्जं तृतीयया ।
पाहि गीर्भिश्चतसृभिर्वसो स्वाहा ॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥

((pāhi no agna ekāyā ।
pāhyūta dvitīyāyā ।
pāhyūrjaṃ tṛtīyāyā ।
pāhi gīrbhiścātasṛbhīrvaso svāhā ॥ 21 ॥ ॥ 7 ॥))

[[10-8-1]]

यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपश्छन्दोभ्यश्चन्द्रास्याविवेश ।
सताशिक्यः पुरोवाचोपनिषदिन्द्रो ज्येष्ठ इन्द्रियाय ऋषिभ्यो नमो देवेभ्यस्स्वधा पितृभ्यो
भूर्भुवस्सुवश्छन्द ओम् ॥ २२ ॥ ॥ ८ ॥

((yaśchandaśāmṛṣabho viśvarūpaśchandoḥbhyaścandāṃsyāviveśā ।
satāśikyaḥ purovācōpaniṣadindrō jyeṣṭha indriyāya ṛṣibhyo namo devēbhyāssvadhā pitṛbhyo bhūrbhuvaśsuvaśchanda om ॥ 22 ॥ ॥ 8 ॥))

[[10-9-1]]

नमो ब्रह्मणे धारणं मे अस्त्वनिराकरणं धारयिता भूयासं कर्णयोश्श्रुतं मा च्यौद्धं ममामुष्य ओम् ॥
२३ ॥ ॥ ९ ॥

((namo brahmaṇe dhāraṇam me astvanirākaraṇam dhārayitā bhūyāsaṃ
kaṇāyośśṛutaṃ mā cyōḍhvaṃ mamāmuṣya om ॥ 23 ॥ ॥ 9 ॥))

[[10-10-1]]

ऋतं तपस्सत्त्यं तपश्श्रुतं तपश्शान्तं तपो दमस्तपश्शमस्तपो दानं तपो यज्ञं तपो
भूर्भुवस्सुवर्ब्रह्मैतदुपास्यैतत्तपः ॥ २४ ॥ ॥ १० ॥

((ṛtaṃ tapāssattyaṃ tapāśśṛutaṃ tapāśśāntaṃ tapo damaṣtapāśśamaṣtapo dānaṃ

tapo yajñam tapo bhūrbhuvassuvarbrahmaitadupāsyaītatapāḥ ॥ 24 ॥ ॥ 10 ॥))

[[10-11-1]]

यथा वृक्षस्य संपुष्पितस्य दूराद्गन्धो वात्येवं पुण्यस्य
कर्मणो दूराद्गन्धो वाति यथाऽसिधारं कर्तेऽवहितामवक्रामे यद्युवे युवे हवा विह्वयिष्यामि कर्त
पतिष्यामीत्येवममृतादात्मानं जुगुप्सेत् ॥ २५ ॥ ॥ ११ ॥

((yathā vṛkṣasyā saṃpuṣṭitasya dūrādgandho vātyevaṃ puṇyāsya
karmaṇo dūrādgandho vāti yathā'sidhārāṃ karte'vāhitāmaṅkrāme yadyuve yuve
havā vihvayiṣyāmi kartam pātiṣyāmityevamamṛtādātmanaṃ jugupsēt ॥ 25 ॥ ॥ 11 ॥))

[[10-12-1]]

अणोरणीयान्महतो महीयानात्मा गुहायां निहितोऽस्य जन्तोः ।
तमक्रतुं पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादान्महिमानमीशम् ।
सप्त प्राणाः प्रभवन्ति तस्मात्सप्तार्चिषस्समिधस्सप्त जिह्वाः ।
सप्त इमे लोका येषु चरन्ति प्राणा गुहाशयां निहितास्सप्तसप्त ।
अतस्समुद्रा गिरयश्च सर्वेऽस्मात्स्यन्दन्ते सिन्धवस्सर्वरूपाः ।
अतश्च विश्वा ओषधयो रसाच्च येनैष भूतस्तिष्ठत्यन्तरात्मा ।
ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम् ।
श्येनो गृद्धाणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन्न ।
अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णां बह्वीं प्रजां जनयन्तीं सरूपाम् ।
अजो ह्येको जुषमाणोऽनुशेते जहात्येनां भुक्तभोगामजोऽन्यः ॥ २६ ॥

((aṇoraṇīyānmaḥato mahīyānātmā guhāyāṃ nihito'sya jantoḥ ।
tamakratuṃ paśyati vītaśoko dhātuḥ prasādānmahimānāmīśam ।
sapta prāṇāḥ prabhavānti tasmātsaptārciṣāssamidhāssapta jihvāḥ ।
sapta ime lokā yeṣu carānti prāṇā guhāśayāṃ nihitāssaptasapta ।
atāssamuḍrā girayāśca sarve'smāthsyandānte sindhāvassarvārūpāḥ ।
atāśca viśvā ośadhayo rasācca yenaīṣa bhūtastīṣṭhatyantarātmā ।
brahmā devānāṃ padaṅvīḥ kāvīnāmṛṣirviprāṇāṃ mahiṣo mṛgāṇāṃ ।
śyeno gṛddhrāṇāṃ svadhitiṛvanānāṃ somāḥ pavitramatyēti rebhann ।
ajāmekāṃ lohitaśuklakṛṣṇāṃ bahvīm prajāṃ janayāntīṃ sarūpām ।
ajo hyeko juṣamaṇo'nuśete jahātyenāṃ bhuktabhōgāmajō'nyaḥ ॥ 26 ॥))

[[10-12-2]]

हंसश्शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् ।
नृषद्वरसदृतसद्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत् ।
घृतं मिमिक्षिरे घृतमस्य योनिर्घृते श्रितो घृतमुवस्य धाम ।

अनुष्वधमावह मादयस्व स्वाहाकृतं वृषभ वक्षि हव्यम्।
 समुद्रादूर्मिर्मधुमा५ उदारदुपा५शुना सममृतत्वमानट्।
 घृतस्य नाम गुह्यं यदस्ति जिह्वा देवानाममृतस्य नाभिः।
 वयं नाम प्रब्रवामा घृतेनास्मिन्यज्ञे धारयामा नमोभिः।
 उप ब्रह्मा शृणवच्छस्यमानं चतुश्शृङ्गोऽवमीद्वोर एतत्।
 चत्वारि शृङ्गा त्रयो अस्य पादा द्वे शीर्षे सप्त हस्तासो अस्य।
 त्रिधा बद्धो वृषभो रौरवीति महो देवो मर्त्या५ आविवेश ॥ २७ ॥

((haṁsaśśūciṣadvasūrantarikaṣasaddhotā vediṣadatīthirduroṇasat |
 nṛṣadvārasadītasadvayōmasadabjā gojā ṛtajā ādriajā ṛtaṃ bṛhat |
 ghṛtaṃ mīmikṣire ghṛtamāsyā yonirghṛte śrīto ghṛtamūvasyā dhāmā |
 aṇuṣvadhamaāvaha mādayāsva svāhākṛtaṃ vṛṣabha vakṣi haṅvyam |
 samudrādūrmirmadhumāṅ udāradupāṅśunā samāmṛtatvamānaṭ |
 ghṛtasyā nāma guhyaṃ yadastī jihvā devānāmamṛtāsyā nābhiḥ |
 vāyaṃ nāma prabrāvāmā ghṛtenāsminyaṅjñe dhārayāmā namōbhiḥ |
 upā brahmā śṛṇavacchasyamānaṃ catuśśṛṅgo'vamīdgaṛa etat |
 catvāri śṛṅgā trayo asya pādā dve śīrṣe sapta hastāso asya |
 tridhā baddho vṛṣabho rōravīti maḥo devo martyāṅ āviveśa || 27 ||))

[[10-12-3]]

त्रिधा हितं पणिभिर्गुह्यमानं गवि देवासौ घृतमन्वविन्दन्न।
 इन्द्र एक५ सूर्य एकं जजान वेनादेक५ स्वधया निष्टतक्षुः।
 यो देवानां प्रथमं पुरस्ताद्विश्वाधियो रुद्रो महर्षिः।
 हिरण्यगर्भं पश्यत् जायमान५ स नो देवश्शुभया स्मृत्यास्संयुनक्तु।
 यस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चिद्यस्मान्नाणीयो न ज्यायोऽस्ति कश्चित्।
 वृक्ष इव स्तब्धो दिवि तिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वम्।
 न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानशुः।
 परेण नाकं निहितं गुहायां विभ्राजदेतद्यतयो विशन्ति।
 वेदान्तविज्ञानसुनिश्चिताथ्यास्संन्यासयोगाद्यतयश्शुद्धसत्त्वाः।
 ते ब्रह्मलोके तु परान्तकाले परामृतात्परिमुच्यन्ति सर्वे।
 दहं विपापं परमैश्मभूतं यत्पुण्डरीकं पुरमध्यस५स्थम्।
 तत्रापि दहं गगनं विशोकस्तस्मिन्यदन्तस्तदुपासितव्यम्।
 यो वेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः।
 तस्य प्रकृतिलीनस्य यः परस्स महेश्वरः ॥ २८ ॥

अजोऽन्य आविवेश सर्वे चत्वारि च ॥ १२ ॥

((tridhā hitam pañibhīrguhyamānaṃ gavi devāso ghr̥tamanvāvindann |
indra ekaṃ sūrya ekaṃ jajāna venādekaṃ svadhayā niṣṭātakṣuḥ |
yo devānāṃ prathamam purastādviśvādhiyō rudro maharṣiḥ |
hiraṇyagarbham pāśyata jāyāmānaṃ sa nō devaśśubhayā smṛtyāssamyūnaktu |
yasmātparam nāpāramasti kimcidyasmānnāṇiyo na jyāyō'sti kaścit |
vṛkṣa iva stabdho divi tiṣṭhatyekasteṇedaṃ pūrṇam puruṣeṇa sarvām |
na karmāṇā na prajayā dhanēna tyāgenaike amṛtatvamānaśuḥ |
pareṇa nākaṃ nihitam guhāyām vibhrājādetadyatāyo viśanti |
vedāntavijñānasuniścitarthāsamnyāsayogādyatāyaśśuddhasattvāḥ |
te brāhmaṇo ke tu parāntakāle parāmṛtātparimucyanti sarve |
dahram vipāpam paramēśmabhūtam yatpūṇḍarīkaṃ puramādhyasaṃstham |
tatrāpi dahram gaganam viśokastasmīnyadantastadupāsitaṅvyam |
yo vedādu svāraḥ prokto vedāntē ca praṭiṣṭhitaḥ |
tasya prakṛtilīnasya yaḥ parāssa maheśvāraḥ ॥ 28 ॥
ajō'nya āviveśa sarve catvāri ca ॥ 12 ॥))

[[10-13-1]]

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशंभुवम् ।
विश्वं नारायणं देवमक्षरं परमं पदम् ।
विश्वतः परमन्नित्यं विश्वं नारायणं हरिम् ।
विश्वमेवेदं पुरुषस्तद्विश्वमुपजीवति ।
पतिं विश्वस्यात्मेश्वरं शाश्वतं शिवमच्युतम् ।
नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम् ।
नारायणः परो ज्योतिरात्मा नारायणः परः ।
नारायणः परं ब्रह्मतत्त्वं नारायणः परः ।
नारायणः परो ध्याता ध्यानं नारायणः परः ।
यच्च किञ्चिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा ॥ २९ ॥

((sahasraśīrṣaṃ devaṃ viśvākṣaṃ viśvaśaṃbhuvam |
viśvaṃ nārāyaṇaṃ devamaḥṣaraṃ paramaṃ padam |
viśvataḥ paramannityaṃ viśvaṃ nārāyaṇaṃ hariṃ |
viśvamevedaṃ puruṣastadviśvamupajīvati |
patiṃ viśvāsyātmeśvaraṃ śāśvataṃ śivamācyutam |
nārāyaṇaṃ mahājñeyaṃ viśvātmānaṃ parāyaṇam |
nārāyaṇaḥ paro jyotirātmā nārāyaṇaḥ paraḥ |
nārāyaṇaḥ paraṃ brahmaṭattvaṃ nārāyaṇaḥ paraḥ |
nārāyaṇaḥ paro dhyātā dhyānaṃ nārāyaṇaḥ paraḥ |
yaccā kimcijjagathsarvaṃ drīśyate śrūyate'pi vā ॥ 29 ॥))

[[10-13-2]]

अन्तर्बहिश्च तथ्सर्वं व्याप्य नारायणस्थितः ।
अनन्तमव्ययं कविं समुद्रेऽन्तं विश्वशम्भुवम् ।
पद्मकोशप्रतीकाशं हृदयं चाप्यधोमुखम् ।
अधो निष्ठ्या वितस्त्यान्ते नाभ्यामुपरि तिष्ठति ।
ज्वालमालाकुलं भाती विश्वस्यायतनं महत् ।
सन्ततं सिलाभिस्तु लम्बत्याकोशसन्निभम् ।
तस्यान्ते सुषिरं सूक्ष्मं तस्मिन्थ्सर्वं प्रतिष्ठितम् ।
तस्य मध्ये महानग्निर्विश्वार्चिर्विश्वतौमुखः ।
सोऽग्रभुग्विभजन्तिष्ठन्नाहारमजरः कविः ।
तिर्यगूर्ध्वमधश्शायी रश्मयस्तस्य सन्तता ।
सन्तापयति स्वं देहमापादतलमस्तगः ।
तस्य मध्ये वह्निशिखा अणीयोर्ध्वा व्यवस्थितः ।
नीलतोयदमध्यस्थाद्विद्युल्लेखेव भास्वरा ।
नीवारशूकवत्तन्वी पीता भास्वत्यणूपमा ।
तस्यांशिखाया मध्ये परमात्मा व्यवस्थितः ।
स ब्रह्म स शिवस्स हरिस्सेन्द्रस्सोऽक्षरः परमस्स्वराट् ॥ ३० ॥
अपि वा सन्तता षट् ॥ १३ ॥

((antārbaḥiścā tathsarvaṃ vyāpya nārāyaṇassthitaḥ ।
anāntamavyayaṃ kavim̐ samudre'ntaṃ viśvaśāmbhuvam ।
padmaśośapratīkāśaṃ hṛdayaṃ cāpyadhomūkham ।
adhó niṣṭyā vitastyānte nābhyāmupari tiṣṭhāti ।
jvālamālākūlaṃ bhātī viśvasyāyatanaṃ māhat ।
santātaṃ silābhīstu lambātyākośasannibham ।
tasyāntē suṣiraṃ sūkṣmaṃ tasmīnthsarvaṃ pratiṣṭhitam ।
tasya madhye maḥānāgnirviśvārcirviśvatōmukhaḥ ।
so'grābhugvibhājantiṣṭhannāhāramajaraḥ kavīḥ ।
tiryaḡurdhvamaśśāyī raśmayāstasya santātā ।
śantāpayāti svaṃ dehamāpādatalamastāgaḥ ।
tasya madhye vahnīśikhā aṇiyōrdhvā vyavasthitaḥ ।
nīlatōyadāmadhyaśthādvīdyullékheva bhāsvārā ।
nīvaraśūkāvatantvī pītā bhāsvatyāṇūpāmā ।
tasyāśśikhāyā mādhyae paramātmā vyavasthitaḥ ।
sa brahma sa śivassa harissendrasso'kṣaraḥ paramassvarāṭ ॥ 30 ॥
api vā santātā ṣaṭcā ॥ 13 ॥))

[[10-14-1]]

आदित्यो वा एष एतन्मण्डलं तपति तत्र ता ऋचस्तदृचा मण्डलं स ऋचां लोकोऽथ य एष
एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिर्दीप्यते तानि सामानि स साम्नां लोकोऽथ य एष एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिषि
पुरुषस्तानि यजूंषि स यजुषा मण्डलं स यजुषां लोकस्सैषा त्रय्येव विद्या तपति य
एषोऽन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषः ॥ ३१ ॥ ॥ १४ ॥

((ādityo vā eṣa etanmaṇḍalaṃ tapāti tatra tā ṛcastadṛcā maṇḍalaṃ sa ṛcāṃ loko'tha
ya eṣa etasminmaṇḍale'rcirdīpyate tāni sāmāni sa sāmnaṃ loko'tha ya eṣa
etasminmaṇḍale'rciṣi puruṣastāni yajūṃṣi sa yajuṣā maṇḍalaṃ sa yajuṣāṃ
lokassaiṣā trayyevā vidyā tāpatī ya eṣo'ntarāditye hiraṇmayāḥ puruṣaḥ ॥ 31 ॥ ॥ 14 ॥))

[[10-15-1]]

आदित्यो वै तेज ओजो बलं यशश्चक्षुश्श्रोत्रमात्मा मनो मन्युर्मनुर्मृत्युस्सत्यो मित्रो वायुराकाशः
प्राणो लोकपालः कः किं कं तथसत्यमन्नमृतौ जीवो विश्वः कतमस्स्वयंभु ब्रह्मैतदमृत एष पुरुष
एष भूतानामधिपतिर्ब्रह्मणस्सायुज्यं सलोकतामाप्नोत्येतासामेव देवतानां सायुज्यं सार्ष्टितां
समानलोकतामाप्नोति य एवं वेदेत्युपनिषत् ॥ ३२ ॥ ॥ १५ ॥

((ādityo vai teja ojo balaṃ yaśaścakṣuśśrotrāmātmā manō manyurmanurmṛtyussatyo
mitro vāyurākāśaḥ prāṇo lokapālaḥ kaḥ kiṃ kaṃ tathsatyamannāmṛtō jīvo viśvaḥ
kaṭamassvāyambhu brahmaitadamṛta eṣa puruṣa eṣa
bhūtānāmādhipatirbrahmaṇassāyujyaṃ salokatāmāpnotyetaśāmeva devatānāṃ
sāyujyaṃ sārṣṭitāṃ samānalokatāmāpnoti ya evaṃ vedētyupaṇiṣat ॥ 32 ॥ ॥ 15 ॥))

[[10-16-1]]

निधनपतये नमः ।

निधनपतान्तिकाय नमः ।

ऊर्ध्वाय नमः ।

ऊर्ध्वलिङ्गाय नमः ।

हिरण्याय नमः ।

हिरण्यलिङ्गाय नमः ।

सुवर्णाय नमः ।

सुवर्णलिङ्गाय नमः ।

दिव्याय नमः ।

दिव्यलिङ्गाय नमः ॥ ३३ ॥

((nidhānapataye namaḥ ।
nidhānapatāntikāya namaḥ ।

ūrdhvāya namaḥ ।
ūrdhvaliṅgāya namaḥ ।
hiraṇyāya namaḥ ।
hiraṇyaliṅgāya namaḥ ।
suvarṇāya namaḥ ।
suvarṇaliṅgāya namaḥ ।
divyāya namaḥ ।
divyaliṅgāya namaḥ ॥ 33 ॥))

[[10-16-2]]

भवाय नमः ।

भवलिङ्गाय नमः ।

शर्वाय नमः ।

शर्वलिङ्गाय नमः ।

शिवाय नमः ।

शिवलिङ्गाय नमः ।

ज्वलाय नमः ।

ज्वललिङ्गाय नमः ।

आत्माय नमः ।

आत्मलिङ्गाय नमः ।

परमाय नमः ।

परमलिङ्गाय नमः ।

एतत्सोमस्य सूर्यस्य सर्वलिङ्गं स्थापयति पाणिमन्त्रं पवित्रम् ॥ ३४ ॥ ॥ १६ ॥

((bhavāya namaḥ ।

bhavaliṅgāya namaḥ ।

śarvāya namaḥ ।

śarvaliṅgāya namaḥ ।

śivāya namaḥ ।

śivaliṅgāya namaḥ ।

jvalāya namaḥ ।

jvalaliṅgāya namaḥ ।

ātmāya namaḥ ।

ātmaliṅgāya namaḥ ।

paramāya namaḥ ।

paramaliṅgāya namaḥ ।

etathsomasya sūryasya sarvaliṅgaṁ sthāpayati paṇimantram pavitram ॥ 34 ॥ ॥ 16 ॥))

[[10-17-1]]

सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमो नमः ।
भवेभवे नातिभवे भवस्व माम् ।
भवोद्भवाय नमः ॥ ३५ ॥ ॥ १७ ॥

((sadyojātaṃ prāpadyāmi sadyojātāya vai namo namāḥ ।
bhāvebhāve nātibhave bhavasva mām ।
bhāvodbhāvāya namāḥ ॥ 35 ॥ ॥ 17 ॥))

[[10-18-1]]

वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमश्श्रेष्ठाय नमो रुद्राय नमः कालाय नमः कलविकरणाय नमो
बलविकरणाय नमो बलाय नमो बलप्रमथनाय नमस्सर्वभूतदमनाय नमो मनोन्मनाय नमः ॥
३६ ॥ ॥ १८ ॥

((vāmadevāya namo jyeṣṭhāya namāśśreṣṭhāya namo ruḍrāya namāḥ kālāya namāḥ
kalāvikaraṇāya namo balāvikaraṇāya namo balāya namo balāpramathanāya
namassarvabhūtadamanāya namo maṇonmānāya namāḥ ॥ 36 ॥ ॥ 18 ॥))

[[10-19-1]]

अघोरैभ्योऽथ घोरैभ्यो घोरघोरतरेभ्यः ।
सर्वैभ्यस्सर्व शर्वैभ्यो नमस्ते अस्तु रुद्ररूपेभ्यः ॥ ३७ ॥ ॥ १९ ॥

((aghorēbhyo'tha ghorēbhyo ghoraḡhorātarebhyaḥ ।
sarvēbhyassarva śarvēbhyo namāste astu ruḍrarūpebhyaḥ ॥ 37 ॥ ॥ 19 ॥))

[[10-20-1]]

तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि ।
तन्नो रुद्रः प्रचोदयात् ॥ ३८ ॥ ॥ २० ॥

((tatpuruṣāya vidmahé mahādevāya dhimahi ।
tanno ruḍraḥ pracodayāt ॥ 38 ॥ ॥ 20 ॥))

[[10-21-1]]

ईशानस्सर्वविद्यानामीश्वरस्सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोऽधिपतिर्ब्रह्मा शिवो मे अस्तु
सदाशिवोम् ॥ ३९ ॥ ॥ २१ ॥

((īśānassarvavidyānāmīśvarassarvabhūtānām
brahmādhīpatirbrahmaṇo'dhīpatirbrahmā śivo me astu sadāśivom ॥ 39 ॥ ॥ 21 ॥))

[[10-22-1]]

नमो हिरण्यबाहवे हिरण्यवर्णाय हिरण्यरूपाय हिरण्यपतयेऽम्बिकापतये उमापतये पशुपतये

नमो नमः ॥ ४० ॥ ॥ २२ ॥

((namo hiraṇyabāhave hiraṇyavarṇāya hiraṇyarūpāya hiraṇyapataye'mbikāpataya umāpataye paśupataye namo namaḥ ॥ 40 ॥ ॥ 22 ॥))

[[10-23-1]]

ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम्।

उर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः ॥ ४१ ॥ ॥ २३ ॥

((ṛtaṁ satyaṁ paraṁ brahma puruṣaṁ kṛṣṇaṅgingālam ।
ūrdhvarētaṁ virūpākṣaṁ viśvarūpāya vai namo namaḥ ॥ 41 ॥ ॥ 23 ॥))

[[10-24-1]]

सर्वो वै रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु।

पुरुषो वै रुद्रस्सन्महो नमोनमः।

विश्वं भूतं भुवनं चित्रं बहुधा जातं जायमानं च यत्।

सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥ ४२ ॥ ॥ २४ ॥

((sarvo vai ruḍrastasmai ruḍrāya namo astu ।
puruṣo vai ruḍrassanmaḥo namonamaḥ ।
viśvaṁ bhūtaṁ bhuvanaṁ citraṁ bāhūdā jātaṁ jāyamānaṁ ca yat ।
sarvo hyeṣa ruḍrastasmai ruḍrāya namo astu ॥ 42 ॥ ॥ 24 ॥))

[[10-25-1]]

कद्रुद्राय प्रचेतसे मीढुष्टमाय तव्यसे।

वोचेम शंतमं हृदे।

सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥ ४३ ॥ ॥ २५ ॥

((kadrudrāya pracētase mīḍhuṣṭamāya tavyāse ।
vocema śantaṁaṁ hṛde ।
sarvo hyeṣa ruḍrastasmai ruḍrāya namo astu ॥ 43 ॥ ॥ 25 ॥))

[[10-26-1]]

यस्य वैकङ्कत्यग्निहोत्रहवणी भवति प्रत्येवास्याहुतयस्तिष्ठन्त्यथो प्रतिष्ठित्यै ॥ ४४ ॥ ॥ २६ ॥

((yasya vaikāṅkatyagnihotraḥavāṇī bhavati pratyevāsyāhūtayastīṣṭhantyaṭho
pratiṣṭhityai ॥ 44 ॥ ॥ 26 ॥))

[[10-27-1]]

कृणुष्व पाज इति पञ्च ॥ ४५ ॥ ॥ २७ ॥

((kṛṇuṣva pāja iti pañcā || 45 || || 27 ||))

[[10-28-1]]

अदितिर्देवा गन्धर्वा मनुष्याः पितरोऽसुरास्तेषां सर्वभूतानां माता मेदिनी महता मही सावित्री
गायत्री जगत्पुर्वी पृथ्वी बहुला विश्वा भूता कतमा काया सा सत्येत्यमृतेति वसिष्ठः ॥ ४६ ॥ ॥
२८ ॥

((aditirdevā gāndharvā mānuṣyāḥ pitaro'surāsteṣāṃ sarvabhūtānāṃ mātā meḍinī
mahatā mahī sāvitṛī gāyatrī jagātyurvī pṛthvī bahulā viśvā bhūtā kātama kāyā sā
satyetyamṛtetī vasiṣṭhaḥ || 46 || || 28 ||))

[[10-29-1]]

आपो वा इदं सर्वं विश्वा भूतान्यापः प्राणा वा आपः पशव आपोऽन्नमापोऽमृतमापः सम्राडापो
विराडापः स्वराडापश्छन्दास्यापो ज्योतीष्यापो यजूष्यापः सत्यमापः सर्वा देवता आपो
भूर्भुवः सुवराप ओम् ॥ ४७ ॥ ॥ २९ ॥

((āpo vā idaṃ sarvaṃ viśvā bhūtānyāpāḥ prāṇā vā āpāḥ paśava
āpo'nnamāpo'mṛtamāpāḥ samrādāpo virādāpāḥ svarādāpaśchandāṃsyāpo
jyotīṃsyāpo yajūṃsyāpāḥ satyamāpāḥ sarvā devatā āpo bhūrbhuvāḥ suvarāpa om ||
47 || || 29 ||))

[[10-30-1]]

आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवी पूता पुनातु माम् ।
पुनन्तु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्म पूता पुनातु माम् ॥
यदुच्छिष्टमभोज्यं यद्वा दुश्चरितं मम ।
सर्वं पुनन्तु मामापोऽसतां च प्रतिग्रहं स्वाहा ॥ ४८ ॥ ॥ ३० ॥

((āpāḥ punantu pṛthivīm pṛthivī pūtā pūnātu mām |
punantu brahmaṇaspatirbrahmā pūtā pūnātu mām ||
yaducchiṣṭamabhōjyaṃ yadvā duścaritaṃ mamā |
sarvaṃ punantu māmāpo'satāṃ ca pratigrahaṃ svāhā || 48 || || 30 ||))

[[10-31-1]]

अग्निश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः ।
पापेभ्यो रक्षन्ताम् ।
यदह्ना पापमकार्षम् ।
मनसा वाचा हस्ताभ्याम् ।

पञ्चामुदरेण शि॒श्रा ।
अह॒स्तद॑वलू॒म्पतु॑ ।
यत्किंच॑ दुरि॒तं मयि॑ ।
इदम॑हं माममृ॑तयो॒नौ ।
सत्ये॑ ज्योतिषि जुहो॑मि स्वा॒हा ॥ ४९ ॥ ॥ ३१ ॥

((agnisca mā manyuśca manyupatayaśca manyūkr̥ṭebhyaḥ ।
pāpebhyò rakṣantām ।
yadahnā pāpamakārṣam ।
manasā vācā hastābhyām ।
padbhyāmudarēṇa śiśnā ।
aḥstadāvalumpatu ।
yatkiṃcā duritaṃ mayi ।
idamaḥam māmamṛtayōnau ।
satye jyotiṣi juhōmi svāhā ॥ 49 ॥ ॥ 31 ॥))

[[10-32-1]]

सूर्यश्च॑ मा मन्युश्च॑ मन्युपतयश्च॑ मन्यु॑कृ॒तेभ्यः॑ ।
पापेभ्यो॑ रक्ष॒न्ताम् ।
यद्रा॑त्रिया पापमका॒र्षम् ।
मनसा॑ वाचा॑ हस्ता॒भ्याम् ।
पञ्चामुदरेण शि॒श्रा ।
रात्रि॑स्तद॑वलू॒म्पतु॑ ।
यत्किंच॑ दुरि॒तं मयि॑ ।
इदम॑हं माममृ॑तयो॒नौ ।
सूर्ये॑ ज्योतिषि जुहो॑मि स्वा॒हा ॥ ५० ॥ ॥ ३२ ॥

((sūryaśca mā manyuśca manyupatayaśca manyūkr̥ṭebhyaḥ ।
pāpebhyò rakṣantām ।
yadrātriyā pāpamakārṣam ।
manasā vācā hastābhyām ।
padbhyāmudarēṇa śiśnā ।
rātristadāvalumpatu ।
yatkiṃcā duritaṃ mayi ।
idamaḥam māmamṛtayōnau ।
sūrye jyotiṣi juhōmi svāhā ॥ 50 ॥ ॥ 32 ॥))

[[10-33-1]]

ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म ।
अग्निर्देवता ब्रह्म इत्यार्षम् ।
गायत्रं छन्दं परमात्मं सरूपम् ।
सायुज्यं विनियोगम् ॥ ५१ ॥ ॥ ३३ ॥

((omityekākṣaram brahma ।
agnirdevatā brahmā ityārṣam ।
gāyatraṃ chandaṃ paramātmaṃ sarūpam ।
sāyujyaṃ viniyogam ॥ 51 ॥ ॥ 33 ॥))

[[10-34-1]]

आयातु वरदा देवी अक्षरं ब्रह्म सम्मितम् ।
गायत्रीं छन्दसां मातेदं ब्रह्म जुषस्व मे ।
यदह्नात्कुरुते पापं तदह्नात्प्रतिमुच्यते ।
यद्रात्रियात्कुरुते पापं तद्रात्रियात्प्रतिमुच्यते ।
सर्ववर्णे महादेवि सन्ध्याविद्ये सरस्वति ॥ ५२ ॥ ॥ ३४ ॥

((āyātu varādā devī akṣaram brahma sammitam ।
gāyatrīṃ chandāsāṃ matedaṃ brahma juṣasvā me ।
yadahnātkurūte pāpaṃ tadahnātpratimucyāte ।
yadrātriyātkurūte pāpaṃ tadrātriyātpratimucyāte ।
sarvavarṇe mahādevi sandhyāvidye sarasvāti ॥ 52 ॥ ॥ 34 ॥))

[[10-35-1]]

ओजोऽसि सहोऽसि बलमसि भ्राजोऽसि देवानां धामनामाऽसि विश्वमसि विश्वायुस्सर्वमसि
सर्वायुरभिभूरो गायत्रीमावाहयामि सवित्रीमावाहयामि सरस्वतीमावाहयामि छन्दर्षीनावाहयामि
श्रियमावाहयामि गायत्रिया गायत्रीच्छन्दो विश्वामित्र ऋषिस्सविता देवताऽग्निर्मुखं ब्रह्मा शिरो
विष्णुर्हृदयं रुद्रश्शिखा पृथिवी योनिः प्राणापानव्यानोदानसमाना सप्राणा श्वेतवर्णा
सांख्यायनसगोत्रा गायत्री चतुर्विंशत्यक्षरा त्रिपदा षटकुक्षिः पञ्चशीर्षोपनयने विनियोगः ।

ओं भूः ।

ओं भुवः ।

ओं सुवः ।

ओं महः ।

ओं जनः ।

ओं तपः ॥

ओ३ सत्यम्।

ओं तथ्सवितुर्वरण्यं भर्गो देवस्य धीमहि।

धियो यो नः प्रचोदयात्।

ओमापो ज्योती रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् ॥ ५३ ॥ ॥ ३५ ॥

((ojó'si saho'si balámasi bhrājó'si devānāṃ dhāmanāmā'si viśvāmasi
viśvāyussarvāmasi sarvāyurabhibhūrom gāyatrīmāvāhayāmi savitrīmāvāhayāmi
sarasvatīmāvāhayāmi chandarśināvāhayāmi śriyamāvāhayāmi gāyatriyā
gāyatricchando viśvāmitra ṛṣissavitā devatā'gnirmukhaṃ brahmā śiro
viṣṇurhrdayaṃrudraśśikhā pṛthivī yoniḥ prāṇāpānavyānodānasamānā saprāṇā
śvetavarṇā sāmkyāyanasagotrā gāyatrī caturviṃśatyakṣarā tripadā ṣaṭakuṣṣiḥ
pañcaśiṛṣopanayane vīniyogaḥ ।

om bhūḥ ।

om bhuvah ।

om suvah ।

om mahah ।

om janah ।

om tapaḥ ॥

om satyam ।

om tathsaviturvarēnyam bhargó devasyā dhimahi ।

dhiyo yo naḥ pracodayāt ।

omāpo jyotī rasó'mṛtam brahma bhūrbhuvassuvarom ॥ 53 ॥ ॥ 35 ॥))

[[10-36-1]]

उत्तमे शिखरे जाते भूम्यां पर्वतमूर्धनि।

ब्राह्मणैभ्योऽभ्यनुज्ञाता गच्छ देवि यथासुखम्।

स्तुतो मया वरदा वेदमाता प्रचोदयन्ती पवनै द्विजाता।

आयुः पृथिव्यां द्रविणं ब्रह्मवर्चसं मह्यं दत्त्वा प्रजातुं ब्रह्मलोकम् ॥ ५४ ॥ ॥ ३६ ॥

((uttamé śikhāre jāte bhūmyāṃ pārvatamūrdhāni ।

brāhmaṇēbhyo'bhyānujñātā gaṇcha dévi yaṭhāsukham ।

stuto mayā varadā vēdamātā pracodayantī pavanē dvijātā ।

āyuh pṛthivyāṃ draviṇaṃ brāhmavarcaśaṃ mahyaṃ dattvā prajātuṃ brāhmaḷokam

॥ 54 ॥ ॥ 36 ॥))

[[10-37-1]]

घृणिस्सूर्य आदित्यो न प्रभा वात्यक्षरम्।

मधु क्षरन्ति तद्रसम्।

सत्यं वै तद्रसमापो ज्योती रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् ॥ ५५ ॥ ॥ ३७ ॥

((ghṛṇiṣṣūryā ādityo na prabhā vātyakṣaram ।

madhú kṣarantī tadrásam |

satyaṃ vai tadrásamāpo jyotī raso'mṛtaṃ brahma bhūrbhuvassuvaṛom || 55 || || 37 ||)

[[10-38-1]]

ब्रह्ममेतु माम्।

मधुमेतु माम्।

ब्रह्ममेव मधुमेतु माम्।

यास्ते सोम प्रजा वथसोऽभि सो अहम्।

दुष्प्वप्रहन्दुरुष्पह।

यास्ते सोम प्राणाऽस्ताञ्जुहोमि।

त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्।

ब्रह्महत्यां वा एते घ्नन्ति।

ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति।

ते सोमं प्राप्नुवन्ति।

आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति।

ओम् ॥ ५६ ॥ ॥ ३८ ॥

((brahmāmetu mām |

madhūmetu mām |

brahmāmeva madhūmetu mām |

yāsté soma prajā vathso'bhi so aham |

duṣṣvāpnaḥandūruṣṣaha |

yāsté soma prāṇāṁstāñjuhomi |

trisūparṇamayācitam brāhmaṇāyā dadyāt |

brāhmaṇatyāṃ vā ete ghnānti |

ye brāhmaṇāstrisūparṇam paṭhānti |

te somaṃ prāpnūvanti |

āsaḥasrātpaṅktiṃ punānti |

om || 56 || || 38 ||)

[[10-39-1]]

ब्रह्म मेधया।

मधु मेधया।

ब्रह्ममेव मधु मेधया।

अद्या नो देव सवितः प्रजावत्सावीस्सौभगम्।

परा दुष्प्वप्रियः सुव।

विश्वानि देव सवितर्दुरितानि परासुव।

यद्भद्रं तन्म आसुव ।
 मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः ।
 माध्वीर्नस्सन्त्वोषधीः ।
 मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवश् रजः ।
 मधु द्यौरस्तु नः पिता ।
 मधु मान्नो वनस्पतिर्मधुमाश् अस्तु सूर्यः ।
 माध्वीर्गावो भवन्तु नः ।
 य इमं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात् ।
 भ्रूणहत्यां वा एते घ्नन्ति ।
 ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति ।
 ते सोमं प्राप्नुवन्ति ।
 आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति ।
 ओम् ॥ ५७ ॥ ॥ ३९ ॥

((brahmā meḍhayā ।
 madhū meḍhayā ।
 brahmāmeva madhū meḍhayā ।
 ādyā nō deva savitaḥ prajāvātsāvīssaubhāgam ।
 parā duṣṣvapniyaṁ suva ।
 viśvāni deva savitardurītāni parāsuva ।
 yadbhadraṁ tanma āsuva ।
 madhū vātā ṛtāyate madhū kṣaranti sindhavaḥ ।
 mādhvīrnassantvoṣādhiḥ ।
 madhū naktāmuṭoṣasi madhūmatpārthivaṁ rajāḥ ।
 madhū dyaurāstu naḥ pitā ।
 madhū mānno vanaspatirmadhūmāṁ astu sūryaḥ ।
 mādhvīrgāvo bhavantu naḥ ।
 ya imam trisūparṇamayācitaṁ brāhmaṇāyā dadyāt ।
 bhrūṇaḥatyāṁ vā ete ghnānti ।
 ye brāhmaṇāstrisūparṇam paṭhānti ।
 te somaṁ prāpnūvanti ।
 āsaḥsraṭpaṅktiṁ punānti ।
 om ॥ 57 ॥ ॥ 39 ॥))

[[10-40-1]]

ब्रह्म मेधवा ।
 मधु मेधवा ।
 ब्रह्ममेव मधु मेधवा ।

ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्।
 श्येनो गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन्न।
 हंसश्शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्।
 नृषद्वरसदृतसद्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत।
 ऋचे त्वा रुचे त्वा समित्त्रवन्ति सरितो न धेनाः।
 अन्तर्हृदा मनसा पूयमानाः।
 घृतस्य धारा अभिचाकशीमि।
 हिरण्ययो वेतसो मच्च आसाम्।
 तस्मिन्धसुपर्णो मधुकृत्कुलायी भजन्नास्ते मधु देवताभ्यः।
 तस्यासते हरयस्सप्त तीरं स्वधां दुहाना अमृतस्य धाराम्।
 य इदं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्।
 वीरहत्यां वा एते घ्नन्ति।
 ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति।
 ते सोमं प्राप्नुवन्ति।
 आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति।
 ओम् ॥ ५८ ॥ ॥ ४० ॥

((brahmā meḍhavā |
 madhū meḍhavā |
 brahmāmeva madhū meḍhavā |
 brahmā devānāṃ padaṁvīḥ kāvīnāmṛṣirviprāṇāṃ mahiṣo mṛgāṇāṃ |
 śyeno gṛddhrāṇāṃ svadhitiṛvanānāṃ somāḥ pavitraṃmatyēti rebhann |
 haṃsaśśuciṣadvasūrantarīkṣasaddhotā vediṣadatithirduroṇasat |
 nṛṣadvārasadṛtasadvayōmasadabjā gojā ṛtajā ādrijā ṛtaṃ bṛhat |
 ṛce tvā ruce tvā samitsrāvanti sarito na dhenāḥ |
 antarhṛdā manasā pūyamānāḥ |
 ghṛtasya dhārā abhicākaśīmi |
 hiraṇyayō vetaso maddhya āsām |
 tasmīnthsuपर्णो mādhuḥkṛtkulāyī bhajānnāste madhū devatābhyaḥ |
 tasyāsatē harayassapta tīrē svadhām duhānā amṛtasya dhārām |
 ya idaṃ trisūparṇamayācitam brāhmaṇāyā dadyāt |
 vīrahatyām vā ete ghnānti |
 ye brāhmaṇāstrisūparṇam paṭhānti |
 te somam prāpnūvanti |
 āsaḥsraṭpaṅktiṃ punānti |
 om || 58 || || 40 ||))

[[10-41-1]]

मेधा देवी जुषमाणा न आगाद्विश्वाची भद्रा सुमनस्यमाना ।
 त्वया जुष्टा नुदमाणा दुरुक्तान्वृहद्वदेम विदथे सुवीराः ।
 त्वया जुष्ट ऋषिर्भवति देवि त्वया ब्रह्मा गतश्रीरुत त्वया ।
 त्वया जुष्टश्चित्रं विन्दते वसु सा नो जुषस्व द्रविणो न मेधे ॥ ५९ ॥ ॥ ४१ ॥

((medhā devī juṣamāṇā na āgādviśvācī bhadrā sūmanasyamānā ।
 tvayā juṣṭā nuḍamāṇā duruktānvṛhadvādema vidathé suvīrāḥ ।
 tvayā juṣṭā ṛṣirbhāvati devi tvayā brahmā gataśrīrūta tvayā ।
 tvayā juṣṭāścitraṃ vindate vasu sâ nō juṣasva draviṇo na medhe ॥ 59 ॥ ॥ 41 ॥))

[[10-42-1]]

मेधां म इन्द्रो ददातु मेधां देवी सरस्वती ।
 मेधां मे अश्विनावुभावार्धत्तां पुष्करस्रजा ।
 अप्सरासु च या मेधा गन्धर्वेषु च यन्मनः ।
 दैवी मेधा सरस्वती स मां मेधा सुरभिर्जुषतां स्वाहा ॥ ६० ॥ ॥ ४२ ॥

((medhām ma indro dadātu medhām devī sarāsvatī ।
 medhām me aśvināvubhāvādhāttām puṣkārasrajā ।
 apsarāsu ca yā medhā gāndharveṣu ca yanmanāḥ ।
 daivī medhā sarāsvatī sa mām medhā surabhirjuṣatām svāhā ॥ 60 ॥ ॥ 42 ॥))

[[10-43-1]]

आ मां मेधा सुरभिर्विश्वरूपा हिरण्यवर्णा जगती जगम्या ।
 ऊर्जस्वती पर्यसा पिन्वमाना सा मां मेधा सुप्रतीका जुषन्ताम् ॥ ६१ ॥ ॥ ४३ ॥

((ā mām medhā surabhirviśvarūpā hirāṇyavarṇā jagatī jagamyā ।
 ūrjāsvatī payāsā pinvāmānā sâ mām medhā supratīkā juṣantām ॥ 61 ॥ ॥ 43 ॥))

[[10-44-1]]

मयि मेधां मयि प्रजां मय्यग्निस्तेजो दधातु मयि मेधां मयि प्रजां मयीन्द्र इन्द्रियं दधातु मयि मेधां
 मयि प्रजां मयि सूर्यो भ्राजो दधातु ॥ ६२ ॥ ॥ ४४ ॥

((mayi medhām mayi prajāṃ mayyagnistejo dadhātu mayi medhām mayi prajāṃ
 mayīndrā indriyaṃ dādhatu mayi medhām mayi prajāṃ mayi sūryo bhrājo dadhātu ॥
 62 ॥ ॥ 44 ॥))

[[10-45-1]]

अपैतु मृत्युरमृतं न आगन्वैवस्वतो नो अभयं कृणोतु ।
 पर्णं वनस्पतैरिवाभि नश्शीयतां रयिस्सचतां नश्शीपतिः ॥ ६३ ॥ ॥ ४५ ॥

((apaitu mṛtyuramṛtaṃ na āgānvaivasvato no abhāyaṃ kṛnotu |
paṇaṃ vanaṣpatērivābhi nāśśīyatāṃ rayissacātāṃ naśśacīpatiḥ || 63 || 45 ||))

[[10-46-1]]

परं मृत्यो अनु परेहि पन्थां यस्ते स्व इतरो देवयानात् ।
चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मा नः प्रजां रीरिषो मोत वीरान् ॥ ६४ ॥ ॥ ४६ ॥

((paraṃ mṛtyo anu parēhi panthāṃ yaste sva itāro devayānāt |
cakṣuṣmate śṛṇvate tē bravīmī mā naḥ prajāṃ rīriṣo mota vīrān || 64 || 46 ||))

[[10-47-1]]

वातं प्राणं मनसाऽन्वारभामहे प्रजापतिं यो भुवनस्य गोपाः ।
स नो मृत्योस्त्रायतां पात्वहसो ज्योग्जीवा जरामशीमहि ॥ ६५ ॥ ॥ ४७ ॥

((vātaṃ prāṇaṃ manasā'nvārābhāmahe prajāpātiṃ yo bhuvānasya gopāḥ |
sa no mṛtyostrāyatāṃ pātvaṃhāso jyogjivā jarāmāśimahi || 65 || 47 ||))

[[10-48-1]]

अमुत्रभूयादध यद्यमस्य बृहस्पते अभिशस्तेरमुञ्चः ।
प्रत्यौहतामश्विना मृत्युमस्मद्देवानामग्ने भिषजा शचीभिः ॥ ६६ ॥ ॥ ४८ ॥

((amutrabhūyādadhā yadyamasya bṛhāspate abhiśāsteramūñcaḥ |
pratyaūhatāmaśvinā mṛtyumāsmaddevānāmagne bhiṣajā śacībhiḥ || 66 || 48 ||))

[[10-49-1]]

हरिं हरन्तमनुयन्ति देवा विश्वस्येशानं वृषभं मतीनाम् ।
ब्रह्म सरूपमनु मेदमागादयनं मा विवधीर्विक्रमस्व ॥ ६७ ॥ ॥ ४९ ॥

((hariṃ harāntamanūyanti devā viśvasyēśānaṃ vṛṣabhaṃ mātīnām |
brahma sarūpamanu meḍamāgādayanaṃ mā vivadhīrvikramasva || 67 || 49 ||))

[[10-50-1]]

शल्लैरग्निमिन्धान उभौ लोकौ सनेमहम् ।
उभयोर्लोकयोर्द्ध्वाऽति मृत्युं तराम्यहम् ॥ ६८ ॥ ॥ ५० ॥

((śalkairāgnimindhāna ubhau lokau sanemaḥam |
ubhayōrlokayōrḍhvā'ti mṛtyuṃ tāramyaḥam || 68 || 50 ||))

[[10-51-1]]

मा छिदो मृत्यो मा वधीर्मा मे बलं विवृहो मा प्रमोषीः ।

प्रजां मा मे रीरिष आयुरुग्र नृचक्षसं त्वा हविषा विधेम ॥ ६९ ॥ ॥ ५१ ॥

((mā chīdo mṛtyo mā vādhīrmā me balaṃ vivṛho mā pramoṣiḥ |
prajāṃ mā me rīriṣa āyūrugra nṛcakṣasaṃ tvā haṛiṣā vidhema || 69 || || 51 ||))

[[10-52-1]]

मा नो महान्तमुत मा नो अर्भकं मा न उक्षन्तमुत मा न उक्षितम्।

मा नो वधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नस्तनुवो रुद्र रीरिषः ॥ ७० ॥ ॥ ५२ ॥

((mā nō maḥāntamuṭa mā nō arbhaḥkaṃ mā na ukṣāntamuṭa mā nā ukṣitam |
mā nō vadhiḥ pītaṃ mota mātaṃ priyā mā nāstanuvō rudra rīriṣaḥ || 70 || || 52 ||))

[[10-53-1]]

मा नस्तोके तनये मा न आयुषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः।

वीरान्मा नो रुद्र भामितो वधीर्हविष्मन्तो नमसा विधेम ते ॥ ७१ ॥ ॥ ५३ ॥

((mā nāstoḷke tanāye mā na āyūṣi mā no goṣu mā no aśveṣu rīriṣaḥ |
vīrānmā nō rudra bhāmiṭo vādhīrhaṛiṣmānto namasā vidhema te || 71 || || 53 ||))

[[10-54-1]]

प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परि ता बभूव।

यत्कामस्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥ ७२ ॥ ॥ ५४ ॥

((prajāpate na tvadētānyānyo viśvā jātāni pari tā bābhūva |
yatkāmaṣte juḥumastanno astu vayaṃ syāma patāyo rayiṇām || 72 || || 54 ||))

[[10-55-1]]

स्वस्तिदा विशस्पतिर्वृत्रहा विमृधो वशी।

वृषेन्द्रः पुर एतु नस्वस्तिदा अभयंकरः ॥ ७३ ॥ ॥ ५५ ॥

((svastidā viśaspatīrvṛtraḥā vimṛdhō vaśī |
vṛṣendraḥ puraētu nassvastidā abhayaṃkaraḥ || 73 || || 55 ||))

[[10-56-1]]

त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम्।

उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् ॥ ७४ ॥ ॥ ५६ ॥

((tryāmbakaṃ yajāmahe sugandhiṃ puṣṭivardhanam |
urvārukamiva bandhānānmṛtyormukṣiṣya māmṛtāt || 74 || || 56 ||))

[[10-57-1]]

ये ते सहस्रमयुतं पाशा मृत्यो मर्त्याय हन्तवे ।
तान्यज्ञस्य मायया सर्वानवयजामहे ॥ ७५ ॥ ॥ ५७ ॥

((ye té sahasrāmayutaṃ pāśā mṛtyo martyāya hantāve ।
tānyajñasyā māyayā sarvānavayajāmahe ॥ 75 ॥ ॥ 57 ॥))

[[10-58-1]]

मृत्यवे स्वाहा मृत्यवे स्वाहा ॥ ७६ ॥ ॥ ५८ ॥

((mṛtyave svāhā mṛtyave svāhā ॥ 76 ॥ ॥ 58 ॥))

[[10-59-1]]

देवकृतस्यैनसोऽवयजनमसि स्वाहा ।
मनुष्यकृतस्यैनसोऽवयजनमसि स्वाहा ।
पितृकृतस्यैनसोऽवयजनमसि स्वाहा ।
आत्मकृतस्यैनसोऽवयजनमसि स्वाहा ।
अन्यकृतस्यैनसोऽवयजनमसि स्वाहा ।
अस्मत्कृतस्यैनसोऽवयजनमसि स्वाहा ।
यद्दिवा च नक्तं चैनश्चकृम तस्यावयजनमसि स्वाहा ।
यथस्वपन्तश्च जाग्रतश्चैनश्चकृम तस्यावयजनमसि स्वाहा ।
यथसुषुप्तश्च जाग्रतश्चैनश्चकृम तस्यावयजनमसि स्वाहा ।
यद्विद्वांसश्चाविद्वांसश्चैनश्चकृम तस्यावयजनमसि स्वाहा ।
एनस एनसोऽवयजनमसि स्वाहा ॥ ७७ ॥ ॥ ५९ ॥

((devakṛtasyaināso'vayajānamasi svāhā ।
maṇuṣyākṛtasyaināso'vayajānamasi svāhā ।
pitrkṛtasyaināso'vayajānamasi svāhā ।
ātmakṛtasyaināso'vayajānamasi svāhā ।
anyakṛtasyaināso'vayajānamasi svāhā ।
asmatkṛtasyaināso'vayajānamasi svāhā ।
yaddivā ca naktam caināścakṛma tasyāvayajānamasi svāhā ।
yathsvapantāścā jāgratāścaināścakṛma tasyāvayajānamasi svāhā ।
yathsuṣuptāścā jāgratāścaināścakṛma tasyāvayajānamasi svāhā ।
yadvīdvāṃsaścāvidvāṃsaścaināścakṛma tasyāvayajānamasi svāhā ।
enasa enaso'vayajānamasi svāhā ॥ 77 ॥ ॥ 59 ॥))

[[10-60-1]]

यद्द्वौ देवाश्चकृम जिह्या गुरु मनसो वा प्रयुती देवहेडनम् ।

अरा वायो नो अभि दुच्छुनायते तस्मिन्तदेनो वसवो निधेतन स्वाहा ॥ ७८ ॥ ॥ ६० ॥

((yadvó devāścakṛma jīhvayā guru manāso vā prayūti devahedānam |
arā vāyo nō abhi ducchunāyate tasmintadenō vasavo nidhētana svāhā || 78 || || 60 ||))

[[10-61-1]]

कामोऽकार्षीन्नमो नमः ।

कामोऽकार्षीत्कामः करोति नाहं करोमि कामः कर्ता नाहं कर्ता कामः कारयिता नाहं कारयिता
एष ते काम कामाय स्वाहा ॥ ७९ ॥ ॥ ६१ ॥

((kāmo'kāṛṣīnnamo namaḥ |
kāmo'kāṛṣītkāmaḥ karoti nāhaṁ karomi kāmaḥ kartā nāhaṁ kartā kāmāḥ kārayitā
nāhaṁ kārayitā eṣa te kāma kāmāya svāhā || 79 || || 61 ||))

[[10-62-1]]

मन्युरकार्षीन्नमो नमः ।

मन्युरकार्षीन्मन्युः करोति नाहं करोमि मन्युः कर्ता नाहं कर्ता मन्युः कारयिता नाहं कारयिता एष
ते मन्यो मन्यवे स्वाहा ॥ ८० ॥ ॥ ६२ ॥

((manyurakāṛṣīnnamo namaḥ |
manyurakāṛṣīnmanyuḥ karoti nāhaṁ karomi manyuḥ kartā nāhaṁ kartā manyuḥ
kārayitā nāhaṁ kārayitā eṣa te manyo manyāve svāhā || 80 || || 62 ||))

[[10-63-1]]

तिलाञ्जुहोमि सरसां सपिष्टान्गन्धार मम चित्ते रमन्तु स्वाहा ॥
गावो हिरण्यं धनमन्नपानं सर्वेषां श्रियै स्वाहा ॥
श्रियं च लक्ष्मीं च पुष्टिं च कीर्तिं चाऽऽनृण्यताम् ।
ब्रह्मण्यं बहुपुत्रताम् ।
श्रद्धामेधे प्रजास्संददातु स्वाहा ॥ ८१ ॥ ॥ ६३ ॥

((tilāñjuhomi sarasāṁ sapiṣṭāṅgandhāra mama citte ramāntu svāhā ||
gāvo hiraṇyaṁ dhanamannapānaṁ sarveṣāṁ śrīyai svāhā ||
śriyaṁ ca lakṣmīṁ ca puṣṭiṁ ca kīrtiṁ cā''nṛṇyatām |
brahmaṇyaṁ bāhupuṭratām |
śraddhāmedhe prajāssaṁdadātu svāhā || 81 || || 63 ||))

[[10-64-1]]

तिलाः कृष्णास्तिलाश्चेतास्तिलास्सौम्या वशानुगाः ।
तिलाः पुनन्तु मे पापं यत्किञ्चिद्दुरितं मयि स्वाहा ॥

चोरस्यान्नं नवश्राद्धं ब्रह्महा गुरुतल्पगः ।
गोस्तेयं सुरापानं भ्रूणहत्या तिला शान्तिं शमयन्तु स्वाहा ॥
श्रीश्च लक्ष्मीश्च पुष्टीश्च कीर्तिं चाऽऽनृण्यताम् ।
ब्रह्मण्यं बहुपुत्रताम् ।
श्रद्धामेधे प्रज्ञा तु जातवेदस्संददातु स्वाहा ॥ ८२ ॥ ॥ ६४ ॥

((tilāḥ kṛṣṇāstilāśśvetāstilāssaumyā vāśānuḡāḥ ।
tilāḥ punantū me pāpaṃ yatkiñcidduritaṃ māyi svāhā ॥
corasyānnaṃ navaśrāddhaṃ brahmaḥā gūrutaḷpagaḥ ।
gosteyaṃ sūrāpānaṃ bhrūṇahatyā tilā śāntiṃ śamayāntu svāhā ॥
śrīśca lakṣmīśca puṣṭīśca kīrtiṃ cā'nṛṇyatām ।
brahmaṇyaṃ bāhupuṭratām ।
śraddhāmedhe prajñā tu jātavedassaṃdadātu svāhā ॥ 82 ॥ ॥ 64 ॥))

[[10-65-1]]

प्राणापानव्यानोदानसमाना मे शुध्यन्तां ज्योतिरहं विरजा विपाप्मा भूयासुः स्वाहा ।
वाङ्मनश्चक्षुश्श्रोत्रजिह्वाग्राणरेतो बुद्ध्याकूतिस्संकल्पा मे शुध्यन्तां ज्योतिरहं विरजा विपाप्मा
भूयासुः स्वाहा ।
त्वक्कर्ममांसरुधिरमेदोमज्जास्त्रायवोऽस्थीनि मे शुध्यन्तां ज्योतिरहं विरजा विपाप्मा भूयासुः
स्वाहा ।
शिरःपाणिपादपार्श्वपृष्ठोरूदरजङ्घशिश्नोपस्थपायवो मे शुध्यन्तां ज्योतिरहं विरजा विपाप्मा
भूयासुः स्वाहा ।
उत्तिष्ठ पुरुष हरित पिङ्गल लोहिताक्षि देहि देहि ददापयिता मे शुध्यन्तां
ज्योतिरहं विरजा विपाप्मा भूयासुः स्वाहा ॥ ८३ ॥ ॥ ६५ ॥

((prāṇāpānavyānodānasamānā me śudhyantāṃ jyotirahaṃ virajā vipāpmā
bhūyāsaṃ svāhā ।
vāṅmanaścakṣuśśrotrajihvāghrāṇareto buddhyākūtissamkalpā me śudhyantāṃ
jyotirahaṃ virajā vipāpmā bhūyāsaṃ svāhā ।
tvakcarmamāṃsarudhiramedomajjāsnāyavo'sthīni me śudhyantāṃ jyotirahaṃ virajā
vipāpmā bhūyāsaṃ svāhā ।
śiraḥpāṇipādapārśvapṛṣṭhorūdarajaṅghaśīśnopasthapāyavo me śudhyantāṃ
jyotirahaṃ virajā vipāpmā bhūyāsaṃ svāhā ।
uttiṣṭha puruṣa harita piṅgala lohitaḥkṣi dehi dehi dadāpayitā me śudhyantāṃ
jyotirahaṃ virajā vipāpmā bhūyāsaṃ svāhā ॥ 83 ॥ ॥ 65 ॥))

[[10-66-1]]

पृथिव्यप्तेजो वायुराकाशा मे शुध्यन्तां ज्योतिरहं विरजा विपाप्मा भूयासुः स्वाहा ।

शब्दस्पर्शरूपरसगन्धा मे शुध्यन्तां ज्योतिरहं विरजा विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।
 मनोवाक्कायकर्माणि मे शुध्यन्तां ज्योतिरहं विरजा विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।
 अव्यक्तभावैरहंकरैर्ज्योतिरहं विरजा विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।
 आत्मा मे शुध्यन्तां ज्योतिरहं विरजा विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।
 अन्तरात्मा मे शुध्यन्तां ज्योतिरहं विरजा विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।
 परमात्मा मे शुध्यन्तां ज्योतिरहं विरजा विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।
 क्षुधे स्वाहा।
 क्षुत्पिपासाय स्वाहा।
 विविट्ट्यै स्वाहा।
 ऋग्विधानाय स्वाहा।
 कषौत्काय स्वाहा।
 क्षुत्पिपासामलं ज्येष्ठामलक्ष्मीनाशयाम्यहम्।
 अभूतिमसंमृद्धिं च सर्वान्निर्णुद मे पाप्मानं स्वाहा।
 अन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयमानन्दमयमात्मा मे
 शुध्यन्तां ज्योतिरहं विरजा विपाप्मा भूयासुः स्वाहा ॥ ८४ ॥ ॥ ६६ ॥

((pṛthivyaptejo vāyurākāśā me śudhyantāṃ jyotīrahāṃ virajā vipāpmā bhūyāsaṃ
 svāhā |
 śabdaspārśarūparasagandhā me śudhyantāṃ jyotīrahāṃ virajā vipāpmā bhūyāsaṃ
 svāhā |
 manovākkāyakarmāṇi me śudhyantāṃ jyotīrahāṃ virajā vipāpmā bhūyāsaṃ svāhā |
 avyaktabhāvairāhaṃkārairjyotīrahāṃ virajā vipāpmā bhūyāsaṃ svāhā |
 ātmā me śudhyantāṃ jyotīrahāṃ virajā vipāpmā bhūyāsaṃ svāhā |
 antarātmā me śudhyantāṃ jyotīrahāṃ virajā vipāpmā bhūyāsaṃ svāhā |
 paramātmā me śudhyantāṃ jyotīrahāṃ virajā vipāpmā bhūyāsaṃ svāhā |
 kṣudhe svāhā |
 kṣutpīpāsāya svāhā |
 vivīṭṭyai svāhā |
 ṛgvidhānāya svāhā |
 kaṣōtkāya svāhā |
 kṣutpīpāsāmalaṃ jyeṣṭhāmalaṃ lakṣmīnāśayāmyaham |
 abhūtimasamṛddhiṃ ca sarvānnirṇuda me pāpmānaṃ svāhā |
 annamayapraṇamayamanomayavijñānamayamānandamayamātmā me
 śudhyantāṃ jyotīrahāṃ virajā vipāpmā bhūyāsaṃ svāhā ॥ 84 ॥ ॥ 66 ॥))

[[10-67-1]]

अन्नये स्वाहा।

विश्वेभ्यो देवेभ्यस्स्वाहा ।
 ध्रुवाय भूमाय स्वाहा ।
 ध्रुवक्षितये स्वाहा ।
 अच्युतक्षितये स्वाहा ।
 अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा ।
 धर्माय स्वाहा ।
 अधर्माय स्वाहा ।
 अद्भ्यस्स्वाहा ।
 ओषधिवनस्पतिभ्यः स्वाहा ॥ ८५ ॥

((agnaye svāhā ।
 viśvēbhyo dēvebhyāssvāhā ।
 dhruvāyā bhūmāya svāhā ।
 dhruvaḥṣitāye svāhā ।
 acyutaḥṣitāye svāhā ।
 agnaye sviṣṭakṛte svāhā ।
 dharmāya svāhā ।
 adharmāya svāhā ।
 adbhyāssvāhā ।
 oṣadhivanaspatibhyaḥ svāhā ॥ 85 ॥))

[[10-67-2]]

रक्षोदेवजनेभ्यस्स्वाहा ।
 गृह्याभ्यस्स्वाहा ।
 अवसानेभ्यस्स्वाहा ।
 अवसानपतिभ्यस्स्वाहा ।
 सर्वभूतेभ्यस्स्वाहा ।
 कामाय स्वाहा ।
 अन्तरिक्षाय स्वाहा ।
 यदेजति जगति यच्च चेष्टति नाम्नो भागोऽयं नाम्ने स्वाहा ।
 पृथिव्यै स्वाहा ।
 अन्तरिक्षाय स्वाहा ॥ ८६ ॥

((rakṣodevajanebhyāssvāhā ।
 grhyābhyāssvāhā ।
 avasānebhyāssvāhā ।

avaśānāpatibhyāssvāhā |
sarvabhūtebhyāssvāhā |
kāmayā svāhā |
antarīkṣāyā svāhā |
yadejāti jagāti yacā ceṣṭāti nāmnō bhāgo'yaṃ nāmne svāhā |
pṛthivyai svāhā |
antarīkṣāyā svāhā || 86 ||)

[[10-67-3]]

दिवे स्वाहा ।
सूर्याय स्वाहा ।
चन्द्रमसे स्वाहा ।
नक्षत्रेभ्यस्स्वाहा ।
इन्द्राय स्वाहा ।
बृहस्पतये स्वाहा ।
प्रजापतये स्वाहा ।
ब्रह्मणे स्वाहा ।
स्वधा पितृभ्यस्स्वाहा ।
नमो रुद्राय पशुपतये स्वाहा ॥ ८७ ॥

((dīve svāhā |
sūryāya svāhā |
caṇdramāse svāhā |
nakṣātrebhyāssvāhā |
indrāya svāhā |
brhaspatāye svāhā |
prajāpatāye svāhā |
brahmāṇe svāhā |
svadhā pīṭrbhyāssvāhā |
namō ruḍrāyā paśupatāye svāhā || 87 ||))

[[10-67-4]]

देवेभ्यस्स्वाहा ।
पितृभ्यस्स्वधाऽस्तु ।
भूतेभ्यो नमः ।
मनुष्येभ्यो हन्ता ।
प्रजापतये स्वाहा ।
परमेष्ठिने स्वाहा ।

यथा कूपशशतधारस्सहस्रधारो अक्षितः ।

एवा मे अस्तु धान्यं सहस्रधारमक्षितम् ।

धनधान्यै स्वाहा ।

ये भूताः प्रचरन्ति दिवानक्तं बलिमिच्छन्तो वितुदस्य प्रेष्याः ।

तेभ्यो बलिं पुष्टिकामो हरामि मयि पुष्टिं पुष्टिपतिर्दधातु स्वाहा ॥ ८८ ॥

ओषधिवनस्पतिभ्यस्स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा नमो रुद्राय पशुपतये स्वाहा वितुदस्य प्रेष्या एकं च ॥ ६७ ॥

((devebhyassvāhā ।

piṭṛbhyāssvadhā'stū ।

bhūtebhyo namāḥ ।

maṇuṣyēbhyo hantā ।

prajāpātaye svāhā ।

parameṣṭhine svāhā ।

yathā kūpaśśatadhārasaḥasrādhāro akṣitaḥ ।

evā me astu dhānyaṃ saḥasrādhāramakṣitam ।

dhanādhānyai svāhā ।

ye bhūtāḥ pracarānti divānaktam balimicchanto vitudāsyā preṣyāḥ ।

tebhyo balim puṣṭikāmo harāmi mayi puṣṭim puṣṭipātirdadhātu svāhā ॥ 88 ॥

oṣadhivanaṣpatiḥbhyassvāhā'ntarikṣāya svāhā namo ruḍrāya paśupatiḥ svāhā

vitudāsyā preṣyā ekaṃ ca ॥ 67 ॥))

[[10-68-1]]

ओं तद्ब्रह्म ।

ओं तद्वायुः ।

ओं तदात्मा ।

ओं तथ्सत्यम् ।

ओं तथ्सर्वम् ।

ओं तत्पुरोर्नमः ।

अन्तश्चरति भूतेषु गुहायां विश्वमूर्तिषु ।

त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कारस्त्वमिन्द्रस्त्वं रुद्रस्त्वं विष्णुस्त्वं ब्रह्म त्वं प्रजापतिः ।

त्वं तदाप आपो ज्योती रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् ॥ ८९ ॥ ॥ ६८ ॥

((oṃ tadbrahma ।

oṃ tadvāyuaḥ ।

oṃ tadātmā ।

oṃ tathsaṭyam ।

oṃ tathsarvām ।

oṃ tatpurāṇamaḥ ।
antaścaraṭi bhūteṣu guhāyāṃ viśvamūrṭiṣu ।
tvaṃ yajñastvaṃ vaṣaṭkārastvamindrastvaṃ rudrastvaṃ viṣṇustvaṃ brahma tvaṃ
prajāpatiḥ ।
tvaṃ tādāpa āpo jyotī raso'mṛtaṃ brahma bhūrbhuvassuvarom ॥ 89 ॥ ॥ 68 ॥))

[[10-69-1]]

श्रद्धायां प्राणे निविष्टोऽमृतं जुहोमि ।
श्रद्धायां पाने निविष्टोऽमृतं जुहोमि ।
श्रद्धायां व्याने निविष्टोऽमृतं जुहोमि ।
श्रद्धायां मुदाने निविष्टोऽमृतं जुहोमि ।
श्रद्धायां समाने निविष्टोऽमृतं जुहोमि ।
ब्रह्मणि म आत्माऽमृतत्वाय ।
अमृतोपस्तरणमसि ।
श्रद्धायां प्राणे निविष्टोऽमृतं जुहोमि ।
शिवो मां विशाप्रदाहाय ।
प्राणाय स्वाहा ।
श्रद्धायां पाने निविष्टोऽमृतं जुहोमि ।
शिवो मां विशाप्रदाहाय ।
अपानाय स्वाहा ।
श्रद्धायां व्याने निविष्टोऽमृतं जुहोमि ।
शिवो मां विशाप्रदाहाय ।
व्यानाय स्वाहा ।
श्रद्धायां मुदाने निविष्टोऽमृतं जुहोमि ।
शिवो मां विशाप्रदाहाय ।
उदानाय स्वाहा ।
श्रद्धायां समाने निविष्टोऽमृतं जुहोमि ।
शिवो मां विशाप्रदाहाय ।
समानाय स्वाहा ।
ब्रह्मणि म आत्माऽमृतत्वाय ।
अमृतापिधानमसि ॥ ९० ॥ ॥ ६९ ॥

((śraddhāyāṃ prāṇe nivīṣṭo'mṛtaṃ juhomi ।

śraddhāyāmapāne nivīṣṭo'mṛtaṃ juhomi ।
 śraddhāyāṃ vyāne nivīṣṭo'mṛtaṃ juhomi ।
 śraddhāyāmudāne nivīṣṭo'mṛtaṃ juhomi ।
 śraddhāyāṃ samāne nivīṣṭo'mṛtaṃ juhomi ।
 brahmāṇi ma ātmā'mṛtatvāyā ।
 amṛtopastaraṇamasi ।
 śraddhāyāṃ prāṇe nivīṣṭo'mṛtaṃ juhomi ।
 śivo mā viśāprādāhāya ।
 prāṇāya svāhā ।
 śraddhāyāmapāne nivīṣṭo'mṛtaṃ juhomi ।
 śivo mā viśāprādāhāya ।
 apānāya svāhā ।
 śraddhāyāṃ vyāne nivīṣṭo'mṛtaṃ juhomi ।
 śivo mā viśāprādāhāya ।
 vyānāya svāhā ।
 śraddhāyāmudāne nivīṣṭo'mṛtaṃ juhomi ।
 śivo mā viśāprādāhāya ।
 udānāya svāhā ।
 śraddhāyāṃ samāne nivīṣṭo'mṛtaṃ juhomi ।
 śivo mā viśāprādāhāya ।
 samānāya svāhā ।
 brahmāṇi ma ātmā'mṛtatvāyā ।
 amṛtāpidhānamasi ॥ 90 ॥ ॥ 69 ॥))

[[10-70-1]]

श्रद्धायां प्राणे निविश्यामृतं हुतम् ।
 प्राणमन्नेनाप्यायस्व ।
 श्रद्धायां अपाने निविश्यामृतं हुतम् ।
 अपानमन्नेनाप्यायस्व ।
 श्रद्धायां व्याने निविश्यामृतं हुतम् ।
 व्यानमन्नेनाप्यायस्व ।
 श्रद्धायां मुदाने निविश्यामृतं हुतम् ।
 उदानमन्नेनाप्यायस्व ।
 श्रद्धायां समाने निविश्यामृतं हुतम् ।
 समानमन्नेनाप्यायस्व ॥ ९१ ॥ ॥ ७० ॥

((śraddhāyāṃ prāṇe nivīṣyāmṛtaṃ hutam ।
 prāṇamannēnāpyāyasva ।
 śraddhāyāmapāne nivīṣyāmṛtaṃ hutam ।
 apānamannēnāpyāyasva ।
 śraddhāyāṃ vyāne nivīṣyāmṛtaṃ hutam ।

vyānamannēnāpyāyasva ।
śraddhāyāmudāne nivīśyāmṛtaṁ huṭam ।
udānamannēnāpyāyasva ।
śraddhāyām samāne nivīśyāmṛtaṁ huṭam ।
samānamannēnāpyāyasva ॥ 91 ॥ ॥ 70 ॥))

[[10-71-1]]

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽङ्गुष्ठं च समाश्रितः ।
ईशस्सर्वस्य जगतः प्रभुः प्रीणाति विश्वभुक् ॥ ९२ ॥ ॥ ७१ ॥

((aṅguṣṭhamātraḥ puruṣo'ṅguṣṭhaṁ ca samāśritaḥ ।
īśassarvasya jagataḥ prabhuḥ prīṇāti viśvabhuk ॥ 92 ॥ ॥ 71 ॥))

[[10-72-1]]

वाङ्म आसन्न ।
नसोः प्राणः ।
अक्ष्योश्चक्षुः ।
कर्णयोश्श्रोत्रम् ।
बाहुवोर्बलम् ।
ऊरुवोरोजः ।
अरिष्टा विश्वान्यङ्गानि तनूः ।
तनुवा मे सह नमस्ते अस्तु मा मा हिंसीः ॥ ९३ ॥ ॥ ७२ ॥

((vāṅmā āsann ।
naṣoḥ prāṇaḥ ।
akṣyoścakṣuḥ ।
karṇayośśrotrām ।
bāhuvorbalām ।
ūruvorojāḥ ।
ariṣṭā viśvānyāṅgāni tanūḥ ।
tanuvā me saha namāste astu mā mā hiṁsīḥ ॥ 93 ॥ ॥ 72 ॥))

[[10-73-1]]

वयस्सुपर्णा उपसेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः ।
अप ध्वान्तमूर्णुहि पूरद्धि चक्षुर्मुमुग्ध्यस्मान्निधयेऽव बद्धान् ॥ ९४ ॥ ॥ ७३ ॥

((vayāssuṣparṇā upāsedurindraṁ priyamēdhā ṛṣayo nādhamānāḥ ।
apā dhvāntamūrṇuhi pūrdhhi cakṣurṁmumugdhyāsmānnidhayē'va baddhān ॥ 94 ॥ ॥ 73 ॥))

[[10-74-1]]

प्राणानां ग्रन्थिरसि रुद्रो मां विशान्तकः।
तेनान्नेनाप्यायस्व ॥ ९५ ॥ ७४ ॥

((prāṇānāṃ granthirasi rudro mā viśāntakaḥ ।
tenānnenāpyāyāsva ॥ 95 ॥ 74 ॥))

[[10-75-1]]

नमो रुद्राय विष्णवे मृत्युर्मे पाहि ॥ ९६ ॥ ७५ ॥

((namo rudrāya viṣṇave mṛtyūrme pāhi ॥ 96 ॥ 75 ॥))

[[10-76-1]]

त्वमग्ने द्युभिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मनस्परि।
त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते जायसे शुचिः ॥ ९७ ॥ ७६ ॥

((tvamāgne dyubhistvamāśuśukṣaṇistvamadbhyastvamaśmānāspari ।
tvam vanēbhyastvamoṣādhibhyastvam nṛṇāṃ nṛpate jāyase śuciḥ ॥ 97 ॥ 76 ॥))

[[10-77-1]]

शिवेन मे सन्तिष्ठस्व स्योनेन मे सन्तिष्ठस्व सुभूतेन मे सन्तिष्ठस्व ब्रह्मवर्चसेन मे सन्तिष्ठस्व
यज्ञस्यर्द्धिमनु सन्तिष्ठस्वोप ते यज्ञ नम उप ते नम उप ते नमः ॥ ९८ ॥ ७७ ॥

((śivenā me santiṣṭhasva syōnenā me santiṣṭhasva subhūtenā me santiṣṭhasva
brahmavarcasenā me santiṣṭhasva yajñasyarddhimanu santiṣṭhasvopā te yajña
nama upā te nama upā te namaḥ ॥ 98 ॥ 77 ॥))

[[10-78-1]]

सत्यं परं परं सत्यं सत्येन न सुवर्गाल्लोकाच्च्यवन्ते कदाचन सतां हि सत्यं तस्मात्सत्ये रमन्ते
तप इति तपो नानशनात्परं यद्धि परं तपस्तदुर्धर्षं तदुराधर्षं तस्मात्तपसि रमन्ते दम इति नियतं
ब्रह्मचारिणस्तस्माद्दमे रमन्ते शम इत्यरण्ये मुनयस्तमाच्छमे रमन्ते दानमिति सर्वाणि भूतानि
प्रशंसन्ति दानान्नातिदुश्चरं तस्माद्दाने रमन्ते धर्म इति धर्मेण सर्वमिदं परिगृहीतं धर्मान्नातिदुष्करं
तस्माद्धर्मे रमन्ते प्रजन इति भूयांसस्तस्माद्भूयिष्ठाः प्रजायन्ते तस्माद्भूयिष्ठाः प्रजनने रमन्तेऽग्नय
इत्याह तस्माद्ग्नय आधातव्याः अग्निहोत्रमित्याह तस्माद्ग्नहोत्रे रमन्ते यज्ञ इति यज्ञो हि
देवास्तस्माद्यज्ञे रमन्ते मानसमिति विद्वांसस्तस्माद्विद्वांस एव मानसे रमन्ते न्यास इति ब्रह्मा
ब्रह्मा हि परः परो हि ब्रह्मा तानि वा एतान्यवराणि परांसि न्यास एवात्यरेचयद्य एवं
वेदैत्युपनिषत् ॥ ९९ ॥ ७८ ॥

((ṣaṭyaṃ paraṃ paraṃ ṣaṭyaṃ ṣaṭyena na sūvargālokaścyāvante kaḍācana ṣaṭāṃ hi ṣaṭyaṃ tasmāṭhsaṭye rāmanṭe tapaḥ iti tapo nānaśānāṭparaṃ yaddhi paraṃ tapastaddurdhāraṣaṃ taddurādharṣaṃ tasmāṭtapāsi ramanteḥ damaḥ iti niyātaṃ brahmacāriṇastasmāddamē ramanteḥ śamaḥ ityarāṇye muṇayastamācchamē ramante dānamiti sarvāṇi bhūtāni praśaṃsānti dānānātiduścaraṃ tasmāddāne rāmanṭe dharmaḥ iti dharmēṇa sarvāmidaṃ pariḡrhitāṃ dharmānātiduškaraṃ tasmāddharṃe rāmanṭe prajānaḥ iti bhūyāṃśastasmādbhūyiṣṭhāḥ prajāyante tasmādbhūyiṣṭhāḥ prajānāne ramanteḥ gnayaḥ ityāḥaḥ tasmādagṇayaḥ ādhātavyāḥ agnihoṭramityāḥaḥ tasmādagṇihotre rāmanṭe yajñaḥ iti yajño hi devāstasmādyajñe rāmanṭe mānaśamiti vidvāṃśastasmādvīdvāṃśā eva mānaśe rāmanṭe nyāśaḥ iti brahmā brahmā hi paraḥ parō hi brahmā tāni vā eṭānyavārāṇi parāṃsi nyāśa evātyārecayaḍya evaṃ vedētyupaṇiṣat ॥ 99 ॥ ॥ 78 ॥))

[[10-79-1]]

प्राजापत्यो हारुणिस्सुपर्णेयः प्रजापतिं पितरमुपससार किं भगवन्तः परमं वदन्तीति तस्मै प्रोवाच
सत्येन वायुरावाति सत्येनादित्यो रोचते दिवि सत्यं वाचः प्रतिष्ठा सत्ये सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मात्सत्यं
परमं वदन्ति तपसा देवा देवतामग्र आयन्तपसर्षयस्सुवरन्वविन्दन्तपसा
सपत्नान्प्रणुदामारातीस्तपसि सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मात्तपः परमं वदन्ति दमेन दान्ताः
किल्बिषमवधून्वन्ति दमेन ब्रह्मचारिणस्सुवरगच्छन्दमो भूतानां दुराधर्षं दमे सर्वं प्रतिष्ठितं
तस्माद्दमः परमं वदन्ति शमेन शान्ताश्शिवमाचरन्ति शमेन नाकं मुनयोऽन्वविन्दुञ्छमो
भूतानां दुराधर्षञ्छमे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माच्छमः परमं वदन्ति दानं यज्ञानां वरूथं दक्षिणा लोके
दातारं सर्वभूतान्युपजीवन्ति दानेनारातीरपानुदन्त दानेन द्विषन्तो मित्रा भवन्ति दाने सर्वं
प्रतिष्ठितं तस्माद्दानं परमं वदन्ति धर्मो विश्वस्य जगतः प्रतिष्ठा लोके धर्मिष्ठं प्रजा उपसर्पन्ति धर्मेण
पापमपनुदति धर्मे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्धर्मं परमं वदन्ति प्रजननं वै प्रतिष्ठा लोके साधु
प्रजायास्तन्तुं तन्वानः पितृणामनृणो भवति तदेव तस्या अनृणं तस्मात्प्रजननं परमं वदन्त्यग्रयो
वै त्रयीं विद्या देवयानः पन्थां गार्हपत्य ऋक्पृथिवी रथन्तरमन्वाहार्यपचनं यजुरन्तरिक्षं
वामदेव्यमाहवनीयस्सामं सुवर्गो लोको बृहत्तस्माद्दग्नीन्परमं वदन्त्यग्निहोत्रं सायं प्रातर्गृहाणां
निष्कृतिस्स्वष्टं सुहुतं यज्ञक्रतूनां प्रायणं सुवर्गस्य लोकस्य ज्योतिस्तस्माद्दग्निहोत्रं परमं वदन्ति
यज्ञ इति यज्ञेन हि देवा दिवं गता यज्ञेनासुरानपानुदन्त यज्ञेन द्विषन्तो मित्रा भवन्ति यज्ञे सर्वं
प्रतिष्ठितं तस्माद्यज्ञं परमं वदन्ति मानसं वै प्राजापत्यं पवित्रं मानसेन मनसा साधु पश्यति मानसा
ऋषयः प्रजा असृजन्त मानसे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मान्मानसं परमं वदन्ति न्यास इत्याहुर्मनीषिणो
ब्रह्माणं ब्रह्मा विश्वः कतमस्स्वयंभुः प्रजापतिस्संवथ्सुर इति संवथ्सुरोऽसावादित्यो य एष आदित्ये
पुरुषस्स परमेष्ठी ब्रह्मात्मा याभिरादित्यस्तपति रश्मिभिस्ताभिः पर्जन्यो वर्षति
पर्जन्येनौषधिवनस्पतयः प्रजायन्त ओषधिवनस्पतिभिरन्नं भवत्यन्नेन प्राणाः प्राणैर्बलं बलेन
तपस्तपसा श्रद्धा श्रद्धया मेधा मेधया मनीषा मनीषया मनो मनसा शान्तिश्शान्त्या चित्तं चित्तेन

स्मृतिः॑ स्मृत्या॒ स्मारुः॑ स्मारेण॒ विज्ञानं॑ विज्ञानेनात्मानं॒ वेदयति॒ तस्माद्दन्नं॑ ददन्थ्सर्वाण्येतानि॒
ददात्यन्नात्प्राणा॑ भवन्ति भूतानां॑ प्राणैर्मनो॒ मनसश्च॑ विज्ञानं॑ विज्ञानादानन्दो ब्रह्म॒ योनिस्स॑ वा एष
पुरुषः॑ पञ्चधा पञ्चात्मा॒ येन॑ सर्वमिदं प्रोतं॑ पृथिवी चान्तरिक्षं च॒ द्यौश्च॑ दिशश्चावान्तरदिशाश्च॒ स वै
सर्वमिदं॑ जगत्स॒ स भूतः॑ स भव्यं जिज्ञासकृत् ऋतजा॒ रयिष्ठाश्च॑ सत्यो
महस्वान्तपसोवरिष्ठाद्ज्ञात्वा॑ तमेवं मनसा हृदा च॒ भूयो॑ न मृत्युमुपयाहि॒ विद्वान्तस्मान्भ्यासमे॑षां
तपसामतिरिक्तमाहुः॑ वसुरण्वो॒ विभूरसि॑ प्राणे त्वमसि॒ संधाता॑ ब्रह्मन्त्वमसि॒
विश्वधृत्तेजोदास्त्वमस्य॒ग्निरसि॑ वर्चोदास्त्वमसि॒ सूर्यस्य॑ द्युम्नोदास्त्वमसि॒ चन्द्रमस॑
उपयामगृहीतोऽसि॒ ब्रह्मणे॑ त्वा महस॒ ओमित्यात्मानं॑ युञ्जीतैतद्वै महोपनिषदं देवानां॒ गुह्यं॑ य एवं
वेदं॒ ब्रह्मणो॑ महिमानमाप्नोति॒ तस्माद्ब्रह्मणो॑ महिमानमित्युपनिषत् ॥ १०० ॥ ॥ ७९ ॥

((prājāpatyo hārūṇissuparṇeyāḥ prājāpātim pītaramupāsasāra kim bhāgavantaḥ
pāramam vādantiṭi tasmai provāca satyenā vāyurāvāti satyenādityo rōcate divi
satyam vācaḥ prātiṣṭhā satye sarvam pratiṣṭhitam tasmāthsatyaḥ pāramam vadanti
tapāsā devā devatāmagrā āyantapasarsāyassuvaranvāvindantapāsā
sapatnānpranūdāmārātīstapāsi sarvam pratiṣṭhitam tasmāttapāḥ paramam vadanti
damēna dāntāḥ kilbiṣāmavadhūnvanti damēna brahmacāriṇassuvāragacchāndamō
bhūtānām durādharṣam damē sarvam pratiṣṭhitam tasmāddamāḥ paramam vadanti
samēna śāntāśśīvamācarānti samēna nākaḥ munayo'nvavindañcchamō bhūtānām
durādharṣañchamē sarvam pratiṣṭhitam tasmācchamāḥ paramam vadanti dānam
yajñānām varūtham dakṣiṇā loke dātāram sarvabhūtānyūpajīvanti
dānenārātīrapānudanta dānenā dviṣānto mītrā bhāvanti dāne sarvam pratiṣṭhitam
tasmāddānam pāramam vadanti dharmo viśvāsyā jagātaḥ pratiṣṭhā loke
dharmīṣṭham prajā upasarpanti dharmēna pāpamāpanudāti dharme sarvam
pratiṣṭhitam tasmāddharmam pāramam vadanti prajānānam vai pratiṣṭhā loke
sādhu prajāyāstantum tānvānaḥ pītrṇāmānṛṇo bhavāti tadēva tasyā anṛṇam
tasmātprajānānam paramam vadāntyaḥnayo vai trayī vidyā devayānaḥ panthā
gārhapatya rkpṛthivī rāthantaramānvāhāryapacānam yajūrantarikṣam
vāmadevyamāhavanīyassāmā suvargo loko bhṛhattasmādagñīnpāramam
vadāntyaḥnihoṭram sāyam prātargṛhānām niṣkṛtissviṣṭam suhutam yājñakratūnām
prāyānam suvarḡasyā lokasyā jyotīstasmādagñihoṭram pāramam vadanti yajña iti
yajñena hi devā divam gatā yajñenāsūrānapānudanta yajñena dviṣānto mītrā
bhāvanti yajñe sarvam pratiṣṭhitam tasmādyajñam pāramam vadanti mānasam vai
prājāpatyam pavitram mānasena manāsā sādhu pāsyaṭi mānasā ṛṣāyaḥ prajā
āsrjanta mānase sarvam pratiṣṭhitam tasmānmānasam pāramam vadanti nyāsa
ityāhūrmanīṣiṇō brahmānam brahmā viśvāḥ katamassvāyambhuḥ
prajāpātissamvathsara iti samvathsarō'sāvādityo ya eṣa ādītye puruṣassa
pārameṣṭhī brahmātmā yābhirādityastapāti raśmibhīstābhīḥ parjanyaḥ varṣati
parjanyaṇaushadhivanaspatayaḥ prajāyanta ośadhivanaspatibhīrannam
bhavatyannēna prāṇāḥ prāṇairbalaḥ balēna tapastapāsā śraddhā śraddhayā medhā
medhayā manīṣā manīṣayā mano manāsā śāntiśśāntiyā cittaḥ cittaṇa smṛtiṃ smṛtyā
smāraṃ smāreṇa vijñānam vijñānenātmānam vedayati tasmādannam
dadānth sarvāṇyētāni dadātyannātprāṇā bhāvanti bhūtānām prāṇairmano

manāsaśca vijñānaṃ vijñānādānaṃ brāhma yonissa vā eṣa puruṣaḥ pañcadhā
 pañcātmā yena sarvāmidaṃ protaṃ pṛthivī cāntarikṣaṃ ca dyauśca
 diśāścāvāntaradiśāśca sa vai sarvāmidaṃ jagatsa sa bhūtāṃ sa bhavyaṃ
 jījñāsakṛpta ṛtajā rayiṣṭhāśśraddhā satyo mahāsvāntapasovarīṣṭhādījñātvā tamevaṃ
 manāsā hṛdā ca bhūyo na mṛtyumupāyāhi vidvāntasmānnyāsameṣāṃ
 tapāsāmatiriktamāhuh vasuraṇvō vibhūrāsi prāṇe tvamasī saṃdhātā
 brahmāntvamasī viśvadhṛttējodāstvamaśyagnirāsi varcodāstvamaśi sūryāśya
 dyumnodāstvamaśi cāndramāśa upayāmagṛhīto'si brahmaṇē tvā mahasa
 omityātmānaṃ yuñjītaīadvai māhopaniṣādaṃ devānāṃ guhyaṃ ya evaṃ vedā
 brahmaṇō mahimānāmāpnoti tasmādbrāhmaṇō mahimānāmityupaniṣat ॥ 100 ॥ 79
 ॥))

[[10-80-1]]

तस्यैवं विदुषो यज्ञस्यात्मा यजमानश्च पत्नी शरीरमिधमुरो वेदिलोमानि बर्हिर्वेदशिशखा हृदयं
 यूपः काम आज्यं मन्युः पशुस्तपोऽग्निर्दमश्शमयिता दक्षिणा वाग्घोता प्राण उद्गाता
 चक्षुरध्वर्युर्मनो ब्रह्मा श्रोत्रमग्नीद्यावद्धियते सा दीक्षा यदश्नाति तद्धविर्यत्पिबति तदस्य सोमपानं
 यद्रमते तदुपसदो यथसंचरत्युपविशत्युत्तिष्ठते च स प्रवर्ग्यो यन्मुखं तदाहवनीयो या
 व्याहृतिरहुतिर्यदस्य विज्ञानं तज्जुहोति यथसायं प्रातरत्ति तथसमिधं यत्प्रातर्मध्यंदिनं सायं च
 तानि सर्वानि ये अहोरात्रे ते दर्शपूर्णमासौ यैऽर्द्धमासाश्च मासाश्च ते चातुर्मास्यानि य ऋतवस्ते
 पशुबन्धा ये सवथसराश्च परिवथसराश्च तेऽहर्गणास्सर्ववेदसं वा एतथसत्रं यन्मरणं तदवभृथ एतद्वै
 जरामर्यमग्निहोत्रं सत्रं य एवं विद्वानुद्गयने प्रमीयते देवानामेव महिमानं गत्वाऽऽदित्यस्य
 सायुज्यं गच्छत्यथ यो दक्षिणे प्रमीयते पितृणामेव महिमानं गत्वा चन्द्रमसः सायुज्यं
 सलोकतामाप्नोत्येतौ वै सूर्याचन्द्रमसोर्महिमानौ ब्राह्मणो विद्वानभिजयति तस्माद्ब्रह्मणो
 महिमानमाप्नोति तस्माद्ब्रह्मणो महिमानमित्युपनिषत् ॥ १०१ ॥ ॥ ८० ॥

अम्भस्येकपञ्चाशदुत्तरशतं जातवेदसे चतुर्दश भूर्न्नं भूर्ग्नये भूर्ग्नये चैकमेकं पाहि पाहि चत्वारि
 चत्वारि यश्छन्दसां द्वे नमो ब्रह्मण ऋतं तपो यथा वृक्षस्यैकमेकमणोरणीयाः
 श्वतुस्त्रिंशत्सहस्रशीर्षः षड्विंशतिरादित्यो वा एष आदित्यो वै तेज एकमेकं निधनपतये
 त्रयोविंशतिस्सद्योजातं त्रीणि वामदेवायैकमघोरेभ्यस्तत्पुरुषाय द्वे द्वे ईशानो नमो हिरण्यबाहव
 एकमेकमृतं सत्यं द्वे सर्वो वै चत्वारि कद्रुद्राय त्रीणि यस्य वैकङ्कती कृणुष्व पाजोऽदितिरापो वा
 इदमेकमेकमापः पुनन्तु चत्वार्यग्निश्च सूर्यश्च नव नवोमिति चत्वार्यायातु पञ्चौजोऽसि दशोत्तमै
 चत्वारि घृणिस्त्रीणि ब्रह्ममेतु मां यास्तै ब्रह्महत्यां द्वादश ब्रह्म मेधयाऽद्या न इमं भ्रूणहत्यां ब्रह्म
 मेधवा ब्रह्मा देवानामिदं वीरहत्यामेकान्न विंशतिरेकान्न विंशतिर्मेधा देवी मेधां म इन्द्रश्चत्वारि
 चत्वार्या मां मेधा द्वे मयि मेधामेकमपैतु परं वातं प्राणममुत्रभूयाद्धरिः शल्कैरग्निं मा छिदो मृत्यो

मा नो महान्तं मा नस्तोके प्रजापते स्वस्तिदा त्र्यम्बकं ये ते सहस्रमयुतं द्वे द्वे मृत्यवे स्वाहैकं
देवकृतस्यैकादश यद्वो देवाः कामोऽकार्षीन्मन्युरकार्षीद्वे द्वे तिलाञ्जुहोमि गावश्श्रियं प्रजाः पञ्च
तिलाः कृष्णाश्चोरस्य श्रीः प्रजातु जातवेदस्सप्त प्राणवाक्त्वक्छिर उत्तिष्ठ पञ्च
पृथिवीशब्दमनोवाग्व्यक्तात्माऽन्तरात्मा परमात्मा मै क्षुधेऽन्नमय पञ्चदशाग्नये
स्वाहैकचत्वारिंशदोन्तद्ब्रह्म नव श्रद्धायां प्राणे निविष्टोऽमृतं जुहोमि चतुर्विंशतिश्रद्धायां प्राणे
निविश्यामृतं हुतन्दशाङ्गुष्ठमात्रः पुरुषो द्वे वाङ्म आसन्नष्टौ वयस्सुपर्णाः प्राणानां ग्रन्थिरसि द्वे द्वे
नमो रुद्रायैकं त्वमग्ने द्युभिर्द्वे शिवेन मे सन्तिष्ठस्व सत्यं प्राजापत्यस्तस्यैवमेकमेकमशीतिः ॥
८० ॥

अम्भस्यपारे स्वस्ति नः पाहि नो अग्न एकयाऽऽदित्यो वा एष ऋतः सत्यमोमित्या मा मेधा मा
नस्तोके तिलाञ्जुहोमि श्रद्धायां प्राणे निविश्य तस्यैवमेकोत्तरशतम् ॥ १०१ ॥

((tasyaivam viduṣo yajñasyātmā yajāmānaśśraḍdhā patnī śarīramidhmamuro
vedīrlomāni bāhirvedaśśikhā hṛdayaṃ yūpaḥ kāma ājyaṃ manyuḥ
paśustapo'gnirdamaśśamayitā dakṣiṇā vāgghotā prāna ūdgātā
cakṣuradhvauryurmano brahmā śrotrāmagñīdyāvaddhriyāte sā dīkṣā yadaśnāti
taddhaviṛyatpibatī tadāsyā somapānaṃ yadramāte tadūpasado
yathsaṃcarātyupaviśātyuttiṣṭhāte ca sa prāvargyo yanmukhaṃ tadāhavanīyo yā
vyāḥtirahutiryadāsyā vijñānaṃ tajjuhoti yathsāyaṃ prātarāti tathsamidhaṃ
yatprātarmadhyamdinam sāyaṃ ca tāni savānāni ye āhorātre te dāśapūrṇamāsau
yē'rddhamāsāśca māśāśca te cāturmāsyāni ya ṛtavaste pāsubandhā ye
saṃvathśarāśca parivathśarāśca te'hargaṇāśśarvavedaśam vā etathśatram
yanmarānaṃ tadāvabhṛthā etadvai jārāmaryamagnihotraṃ śatram ya evaṃ
vidvānūdagayāne pramīyāte devānāmeva mahimānaṃ gatvā'dityasya sāyūjyaṃ
gacchatyatha yo dakṣiṇe pramīyāte pitṛnāmeva mahimānaṃ gatvā candramāśaḥ
sāyūjyaṃ salokatāmāpnotyetau vai sūryācandramasōrmahimānaū brāhmaṇo
vidvānabhijāyati tasmādbrahmaṇo mahimānāmāpnoti tasmādbrahmaṇo
mahimānāmityupaṇiṣat ॥ 101 ॥ ॥ 80 ॥

ambhaśyeka pañcāśadūttaraśaṭaṃ jātavedase cātūrdaśa bhūrannaṃ bhūraṅnaye
bhūraṅnaye caikāmekam pāhi pāhi catvārī catvārī yaśchandaśam dve namo
brahmaṇa ṛtaṃ tapo yathā vṛkṣasyaikāmekamaṇoranīyāṃ
ścatūstriṃśatsahasraśīrṣaṃ śadviṃśatirādityo vā eṣa ādityo vai teja ekāmekam
nidhānapataye trayōviṃśatissadyojātaṃ trīṇi
vāmadevāyaikāmaghorēbhyastatpuruṣāya dve dve īśāno namo hiraṇyabāhava
ekāmekamṛtaṃ śatyam dve sarvo vai catvārī kadrudrāya trīṇi yasya vaikāṅkatī
kṛṇuṣva pājo'ditirāpo vā idamekāmekamāpāḥ punantu catvāryagniśca sūryaśca navā
navomiti catvāryāyātu pañcaujō'si daśottamē catvārī ghṛṇiṣtrīṇi brahmāmetu māṃ
yāstē brahmahatyāṃ dvādāśa brahmā meḍhayā'dyā nā imam bhrūṇahatyāṃ
brahmā meḍhavā brahmā devānāmidaṃ vīraḥatyāmekāṇna viṃśatirekāṇna
viṃśatirmeḍhā devī meḍhāṃ ma indraścatvārī catvāryā māṃ meḍhā dve mayi

medhāmekamapaitu param vātaṃ prāṇamāmutraḥbhūyāddhariṃ śalkairagniṃ mā
chido mṛtyo mā nō mahāntaṃ mā nāstoḱe prajāpate svastidā tryāmbakaṃ ye te
śahasramayutaṃ dve dvē mṛtyave svāhaikaṃ devakṛtasyaikādaśa yadvō devāḥ
kāmo'kāṣṇinmanyurakāṣṇīndve dve tilāñjuhomi gāvaśśriyaṃ prajāḥ pañca tilāḥ
kṛṣṇāścorāsyā śrīḥ prajāñtu jātavēdassapta prāṇavāktvakchira uttiṣṭha pañca
pṛthivīśabdamanovāgvvyaktātāmā'ntarātmā paramātmā me kṣudhe'nnamaya
pañcādaśāgnaye svāhaikācatvāriṃśardōntadbrahma navā śraddhāyāṃ prāṇe
niviṣṭo'mṛtaṃ juhomi catūrvimśatiśśraddhāyāṃ prāṇe niviśyāmṛtaṃ
hūtandaśānguṣṭhamātraḥ puruṣo dve vāñmā āsannaṣṭau vayāsuparñāḥ prāṇānāṃ
granthirasi dve dve namo rudrāyaikaṃ tvamāgne dyubhirdve śivenā me
santiṣṭhasva satyaṃ prajāpatyastasyaiṣamekamekamaśītiḥ || 80 ||

ambhāsyapāre svasti nāḥ pāhi nō agnā ekāyā'dityo vā eṣa ṛtaṃ satyamomityā māṃ
medhā mā nāstoḱe tilāñjuhomi śraddhāyāṃ prāṇe niviśya tasyaiṣamekottāraśātam ||
101 ||)

[[10-0-0]]

सह नाववतु।

सह नौ भुनक्तु।

सह वीर्यं करवावहै।

तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

((saha nāvavatu |

saha nau bhunaktu |

saha vīryaṃ karavāvahai |

tejasvi nāvadhītamastu mā vidviṣāvahai |

āṃ śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ||))